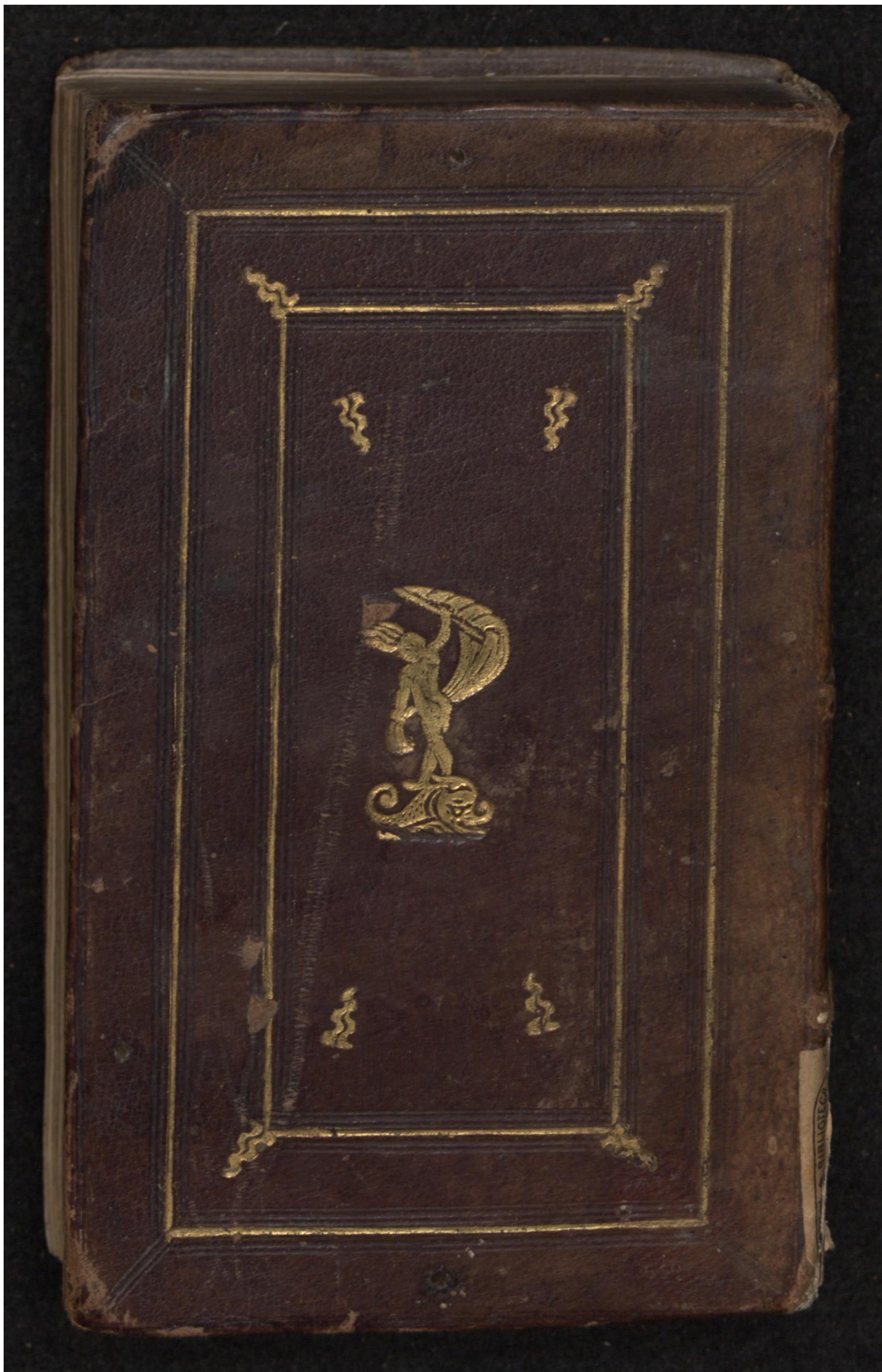

ALD
III
3
1
RACCOLTA
BIBLIOTECA
NAZIONAL

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE
ALDINI
III
3
1
RACCOLTA NENCINI

OTIVM
SINE LITERIS
MORS EST
Seneca
Ex Libris Joannis Nencini
1874

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

EVRIPIDIS RHESVS.

[redacted]

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΡΗΣΟΥ.

Ῥῆσος, παῖς μὲν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ, καὶ Τερψιχόρης, μουσῶν μιᾶς. Θρᾳκῶν δὲ ἡγούμενος, εἰς Ἴλιον παραγίγνεται νυκτὸς, στρατευομένων τῶν Τρώων παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης κατάσκοποι ὄντες, ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα, τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου. τὸν γὰρ σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις, ὡς γνήσιον ἐπιγέγραπται. καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη, τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωϊκῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Χορὸς φυλάκων.

Ἕκτωρ.	Ὀδυσσεύς.
Αἰνείας.	Διομήδης.
Δόλων.	Ἀθηνᾶ.
Ἄγγελος.	Πάρις.
Ποιμήν.	Μοῦσα.
Ῥῆσος.	Ῥήσου ἡνίοχος.

Προλογίζει δὲ ὁ Χορός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΡΗΣΟΣ.

Αθι πρὸς εὐνὰς τὰς
β ἑκτορέους
τίς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος
βασιλέων,
ἢ τευχοφόρων δέξαιτο νέων
κληδόνα μύθων,
οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φρουρὰν
πάσης στρατιᾶς,
πόλεως Τροίας προκάθηνται.
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους
Ἕκτορ. καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.
ἑκ τίς ὅδ᾽ ὢ φίλος ἦ; φθέγγου τίς ἀνήρ.
τί τὸ σῆμα θροεῖ.
τίνες ἐκ νυκτὸς τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ᾽, ἐνέπειν χρή.
χο φύλακες στρατιᾶς. Ἑκτ. τί φέρῃ θορύβῳ;
χο θάρσει. Ἑκ. θαρσῶ. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν;
χο οὐκ ἔτι.
ἑκ τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν ἤδη,
κινεῖς στρατιὰν, εἰ μή τιν᾽ ἔχων
νυκτηγορίαν. οὐκ οἶσθα δορὸς
πέλας ἀργείου, νυχίαν ἡμᾶς
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;
χο ὅπλιζου χέρα σύμμαχον Ἕκτορ.
βᾶθι πρὸς εὐνάς.
ὄτρυν᾽ ἔγχος αἴρειν. ἀφύπνισον.

πέμπε

πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον·
ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους·
τίς δ' εἶσ' ἐπὶ Πανθοΐδαν, ἢ τὸν
Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
ποῦ σφαγίων ἔφοροι,
ποῦ δὲ γυμνητῶν μόναρχοι;
τοξοφόροιτε Φρυγῶν,
ζεύγνυτε κεροδέτα τόξα νευραῖς·

ἑκ. τὰ μὲν, ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν·
τὰ δὲ, θρασύνεις· κοὐδὲν καθαρῶς,
ἀλλ' ἢ κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
μάστιγι φοβῇ· φυλακὰς δὲ λιπὼν,
κινεῖς στρατιάν· τί θροεῖς; τί σε φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν,
οὐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας·

χο. πυραίθει στρατὸς ἀργόλας Ἕκτορ
πᾶσαν ἀν' ὄρφναν.
διιπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖ σταθμά·
πᾶς δ' ἀγαμεμνονείαν προσέβα στρατὸς
ἐννύχιος σὺν θορύβῳ σκηνὰν,
νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν·
οὐ γάρ πω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη
ναυσιπόρος στρατός·
σοὶ γὰρ ὑποπτεύων γε τὸ μέλλον
ἦλθον ἄγγελος, ὡς ἂν μή ποτέ
τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς ἔχῃς·

ἑκ. Εἰς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ
λαθόντες ὄμμα τοὐμὸν αἴρεσθαι, φυγεῖν
μέλλουσι· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.

ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
εἰ γὰρ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
λαμπτῆρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρῶσαι, καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν,
κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερί.
κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος ἱέναι δόρυ
ἐν νυκτὶ, χρῆσθαί τ' εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ.
ἀλλ' οἱ σοφοί με, καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
μάντεις, ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων
βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ,
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν, λῆξαί θ' ὕπνου,
ὡς ἄν τις αὐτῶν καὶ νεὼς θρώσκων ἔπι,
νῶτον χαραχθεὶς, κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ.
οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι,
Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν.
χο. Ἕκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον.
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν, οὐκ ἴσμεν τορῶς.
ἕκ. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;
χο. οὐκ οἶδ'. ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμοὶ φρενί.
ἕκ. πάντ' ἂν φοβηθεὶς, ἴσθι δειμαίνων τόδε.
χο. οὔπω πρὶν ἧψαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
ἕκ. οὐδ' ὧδέ γ' αἰσχρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
χο. σὺ ταῦτ' ἔπραξας. καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
ἕκ. Ἁπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὁπλίζειν χέρα.
χο. καὶ μὴν ὅδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς

στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι·
αἰνέ. Ἕκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ,
νυκτηγοροῦσι, καὶ κεκίνηται στρατός;
ἕκ. Αἰνέα, πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σόν·
αἰνέ. τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;
ἕκ. φεύγουσιν ἄνδρες, κἀπιβαίνουσιν νεῶν·
αἰνέ. τί τοῦδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
ἕκ. αἴθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρὸς,
καί μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὔριον,
ἀλλ' ἐκκαίοντες πυρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν,
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονός·
αἰνέ. σὺ δ' ὡς τί δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα;
ἕκ. φεύγοντας αὐτοὺς, κἀπιθρώσκοντας νεῶν,
λόγχῃ καθέξω, κἀπικείσομαι βαρύς·
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν,
θεοῦ διδόντος, πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν ἐᾶσαι, πολλὰ δράσαντας κακά·
αἰνέ. εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὔβουλος ὡς δρᾶσαι χερί·
» Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
» Πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ, βουλεύειν καλῶς,
ὅστις πυρὸς λαμπτῆρας ἐξῇρθης κλύων
φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν,
τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει·
καίτοι περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
νικώμενος μὲν, τήνδε μὴ μόλῃς πόλιν·

πῶς γὰρ περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατὸς,
πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται;
ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας,
νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἕξεις τὸν Πηλέως,
ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα,
οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς ὡς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
αἴθων γὰρ ἀνὴρ, καὶ πεπύργωται χερί.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
εὕδειν ἐῶμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ
πέμπειν δοκεῖ μοι· κἂν μὲν αἴρωνται φυγῇ,
στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ.
εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἥδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου,
βουλευσόμεθα· τήνδ' ἔχω γνώμην ἄναξ.
χο. τάδε δοκεῖ τάδε μετατιθέμενος νόει.
σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
τί γὰρ ἄμεινον, ἢ
ταχυβάταν νεῶν κατόπτην μολεῖν
πέλας, ὅτι ποτ' ἄρα δαΐοις
πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται.
ἕκ. νικᾶτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἁνδάνει τάδε.
στείχων δὲ κόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
κινοῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
κἂν μέν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
σὺ πάντ' ἀκούσῃ, καὶ παρὼν εἴσῃ λόγον.
ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι,
σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει,
ὡς οὐ μενοῦντά μ', ἀλλὰ προσμίξω νεῶν

ὁλκοῖσι

ὁλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατόν.
αἰν. πέμφ' ὡς τάχιστα νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
σὺν σοὶ δ' ἔμ' ὄψει καρτεροῦνθ' ὅταν δέῃ.
ἕκ. τίς δῆτα Τρώων, οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ,
θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;
τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
πόλει πατρῴᾳ, συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
δό. ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω
ῥίψας, κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα,
ἥξω 'πὶ τούτοις. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
ἕκ. ἐπώνυμος μὲν κάρτα, καὶ φιλόπολις
Δόλων. πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον,
νῦν δὶς τοσοῦτ' ἔθηκας εὐκλεέστερον.
δό. οὐκοῦν πονεῖν μὲ χρή. πονοῦντα δ' ἄξιον
» μισθὸν φέρεσθαι. Παντὶ γὰρ προσκείμενον
» Κέρδος πρὸς ἔργῳ, τὴν χάριν τίκτει διπλῆν.
ἕκ. ναὶ, καὶ δίκαια ταῦτα, κοὐκ ἄλλως λέγω,
τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.
δό. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολιόχου τυραννίδος.
ἕκ. σὺ δ' ἀλλὰ γήμας, Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ.
δό. οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
ἕκ. χρυσὸς γάρ ἐστιν, εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας.
δό. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις. οὐ βίου σπανίζομεν.
ἕκ. τί δῆτα χρῄζεις, ὧν κέκευθεν Ἴλιος;
δό. ἑλὼν Ἀχαιοὺς, δῶρά μοι ξυναίνεσον.
ἕκ. δώσω. σὺ δ' αἴτει. πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
δό. κτεῖν', οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας.
ἕκ. οὐ μὴν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν.

δό κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες οὐ τεθραμμέναι.
ἕκ τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
δό καὶ πρόσθεν εἶπον, ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
ἕκ καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ παρών;
δό θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.
ἕκ τί δῆτα μεῖζον τῶνδέ μ' αἰτήσεις γέρας;
δό ἵππους Ἀχιλλέως. χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν,
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.
ἕκ καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοί.
ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες,
τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον.
δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι πόντιος.
ἀλλ' οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι. δώσω δέ σοι
κάλλιστον οἴκοις κτῆμ', Ἀχιλλέως ὄχον.
δό αἰνῶ. λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρή. μυρί' ἔστιν ἄλλα σοι,
ἐφ' οἷσι τέρψῃ τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.
χο μέγας ἀγών. μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν.
μακάριος γε μὴν κυρήσας ἔσῃ,
πόνος δ' εὐκλεής.
μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν,
τάδε θεόθεν ἐπιδέτω δίκα.
τὰ δὲ παρ' ἀνδράσι, τέλειά σοι φαίνεται.
δό στείχοιμ' ἄν. ἐλθὼν δ' εἰς δόμους ἐφέστιος,
σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι.
κεῖθεν δ' ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
χο ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις στολήν;
δό πρέπουσαν ἔργῳ, κλεπτικοῖς τε βήμασι.

Χο. Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
λέξον τίς ἔσται τοῦδε σώματος σφαγή.
Δό. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν,
καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ,
βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας,
καὶ κῶλα κώλοις, τετράπουν μιμήσομαι,
λύκου κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον,
τάφροις πελάζων, καὶ νεῶν προβλήμασιν.
ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ,
δίβαμος εἶμι. τῇδε σύγκειται δόλος.
Χο. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς, ἐκεῖσε, καὶ πάλιν
πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅσγε φηλητῶν ἄναξ.
ἔχεις δὲ τοὔργον. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ.
Δό. σωθήσομαί τε, καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως,
οἴσω κάρα σοι. σύμβολον δ' ἔχω σαφές.
φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
ἢ παῖδα Τυδέως. οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
ἥξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.
Χο. Θυμβραῖε, καὶ Δάλιε, καὶ Λυκίας
ναὸν ἐμβατεύων
Ἄπολλον, ὦ δία κεφαλὰ μόλε το
ξήρης, ἵκου δ' ἐννύχιος
ἁγεμὼν, σωτήριος
ἀνέρι πομπᾶς
καὶ γενοῦ, καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις.
ὦ παγκρατὲς, ὦ Τροίας
τείχη παλαιὰ δείμας.
μόλοι δὲ ναυκληρία, καὶ στρατιᾶς
Ἑλλάδος διόπτας
ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας,

οἴκων πάτρας Ἰλιάδος.
Φθιάδων δ' ἵππων ἐπὶ
ἄντυγα βαίη,
δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιῶν ἄρα,
τὰς, πόντιος αἰακίδα
Πηλεῦ δίδωσι δαίμων.
ἐπὶ πρότ' οἴκων,
πρότε γᾶς ἔτλα μόνος,
ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν.
ἄγαμαι λήματος ἦ σπάνις
τῶν ἀγαθῶν. ὅταν ἦ
δυσάλιος ἐν πελάγει,
καὶ σαλεύει πόλις,
ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος.
ἔνι καὶ θάρσος ἐν αἰχμαῖς ποτὶ Μυσῶν,
ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει.
τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν
ὁ πεδοστιβὴς σφαγεὺς
οὐτάσει ἐν κλισίαις,
τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ
θηρὸς, ἕλοι Μενέλαν.
κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνειον
κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλέ
να κακόγαμβρον ἐς χέρας γόον.
ὃς ἐπὶ πῶλον,
ὃς ἐπὶ τὰν Τροίαν χι
λιόναυν ἦλυθ' ἔχων στρατιάν.

ἀγγ. ἄναξ, τοιούτων δεσπόταισιν ἄγγελος
εἴην τὸ λοιπὸν οἷά σοι φέρω μαθεῖν.

ἕκ. ἦ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί.

καὶ γὰρ σὺ ποίμνας δεσπόταις ταυχεσφόροις
ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν, ἵν' οὐ πρέπει.
οὐκ οἶσθα δῶμα τοὐμὸν, ἢ θρόνους πατρὸς,
οἷς χρὴ γεγωνεῖν εὐτυχοῦντα ποίμνια;
ἀγγ. σκαιοὶ βοτῆρές ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγω·
ἀλλ' οὐδὲν ἧσσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.
ἕκ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείους τύχας·
μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν·
ἀγγ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα.
ἀνὴρ γὰρ ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν,
στείχει φίλος σοι, σύμμαχός τε τῇ σῇ γῇ.
ἕκ. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον;
ἀγγ. Θρῄκης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
ἕκ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα;
ἀγγ. ἔγνως· λόγου δὲ δὶς τόσον μ' ἐκούφισας.
ἕκ. καὶ πῶς πρὸς Ἴδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος τ' ἁμαξιτοῦ;
ἀγγ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς. εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερός.
φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν, αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς
παρέσχε δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολών.
πολλῇ γὰρ ἠχῇ θρῄκιος ῥέων στρατὸς,
ἔστειχε. θάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἵεμεν
ποίμνας ἐς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλῃ
λεηλατήσων, καὶ σὰ πορθήσων σταθμά.
πρὶν δὴ δι' ὤτων γῆρυν οὐχ ἑλληνικὴν
ἐδεξάμεσθα, καὶ μετέστημεν φόβου.
στείχων δ' ἄνακτος προυξερευνητὰς στρατοῦ

ἀνιστόρησα θρηκίοις προσφθέγμασι,
τίς ὁ στρατηγός, καὶ τίνος κεκλημένος,
στείχει πρὸς ἄστυ, Πριαμίδαισι σύμμαχος.
καὶ πάντ' ἀκούσας, ὧν ἐφιέμην μαθεῖν,
ἔστην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
ἑστῶτ' ἐν ἵπποισι, θρηκίοις τ' ὀχήμασιν.
χρυσῆ δὲ πλάστιγξ αὐχένα ζυγηφόρων
πώλων ἔκληε, χιόνος ἐξαυγεστέρων.
πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις
ἔλαμπε. Γοργὼ δ' ὡς ἐπ' αἰγίδος θεᾶς
χαλκῆ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος,
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.
στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
θέσθαι δυναίμην, ὡς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν.
πολλοὶ μὲν ἱππῆς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
πολλοί τ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος
γυμνὴς ὁμαρτεῖ, θρηκίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνήρ,
ὃν οὔτε φεύγων, οὔθ' ὑποσταθεὶς δορί,
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.
χο. ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες,
ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθόν.
ἐκ. πολλούς, ἐπειδὴ τοὐμὸν εὐτυχεῖ δόρυ,
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστιν, εὑρήσω φίλους.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι
μὴ ξυμπονοῦσιν ἡνίκ' ἐξώστης Ἄρης
ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἷος ἦν Τροίας φίλος.
» Ἥκει γὰρ ἐς δαῖτ' οὐ παρὼν κυνηγέταις
» Αἴρουσι λείαν, οὐδὲ συγκαμὼν δορί.

χο. ὀρθῶς ἀτίζεις, κἀπίμομφος εἶ φίλοις.
λέγω δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.
ἕκ. ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον πόλιν.
χο. πέποιθας ἤδη πολεμίους ᾑρηκέναι;
ἕκ. πέποιθα· δείξει τοὐπιὸν σέλας θεοῦ.
χο. ὅρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.
ἕκ. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.
ἀγγ. ἄναξ, ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον.
φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνον.
χο. ὅδ' οὖν ἐπείπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
ξένος δὲ, πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων.
χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο.
ἕκ. σύ τ' αὖ παραινεῖς, καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς.
ὁ χρυσοτευχὴς δ' οὕνεκ' ἀγγέλου λόγων
Ῥῆσος, παρέστω τῇδε σύμμαχος χθονί.
χο. Ἀδράστεια μὲν ἁ Διὸς παῖς,
εἴργοις στομάτων φθόνον.
φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν.
ἥκεις ὦ ποταμοῦ παῖ,
ἥκεις, ἐπλάθης φιλίου πρὸς αὐλάν.
ἀσπαστός ἐπεί σε χρόνῳ
πιερὶς μάτηρ, ὅτε καλλιγέφυ
ρος ποταμὸς πορεύει
Στρυμὼν, ὅς ποτε τᾶς μελῳδοῦ
μούσας δι' ἀκηράτων
δινηθεὶς ὑδροειδής,
κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἥβαν.
σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος
ἥκεις διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις.

νῦν ὦ πατρὶς, ὦ Φρυγία,
ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
Ζῆνα πάρεστιν εἰπεῖν.
ἆρά ποτ' αὖθις ἁ παλαιὰ
Τρόια τοὺς προπότας παναμερεύσει,
θιάσους ἐρώτων
ψάλμασι, καὶ κυλίκων οἰνοπλανήτοις
ὑποδεξίαις ἁμίλλαις,
κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν
Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς.
ὦ φίλος, εἴθε μοι
σᾷ χερὶ καὶ σῷ δορὶ πρά
ξας τάδ', ἐς οἶκον ἔλθοις.
ἐλθὲ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον
πηλείδα προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν,
δοχμίαν πεδαίρων,
χιστὰν παρ' ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων,
δίβολόν τ' ἄκοντα πάλλων.
σὲ γὰρ οὔτις ὑποστὰς,
ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει,
ἀλλά νιν ἅδε γᾶ
καταφθίμενον θρῃκὶ μόρῳ
φίλτατον ἄχθος οἴσει.
ἰώ. ἰώ. μέγας ὦ βασιλεῦ, καλὸν ὦ Θρῄκη
σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
ἴδε χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν,
κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους,
παρὰ πορπάκων τοὺς κελαδοῦντας.
θεὸς ὦ Τρόια, θεὸς αὐτὸς Ἄρης
ὁ στρυμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ

μούσης

μούσης ἵππων καταπνεῖ σε.

ῥῆ. χαῖρ' ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς
Ἕκτορ. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα, καὶ προσήμενον
πύργοισιν ἐχθρῶν. συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
τείχη πάρειμι, καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.

ἕκ. παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος μουσῶν μιᾶς,
θρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν
τἀληθὲς αἰεί, κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τοὐπί σ' Ἀργείων ὕπο,
Τροίαν ἐᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
οὐ γάρ τι λέξεις ὡς ἄκλητος ὢν φίλοις,
οὐκ ἦλθες, οὐδ' ἤμυνας, οὐδ' ἐπεστράφης.
τίς γάρ σε κῆρυξ, ἢ γερουσία Φρυγῶν
ἐλθοῦσ', ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
ποίων δὲ δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν, βάρβαρός τε, βαρβάρους
Ἕλλησιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος.
καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος, μέγαν
Θρηκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερὶ,
ὅτ' ἀμφὶ Πάγγαιόν τε, Παιόνων τε γῆν,
Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα,
ἔρρηξα πέλτην. σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν,
παρέσχον. ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
φίλων ποθούντων, ὕστερος βοηδρομεῖς.
οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
πάλαι παρόντες, οἱ μὲν, ἐν χωστοῖς τάφοις
κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει,
οἱ δ' ἐνθάδ' ὅπλοις, καὶ παρ' ἱππείοις ὄχοις,

ψυχρὰν ἄησιν, δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
πυκνὴν ἄμυστιν, ὡς σὺ δεξιούμενοι.
ταῦθ' ὡς ἂν εἰδῇς Εκτορ ὄντ' ἐλεύθερον,
καὶ μέμφομαί σοι, καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
ῥη. τοιοῦτός εἰμι κἀυτὸς, εὐθεῖαν λόγων
τέμνων κέλευθον, κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ μεῖζον, ἢ σὺ τῆσδ' ἀπὼν χθονὸς,
λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην.
ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι σκύθης λεὼς
μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ιλιον περᾶν,
ξυνῆψε πόλεμον· εὐξείνου δ' ἀφικόμην
πόντου πρὸς ἀκτὰς, θρῇκα πορθμεῦσαι στρατόν.
ἔνθ' αἱματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν σκύθης
ἠντλεῖτο λόγχῃ, θρῄξ τε συμμιγὴς φόνῳ.
τοιάδε τοι μ' ἀπεῖργε συμφορὰ, πέδον
Τροίας ἱκέσθαι, σύμμαχόν τε σοι μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα,
τάξας ἔτειον δασμὸν ἐς δόμους φέρειν,
ἥκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα.
τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα,
οὐχ ὡς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμυστίδας,
οὐδ' ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
ἀλλ' οἷα πόντον θρῄκιον φυσήματα
κρυσταλλόπηκτα, Παιόνας τ' ἐπεζάρει,
ξὺν τοῖσδ' ἀΰπνοις οἶδα τλὰς πορπήμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως.
σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος,
κοὐδὲν περαίνεις· ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
ῥίπτεις, κυβεύων τὸν πρὸς Αργείους Αρην.

ἐμοὶ

ἐμοὶ δὲ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει,
πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν,
κτεῖναί τ' Ἀχαιούς· θ' ἡτέρᾳ τ' ἀπ' Ἰλίου
πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμὼν τοὺς σοὺς πόνους·
ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' αἰρέτω χερί·
ἐγὼ γὰρ ἕξω τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ
πέρσας Ἀχαιούς, καίπερ ὕστερον μολών·
χο ἰώ· ἰώ· φίλα θροεῖς·
φίλος Διόθεν εἶ μόνος·
φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς
θέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν
εἴργειν· τὸ δὲ ναΐον Ἀργόθεν δόρυ,
οὔτε πρὶν, οὔτε νῦν τιν' ἀνδρῶν,
ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω·
πῶς μοι Ἀχιλλεὺς τὸ σὸν
ἔγχος ἂν δύναιτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰ
σίδοιμ' ἄναξ, ὅπως πολυφόνου
χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ·
ῥη τοιαῦτα μέν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
πρᾶξαι παρέξω. σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω,
ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
θῶμεν, θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς,
ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείαν θέλω,
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ,
ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς·
ἕκ εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ,
πόλιν νεμοίμην ὡς τοπρίν ποτ' ἀσφαλῆ,
ἦ κάρτα πολλοῖς θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν·

τὰ δ᾽ ἀμφί τ᾽ Ἄργος, καὶ νομὸν τῆς Ἑλλάδος,
οὐχ ὧδε πορθεῖν ῥᾳδίως λέγεις δορί.
ῥη. οὐ τούσδ᾽ ἀριστέας φασὶν Ἑλλήνων μολεῖν;
ἕκ. κοὐ μεμφόμεσθά γ᾽, ἀλλὰ δὴν ἐλαύνομεν.
ῥη. οὔκουν κτανόντες τούσδε, πάντ᾽ εἰργάσμεθα.
ἕκ. μὴ νῦν τὰ πόῤῥω, τἀγγύθεν μεθεὶς, σκόπει.
ῥη. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή.
ἕκ. πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ᾽ ὢν τυραννίδος.
ἀλλ᾽ εἴτε λαιὸν, εἴτε δεξιὸν κέρας,
εἴτ᾽ ἐν μέσοισι συμμάχοις πάρεστί σοι,
πέλτην ἐρεῖσαι, καὶ καταστῆσαι στρατόν.
ῥη. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις Ἕκτορ θέλω.
εἰ δ᾽ αἰσχρὸν ἡγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν
πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον,
τάξον μ᾽ Ἀχιλλέως, καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.
ἕκ. οὐκ ἔστ᾽ ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξαι δόρυ.
ῥη. καὶ μὴν λόγος ἦν ὡς ἔπλευσ᾽ ἐπ᾽ Ἴλιον.
ἕκ. ἔπλευσε, καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων,
στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ.
ῥη. τίς δὴ μετ᾽ αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;
ἕκ. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡσσᾶσθαι δοκεῖ,
χὠ Τυδέως παῖς· ἔστι δ᾽ αἱμυλώτατον
κρότημ᾽ Ὀδυσσεὺς, λῆμά τ᾽ ἀρκούντως θρασὺς,
καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ᾽ ἀνὴρ καθυβρίσας.
ὃς εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν ἔναγχος μολὼν,
κλέψας ἄγαλμα, ναῦς ἐπ᾽ Ἀργείων φέρει.
ἤδη δ᾽ ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων στολὴν,
εἰσῆλθε πύργους· πολλὰ δ᾽ Ἀργείους κακὰ
ἠρᾶτο, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπος.
κτανὼν δὲ φρουροὺς, καὶ παραστάτας πυλῶν,
ἐξῆλθεν.

ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις ἁρίσκεται,
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
θάσσων· κακῷ δὲ μερμέρῳ παλαίομεν.
ῥη. Οὐδεὶς ἀνὴρ εὔψυχος, ἀξιοῖ λάθρᾳ
Κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
τοῦτον δ', ὃν ἵζειν φὴς σὺ κλωπικαῖς ἕδραις,
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἐμπήρας ῥάχιν,
στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον.
λῃστὴν γὰρ ὄντα, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα, δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.
ἕκ. νῦν μὲν καταυλίσθητε. καὶ γὰρ εὐφρόνη.
δείξω δ' ἐγώ σοι χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα.
ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος ἤν τι καὶ δέῃ,
μέμνησ' ἀκούσας, Θρῃκί τ' ἄγγειλον στρατῷ.
ὑμᾶς δὲ βάντας, χρὴ προταινὶ τάξεων
φρουρεῖν ἐγερτὶ, καὶ νεῶν κατάσκοπον
δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ εἴπερ ἐστὶ σῶς,
ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι τρωϊκοῖς.
χο. τίνος ἁ φυλακά; τίς ἀμείβει
τὰν ἐμὰν πρῶτα;
δύεται σημεῖα, καὶ ἑπτάποροι
πλειάδες αἰθέριαι.
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.
ἔγρεσθε, τί μέλλετε, κοιτᾶν;
ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;
ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς
γίγνεται, καί τις προδρόμων.

ὅδε γάρ ἐστιν ἀνήρ.
ἡμι. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν;
ἡμι. Μυγδόνος υἱόν φασιν Κόρυβον.
ἡμι. τίς γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ;
ἡμι. Κίλικας παίων στρατὸς ἤγειρεν.
ἡμι. Μυσοὶ δ᾽ ἡμᾶς.
ἡμι. οὐκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
καιρὸς, κλήρου κατὰ μοῖραν.
ἡμι. καὶ μὴν αἴω Σιμόεντος
ἡμένα κοίτας
φονίας, ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ
γήρυϊ παιδολέτωρ
μελοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα.
ἤδη δὲ νέμουσι κατ᾽ Ἴδαν
ποίμνια. νυκτιδρόμου
σύριγγος ἰὰν κατακούω.
θέλγει δ᾽ ὄμματος ἕδραν
ὕπνος. ἄδιστος γὰρ ἔβα
βλεφάροισι πρὸς ἀοῦς.
ἡμι. τί ποτ᾽ οὐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν
Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν.
ἡμι. ταρβῶ. χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.
ἡμι. ἀλλ᾽ εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν
διόλωλε, τάχ᾽ ἂν εἴη φοβερόν.
ἡμι. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
ἡμᾶς, κλήρου κατὰ μοῖραν.
ὀδυ. Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας; ἢ κενὸς ψόφος
στάζει δι᾽ ὤτων, τευχέων τινὰ κτύπον;

διο οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
κλάζει σιδήρου· κἀμέ τοι, πρὶν ᾐσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος·
ὀδυ ὅρα κατ' ὄρφναν, μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς·
διο φυλάξομαί τοι κἀν σκότῳ τιθεὶς πόδα·
ὀδυ ἢν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;
διο Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων·
ὀδυ ἔα· εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὁρῶ·
διο καὶ μὴν Δόλωνγε τάσδ' ἔφραζεν Εκτορος,
κοίτας ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε·
ὀδυ τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ πῃ;
διο ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά·
ὀδυ θρασὺς γὰρ Εκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ θρασύς·
διο τί δῆτ' Οδυσσεῦ δρῶμεν; οὐ γὰρ εὕρομεν
τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν·
ὀδυ στείχωμεν ὡς τάχιστα ναυστάθμου πέλας·
σώζει γὰρ αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν,
τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην·
διο οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν, ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν
Πάριν μολόντες, χρὴ καρατομεῖν ξίφει·
ὀδυ πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν,
ζητῶν δυνήσῃ τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
διο αἰσχρόνγε μέντοι ναῦς ἐπ' Αργείων μολεῖν,
δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον·
ὀδυ πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα σώζομεν τάδε
σκυλεύματ'; ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς·
πείθου πάλιν· στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν·
ἀθη ποῖ δὴ λιπόντε Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων,
χωρεῖτε λύπῃ καρδίαν δεδηγμένοι,

εἰ μὴ κτανεῖν σφῷν Ἕκτορ᾽, ἢ Πάριν θεὸς
δίδωσιν· ἄνδρα δ᾽ οὐ πέπυσθε σύμμαχον
Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φαύλῳ τρόπῳ.
ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ᾽ ἐς αὔριον,
οὔτέ σφ᾽ Ἀχιλλέως, οὔτ᾽ ἂν Αἴαντος δόρυ,
μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ᾽ Ἀργείων, σχέθοι,
τείχη κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω
λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον.
τοῦτον κατακτὰς, πάντ᾽ ἔχεις. τὰς δ᾽ Ἕκτορος
εὐνὰς ἔασον, καὶ καρατόμους σφαγάς.
ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερός.
ὀδυ. δέσποιν᾽ Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ᾐσθόμην
τοῦ σοῦ, συνήθη γῆρυν, ἐν πόνοισι γὰρ
παροῦσ᾽ ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε,
τὸν ἄνδρα δ᾽ ἡμῖν ποῦ κατηύνασαι φράσον,
πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος.
ἀθη. ὅδ᾽ ἐγγὺς ἧσται, κοὐ συνήθροισται στρατῷ,
ἀλλ᾽ ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατηύνασεν
Ἕκτωρ, ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος.
πέλας δὲ πῶλοι Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων,
λευκαὶ δέδενται διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ.
στίλβουσι δ᾽ ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.
ταύτας, κτανόντες δεσπότην, κομίζετε.
κάλλιστον οἴκοις σκῦλον. οὐ γάρ ἐσθ᾽ ὅπου
τοιόνδ᾽ ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.
ὀδυ. Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Θρῄκιον λεὼν,
ἢ ᾽μοὶ πάρες γε. σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν.
διο. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ.
τρίβων γὰρ εἶ τὰ κομψὰ, καὶ νοεῖν σοφός.
χρὴ δ᾽ ἄνδρα τάσσειν, οὗ μάλιστ᾽ ἂν ὠφελοῖ.

ἀθη καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
στείχοντα, φυλάκων ἔκ τινος πεπυσμένον
δόξας ἀσήμους, πολεμίων μεμβλωκότων.
διο πότερα, σὺν ἄλλοις, ἢ μόνος πορεύεται;
ἀθη μόνος πρὸς εὐνὰς ὡς ἔοικεν, Ἕκτορος
χωρεῖ. κατόπτας σημανῶν ἥκει στρατοῦ.
διο οὔκουν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή.
ἀθη οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον.
τοῦτον δὲ πρὸς σῆς οὐ θέμις χερὸς θανεῖν,
ἀλλ' ᾧπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγάς,
τάχυν'. ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν,
σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον. ὃν δὲ χρὴ παθεῖν,
οὐκ οἶδεν, οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺς ὢν λόγου.
πά σὲ τὸν στρατηγὸν, καὶ κασίγνητον λέγω,
Ἕκτορ καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σε χρή;
ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
ἢ κλῶπες ἄνδρες, ἢ κατάσκοποί τινες.
ἀθη θάρσει. φυλάσσει σ' ἥδε πρευμενὴς Κύπρις.
μέλει δ' ὁ σός μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι τρωϊκῷ στρατῷ
ἥκω, πορεύουσ' ἄνδρα σοὶ μέγαν φίλον,
τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα θρῄκιον θεᾶς
μούσης. πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
πά ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει.
κἀμοὶ μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον
κρίνας σε φημὶ, τήνδε προσθέσθαι πόλει.
ἥκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς. φήμη δέ τις

φύλαξιν ἐμπέπτωκεν, ὡς κατάσκοποι
ἥκουσ' Ἀχαιῶν· χ' ὡ μὲν, οὐκ εἰδὼς λέγει·
ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας, οὐκ ἔχει φράσαι,
ὧν οὕνεκ' αὐδὰς ἤλυθον πρὸς Ἕκτορος·
ἀθη μηδὲν φοβηθῇς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
Ἕκτωρ δ' ἄφρουδος, θρήκια κοσμήσων στρατόν·
πά σύ τοι με πείθεις, σοί τε πιστεύω λόγοις·
τάξιν φυλάξων εἶμ' ἐλεύθερος φόβου·
ἀθη χώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τάδε,
ὡς εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὁρᾶν·
γνώσῃ δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν·
ὑμᾶς δ' ἀυτῶ τοὺς ἄγαν ἐρωμένους,
Λαερτίου παῖ θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη·
κεῖται γὰρ ἡμῖν θρήκιος στρατηλάτης,
ἵπποι τ' ἔχονται· πολέμιοι δ' ἠσθημένοι,
χωροῦσ' ἐφ' ἡμᾶς. ἀλλ' ὅσον τάχιστ' ἐχρῆν
φεύγειν πρὸς ὁλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
σκηπτοῦ 'πιόντος πολεμίων, σῶσαι βίον;
χο ἔα ἔα· βάλλε· βάλλε· βάλλε· βάλλε·
θένε· θένε· τίς ὅδ' ἀνήρ;
λεύσσετε τοῦτον αὐδῶ
κλῶπες, οἵτινες κατ' ὄρφναν
τόνδε κινοῦσι στρατόν·
δεῦρο δεῦρο πᾶς·
τούσδ' ἔχω, καὶ τούσδ' ἔμαρψα·
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας πόδα; τίς εἶ;
ὀδυ οὐ χρή σ' εἰδέναι· θανῇ γὰρ σήμερον δράσας κακῶς·
χο οὐκ ἐρεῖς σύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν;
ὀδυ ἴστω· θάρσει· Χ· πέλας τις ἴθι· παῖε· παῖε πᾶς τις ἄν·
ἡμι ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ἀλλὰ τὸν κτανοῦντα σε·
ὀδυ ἴσχε πᾶς τις· Χ· οὐ μενῶ·—
ἡμι ἔα ὦ· φίλον ἄνδρα μὴ θένης·

ἡμι. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; Ὀδυ. Φοῖβος.—
ἡμι. —ἔμαθον. ἴσχε πᾶς δόρυ.
ἡμι. οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Η οὐ δέπῃ κατείδομεν.
ἡμι. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν, ἢ βοὴν ἐγερτέον.
ἡμι. ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινὸν ἐκ νυκτῶν φόβῳ.
ἡμι. τὶς ἀνδρῶν ὁ βάς;
τὶς, ὃς μέγα θράσος ἐπαύξεται,
χεῖρα φυγὼν ἐμάν;
πόθεν νιν κυρήσω;
τίνι προσεικάσω,
ὅστις δι' ὄρφνας ἦλθ' ἀδειμάντῳ ποδὶ,
διά τε τάξεων, καὶ φυλάκων ἕδρας.
θεσσαλὸς, ἢ
παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν,
ἢ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον.
τὶς, ἢ πόθεν, ἢ ποίας πάτρας,
ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν;
χο. ἆρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοὔργον, ἢ τίνος τόδε;
ἡμι. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μή;
ἡμι. δοκεῖς γάρ. Ημι. τὶ μὴν οὔ;
ἡμι. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.
ἡμι. τίν' ἀλκήν; τίν' αἰνεῖς; Ημι. Ὀδυσσῆ.
ἡμι. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ.
χο. ἔβα καὶ πάρος
κατὰ πτόλιν ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων,
ῥακοδύτῳ στολῇ
πυκασθεὶς ξιφήρης,
κρυφαῖος ἐν πέπλοις.
βίον δ' ἐπαιτῶν, εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις,
ψαφαρόχρουν κάρα πουλυπίνητ' ἔχων.
πολλὰ δὲ τὴν
βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν κακῶς

ἔβαξε δῆθεν, ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις·
ὄλοιτο δ' ὄλοιτο πανδίκως,
πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν·
ἡμι εἴτ' οὖν Ὀδυσσέως, εἴτε μή, φόβος μ' ἔχει·
Ἕκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται·
ἡμι τί λάσκων; Ημι· δυσοίζων·
ἡμι τί δρᾷς δή; τί ταρβεῖς;
ἡμι καθ' ἡμᾶς περᾶσαι· Ημι· τίν' ἀνδρῶν;
ἡμι οἳ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν·
ἡνι ἰώ· δαίμονος τύχα βαρεῖα· φεῦ· φεῦ·
ἡμι ἔα· σίγα πᾶς·
ἡμι ὕβριζ'· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται·
ἡνι ὢ συμφορὰ βαρεῖα Θρῃκῶν συμμάχων·
ἡμι τίς ὁ στένων;
ἡνι ἰώ· δύστηνος ἐγώ, σύ τ' ἄναξ Θρῃκῶν·
ὦ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδών,
οἷόν σε βίου τέλος εἷλεν·
χο τίς εἶ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων· κατ' ὀρφνήν,
ἀμβλῶπες αὐγαί, κοὔ σε γινώσκω γ' ὅλως·
ἡνι ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω;
ποῦ δῆθ' Ἕκτωρ
τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;
τίνι σημήνω διοχῶν στρατιᾶς;
οἷα πεπόνθαμεν· οἷά τις ἡμᾶς
δράσας ἀφανῆ, φροῦδος, φανερὸν
Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας·
χο κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ στρατεύματι
ἔοικεν, οἷα τοῦδε γινώσκω κλύων·
ἡνι ἔρρει στρατιά· πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πληγῇ·
οἵα μ' ὀδύνη τέρει φονίου

τραύματος ἔσω. πῶς δ' ἂν ὀλοίμην,
τοῖς Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας;
χρῆν γάρ μ' ἀκλεῶς, Ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον.
χο. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά.
σαφῶς γὰρ αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας.
οἰκ. κακῶς πέπρακται. κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς,
αἴσχιστα. καίτοι δὶς τόσον κακὸν τόδε.
• Θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεὼν,
• Λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι, πῶς γὰρ οὔ;
• Τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος, καὶ δόμων εὐδοξία.
ἡμεῖς δ' ἀβούλως, κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς ηὔνασ' Ἑκτορεία χεὶρ,
ξύνθημα λέξας, εὕδομεν πεδοστιβεῖς,
κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς,
φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν
ἔκειτο τεύχη, πλῆκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθήρμοσθ', ὡς ἄναξ ἐπεύθετο,
κρατοῦντας ὑμᾶς, κἀφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι. φαύλως δ' εὕδομεν πεπτωκότες.
κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου,
πώλοισι χόρτον προσδοκῶν ἑωθινὴν
ζεύξειν πρὸς ἀλκὴν ἀφθόνῳ μετρῷ χερὶ,
λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν
πυκνῆς δι' ὄρφνης. ὡς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,
ἐπτηξάτην τε, κἀνεχωρείτην πάλιν.
ἤπυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ,
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
οἵδ' οὐδέν. οὐ μὴν οἶδ' ἐγὼ τὰ πλείονα.
εὗδον δ' ἀπελθὼν αὖθις εἰς κοίτην πάλιν.
καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται.

ἵππους τε, ἃς ἔθρεψα, κἀδιφρηλάτουν,
Ῥήσῳ παρεστὼς, εἶδον ὡς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν·
θείνοντες δ' οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα,
ἤλαυνον· αἱ δ' ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων,
θυμὸν πνέουσαι, κἀνεχαίτιζον φόβῳ·
ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι
πώλοισιν· ἔννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος·
κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχθισμῶν νεκρῶν·
θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς
βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου·
ὀρθὸς δ' ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς,
καί μ' ἔγχος αὐγάζοντα, καὶ θηρώμενον,
παίει παραστὰς νεῖραν εἰς πλευρὰν ξίφει,
ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ἠσθόμην,
πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών·
πίπτω δὲ πρηνής· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵππων, ἵεσαν φυγῇ πόδα·
ἆ· ἆ. ὀδύνη με τείρει, κοὐκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας·
καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὁρῶν· τρόπῳ δ' ὅτῳ
τεθνᾶσιν οἱ θανόντες, οὐκ ἔχω φράσαι,
οὐδ' ἐξ ὁποίας χερός· εἰκάσαι δέ μοι
πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι·

Χο ἡνίοχε θρηκὸς τοῦ κακῶς πεπραγότος,
μηδὲν δυσοίζου πολεμίους δρᾶσαι τάδε·
Ἕκτωρ δὲ καὐτὸς συμφορᾶς πεπυσμένος,
χωρεῖ· συναλγεῖ δ' ὡς ἔοικε σοῖς κακοῖς·

Ἑκ πῶς ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατὸς,
κοὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε,

οὔτ' ἐξιόντας; τῶν δὲ τίς τίσει δίκην,
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ.
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ.
πόλλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.
εὖ νῦν τόδ' ἴστε. Ζεὺς ὀμώμοσται πατήρ,
ἤτοι μαράγνα γ', ἢ καρανιστὴς μόρος,
μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Εκτορα
το μηδὲν εἶναι, καὶ κακὸν νομίζετε.
χο. ἰώ. ἰώ. μέγας ἐμοὶ μέγας
ὦ πολιοῦχον κράτος
τότ' ἄρ' ἔμολ', ὅτε σοι ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Αργείων στρατὸν,
ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ
οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔβριξεν.
οὐ μὰ τὰς σιμοεντίδας
πηγὰς, μή μοι κότον ὦ ἄνα θῇς.
ἀναίτιος γὰρ ἔγωγε πάντων.
εἰ δὲ χρόνῳ παρὰ καιρὸν
ἔργ', ἢ λόγον πύθῃ,
κατά με γᾶ ζῶντα πόρευσον.
οὐ παραιτοῦμαι.
ἡνι. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους.
σὺ ταῦτ' ἔδρασας. οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα
οὔθ' οἱ μαθόντες, οὔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι,
ἄλλον. μακροῦ γε δεῖ σε, καὶ σοφοῦ λόγου,
ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
ἵππων ἐρασθεὶς, ὧν ἕκατι συμμάχους
τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν.
ἦλθον. τεθνᾶσιν. εὐπρεπέστερον Πάρις
ξενίαν κατῄσχυν', ἢ σὺ συμμάχους κτανών.

μὴ γάρ τι λέξῃς, ὥς τις Ἀργείων μολὼν,
διώλεσ' ἡμᾶς· τίς δ' ὑπερβαλὼν λόχους
Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν;
σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἧσο, καὶ Φρυγῶν στρατός.
τίς οὖν τέτρωται; τίς τέθνηκε συμμάχων
τῶν σῶν μολόντων, ὡς σὺ πολεμίων λέγεις;
ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ'. οἱ δὲ μειζόνως
παθόντες, οὐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος.
ἁπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην,
Ῥήσου μολὼν ἐξηῦρεν, εἰ μή τις θεῶν
ἔφραζε τοῖς κτανοῦσιν; οἱ δ' ἀφιγμένοι
τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε.
ἕκ χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα,
ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδ' ἀχαιϊκὸς λεώς.
κοὐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα, πλημμελὲς κλύων.
ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεσθα. μή μ' ἔρως ἕλοι
τοιοῦτος ἵππων, ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους.
καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς. τίς γὰρ ἄλλος ἄν ποτε
ἔδρασεν, ἢ 'βούλευσεν Ἀργείων ἀνήρ;
δέδοικά γ' αὐτόν. καί τι μου θράσσει φρένας,
μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ.
χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὢν, οὐ φαίνεται.
ἡνι οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς, οὓς λέγεις Ὀδυσσέας.
ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
ἕκ σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπείπερ σοι δοκεῖ.
ἡνι ὦ γαῖα πατρίς, πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι;
ἕκ μὴ θνῆσκ'· ἅλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος.
ἡνι ποῖ δὲ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
ἕκ οἶκός σε κεύθων οὑμὸς, ἐξιάσεται.
ἡνι καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αὐθεντῶν χέρες;

ἕκ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
οἰκ. ὄλοιθ' ὁ δράσας. οὐ γὰρ ἐς σὲ τείνεται
γλῶσσ', ὡς σὺ κομπεῖς. ἡ δίκη δ' ἐπίσταται.
ἕκ. λάζυσθ' ἄγοντες αὐτὸν ἐς δόμους ἐμοὺς,
οὕτως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ πορσύνετε.
ὑμᾶς δ' ἰόντας, τοῖσιν ἐν τείχει χρεὼν,
Πριάμῳ τε, καὶ γέρουσι σημῆναι νεκροὺς
θάπτειν κελεύειν λαοφόρους πρὸς ἐκτροπάς.
χο. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης,
Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη
δαίμων, ἄλλο τι φυτεύων;
ἔα. ἔα ὢ. ὤ.
τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόκμητον νεκρὸν ἐν χεροῖν
φοράδην πέμπει;
ταρβῶ λεύσσων τόδε πῆμα.
μου. ὁρᾶν πάρεστι Τρῶες. ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς
τιμὰς ἔχουσα μοῦσα, συγγόνων μία
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον,
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν. ὅν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς, ἀξίαν τίσει δίκην.
ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ,
τέκνον σ' ὀλοφύρομαι. ὢ
ματρὸς ἄλγος, οἵαν
ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν.
ἦ δυσδαίμονα, καὶ μελέαν
ἀπό με μεμφαμένας ἐμοῦ πορευθεὶς,
ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.
ὤμοι ἐγὼ σέθεν. ὦ φιλία
φιλία κεφαλά τέκνον, ὤμοι.
χο. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν

ἔχοντι λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον.
μου. ὄλοιτο μὲν Οἰνεΐδας,
ὄλοιτο δ' ὁ Λαερτίδας,
ὅς μ' ἄπαιδα γέννας
ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο,
ἅ, θ' Ἑλέν', ἃ προλιποῦσα δόμον,
Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε, πλαθεῖσ'
ὑπ' Ἰλίῳ· ὤλεσε μέν σε κατὰ Τροίας
φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.
μου. ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς ἅδου μολών,
Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός.
ὕβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ μουσῶν ἔρις
τεκεῖν μ' ἔθηκε, τόνδε δύστηνον γόνον.
περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοάς,
λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμίοις,
ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας
Γάγγαιον, ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι,
μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας,
κείνῳ σοφιστῇ θρῃκί, κἀκτυφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην.
κἀπεί σε τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη,
καὶ παρθενείαν, ἧκ' ἐς εὔυδρου πατρὸς
δίνας. τρέφειν δέ σ' οὐ βροτείαν ἐς χέραν
Στρυμὼν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
ἔνθ' ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο,
Θρῄκης ἀνάσσων, πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν τέκνον.
καί σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαιμάτους
ἀλκὰς κορύσσοντ', οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν.
Τροίας δ' ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτέ,
εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλά σ' Ἕκτορος

πρεσβεύμαθ', ἥ τε μυρία γερουσία
ἔπεισ' ἀνελθεῖν, κἀπικουρῆσαι φίλοις.
καὶ τοῦδ' Ἀθάνα πάντος αἰτία μόρου.
οὐδὲν δ' Ὀδυσσεὺς, οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
ἔδρασε· δράσας, μὴ δόκει λεληθέναι.
καί τοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
μοῦσαι μάλιστα, κἀπιχρώμεθα χθονὶ,
μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
ἔδειξεν Ὀρφεὺς, αὐτανέψιος νεκροῦ
τοῦδ' οὕνεκα κτείνασα, Μουσαῖόν τε σὸν
σεμνὸν πολίτην, κἀπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα
ἐλθόντα, Φοῖβος, σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις,
θρηνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
χο μάτην ἄρ' ἡμᾶς θρήκιος στρατηλάτης
ἐδέννασ' Ἕκτορ, τῷδε βουλεῦσαι φόνον.
ἐκ ἤδειν τάδ'· οὐδὲν μάντεως ἔδει φράσαι,
Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
λεύσσων, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις
κήρυκας ἐλθεῖν, κἀπικουρῆσαι χθονί·
ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
οὐ μὴν θανόντι γ', οὐδαμῶς συνήδομαι.
καὶ νῦν ἕτοιμος τῷδε καὶ τεῦξαι τάφον,
καὶ συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν.
φίλος γὰρ ἐλθὼν, δυστυχῶς ἀπέρχεται.
μου οὐκ εἶσι γαίας εἰς μελαγχεῖμον πέδον.
τοσόνδε νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι,
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτις δέ μοι
τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.

κἀμοὶ μὲν ὡς θανών τε, κοὐ λεύσσων φάος,
ἔσται τολοιπόν. οὐ γὰρ ἔτ' αὐτόν ποτε
οὔτ' εἶσιν, οὔτε μητρὸς ὄψεται δέμας.
κρυπτὸς δ' ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρου χθονὸς,
ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
Βάκχου προφήτης, ὅς τε Παγγαίου πέτραν
ᾤκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
βαιὸν δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ,
οἴσω. θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεών.
θρήνοις δ' ἀδελφαὶ, πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτὲ,
οὐ ῥύσεταί νιν Παλλὰς, ἥ σ' ἀπέκτανε.
τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
» ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν,
» ὡς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
» ἄπαις διοίσει, κοὐ τεκὼν θάψει τέκνα.
χο οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει.
σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
Ἕκτορ πάρεστι. φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.
εκ χωρεῖτε συμμάχους δ' ὁπλίζεσθαι τάχος,
ἄνωχθε. πληροῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων.
πόνους δ' ἔχοντας, χρὴ μένειν τυρσηνικῆς
σάλπιγγος αὐδὴν, ὡς ὑπερβάλλων στρατὸν,
τείχη τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν
πέποιθα, Τρωσί θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἡλίου φέρειν.
χο πείθου βασιλεῖ. στείχωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι. καὶ ξυμμαχίᾳ
τάδε φράζωμεν. τάχα δ' ἂν νίκην
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.

EVRIPIDIS TROADES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΑΔΩΝ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε, καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι· τοῦ μὲν, εὐνοοῦντος τῇ πόλει, διὰ τὴν κτίσιν· τῆς δὲ, μισησάσης τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν· τοῖς δὲ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν. Ἀγαμέμνονι μὲν, Κασάνδραν. Ἀνδρομάχην δὲ, Νεοπτολέμῳ. Πολυξένην δὲ, τῷ Ἀχιλλεῖ· ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν. Ἀστυάνακτα δὲ, ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν. Ἑλένην δὲ, ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως ἤγαγεν. Ἀγαμέμνων δὲ, τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη δὲ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυρομένη τε, καὶ θρηνήσασα, καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσέως ἤχθη σκηνὰς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ποσειδῶν. Ταλθύβιος.
Ἀθηνᾶ. Κασάνδρα.
Ἑκάβη. Ἀνδρομάχη.
Χορὸς αἰχμαλωτίδων Τρωάδων. Μενέλαος.
Ἑλένη.

Προλογίζει δ' ὁ Ποσειδῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κω λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν
βάθος
πόντου Ποσειδῶν, ἔνθα Νη-
ρήδων χορὸς
κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
Φοῖβός τε, κἀγὼ, λαΐνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔποτ' ἐκ φρενῶν
εὔνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν καπνοῦται, καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ὄλωλε πορθηθεῖσ'. ὁ γὰρ παρνάσιος
φωκεὺς Ἐπειὸς, μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας,
πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βάρος.
ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κληθήσεται
δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ.
ἔρημα δ' ἄλση, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταρρεῖ. πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις,
πέπτωκε Πρίαμος, Ζηνὸς ἑρκίου θανών.
πολὺς δὲ χρυσὸς, φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται. μένουσι δὲ
πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε, καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.
ἐγὼ δὲ, νικῶμαι γὰρ ἀργείας θεοῦ
Ἥρας, Ἀθάνας θ', αἳ συνεξεῖλον Φρύγας,
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον, βωμούς τ' ἐμούς.

Ἐρημία

ϖ Ερημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
ϖ Νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων,
βοᾷ Σκάμανδρος, δεσπότας κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν, ἀρκὰς, τὰς δὲ, θεσσαλὸς λεὼς
εἴληχ᾽, Ἀθηναίων δὲ Θησεῖδαι πρόμοι.
ὅσαι δ᾽ ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ᾽ εἰσι, τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
στρατοῦ. σὺν αὐταῖς ἡ λάκαινα τυνδαρὶς
Ελένη, κομισθεῖσ᾽ αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
τὴν δ᾽ ἀθλίαν, τήνδ᾽ εἴ τις εἰσορᾶν θέλει,
πάρεστιν Εκάβην, κειμένην πυλῶν πάρος,
δακρυχέουσα πολλὰ, καὶ πολλῶν ὕπερ.
ᾗ παῖς μὲν ἀμφὶ μνῆμ᾽ Ἀχιλλείου τάφου,
οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη.
φροῦδος δὲ Πρίαμος, καὶ τέκν᾽. ἣν δὲ παρθένον
μεθῆκ᾽ Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν, ἄναξ
τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν τότ᾽ εὐσεβὲς,
γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
ἀλλ᾽ ὦ ποτ᾽ εὐτυχοῦσα χαῖρέ μοι πόλις.
ξεστόν τε πύργωμ᾽, εἴ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ᾽ ἂν ἐν βάθροις ἔτι.
ἀθη ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς,
μέγαν τε δαίμον᾽, ἐν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος, προσεννέπειν;
πο ἔξεστιν. Αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι
ϖ Ανασσ᾽ Ἀθάνα, φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν.
ἀθη ἐπῄνεσ᾽ ὀργὰς ἠπίους. φέρω δέ σοι
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ᾽ εἰς μέσον λόγους ἄναξ.
πο μῶν ἐκ θεῶν του, καινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,

ἢ Ζηνὸς, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
ἀθη οὔκ, ἀλλὰ Τροίας οὕνεκ', ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.
πο ἦ που δὴ ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν,
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
ἀθη ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε. κοινώσῃ λόγους,
καὶ συμπονήσεις, ἃν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω.
πο μάλιστ'. ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον, Ἀχαιῶν οὕνεκ' ἦλθες, ἢ Φρυγῶν.
ἀθη τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν, νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
πο τί δ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους,
μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃ;
ἀθη οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς;
πο οἶδ' ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ.
ἀθη κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν, οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
πο καὶ μὴν ἔπερσάν τ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
ἀθη τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
πο ἕτοιμ' ἃ βούλει τἀπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
ἀθη δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
πο ἐν γῇ μένουσιν, ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
ἀθη ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου,
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον, καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει, γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχες, Αἰγαῖον πόρον
τρικυμίαις βρέμοντα, καὶ δίναις ἁλός.
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν,
ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν

εἰδῶ

εἰδῶσ' Ἀχαιοί, θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.
πο. ἔσται τάδ'· ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,
Σκῦρός τε, Λῆμνός θ', αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι,
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσι νεκρῶν.
ἀλλ' ἕρπ' Ὄλυμπον· καὶ κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς, ἐκ χερῶν καραδόκει,
ὅταν στράτευμ' Ἀργείων ἐξίῃ κάλως.
• Μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
• Ναούς τε, τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
• Ἐρημίᾳ δοὺς, αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.
χο. ἄνα δύσδαιμον, πεδόθεν κεφαλὴν
ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσμὲν Τροίας.
μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα.
μὴ δὲ προσίστη πρῷραν βιότου,
πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
ἑκά. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν;
ᾗ πατρὶς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις,
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἦσθ' ἄρα.
τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
τί δὲ θρηνῆσαι; δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄρθρων κλίσιος, ὡς διάκειμαι,
νῦν τ' ἐν στέρνοις λέκτροισι ταθεῖσ'.
οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων,
πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἱλίξαι,

καὶ διαδοῦναι νῶτον, ἄκανθάν
τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους.
μοῦσα δὲ χ' αὕτη τοῖς δυστήνοις,
ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
πρῷραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ἴλιον ἱερὰν, αἳ κώπαις
δι' ἅλα πορφυροειδέα, καὶ
λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμους
αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ,
συρίγγων τ' εὐφθόγγῳ φωνᾷ
βαίνουσαι, πλεκτὰν Αἰγύπτου
παιδείαν ἐξηρτήσασθε.
αἶ. αἶ. Τροίας ἐν κόλποις,—
—τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν,
τῷ τ' Εὐρώτᾳ δύσκλειαν, ἃ σφάζει μὲν
τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων,
Πρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβην
ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
ὤμοι θάκους, οὓς θάσσω,
σκηναῖς ἔφεδρος ἀγαμεμνονείαις.
δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων
κουρᾷ ξυρηκεῖ πενθήρει
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι, καὶ κοῦραι, καὶ δύσνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον. αἰάζωμεν.
μάτηρ δ' ὥς τις πτηνοῖς κλαγγὰν
ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω 'γὼ

μολπὰν,

μολπὰν, οὐ τὰν αὐτὰν, οἵαν ποτὲ δὴ
σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα
ποδὸς ἀρχεχόρου πληγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.
χο Ἑκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωΰσσεις;
διὰ τῶν μελάθρων, τοὺς, οὓς οἰκτίζῃ,
διὰ δὲ στέρνων, φόβος ἀΐσσει
Τρῳάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων ἔσω
δουλείαν αἰάζουσιν.
ἑκά ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤδη
κινεῖται κωπήρης χείρ.
οἳ 'γὼ τλάμων. τί θέλουσ'; ἦ πού δή με τάλαιναν
ναυσθλώσουσι πατρῴας ἀπὸ γᾶς;
χο οὐκ οἶδ'. εἰκάζω δ' ἄταν.
ἰὼ. ἰώ. μέλεαι μόχθων, ἐπακουσώμεθα.
Τρῳάδες ἔξω κομίσασθ' οἴκων.
στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.
ἑκά ἒ. ἔ. μὴ νῦν μοι τὰν βακχεύουσαν
Κασάνδραν πέμψασθ' ἔξω,
αἰσχύνην Ἀργείοισι μαινάδ'. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ.
ἰὼ. Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεις.
δύστανοι δ' οἵ σε λιπόντες,
καὶ ζῶντες, καὶ δμαθέντες.
χο οἴμοι. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
τάσδ' Ἀγαμέμνονος, ἐπακουσομένα
βασίλεια σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν.
ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας.
ἑκά ὦ τέκνον, ὀρθρεύουσαν ψυχὰν

ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ.
ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ,
τῷ, πρόσκειμαι δούλα τλάμων.
Χο. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου. Ἑκά. ἰὼ. ἰώ.
Χο. τίς μ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτᾶν,
ἢ νησαίαν ἥξει χώραν
δύστανον πόρρω Τροίας. φεῦ. φεῦ.
Ἑκά. τῷ, δ' ἁ τλάμων, ποῦ πᾶ γαίας
δουλεύσω γραῦς, ὡς κηφὴν ἁ
δειλαία νεκροῦ μορφᾷ
νεκύων ἀμενηνὰ παρὰ προθύροις.
ἢ παίδων θρέπτειρας
ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς.
Χο. αἶ. αἶ. ποίοισιν δ' οἴκτοις
τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις;
Ἑκά. οὐκ ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
δινοῦσ' ἐξαλλάξω,
νέατα τεκέων σώματα λεύσσω,
νέα τοι μόχθους ἕξω κρείσσους,
ἢ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων.
ἔρρει νὺξ αὕτα, καὶ δαίμων,
ἢ πειρήνας ὑδρευσομένα,
πρόσπολος οἰκτρὰ
τῶν σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.
Χο. τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
Ἑκά. μὴ δ' ἐν δίνᾳ γ' Εὐρώτα
τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας,
ἔνθ' ἀντάσω Μενέλᾳ δούλαν
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ.

τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
κρηπῖδ' Ὀλύμπου καλλίσταν
ὄλβον βρίθειν φάμαν ἤκου
σ' εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ.
τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν χώραν,
καὶ τὰν αἰτναίαν Ἡφαίστου
φοινίκας ἀντήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ' ἀκούω
κηρύσσεσθαι, στεφάνοις τ' ἀρετὰς,
τάν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν,
Ἰονίῳ ναῦται πόντῳ,
ἂν ὑδραίνει καλλιστεύων
ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων
Κράνθις, ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων,
εὔανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.
χο καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς
κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίας,
ἐξανύων.
δοῦλαι γὰρ δὴ
χθονὸς ἤδη.
ταλ Ἑκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθά μ' εἰς Τροίαν ὁδοὺς
ἐλθόντα κήρυκ' ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ.
ἐγνωσμένως δὲ καὶ πάροιθέ σοι γύναι,
Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
ἑκά τόδε τόδε φίλαι Τρῳάδες, ὃ φόβος ἦν μοι πάλαι.
ταλ ἤδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.
ἑκά αἶ· αἶ· τίνα γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ Φθι
άδος εἶπας γ', ἢ Καδμείας χθονός.
ταλ κατ' ἄνδρ' ἑκάστη, κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε.

ἑκά. τίν' ἄρα, τίν' ἔλαχον; τίνα πότμος εὐτυχὴς,
τῶν Ἰλιάδων μενεῖ;
ταλ. οἶδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
ἑκά. τοὐμὸν δὲ τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος
ἔννεπε, τλάμονα Κασάνδραν;
ταλ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἑκά. ἦ τᾷ λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν;
ἰώ μοι μοι.
ταλ. οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
ἑκά. ἦ τὰν Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ χρυσοκόμας
δῶκεν ἄλεκτρον ζωάν;
ταλ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
ἑκά. ῥίπτε τέκνον ζαθέους
κλῄδας, κἀπὸ χροὸς ἐν-
δυτῶν στεφέων ἱεροὺς στολμούς.
ταλ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
ἑκά. τί δὲ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν
ἐλάβετε; τέκος ποῦ μοι;
ταλ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
ἑκά. ταύταν, τῷ, πάλος ἔζευξεν.
ταλ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
ἑκά. ὤμοι ἐγώ· τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν.
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἦν νόμος, ἢ
τί θέσμιον ὦ φίλος Ἑλλάνων;
ταλ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν· ἔχει καλῶς.
ἑκά. τί τόδ' ἔλακες; ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει;
ταλ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ἑκά. τί δ' ἡ τοῦ χαλκεομίτορος
Ἕκτορος δάμαρ Ἀνδρομάχη τάλαινα,
τίν' ἔχει τύχαν;

ταλ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
ἑκά. ἐγὼ δὲ, τῷ, πρόσπολος, ἁ τριτοβάμονος
χερὶ δευομένα βάκτρου
γεραιῷ κάρᾳ;
ταλ. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην ἔχειν.
ἑκά. ἓ ἕ. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον.
ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν.
ἰώ μοι μοι. μυσαρῷ, δολίῳ τε λέλογχα
φωτὶ δουλεύειν
πολεμίῳ, δίκας
παρανόμῳ δάκει.
ὃς πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐ
κεῖσε, διπτύχῳ γλώσσᾳ,
ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα
τιθέμενος πάντων.
γοᾶσθ' ὦ Τρῳάδες με.
βέβακα δύσποτμος. οἴχομαι
ἁ τάλαιν', ἃ δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ.
χο. τὸ μὲν σὸν οἶσθα πότνια. τὰς δ' ἐμὰς τύχας,
τίς ἆρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
ταλ. ἴτ'. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεὼν,
ὅσον τάχιστα δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
εἰς χεῖρα δοὺς νιν. εἶτα τὰς εἰλεγμένας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδας λέγω.
ἔα. τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας;
πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι Τρῳάδες μυχοὺς,
ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς,
πρὸς Ἄργος αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα
θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοὐλεύθερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.

ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς ἐς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ·
ἑκά οὐκ ἔστιν· οὐ πιμπρᾶσιν· ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ·
κα ἄνεχε· πάρεχε φῶς·
φέρω· σέβω· φλέγω
λαμπάσι τόδ' ἱερόν·
ὦ ὑμέναι' ἄναξ,
ἰδοὺ· ἰδοὺ· μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα·
ὑμὴν, ὑμέναι' ἄναξ·
ἐπεὶ σὺ μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι, καὶ
γόοισι τὸν θανόντα
πατέρα, πατρίδα τε
φίλαν κατασκεύους' ἔχεις,
ἐγὼ δ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
εἰς αὐγὰν, ἐς αἴγλαν·
ὦ ὑμέναιέ σοι παρθένων ἐπὶ λέκτροις
διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα φάους·
παρθένων ἐπὶ λέκτροις, ᾇ νόμος ἔχει
πάλλε πόδ' αἰθέριον·
ἄναγε χορὸν, εὐᾶν, εὐοῖ,
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις
ὁ χορὸς ὅσιος· ἄγε σὺ Φοῖβε νῦν,
κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον θυηπολῶ·
ὑμὴν· ὦ ὑμὴν· ὑμήν·
χόρευε μᾶτερ, χόρευ'· ἄναγε πόδα σόν·
ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν,

φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
βοάσατ' εὖ τὸν ὑμέναιον, ὦ
μακαρίαις ἀοιδαῖς,
ἰαχαῖς τε νύμφαν.
ἴτ' ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν
κόραι. μέλπετ' ἐμὸν γάμον,
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ, πόσιν ἐμέθεν.
Χο βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην,
μὴ κοῦφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν.
ἑκά Ἥφαιστε, δᾳδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα,
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι τέκνον,
ὡς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς, οὐδ' ὑπ' ἀργείου δορὸς,
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζον ποτέ.
παράδος ἐμοὶ φῶς. οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θοάζουσ', οὐδέ σ' αἱ τύχαι τέκνον
ἐσωφρονήκασιν, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις.
ἐσφέρεται πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι Τρῳάδες γαμηλίοις.
κα μᾶτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπέ τε. κἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ,
ὤθει βιαίως. οὐ γάρ ἐστι Λοξίας.
Ελένης γαμεῖ με δυστυχέστερον γάμον,
ὅτ' Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν, κἀντιπορθήσω δόμους,
ποινὰς ἀδελφῶν, καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ.
ἀλλά τ' ἐάσω. πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι,
ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι, χἀτέρων.
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὐ μοὶ γάμοι

θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρέως ἀνάστασιν.
πόλιν τε δείξω τήνδε μακαριωτέραν,
ἢ τοὺς Ἀχαιούς· στήσομαι βακχευμάτων,
οἳ διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν πόλιν
θηρῶντες Ἑλένην, μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ,
τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δοὺς γυναικὸς οὕνεκα.
καὶ ταῦθ', ἑκούσης, κοὐ βίᾳ λελησμένης.
ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνησκον, οὐ γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι,
οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ' Ἄρης ἕλοι,
οὐ παῖδες εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν,
πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δε γῇ
κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι, τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο.
χῆραί τ' ἔθνησκον· οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις,
ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες· οὐδὲ πρὸς τάφοις
ἔσθ' ὅστις αὐτῶν αἷμα γῇ δωρήσεται.
ἢ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
Σιγᾶν ἄμεινον τἀχρά· μὴ δὲ μοῦσά μοι
Γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥτις ὑμνήσει κακά.
Τρῶες δὲ, πρῶτον μὲν τὸ κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὓς δ' ἕλοι δόρυ,
νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο,
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς,
χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο.
ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι, καὶ τέκνοις
ᾤκουν Ἀχαιοῖς, ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
τὰ δ' Ἕκτορός σοι λύπρ', ἄκουσον ὡς ἔχει.

δόξας

δόξας ἀνὴρ ἄριστος, οἴχεται θανών·
καὶ τοῦτ' Ἀχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται·
ἐδ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ὤν, ἐλάνθανεν·
Πάρις δ' ἔγημε τὴν Διός· γήμας δὲ μή,
σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις·
» φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ·
» Εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει,
» Καλῶς ὀλέσθαι· μὴ καλῶς δέ, δυσκλεές·
ὧν οὕνεκ' οὐ χρὴ μῆτερ οἰκτείρειν σε γῆν,
ἢ τἀμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοί,
καὶ σοί, γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ·
χο ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
μέλπεις θ', ἃ μέλπουσ', οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως·
ταλ εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας,
οὔκουν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός·
ἀτὰρ τὰ σεμνά, καὶ δοκήμασιν σοφά,
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα·
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ,
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην·
καὶ σοὶ μέν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
Ἀργεῖ' ὀνείδη, καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις,
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἕπου δέ μοι
πρὸς ναῦς καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ·
σὺ δ' ἡνίκ' ἄν σε Λαρτίου χρήζοι τόκος,
ἄγειν φέρεσθαι· σώφρονος δ' ἔσῃ λάτρις
γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον·
κα ἦ δεινὸς ὁ λάτρις· τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα

κήρυκες ἕν; ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
οἱ περὶ τυράννους, καὶ πόλεις ὑπηρέται.
σὺ τὴν ἐμὴν φῂς μητέρ' εἰς Ὀδυσέως
ἥξειν μέλαθρα· ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἵ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι,
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τἆλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ·
δύστηνος· οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν·
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ, καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι· δέκα γὰρ ἀντλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν.
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέτρας,
δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβρός τ' ὀρειβάτης
Κύκλωψ, λιγυστίς θ' ἡ συῶν μορφάτρια
Κίρκη· θαλάσσης δ' ἁλμυρᾶς ναυάγια,
λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσιν ποτέ,
πικρὰν Ὀδυσεῖ γῆρυν· ὡς δὴ συντεμῶ,
ζῶν, εἶσ' ἐς ᾅδου· κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει μολών.
ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσέως ἐξακοντίζω πόνους;
στεῖχ', ὅπως τάχιστ' ἐς ᾅδου νυμφίῳ γημώμεθα.
ἦ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Δαναϊδῶν στρατηλάτα.
κἀμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάν θ' ἐκβεβλημένην,
ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι νυμφίου πέλας τάφου,
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὔια,
χαίρετ'· ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην.
ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὡς ἔτ' οὖσ' ἁγνὴ χρόα
δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι· τάδ' ὦ μαντεῖ' ἄναξ.

τοῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή;
οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν,
ὡς μίαν τριῶν ἐριννῦν τῆσδ' ἔμ' ἐξάξων χθονός·
χαῖρέ μοι μῆτερ· δακρύσῃς μηδὲν, ὦ φίλη πατρὶς
οἵ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ, χ' ὡ τεκὼν ἡμᾶς πατὴρ,
οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'· ἥξω δ' εἰς νεκροὺς νικηφόρος,
καὶ δόμους πέρσασ' Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο.
χο Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
δέσποιναν ὡς ἄναυδος εἰς ἄδην πίτνει;
οὐκ ἀντιλήψεσθ', ἢ μεθήσεσθ'; ὦ κακαὶ,
γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν.
ἑκά ἐᾶτέ μ', οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ' ὦ κόραι,
κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε, καὶ πέπονθα, κἄτι πείσομαι.
" Ὦ θεοὶ, κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
" Ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεοὺς,
" Ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην.
πρῶτον μὲν οὖν μοι τἀγάθ' ἐξᾶσαι φίλον·
τοῖς γὰρ κακοῖσι, πλεῖον οἶκτον ἐμβαλῶ.
ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύρανν' ἐγημάμην·
κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα,
οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
οὐ Τρῳὰς, οὐδ' ἑλληνὶς, οὐδὲ βάρβαρος
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε·
κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' ἑλληνικῷ·
τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν·
καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον, οὐκ ἄλλων πάρα
κλύουσ' ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ κατασφαγέντ', ἐφ' ἑρκίῳ πυρᾷ
πόλιν θανοῦσαν· ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους,

εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον
ἄλλοισι θρέψασ', ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην·
κοὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
αὐτή τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε·
τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
δούλη γυνὴ γραῦς ἐς δόμους ἀφίξομαι·
ἃδ' ἐστι γήρᾳ τῷδε συμφορώτατα,
τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
κλῇδας φυλάσσειν· τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα,
ἢ σιτοποιεῖν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν,
ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
τρυχηρὰ περὶ τρυχηλὸν εἱμένην χρόα
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν·
οἳ 'γὼ τάλαινα· διὰ γάμον μιᾶς ἕνα
γυναικὸς, οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι·
ὦ τέκνον, ὦ σύβακχε Κασάνδρα, θεοῖς
οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σόν·
σύ τ' ὦ τάλαινα ποῦ ποτ' εἶ Πολυξένη;
ὡς οὔτε μ' ἄρσην, οὔτε θήλεια σπορὰ,
πολλῶν γενομένων, τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ·
τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο
ἄγετε τὸν ἁβρὸν δή ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ,
πέτρινά τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ,
» δακρύοις καταξανθεῖσα; Τῶν δ' εὐδαιμόνων
» μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ.
χο ἀμφί μοι Ἴλιον ὦ
Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
ἆισον ἐν δακρύοις
ᾠδὰν ἐπικήδειον·

νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω,
τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνης
Ἀργείων ὀλόμαν
τάλαινα δοριάλωτος·
ὅτ' ἔλιπον ἵππον, οὐράνια
βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον
ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς
Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθεὶς,
ἴτ' ὦ πεπαυμένοι πόνων·
τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ.
τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς,
δόλιον ἔσχον ἄταν.
πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
πρὸς πύλας ὡρμάθη,
πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ
ξεστὸν λόχον Ἀργείων,
καὶ δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων,
χάριν ἄζυγος ἀμβρότα πώλου.
κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοι
σι λαΐνοισι νεὼς ὡς,
σκάφος κελαινὸν εἰς ἕδρανα
λάϊνα, δάπεδά τε φόνια πατρίδι
Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
ἐπὶ δὲ πόνῳ, καὶ χαρᾷ,
νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν·
λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει,

φρύγιά τε μέλεα. παρθένοι
δ' ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν,
βοάν τ' ἔμελπον εὔφρον'. ἐν
δόμοις δὲ παμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
ἔδωκεν παρ' ὕπνῳ.
ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
Διὸς κόραν Ἄρτεμιν
ἐμελπόμαν χοροῖσι.
φονία δ' ἀνὰ πόλιν
βοὰ κατεῖχε περγάμων
ἕδρας. βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας,
ἐπτοημένας. λόχου
δ' ἐξέβαινεν Ἄρης,
κόρας ἔργα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ' ἀμφὶ βωμοῖσι
Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
καράτομος ἐρημία νεανίδων,
στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κουροτρόφῳ,
Φρυγῶν πατρίδι πένθη

χο. Ἑκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομέναν.
παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἕπεται
φίλος Ἀστυάναξ Ἕκτορος ἶνις.

ἑκά. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ
δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκέοις
Ἕκτορος ὅπλοις, σκύλλοις τε Φρυγῶν
δοριθηράτοις,

οἷσιν

οἶσιν Ἀχιλέως παῖς φθιώτας,
στέψει ναῦς ἀπὸ Τροίας;
ἀν Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν. Ἑκά. ἰώ μοι μοι.
ἀν τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις; Ἑκά. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
ἀν τῶνδ' ἀλγέων. Ἑκά. ἰὼ Ζεῦ.
ἀν καὶ συμφορᾶς. Ἑκά. τέκεα.-
=ἀν πρίν ποτ' ἦμεν.
ἑκά βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία. Ἀν. τλήμων.
ἑκά ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων. Ἀν. φεῦ. φεῦ.
ἑκά φεῦ δῆτ' ἐμῶν. Ἀν. κακῶν. Ἑκά. οἰκτρά γε τύχα.
ἀν πόλεως. Ἑκ. ἃ καπνοῦται. Ἀν. μόλοις ὦ πόσι μοι.
ἑκά βοᾷς τὸν παρ' ᾄδῃ παῖδ' ἐμόν. ὦ μελέα.
ἀν σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ. Ἑκά. σύ τ' ὦ λῦμ' Ἀχαιῶν.
τέκνων δέ ποθ' ἁμῶν πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
κόμισαί μ' εἰς ᾄδου. Χο. οἵδε πόθοι μεγάλοι.
ἑκά σχέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη.
χο οἰχομένας πόλεως. Ἑκά. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖ)
δυσφροσύναισι θεῶν.
ὁ δὲ σὸς γόνος, ἔκφυγεν ᾄδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν,
ὤλεσε πέργαμα
Τροίας. αἱματόεντα δὲ θεᾷ
παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται.
ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία.
ἑκά ὦ πατρὶς, ὦ μελέα,
καταλειπομέναν σε δακρύω.
χο νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς.-
-ἑκά κἀγὼ δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην.
χο ὦ τέκν', ἔρημος πόλις. ἁμάτηρ

ἀπολείπεθ' ὑμῶν.

ἑκά. οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη,
δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται
ἁμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ' ἐπι
λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.

χο. ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν,
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ, μοῦσά θ', ἣ λύπας ἔχει.

ἀν. ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ' Ἕκτορος, τάδ' εἰσορᾷς;

ἑκά. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν. ὡς τὰ μὲν, πυργοῦσ' ἄνω,
τὰ μηδὲν ὄντα. τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.

ἀν. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ. Τὸ δ' εὐγενὲς
εἰς δοῦλον ἥκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.

ἑκά. Τὸ τῆς ἀνάγκης, δεινόν. ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.

ἀν. φεῦ. φεῦ. ἄλλος τις Αἴας ὡς ἔοικε δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς. νοσεῖς δὲ χἀτέρα.

ἑκά. ὧν γ' οὔτε μέτρον, οὔτ' ἀριθμός ἐστι μοι
κακῶν κακῶν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.

ἀν. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη,
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.

ἑκά. οἲ 'γὼ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖν' ὅ μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἴνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπε σαφές.

ἀν. εἶδόν νιν αὐτή. κἀποβᾶσα τῶνδ' ὄχων,
ἔκρυψα πέπλοις, κἀπεκοψάμην νεκρόν.

ἑκά. αἰαῖ τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων.
αἰαῖ μάλ' αὖθις. ὡς κακῶς διόλλυσαι.

ἀν. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν. ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.

ἑκά. Οὐ ταὐτὸν ὦ παῖ τὸ βλέπειν, τῷ κατθανεῖν.

Τὸ

» Τὸ μὲν, γὰρ οὐδέν· τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.
ἀν ἄκουσον ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενί.
» Τὸ μὴ γενέσθαι, τῷ θανεῖν ἴσον λέγω.
» Τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς, κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
» Ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος.
» Ὁ δ' εὐτυχήσας ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν,
» Ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.
» Κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς,
» Τέθνηκε, κοὐδὲν οἶδε, τῶν αὑτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, τῆς τ' εὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον, τῆς τύχης ἡμάρτανον.
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα,
ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἕκτορος κατὰ στέγας.
πρῶτον μὲν ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ
ψόγος γυναιξὶν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει.
τούτου παρεῖσα πόθον, ἔμιμνον ἐν δόμοις,
ἔσω τε μελάθρων· κομψὰ θηλειῶν ἔπη
οὐκ εἰσεφρούμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν, ἐξήρκουν ἐμοί.
γλώσσης τε σιγὴν, ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει
παρεῖχον· ᾔδειν δ' ἅ με χρῆν νικᾶν πόσιν.
κείνῳ τε νίκην, ὧν ἐχρῆν παριέναι.
καὶ τῶνδε κληδὼν ἐς στράτευμ' ἀχαιϊκὸν
ἐλθοῦσ', ἀπώλεσέν μ'. ἐπεὶ γὰρ ᾑρέθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
κεἰ μὲν παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα,
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ

ξυγοῦσ', ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
καίτοι λέγουσιν ὡς μί' εὐφρόνη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος.
Ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
Καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ', ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οὐδὲ πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ
τῆς συντραφείσης, ῥαδίως ἕλκει ζυγόν.
καίτοι τὸ θηριῶδες, ἄφθογγόν τ' ἔφυ,
ξυνέσει τ' ἄχρηστον, τῇ φύσει τε λείπεται.
σὲ δ' ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι,
ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε, κἀνδρείᾳ μέγαν.
ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σὺ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν κατασένεις;
Ἐμοὶ γὰρ οὐδ' ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
Ξύνεστιν ἐλπίς. οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
Πράξειν τι κεδνόν. ἡδὺ δ' ἐστὶ, καὶ δοκεῖν.
χο. εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς. θρηνοῦσα δὲ
τὸ σὸν, διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ.
ἑκά. αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
γραφῇ δ' ἰδοῦσα, καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
Ναύταις γὰρ, ἢν μὲν μέτριος ᾖ χειμὼν φέρειν,
Προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων.
Ὁ μὲν, παρ' οἴαχ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς,
Ὁ δ' ἄντλων ἔργων ναὸς, ἢν δ' ὑπερβάλῃ
Πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ,
Παρεῖσαν αὑτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.

οὕτω δὲ κἀγὼ· πόλλ' ἔχουσα πήματα,
ἄφθογγός εἰμι· καὶ παρεῖσ', ἐῶ στόμα·
νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων·
ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἕκτορος τύχας,
ἔασον· οὐ μὴ, δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά·
τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων·
κἂν δρᾷς τάδ' εἰς τὸ κοινὸν, εὐφρανεῖς φίλους,
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς, ἐκθρέψειας ἂν,
Τροίας μέγιστον ὠφέλημ'· ἵν' οἵ ποτε
ἐξ οὗ γενόμενοι παῖδες, Ἴλιον πάλιν
κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι·
ἀλλ' ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος·
τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' ἀχαϊκὸν λάτριν
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
ταλ Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ' Ἕκτορος δάμαρ,
μή με στυγήσῃς· οὐχ ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ,
Δαναῶν τε κοινὰ, Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα·
ἀν τί δ' ἔστιν, ὥς μοι φροιμίων ἄρχῃ κακῶν;
ταλ ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς εἴπω λόγον;
ἀν μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
ταλ οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ·
ἀν ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
ταλ οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά·
ἀν ἐπῄνεσ' αἰδῶ· πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά·
ταλ κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὡς πύθῃ κακὸν μέγα·
ἀν οἴμοι γάμων, τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακόν·
ταλ νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων·
ἀν αἰαῖ μάλ'· οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά·
ταλ λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός·

ἀν τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτοῦ πέρι·
ταλ ῥίψαι δὲ πύργων δεῖν σφε τρωϊκῶν ἄπο·
ἀλλ' ὡς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανῇ,
μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς.
μήτε σθένουσα, μηδὲν ἰσχύειν δόκει·
ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ σκοπεῖν δὲ χρή·
πόλις τ' ὄλωλε, καὶ πόσις· κρατῇ δὲ σύ·
ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν,
οἷοί τε, τούτων ἕνεκ' οὐ μάχης ἐρᾶν·
οὐδ' αἰσχρὸν οὐδὲν, οὐδ' ἐπίφθονόν σε χρή·
οὔτ' αὖ σ' Ἀχαιοῖς βούλομαι ῥιπτεῖν ἀράς·
εἰ γάρ τι λέξεις ὧν χολώσεται στρατὸς,
οὔτ' ἂν ταφοίη παῖς ὅδ', οὔτ' οἴκτου τύχοι·
σιγῶσα δ' εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη,
τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις,
αὐτή τ' Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις·
ἀν ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανῇ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπών·
ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίνεται σωτηρία·
τὸ δ' ἐσθλὸν, οὐκ ἐς καιρὸν ἦλθέ σοι πατρός·
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυστυχῆ τε, καὶ γάμοι·
οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἕκτορός ποτε,
οὐχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν,
ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου·
ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χερσὶ, κἀντέχῃ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεὶ, πτέρυγας ἐσπίτνων ἐμάς;
οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξανελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν·

οὐ συγγένεια πατρὸς, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν.
λυγρὸν δὲ πήδημ' ἐς τράχηλον ὑψόθεν
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον.
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διακενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε.
μάτην δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις.
νῦν οὔποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν.
πρόσπιτνε τὴν τεκοῦσαν· ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι, καὶ στόμ' ἅρμοσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον;
» Ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔποτ' εἶ Διός.
» πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι.
» ἀλάστορος μὲν πρῶτον· εἶτα δὲ, φθόνου,
» φόνου τε, θανάτου θ', ὅσα γῆ τρέφει κακά.
» οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σ' ἐγὼ,
» πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις, Ἕλλησί τε.
» ὄλοιο· καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο,
» αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἄγετε φέρετε ῥίπτετ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ.
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας· ἔκ τε γὰρ θεῶν
διολλύμεσθα, παιδί τ' οὐ δυναίμεθα
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας,
καὶ ῥίπτετ' εἰς ναῦν· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι,
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοὐμαυτῆς τέκνον.
Χο. τάλαινα Τροία· μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς, καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.
Ἀν. ἄγε παῖ, φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς, βαῖνε πατρῴων

πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθῆκαι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ γὰρ τοιαῦτα χρὴ
κηρύσσειν, ὅστις ἄνοικτος,
καὶ ἀναιδείας, τῆς ὑμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.
ἑκά. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ, κἀγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγὼ
δύσμορε δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς, στέρνων τε κτύπους.
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν. οἲ ἐγὼ πόλεως.
οἴμοι δὲ σέθεν. τί γὰρ οὐκ ἔχομεν;
τίνος ἐνδέομεν, μὴ οὐ πανσυδίᾳ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;
χο. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος
ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν, νάσου
περικύμονος οἰκήσας ἕδραν,
τᾶς ἐπικεκλιμένας
ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς, Ἀθάνα
οὐράνιον στέφανον,
λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις,
ἔβας ἔβας τοξοφόρῳ
συναριστεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ,
Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων,
πόλιν ἁμετέραν,
τὸ πάροιθ', ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος.
ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον

ἄνθος ἀτυξόμενος πώλων·
Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτα πλάταν
ἔσχασε ποντοπόρον,
καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν,
καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
Λαομέδοντι φόνον,
κανόνων τυκίσματα Φοίβου·
πυρὸς δὲ φοίνικι πνοᾷ
καθελὼν Τροίας ἐπόρθησε χθόνα·
δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη
περὶ δαρδάνας,
φονία κατέλυσεν αἰχμά·
μάταν ἄρ' ὦ χρυσέαις
ἐν οἰνοχόαις ἁβρὰ βαίνων
Λαομεδόντιε παῖ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα καλλίσταν λατρείαν·
ἁ δὲ σὲ γειναμένα Τροία,
πυρὶ δαίεται·
ἠϊόνες ἅλιαι ἴαχον, οἷον οἰ
ωνὸς ὑπὲρ τοκέων βοᾷ·
αἱ μὲν, εὐνάτορας·
αἱ δὲ, παῖδας· αἱ δὲ,
ματέρας γεραιάς·
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ,
γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶ
σιν· σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ
χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις·
Πριάμοιο δὲ γαῖαν

Ελλὰς ὤλεσ' αἰχμά·
ἔρως ἔρως, ὃς παρὰ
δαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἦλθες,
οὐρανίδαισι μέλων·
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῆδος ἀναψάμενος.
τὸ μὲν οὖν Διὸς
ὄνειδος, οὐκέτ' ἐρῶ,
τὸ τᾶσδε λευκοπτέρου
ἁμέρας φίλας βροτοῖς
φέγγος ὀλοὸν,
εἶδε γαῖαν· εἶδε
περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοισιν, ὃν
ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε
χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ
μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα, φροῦδα Τροίᾳ.
με ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ελένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ,
Μενέλαός εἰμι, καὶ στράτευμ' ἀχαιϊκόν·
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
γυναικὸς οὕνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ', ὃς ἐξ ἐμῶν
δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλῄσατο·
κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην,
αὐτός τε, καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ' ἑλληνικῷ·

ἥκω δὲ τὴν λάκαιναν οὐ γὰρ ἡδέως
ὄνομα δάμαρτος, ἥ ποτ' ἦν ἐμὴ, λέγω,
ἄξων. δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς,
κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα.
οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν. εἴτε μὴ κτανὼν,
θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα.
ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένης ἐᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
ἑλληνίδ' εἰς γῆν. κᾆτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν
ποινὰς, ὅσοι τεθνᾶσιν ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
ἀλλ' εἶα χωρεῖτ' εἰς δόμους ὀπάονες.
κομίζετ' αὐτὴν, τῆς μιαιφονωτάτης
κόμης ἐπισπάσαντες. οὔριοι δ' ὅταν
πνοαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.
ἑκά Ω γῆς ὄχημα, κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν,
» Οστις ποτ' εἶ σὺ δυστόπαστος εἰδέναι
» Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος, εἴτε νοῦς βροτῶν,
» Προσηυξάμην σε. πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
βαίνων κελεύθου, κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.
με τί δ' ἔστιν εὐχὰς, ὡς ἐκαίνισας θεῶν;
ἑκά αἰνῶ σε Μενέλα', εἰ κτανεῖς δάμαρτα σήν.
ὁρῶν δὲ τήνδε, φεῦγε, μή σ' ἕλῃ πόθῳ.
αἱρεῖ γὰρ ὄμματ' ἀνδρῶν. ἐξαιρεῖ πόλεις.
πίμπρησι δ' οἴκους. ὧδ' ἔχει κηλήματα.
ἐγώ νιν οἶδα, καὶ σὺ, χ' οἱ πεπονθότες.
ἑλέ Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου
τόδ' ἐστί. πρὸς γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν,
βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι μισουμένη,

ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι· γνῶμαι τίνες
Ἕλλησι, καὶ σοί, τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;
με οὐκ ἐς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.
ἑλέ ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς οὐ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα;
με οὐκ ἐς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλά σε κτανών.
ἑκά ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεὴς
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα· συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.
με χολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι· τῶν σῶν δ' οὕνεχ' ὡς μάθῃ λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.
ἑλέ ἴσως με κἂν εὖ, κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψῃ, πολεμίαν ἡγούμενος.
ἐγὼ δ' ἅ σ' οἶδα διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τἀμὰ, καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν,
Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσεν
Τροίαν τε, κἀμὲ πρέσβυς, οὐ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μίμημ' Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἔνθεν δὲ τἀπίλοιπ' ἄκουσον, ὡς ἔχει.
ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν.
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις,
Φρυξὶ στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι.
Ἥρα θ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ', Εὐρώπης θ' ὅρους,
τυραννίδ' ἕξειν, εἴ σφε κρίνειεν Πάρις.

Κύπρις

Κύπρις δὲ τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη,
δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπεκδράμοι
κάλλει, τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον·
νικᾷ Κύπρις θεάς· καὶ τοσόνδ' οὑμὸς γάμος
ὤνησεν Ἑλλάδ'· οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
οὔτ' ἐς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
ἃ δ' εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ,
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κὠνειδίζομαι·
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν.
οὔπω με φήσεις αὐτὰ τἀν ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρᾳ.
ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὑτοῦ μέτα,
ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν,
ὃν ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ, Κρησίαν χθόνα.
εἶεν· οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι·
τί δὴ φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων ἅμ' ἑσπόμην,
ξένῳ προδοῦσα πατρίδα, καὶ δόμους ἐμούς;
τὴν θεὸν κόλαζε, καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
ἔνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον·
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοὺς,
χρῆν μ' ἡνίκ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
λιποῦσαν οἴκους, ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
πύργων πυλωροὶ, κἀπὸ τειχέων σκοποὶ,
οἳ πολλάκις μ' ἐφηῦρον ἐξ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.

βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις
Δηΐφοβος, ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως πόσι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὁ μὲν βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν', ἀντὶ νικητηρίων,
πικρῶς ἐδούλωσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλει, τὸ χρῄζειν ἀμαθές ἐστι σοὶ τόδε.
Χο. βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι, καὶ πάτρᾳ,
πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς κακοῦργος οὖσα· δεινὸν οὖν τόδε.
Ἑκά. ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι,
καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα.
ἐγὼ γὰρ Ἥραν, παρθένον τε Παλλάδα,
οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
ὥσθ' ἡ μὲν, Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα,
Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυξὶ δουλεύειν ποτὲ,
αἳ παιδιαῖσι, καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι,
ἦλθον πρὸς Ἴδην τοῦ γὰρ οὕνεκ' ἂν θεὰ
Ἥρα, τοσοῦτον ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς.
πότερον, ἀμείνον' ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν,
ἢ γάμον Ἀθηνᾶ θεῶν τινος θηρωμένη,
ἣ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο,
φεύγουσα λέκτρα, μὴ ἀμαθεῖς ποίει θεὰς,
τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ πείσῃς σοφούς.
Κύπριν δ' ἔλεξας· ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός γ' ἐν οὐρανῷ
αὐταῖς Ἀμύκλαις ἤγαγε πρὸς Ἴλιον.
ἦν οὑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὁ σὸς δ' ἰδών νιν νοῦς, ἐποιήθη Κύπρις.

τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.
καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.
ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι,
χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμαργώθης φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Ἄργει, μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου.
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὴν Φρυγῶν πόλιν
χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν
δαπάναισιν. οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν βίᾳ γὰρ παῖδα φῂς ἄγειν ἐμόν.
τίς Σπαρτιατῶν ᾔσθετ', ἢ ποίαν βοὴν
ἀνωλόλυξας Κάστορος νεανίου,
τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρα πω;
ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες, Ἀργεῖοί τέ σου
κατ' ἴχνος, ἦν δὲ δοριπετὴς ἀγωνία.
εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρεῖσσον ἀγγέλλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς,
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν.
εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
ἐς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα, τοῦτ' ἤσκεις, ὅπως
ἕποι' ἅμ' αὐτῇ, τῇ 'ρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
κἄπειτα πλεκταῖς, σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις,
πύργων καθιεῖσ', ὡς μένουσ' ἀκουσίως.
ποῦ δῆτ' ἐλήφθης, ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ'; ἃ γενναία γυνὴ
δράσειεν ἂν, ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν.
καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις.
ὦ θύγατερ, ἔξελθ' οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες, γάμους
ἄλλους γαμοῦσι σὲ δ' ἐπὶ ναῦς ἀχαιικὰς
πέμψω συνεκκλέψασα. καὶ παῦσον μάχης

Ἕλληνας, ἢ μᾶς τ'· ἀλλά σοι τόδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις,
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἤθελες.
μεγάλα γὰρ ἦν σοι. κἀπὶ τοῖσδε, σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα, κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κάρα,
ἣν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις
φρίκῃ τρέμουσαν κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα', ἵν' εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανών.
σαυτοῦ νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξί, θνῄσκειν, ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.
χο Μενέλαε, προγόνων ἀξίως τε, δόμων τε σῶν,
τῖσαι δάμαρτα, κἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος,
τὸ θῆλύ τ' εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.
με ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγου,
ἑκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν,
ξένας ἐς εὐνάς· χ' ἡ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις ἀνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας.
πόνους δ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροὺς
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ἑλέ μή, πρός σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοί, κτάνῃς με. συγγίνωσκε δέ.
ἑκά μηδ' οὓς ἀπέκτειν', ἥδε συμμάχους προδῷς.
ἐγὼ πρὸ κείνων, καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
με παῦσαι γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν,
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.

ἑκά μὴ

ἑκά μή νυν νεὼς σοὶ ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος.
με τί δ' ἐστι μεῖζον βρῖθος, ἢ πάρος γ' ἔχει;
ἑκά Οὐκ ἔστ' ἐραστὴς, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
με ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ἔσται δ' ἃ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται,
εἰς ἥνπερ ἡμεῖς. καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις.
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία, κακῶς
» κακὴ θανεῖται. Καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
» Πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν οὐ τόδε.
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος, εἰς φόβον βαλεῖ.
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες.
χο οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ
ναὸν, καὶ θυόεντα βωμὸν
προὔδωκας Ἀχαιοῖς
ὦ Ζεῦ, καὶ πελανῶν φλόγα,
Σμύρνης αἰθερίας τε καπνὸν,
καὶ Πέργαμον ἱερὰν,
ἰδαῖά τ' ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη,
χιόνι κατάρρυτα ποταμίᾳ,
τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ,
τὰν καταλαμπομέναν
ζαθέαν θεράπναν.
φροῦδαί σοι θυσίαι, χορῶν
τ' εὔφημοι κέλαδοι κατ' ὄρφναν,
χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶναι,
σὺν δώδεκα πλήθει.
μέλει μέλει μοι τάδ', εἰ φρονεῖς ἄναξ,
οὐράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς,
αἰθέρα τε πόλεως ὀλομένας,

ἂν πυρὸς αἰθομέναν
κατέλυσέ τις ὁρμά.
ἑκά. ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι,
σὺ μὲν φθίμενος, ἀλαίνεις
ἄθαπτος, ἄνυδρος.
ἐμὲ δὲ, πόντιον σκάφος
ἀΐσσον, πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λάϊνα, κυκλώπει', οὐράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλῆθος ἐν πύλαις
δάκρυσι κατάορα στένει.
βοᾷ βοᾷ μᾶτερ· ὤμοι.
μόναν δή μ' Ἀχαιοὶ
κομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων,
κυανέαν ἐπὶ ναῦν
εἰναλίαισι πλάταις,
ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν,
ἢ δίπορον κορυφὰν,
ἴσθμιον ἔνθα πύλαις
Πέλοπος ἔχουσιν ἕδραι,
ἔνθ' ἀκάτου μελέας
μέσον πέλαγος ἰούσας,
δίπαλτον ἱερὸν
ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
Αἰγαίου κεραυνοφαὲς πῦρ
Ἰλιόθεν, ὅτι με πολύδακρυν
Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει.
χρύσεα δ' ἔνοπτρα παρθένων
χάριτας ἔχουσα τυγχάνει
Διὸς κόρα· μὴ δὲ γαῖαν

ποτ'

ποτ' ἔλθοι λάκαιναν,
πατρῷόν τε θάλαμον ἑστίας,
μηδὲ πόλιν Πιτάνας,
χαλκόπυλόν τε θεᾶς
δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ·
ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ
μέλεα πάθεα Τρῳῆσιν·
ἰὼ· ἰὼ· καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι
λεύσσετε Τρώων
τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεαι
νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
Δαναοὶ κτείνοντες, ἔχουσιν·

ταλ Ἑκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος,
λάφυρα τἀπίλοιπ' ἀχιλλείου τάφου
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν φθιώτιδας·
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος·
οὗ θᾶσσον οὕνεκ', ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
φροῦδος μετ' αὐτοῦ τ' Ἀνδρομάχη πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγὸς, ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς,
πάτραν ἀναστένουσα, καὶ τὸν Ἕκτορος
τύμβον προσεννέπουσα· καί σφ' ᾐτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος,
φόβον τ' Ἀχαιῶν χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλεῦρ' ἐβάλλετο,
μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἑστίαν,

μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη λύπας ὁρᾶν,
ἀλλ' ἀντὶ κέδρου, περιβόλων τε λαΐνων,
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας,
δοῦναι πέπλοισιν, ὡς περιστείλῃς νεκρὸν,
στεφάνοις θ' ὅση σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά·
ἐπεὶ βέβηκε· καὶ τὸ δεσπότου τάχος,
ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ·
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες, αἴρουμεν δόρυ·
σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα·
ἑνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω·
Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς,
ἔλουσα νεκρὸν, κἀπένιψα τραύματα·
ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε, κἀπὸ σοῦ
ἐς ἓν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην·
ἑκά. θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα, κοὐ φίλον λεύσσειν ἐμοί·
ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν,
τί τόνδ' Ἀχαιοὶ παῖδα δείσαντες, φόνον
καινὸν διειργάσασθε, μὴ Τροίαν ποτε
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα·
ὅθ' Ἕκτορος μὲν εὐτυχοῦντος ἐς δόρυ
διωλλύμεσθα, μυρίας τ' ἄλλης χερός,
πόλεως δ' ἁλούσης, καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων,
» βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον,
» ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ·
ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής·
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχὼν,

γάμων τε, καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.
νῦν αὔτ' ἰδὼν μὲν, γνούς τε σῇ ψυχῇ τέκνον,
οὐκ οἶσθ'· ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων·
δύστηνε κρατὸς, ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τύχη πατρῷα Λοξίου πυργώματα.
ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον,
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν ἔνθεν ἐκγελᾷ,
ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἡδείας πατρὸς
κέκτησθ' ἐν ἄρθροις, ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι.
ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα,
ὄλωλας· ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίτνων πέπλους
ὦ μῆτερ, ηὔδας, ἦ πολύν σοι βοστρύχων
πλόκαμον κεροῦμαι· πρὸς τάφον δ' ὁμηλίκων
κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγώ σε τὸν νεώτερον,
γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
οἴμοι τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ', αἵ τ' ἐμαὶ τροφαὶ,
ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι, φροῦδά μοι· τί καί ποτε
γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε,
δείσαντες; αἰσχρὸν τοὐπίγραμμ' ἐν Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὦ πατρῴων οὐ λαχὼν, ἕξεις ὅμως
ἐν ᾗ ταφήσῃ χαλκόνωτον ἰτέαν.
ὦ καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα
σώζουσ' ἄριστον φύλακ', ἀπώλεσας σέθεν,
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος,
ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρώς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων,

ἔσταξεν Ἕκτωρ, προστιθεὶς γενειάδι·
φέρετε· κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ
ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψῃ τάδε.
» Θνητῶν δὲ μῶρος, ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν,
» Ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος ἄλλοτ' ἄλλοσε,
» Βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι
» Πηδῶσι, κοὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.
χο. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι σκυλευμάτων
Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
ἑκά. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε,
οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους
τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι.
μήτηρ πατρός σοι προστίθησ' ἀγάλματα,
τῶν σῶν ποτ' ὄντων· νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγὴς
ἀφείλεθ' Ἑλένη· πρὸς δὲ, καὶ ψυχήν σέθεν
ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν.
χο. ἒ ἒ φρενῶν ἔθιγες ἔθιγες.
ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὢν ἀνάκτωρ πόλεως.
ἑκά. ἃ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροῒ,
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός.
σύ τ' ὦ ποτ' οὖσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων Ἕκτορος, φίλον σάκος
στεφανοῦ· θανῇ γὰρ, οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ.
ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσέως ἄξιον τιμᾶν ὅπλα.
χο. αἲ αἲ αἲ αἲ.
πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ' ὦ τέκνον,
δέξεται. στέναζε μῆτερ.

ἑκά. αἴ αἴ. Χο. νεκρῶν ἴαχον.
ἑκά. ἰώ μοι μοι.
χο. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
ἑκά. τελαμῶσιν ἕλκη, τὰ μὲν, ἐγώ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὔ.
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι, φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.
χο. ἄρασσ' ἄρασσε χερὶ κρᾶτα, πιτύλους
διδοῦσα χειρός ἰώ μοι μοι.
ἑκά. ὦ φίλταται γυναῖκες.
χο. Ἑκάβη, σὰς ἔννεπε.
τίνα θροεῖς αὐδάν;
ἑκά. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι, πλὴν οὑμοὶ πόνοι,
Τροία τε, πόλεων ἔκκριτον μισουμένη.
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔστρεψ' ἄνω περιβαλὼν κάτω χθονὸς,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες, οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν,
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ.
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νερτέρων στέφη.
» Δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ,
» Εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων.
Κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.
χο. ἰὼ. ἰώ. μελέα μάτηρ, ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίου,
μέγα δ' ὀλβισθεὶς, ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου, δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
ἑκά. ἔα ἔα. τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας. μέλλει Τροίᾳ
καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ταλ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθε πιμπράναι
Πριάμου τόδ᾽ ἄστυ, μηκέτ᾽ ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χειρὶ σῴζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὡς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν,
στελλώμεθ᾽ οἴκαδ᾽ ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμεῖς δ᾽ ἵν᾽ ὡὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ᾽ ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἕπου. μεθήκουσίν σ᾽ Ὀδυσσέως πάρα
οἵδ᾽. ᾧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας.
ἑκά. οἲ ᾽γὼ τάλαινα. τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον,
καὶ τέρμα πάντων ἤδη τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἔξειμι πατρίδος. πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ᾽ ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίσπευσον μόλις,
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δή ποτ᾽ ἀμπνέουσ᾽ ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ᾽ ἀφαιρήσῃ τάχα.
πιμπρᾷ σὺ, χ᾽ ἡμᾶς ἐξάγουσ᾽ ἤδη χθονὸς
δούλας. ἰὼ θεοί. τὶ τοὺς θεοὺς καλῶ;
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
φέρ᾽ ἐς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.
ταλ. ἐνθουσιᾷς δύστηνε τοῖς σαυτῆς κακοῖς;
ἀλλ᾽ ἄγετε, μὴ φείδεσθ᾽. Ὀδυσσέως δὲ χρὴ
ἐς χεῖρα δοῦναι τήνδε, καὶ πέμπειν γέρας.
ἑκά. ὀτοτοτοτοτοῖ.
κρόνιε πρύτανι, φρύγιε γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδανίου

γονᾶς τάδ', οἷα πάσχομεν, δέδορκας.
χοι δέδορκεν· ἃ δὲ μεγαλόπολις,
ἄπολις ὄλωλεν,
οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
ἑκά ὀτο το το τοτοῖ·
λέλαμπεν Ἴλιος· περ
γάμων πυρὶ καταίθεται
τέρεμνα, καὶ πόλις, ἄκρα τε τειχέων.
χο πτέρυγι δὲ καπνὸς, ὥς τις οὐ
ρανία πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ·
μαλερὰ μέλαθρα, πυρὶ κατάδρομα,
δαΐῳ τε λόγχᾳ.
ἑκά ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων. Χο. ἒ. ἔ.
ἑκά ὦ τέκνα, κλύετε. μάθετε ματρὸς αὐδάν.
χο ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις,
γεραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα,
καὶ χερσὶ γαῖαν κρύπτουσα δισσαῖς,
διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι
γαίᾳ τοὺς ἐμοὺς
καλοῦσα νέρθεν ἀθλίους ἀκοίτας.
ἑκά ἀγόμεθα· φερόμεθα. Χο. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.
ἑκά δούλειον ὑπὸ μέλαθρον. Χο. ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
ἑκά ἰὼ Πρίαμε, Πρίαμε· σὺ μὲν γὰρ ὀλόμενος,
ἄταφος, ἄφιλος ἄτας ἐμᾶς, ἄϊστος εἶ.
μέλας γὰρ δ' ὄσσε κατακαλύψει
θάνατος, ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς.
ἰὼ θεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις φίλα.
χο ἒ· ἔ· τὰν φόνιον ἔχετε
φλόγα, δορός τε λόγχαν.
τάχ' εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.

κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα,
ἄϊστον οἴκων ἐμῶν μεθήσει,
ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν.
ἄλλα δ' ἄλλο φροῦδον.
οὐδ' ἔτ' ἐστιν ἁ τάλαινα Τροία.
ἑκά. ἐμάθετ'. ἐκλύετε
περγάμων κτύπον.
ἔνοσις ἅπασαν, ἔνοσις
ἐπικλύσει πόλιν.
ἰὼ τρομερὰ, τρομερὰ μέλεα,
φέρετ' ἐμὸν ἴχνος.
ταλ. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν
δούλειον ἁμέραν βίου.
ἰὼ τάλαινα πόλις. ὅμως δὲ,
πρόφερε πόδα σὸν
ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.

EVRIPIDIS BACCHAE.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΒΑΚΧΩΝ.

Διόνυσος ἀποθεωθεὶς, μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς, ἠνάγκασε Πενθέα διασπάσαι. Ἡ μυθοποιΐα κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Διόνυσος.	Τειρεσίας.
Πενθεύς.	Ἄγγελος.
Χορὸς βακχῶν.	Κάδμος.
Θεράπων.	Ἕτερος ἄγγελος.
	Γυνή.

Προλογίζει δ' ὁ Διόνυσος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΒΑΚΧΑΙ.

Κω Διὸς παῖς τήνδε Θη-
ἢ βαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ᾽ ἡ
Κάδμου κόρη
Σεμέλη λοχευθεῖσ᾽ ἀστραπηφόρῳ πυρί.
μορφὴν δ᾽ ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν,
πάρειμι Δίρκης νάματ᾽, Ἰσμηνοῦ θ᾽ ὕδωρ.
ὁρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τῆς κεραυνίας
τόδ᾽, ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα, δίου τε πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἥρας μητέρ᾽ εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον ἄβατον, ὃς πέδον τόδε
τίθησι θυγατρὸς σηκόν. ἀμπέλου δέ νιν
πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ᾽ ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτριά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν, Ἀραβίαν τ᾽ εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ᾽ ἁλμυρὰν ἅλα
κεῖται, μιγάσιν Ἕλλησι, βαρβάροις θ᾽ ὁμοῦ,
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν.
κἀκεῖ χορεύσας, καὶ καταστήσας ἐμὰς
τελετὰς, ἵν᾽ εἴην ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς.
πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ᾽ ἐξάψας χροὸς,
θύρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα κίσσινον μέλος,

ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός.
Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος,
εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν οὕνεκα κτανεῖν,
Ζῆν' ἐξεκαυχῶμεθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ
μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν·
σκευήν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν·
καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων·
ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι,
χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις ἧνται πέτραις·
δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεἰ μὴ θέλει,
ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ
φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διΐ.
Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε, καὶ τυραννίδα
Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι·
ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ, καὶ σπονδῶν ἄπο
ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει·
ὧν οὕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι,
πᾶσίν τε Θηβαίοισιν· εἰς δ' ἄλλην χθόνα
τἀνθένδε θέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
δεικνὺς ἐμαυτόν· ἢν δὲ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους βάκχας ἄγειν
ζητῇ, συνάψω μαινάσι στρατηλατῶν·
ὧν οὕνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
μορφήν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν·
ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,

θίασος

θίασος ἐμὸς γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
ἐκόμισα παρέδρους, καὶ ξυνεμπόρους ἐμοὶ,
αἴρεσθε τἀπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα.
βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε,
κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
ἐγὼ δὲ βάκχαις ἐς Κιθαιρῶνος πτυχὰς
ἐλθὼν, ἵν' εἰσὶ, συμμεταστήσω χορῶν.

Χο. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς ἱερὸν Τμῶλον
ἀμείψασα, θοάζω βρομίῳ
πόνον ἡδὺν, κάματόν τ' εὐκάματον,
τὸν βάκχιον εὐαζομένα θεόν.
τὶς ὁδῷ; τὶς ὁδῷ;
τὶς δὲ μελάθροις ἔκτοπος ἔστω;
στόματ' εὔφημον ἅπας ὁσιούσθω.
τὰ νομισθέντα γὰρ,
αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων τελετὰς θεῶν
εἰδὼς, βιοτὰν ἁγιστεύει,
καὶ θιασεύεται ψυχὰν
ἐν ὄρεσι βακχεύων
ὁσίοισι καθαρμοῖς.
τά τε ματρὸς μεγάλας
ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων,
κισσῷ τε στεφανωθεὶς,
Διόνυσον θεραπεύει.
ἴτε βάκχαι, ἴτε βάκχαι,
βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
Διόνυσον κατάγουσαι

Φρυγίων ἐξ ὀρέων
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχώρους ἀγυιάς,
τὸν Βρόμιον.
ὅν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγ-
καισι, πταμένας Διὸς βροντᾶς,
νηδύος ἔκβολον μάτηρ
ἔτεκε, λιποῦσ' αἰῶ-
να κεραυνίῳ πλαγᾷ.
λοχίοις δ' αὐτίκα νιν
δέξατο θαλάμοις κρονίδας Ζεύς.
κατὰ μηρῷ δὲ καλύψας,
χρυσέαισιν συνερείδει
περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
ἔτεκεν δ' ἁνίκα μοῖραι
τέλεσαν ταυρόκερων θεὸν,
στεφάνωσέν τε δρακόντων
στεφάνοις· ἔνθεν ἄγραν
θηροτρόφοι μαινάδες ἀμφιβάλλον-
ται πλοκάμοις.
ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι,
στεφανοῦσθε κισσῷ.
βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ
σμίλακι καλλικάρπῳ,
καὶ καταβακχιοῦσθε δρυὸς
ἢ ἐλάτας κλάδοισι.
στικτῶν τ' ἐνδυτὰν νεβρίδων
στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
ὁσιοῦσθ'· αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει.
βρόμιος ὅστις ἄγῃ θιάσους,

εἰς

εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει,
θηλυγενὴς ὄχλος
ἀφ᾽ ἱστὸν, παρὰ κερκίδων
τ᾽ οἰστρηθεὶς Διονύσῳ·
ὦ θαλάμευμα κουρήτων,
ζάθεοί τε Κρῆτες,
διογενέτορες ἔναυλοι,
τρικόρυθές τ᾽ ἐν ἄντροις,
βυρσότονον κύκλωμα τόδε
μοι κορύβαντες εὗρον·
ἀνὰ δὲ βακχεῖα συντόνῳ
κέρασαν ἡδυβόα Φρυγίων
αὐλῶν πνεύματι, ματρίς τε Ῥέας εἰς
χέρα θῆκαν, κτύπον ἔν τ᾽ ἄσμασι βακχᾶν·
παρὰ δὲ μαινόμενοι σάτυροι,
ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς·
εἰς δὲ χορεύματα,
συνῆψαν τριετηρίδων,
αἷς χαίρει Διόνυσος,
ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν
ἐκ θιάσων δρομαίων
πέσῃ πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
ἱερὸν ἐνδυτὸν, ἀγρεύων
αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
ἱέμενος εἰς ὄρεα φρύγια, λύδια·
ὁ δ᾽ ἔξαρχος βρόμιος, εὐοῖ·
ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον,
ῥεῖ δ᾽ οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν
νέκταρι, Συρίας δ᾽ ὡς λιβάνου καπνός·
ὁ βακχεὺς δ᾽ ἔχων

πυρσώδη φλόγα πεύκας,
ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει,
δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων.
ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
τοιάδ'· ὦ ἴτε βάκχαι,
ὦ ἴτε βάκχαι,
Τμώλου χρυσορόου χλιδᾷ
μέλπετε τὸν Διόνυσον,
βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων
εὔια τὸν εὔιον
ἀγαλλόμεναι θεὸν,
ἐν φρυγίαισι βοαῖς, ἐνοπαῖσί τε,
λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος
ἱερὸς ἱερὰ
παίγματα βρέμῃ
σύνοχα φοιτάσιν
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος.
ἡδομένα δ' ἄρα
πῶλος, ὅπως ἅμα
ματέρι φορβάδι
κῶλον ἄγει ταχύπουν,
σκιρτήμασι βάκχου.
ΤΕΙ. τίς ἐν πύλαισι Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων,
Ἀγήνορος παῖδ'· ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπὼν, ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων τόδε.
ἴτω τις, εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι
ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι,
ἅ, τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ,

θύρσους

θύρσους ἀνάπτειν, καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.
κάδ. ὦ φίλταθ', ὡς σὴν γῆρυν ἠσθόμην κλύων,
σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὤν.
ἥκω δ' ἕτοιμος, τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ.
δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς
Διόνυσον, ὃς πέφην' ἀνθρώποις θεὸς,
ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν, αὔξεσθαι μέγαν.
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
καὶ κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν, ἐξηγοῦ σύ μοι,
γέρων γέροντι Τειρεσία. σὺ γὰρ σοφὸς,
ὡς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ', οὔθ' ἡμέραν
θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως,
γέροντες ὄντες. Τει. ταὐτά μοι πάσχεις ἄρα.
κάδ. κἀγὼ γὰρ ἡβῶ, κἀπιχειρήσω κακοῖς.
τει. οὐκ οὖν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν.
κάδ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.
τει. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
κάδ. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται.
τει. μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;
κάδ. μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν· οἱ δ' ἄλλοι, κακῶς.
τει. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.
κάδ. ἰδοὺ ξύναπτε, καὶ ξυνωρίζου χέρα.
τει. οὐ καταφρονῶ 'γὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.
κάδ. οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν.
πατρὸς παραδοχὰς, ἅς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβάλλει λόγος,
οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν.
ἐρεῖ τις ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμόν;

οὐ διήρηχ' ὁ θεὸς, εἴτε τὸν νέον
ἐχρῆν χορεύειν, εἴτε τὸν γεραίτερον,
ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
κοινάς· διαριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει·
ἐπεὶ σὺ φέγγος Τειρεσία τόδ' οὐχ ὁρᾷς,
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι·
Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾷ·
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς,
ὡς ἐπτόηται· τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;
πεν ἔκδημος ὢν μὲν, τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός·
κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πόλιν κακὰ,
γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι,
πλασταῖσι βακχείαισιν· ἐν δὲ δασκίοις
ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωστὶ δαίμονα
Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμώσας χοροῖς·
πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑστάναι
κρατῆρας· ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
πρόφασιν μὲν ὡς δὴ μαινάδας θυοσκόους,
τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ βακχίου·
ὅσας μὲν οὖν εἴληφα δεσμίους χέρας,
σώζουσι πανδήμοις πρόσπολοι στέγαις·
ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι·
Ἰνώ τ', Ἀγαύην θ', ἥ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω·
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι,
παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα·
λέγουσι δ' ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης, ἐπῳδὸς, Λυδίας ἀπὸ χθονὸς,
ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔοσμον κόμην,

οἰνωπὰς ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων·
ὃς ἡμέρας τε, κεὐφρόνας συγγίγνεται,
τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν·
εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
παύσω κτυποῦντα θύρσον, ἀνασείοντά τε
κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών·
ἐκεῖνος εἶναί φησι Διόνυσον θεόν·
ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διός,
ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσι κεραυνίαις
σὺν μητρὶ, Δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο·
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια,
ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὁρῶ,
πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς πολὺν γέλων,
νάρθηκι βακχεύοντ'· ἀναίνομαι πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν, νοῦν οὐκ ἔχον·
οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
θύρσου μεθήσεις χεῖρ' ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ' ἔπεισας Τειρεσία; τόνδ' αὖ θέλεις
τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
σκοπεῖν πτερωτοὺς, κἀμπύρων μισθοὺς φέρειν;
εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο,
κάθησ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων·
Χο. τῆς δυσσεβείας ὦ ξέν', οὐκ αἰδῇ θεοὺς,
Κάδμον τε τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν·
Ἐχίονος δ' ὢν παῖς, καταισχύνεις γένος;

τει Ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
» Καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν·
σὺ δ' εὔτροχον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.
» Θρασὺς δὲ δυνατὸς, καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ,
» Κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων·
οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γὰρ ὦ νεανία,
τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δημήτηρ θεά,
γῆ δ' ἐστίν, ὄνομα δ' ὁπότερον βούλει, κάλει·
αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς,
ὅδ' ἦλθ' ἐπὶ τἀντίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος·
βότρυος ὑγρὸν πῶμ' εὗρε, κεἰσηνέγκατο
» θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
» λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς·
» ὕπνου τε λήθην τῶν καθημέραν κακῶν
» δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων·
οὗτος θεοῖσι σπένδεται, θεὸς γεγώς·
ὥστε διὰ τοῦτον τἀγάθ' ἀνθρώπους ἔχειν·
καὶ καταγελᾷς νιν ὡς ἐνέρραφη Διὸς
μηρῷ· διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε·
ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεὺς ἐς δ' ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ' οἷα δὴ θεός,
ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
αἰθέρος, ἔθηκε, τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς
Διόνυσον Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διὸς,

ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρᾳ ποθ᾽ ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.
μάντις δ᾽ ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον,
καὶ τὸ μανιῶδες, μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ᾽ ἔλθῃ πολὺς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ,
Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά.
στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα, κἀπὶ τάξεσιν,
φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θιγεῖν.
μανία δὲ καὶ τοῦτ᾽ ἐστὶ Διονύσου πάρα.
ἔτ᾽ αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσιν πέτραις
πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα,
βάλλοντα, καὶ σείοντα βάκχιον κλάδον,
μέγαν τ᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδ᾽. ἀλλ᾽ ἐμοὶ Πενθεῦ πιθοῦ,
μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
μὴ δ᾽ ἢν δοκῇς μὲν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
φρονεῖν δόκει τι. τὸν θεὸν δ᾽ εἰς γῆν δέχου,
καὶ σπένδε, καὶ βάκχευε, καὶ στέφου κάρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ᾽ ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ᾽ ἀεί.
τοῦτο σκοπεῖν γὰρ χρή. καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὖσ᾽ ἥ γε σώφρων, οὐ διαφθαρήσεται.
ὁρᾷς; σὺ χαίρεις ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
πολλοὶ, τὸ Πενθέως δ᾽ ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις.
κἀκεῖνος οἶμαι τέρπεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν, καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
κισσῷ τ᾽ ἐρεψόμεσθα, καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνωρίς. ἀλλ᾽ ὅμως χορευτέον.
κοὐ θεομαχήσω σῶν λόγων πεισθεὶς ὕπο.

μαίνῃ γὰρ ὡς ἄλγιστα· κοὔτε φαρμάκοις
ἄκη λάβοις ἂν, οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.
Χο. ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις,
τιμῶν τε βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.
Κάδ. ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρῄνεσεν.
οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτῃ τε, καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
κεἰ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῄς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς,
ὡς ἔστι Σεμέλης ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει προσῇ.
ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο,
διεσπάσαντο κρείσσον' ἐν κυνηγίαις
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν;
ὃ μὴ πάθῃς σὺ, δεῦρό σου στέψω κάρα
κισσῷ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
Πεν. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα· βακχεύσεις δ' ἰών.
μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί.
τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον,
δίκην μέτειμι· στειχέτω τις ὡς τάχος.
ἐλθὼν δὲ θάκους τοῦδ', ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαίνης κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ.
καὶ στέμματ' ἀνέμοις, καὶ θυέλλαισι μέθες.
μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δράσας τάδε.
οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες, ἐξιχνεύσατε
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
καινὴν γυναιξὶ, καὶ λέχη λυμαίνεται.
κἄν περ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε

δοῦρ' αὐτὸν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν,
θάνῃ, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδών.
τει ὦ σχέτλι', ὡς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἶ λόγων.
μέμηνας ἤδη, καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
στείχωμεν ἡμεῖς Κάδμε, κἀξαιτώμεθα
ὑπέρ τε τούτου, καίπερ ὄντος ἀγρίου,
ὑπέρ τε πόλεως τὸν θεὸν, μηδὲν νέον
δρᾶν. ἀλλ' ἕπου μοι κισσίνου βάκτρου μέτα.
πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμὸν, κἀγὼ τὸ σόν.
• Γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν. ἴτω δ' ὅμως.
τῷ βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
τοῖς σοῖσι Κάδμε, μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
• τοῖς πράγμασιν δέ. μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.
χο ὁσία πότνα θεῶν.
ὁσία δ', ἃ κατὰ γᾶν
χρύσεα πτέρυγα φέρεις,
τάδε Πενθέως ἀΐεις.
ἀΐεις οὐχ ὁσίαν ὕβριν
ἐς τὸν Βρόμιον τὸν Σεμέλας,
τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις
δαίμονα πρῶτον μακάρων. ὃς τάδ' ἔχει,
θιασεύειν τε χοροῖς,
μετά τ' αὐλοῦ γελάσαι,
ἀποπαῦσαί τε μερίμνας,
ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ
γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν.
κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλῃ.

» Ἀχαλίνων στομάτων,
» Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας,
» Τὸ τέλος δυστυχία.
» Ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
» Βίοτος, καὶ τὸ φρονεῖν, ἀσά-
» λευτον μένει, καὶ συνέχει
» Δῶμα· πρόσω γὰρ, ἀλλ' ὅμως αἰθέρα ναί-
» οντες, ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.
» Τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία.
» Τό, τε μὴ θνητὰ φρονεῖν,
» Βραχὺς αἰών· ἐπὶ τούτῳ
» Δέ τις ἂν μεγάλα διώκων,
» Τὰ παρόντ' οὐχὶ φέρει.
» Μαινομένων οἵδε τρόποι,
» Καὶ κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.
ἱκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπριν,
νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας,
ἵνα θελξίφρονες νέμονται
θνατοῖσιν ἔρωτες.
Γάφον θ', ἂν ἑκατόστομοι
βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ,
καρπίζουσιν ἄνομβροι.
ὅπου καλλιστευομένα
πιερία μούσειος ἕδρα,
σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου;
ἐκεῖσ' ἄγε με
βρόμιε, βρόμιε,
προβακχήϊε δαῖμον.
ἐκεῖ χάριτες.
ἐκεῖ δὲ πόθος.

ἐκεῖ

ἐκεῖ δὲ βάκχαισι
θέμις ὀργιάζειν.
ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς,
χαίρει μὲν θαλίαισιν,
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν εἰρή
ναν, κουροτρόφον θεάν.
ἴσαν δ' ἐς τε τὸν ὄλβιον,
τόν τε χείρονα δῶκ' ἔχειν
οἴνου τέρψιν ἄλυπον.
μισεῖ δ' ᾧ μὴ ταῦτα μέλει
κατὰ φάος, νύκτας τε φίλας
εὐαίωνα διαζῆν.
σοφὸν δ' ἀπέχειν
πραπίδα, φρένα τε
περισσῶν παρὰ φωτῶν.
τὸ πλῆθος ὅτι
τε φαυλότερον
ἐνόμισε, χρῆταί τε.
τόδ' ἔτοι λέγοιμ' ἄν.

Θε. Πενθεῦ, πάρεσμεν τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες,
ἐφ' ἣν ἔπεμψας. οὐδ' ἄκραν θ' ὡρμήσαμεν.
ὁ θὴρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος. οὐδ' ὑπέσπασε
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὠχρός, οὐδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν.
γελῶν δὲ, καὶ δεῖν, κἀπάγειν ἐφίετο.
ἔμενέ τε, τοὐμὸν εὐπρεπὲς ποιούμενος.
κἀγὼ δι' αἰδοῦς εἶπον, ὦ ξέν', οὐχ ἑκὼν
ἐγώ σε, Πενθέως δ', ὅς μ' ἔπεμψεν ἐπιστολαῖς.
ἃς δ' αὖ σὺ βάκχας εἷρξας, ἃς συνήρπασας,
κἄδησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης.

φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας,
σκιρτῶσι, βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν·
αὐτόματα δ' αὐτοῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
κλῇδές τ' ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερός·
πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμασίων ἥκει πλέως
εἰς τάσδε Θήβας· σοὶ δὲ τἄλλα χρὴ μέλειν·
πεν λάζυσθε χειρῶν τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὤν,
οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς, ὥστ' ἐμ' ἐκφυγεῖν·
ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ', οὐκ ἄμορφος εἶ ξένε,
ὡς εἰς γυναῖκας ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει·
πλόκαμός τε γάρ σου ταναὸς, οὐ πάλης ὕπο
γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
λευκὴν δὲ χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς
τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος·
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ὅστις εἶ γένος·
διό οὐ κόμπος οὐδείς· ῥᾴδιον δ' εἰπεῖν τόδε·
τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά που κλύων;
πεν οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ·
διό ἐντεῦθεν εἰμί· Λυδία δέ μοι πατρίς·
πεν πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα;
διό Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ', ὁ τοῦ Διός·
πεν Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίκτει θεούς;
διό οὔκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλης ἐνθάδ' ἔζευξεν γάμοις·
πεν πότερα δὲ νύκτωρ σ', ἢ κατ' ὄμματ' ἠνάγκασεν;
διό ὁρῶν ὁρῶντα, καὶ δίδωσιν ὄργια·
πεν τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ, τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
διό ἄρρητ', ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν·
πεν ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά;
διό οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι·

πεν. εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλων.
διό. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
πεν. τὸν θεὸν γὰρ ὁρᾶν σὺ φὴς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;
διό. ὁποῖος ἤθελ', οὐκ ἐγὼ 'τασσον τόδε.
πεν. ταῦτ' οὖν παρωχέτευσας εὖ, κοὐδὲν λέγων.
διό. Δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων, οὐκ εὖ φρονεῖν.
πεν. ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ', ἄγων τὸν δαίμονα;
διό. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.
πεν. φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ελλήνων πολύ.
διό. τάδ' εὖ γε μᾶλλον. οἱ νόμοι τε διάφοροι.
πεν. τὰ δ' ἱερὰ, νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς;
διό. Νύκτωρ τὰ πολλὰ σεμνότητ' ἔχει σκότος.
πεν. τοῦτ' ἐς γυναῖκας δόλιόν ἐστι, καὶ σαθρόν.
διό. Κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
πεν. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
διό. σὲ δ' ἀμαθίας, ἀσεβοῦντ' ἐς τὸν θεόν.
πεν. ὡς θρασὺς ὁ βάκχος, κοὐκ ἀγύμναστος λόγων.
διό. εἴφ' ὅ,τι παθεῖν δεῖ. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ;
πεν. πρῶτον μὲν ἁβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
διό. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
πεν. ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χεροῖν.
διό. αὐτός μ' ἀφαιροῦ τόνδε Διονύσου φορῶ.
πεν. εἱρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
διό. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτὸς, ὅταν ἐγὼ θέλω.
πεν. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ἐν βάκχαις σταθείς.
διό. καὶ νῦν ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν ὁρᾷ.
πεν. καὶ ποῦ 'στιν. οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς.
δι'. παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβὴς αὐτὸς ὢν, οὐκ εἰσορᾷς.
πεν. λάζυσθε· καταφρονεῖ με, καὶ Θήβας ὅδε.
διό. αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν, οὐ σώφροσιν.

πεν. ἐγὼ δὲ δεῖν γε, κυριώτερος σέθεν.
διό. οὐκ οἶσθ' ὅτι ζῇς, οὐδ' ὃ δρᾷς, οὐδ' ὅστις εἶ.
πεν. Πενθεὺς, Ἀγαύης παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.
διό. ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
πεν. χώρει· καθείρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας.
ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ' ἃς ἄγων πάρει,
κακῶν συνεργοὺς, ἢ διεμπολήσομεν,
ἢ χεῖρα δούπου τοῦδε, καὶ βύρσης κτύπου
παύσας, ἐφ' ἱστοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι.
διό. στείχοιμ' ἄν· ὅ, τι γὰρ μὴ χρεὼν, οὔτι χρεὼν
παθεῖν. ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις.
ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.
χο. Ἀχελώου θύγατερ,
πότνι', εὐπάρθενε Δίρκα.
σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς,
τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες.
ὅ, τε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς
ὁ τεκὼν ἥρπασέ νιν,
τάδ' ἀναβοήσας,
ἴθ' ὦ διθύραμβ', ἐμὰν
ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδύν.
ἀναφανῶ σε τόδ' ὦ
βάκχιε Θήβαις ὀνομάζειν.
σὺ δέ μ' ὦ μάκαιρα Δίρκα,
στεφανηφόρους ἀπωθῇ
θιάσους ἔχουσαν ἐν σοί.
τί μ' ἀναίνῃ; τί με φεύγεις;
ἔτι ναὶ τὰν βοτρυώδη

Διονύσου χάριν οἴνας,
ἔτι σοι τοῦ βρομίου μελήσει.
οἵαν οἵαν ὀργὰν
ἀναφαίνει χθόνιον,
γένος ἐκφύς τε δράκοντος
ποτὲ Πενθεὺς, ὃν Ἐχίων
ἐφύτευσε χθόνιος,
ἀγριωπὸν τέρας,
οὐ φῶτα βρότειον,
φόνιον δ᾽ ὥστε γίγαν-
τ᾽ ἀντίπαλον θεοῖ
σιν· ὅς με βρόχοισι τὰν
τοῦ βρομίου τάχει συνάψει.
τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει
δώματος ἤδη θιασώταν,
σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἱρκταῖς.
ἐσορᾷς τάδ᾽ ὦ Διὸς παῖ
Διόνυσε, σὰς προφήτας
ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε χρυσῶπα, τινάσσων
ἀνὰ θύρσον κατ᾽ Ὄλυμπον.
φονίου δ᾽ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες.
πόθι Νύσης ἄρα θη
ροτρόφου θυρσοφορεῖς,
θιάσους ὦ Διόνυσ᾽, ἢ
κορυφαῖς κωρυκίαις.
τάχα δ᾽ ἐν ταῖς πολυδένδρεσιν Ὀλύμπου
θαλάμοις, ἔνθα ποτ᾽ Ὀρ
φεὺς κιθαρίζων,
σύναγε δένδρεα μου

σαις, σύναγε θῆρας ἀγρώτας.
μάκαρ ὦ Πιερία,
σέβεταί σ' εὔϊος.
ἥξει τε χορεύσων
ἅμα βακχεύμασι.
τόν τ' ὠκυρόαν
διαβὰς Ἀξιὸν,
εἱλισσομένας τε μαινάδας ἄξει,
Λυδίαν τε, τὸν τᾶς εὐδαιμονίας
βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε,
τὸν, ἔκλυον εὔιππον χώραν ὕδασι
καλλίστοισι λιπαίνειν.

διό ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς.
ἰὼ βάκχαι, ἰὼ βάκχαι.

χο τίς ὅδε; τίς, πόθεν ὁ κέλαδος
ἀνά μ' ἐκάλεσεν εὐΐου;

διό ἰὼ πάλιν αὐδῶ,
ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.

χο ἰὼ ἰὼ δέσποτα, δέσποτα,
μόλε νῦν ἡμέτερον ἐς θίασον.
ὦ βρόμιε, βρόμιε,
πέδον χθονὸς ἔνοσι πότνια.
ἆ. ἆ τάχα τὰ Πενθέως μέλαθρα
διατινάξεται πεσήμασιν
ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα.
σέβετέ νιν.

ἡμι σέβομεν ὤ.
ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα
διάδρομα τάδε.
βρόμιος ἀλαλάξεται στέγας ἔσω.

ἡμι. ἄπτε

ἡμι. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα,
σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.
ἡμι. ἆ ἆ πῦρ οὐ λεύσεις, οὐδ' αὐγάζῃ
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον,
ἄν ποτε κεραυνοβόλος
ἔλιπε φλόγα Διὸς βροντᾶς.
δίκετε πεδόσε τρομερὰ δώματα,
δίκετε μαινάδες.
ὁ γὰρ ἄναξ, ἄνω κάτω τιθεὶς, ἔπεισι
μέλαθρα τάδε, Διὸς γόνος Διόνυσος.
διό. βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμέναι φόβῳ,
πρὸς πέδῳ πεπτώκαθ'; ᾔσθησθ' ὡς ἔοικε βακχίου
διατινάξαντος δῶμα Πενθέως. ἀλλ' ἐξανίστατε
σῶμα, καὶ θαρσεῖτε σάρκας, ἐξαμείψασαι τρόμον.
χο. ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν εὐίου βακχεύματος,
ὡς ἐσεῖδον ἀσμένη σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.
διό. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην
Πενθέως ὡς εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσούμενος.
χο. πῶς γὰρ οὔ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις.
ἀλλὰ πῶς ἠλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;
διό. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως, ἄνευ πόνου.
χο. οὐδέ σου συνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;
διό. ταῦτα καὶ καθύβρισ' αὐτόν. ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν,
οὔτ' ἔθιγεν, οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσι δ' ἐβόσκετο.
πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὑρὼν, οὗ καθεῖρξ' ὑμᾶς ἄγων,
τῷδε περιβρόχους ἔβαλε γόνασι, καὶ χηλαῖς ποδῶν,
θυμὸν ἐκπνέων, ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο,
χείλεσι διδοὺς ὀδόντας. πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν,
ἥσυχος θάσσων, ἔλευσσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ βάκχος δῶμα, καὶ μητρὸς τάφῳ

πῦρ ἀνῆψ'· ὁ δ' ὡς ἐσεῖδε δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν,
ἤισσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε, δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν
ἐννέπων· ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν, μάτην πονῶν·
διαμεθεὶς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφευγότος,
ἵεται ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας δόμων ἔσω·
κᾆθ' ὁ βρόμιος, ὡς ἔμοιγε φαίνεται δόξαν λέγω,
φῶς ἐποίησε κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος,
ἤισσε, κἀκέντει φαεννὸν, ὡς σφάζων ἐμέ·
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ· τάδ' ἄλλα βάκχιος λυμαίνεται,
δώματ' ἔρρηξε χαμᾶζε· συντεθράνωται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμούς· κόπου δ' ὕπο
διαμεθεὶς ξίφος, παρεῖται· πρὸς θεὸν γὰρ, ὢν ἀνήρ,
ἐς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμ'· ἥσυχος δ' ἐκ βάκχας ἄγων
δωμάτων, ἥκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας·
ὡς δέ μοι δοκεῖ, ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω·
ἐς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει· τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ;
ῥᾳδίως γὰρ αὐτὸν οἴσω, κἂν πνέων ἔλθῃ μέγα·
Πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν·

Πεν. πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος·
ἔα· ἔα· ὅδ' ἐστιν ἀνήρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος
φαίνῃ πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;
Διό. στῆσον πόδ'· ὀργῇ δ' ὑπόθες ἥσυχον πόδα·
Πεν. πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾷς;
Διό. οὐκ εἶπον; οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει μέ τις;
Πεν. τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί·
Διό. ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς·
Πεν. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
Διό. κλῄειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ·
Πεν. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τείχη θεοί;

Διό. σοφὸς

διό σοφὸς, σοφὸς εἶ· πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν·
πεν ἃ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφυν σοφός.
κείνου δ' ἀκούσας, πρῶτα τοὺς λόγους μάθε·
ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φευξούμεθα·
ἀγγ Πενθεῦ, κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός,
ἥκω Κιθαιρῶν' ἐκλιπών, ἵν' οὔποτε
λευκῆς χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαί·
πεν ἥκεις δὲ ποίαν προστιθεὶς σπουδὴν λόγου;
ἀγγ βάκχας ποτνιάδας εἰσιδών, αἳ τῆσδε γῆς
οἴστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν,
ἥκω φράσαι σοὶ καὶ πόλει, χρῄζων ἄναξ,
ὡς δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τε κρείσσονα·
θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παρρησίᾳ
φράσω τἀκεῖθεν, ἢ λόγον στειλώμεθα;
τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ' ἄναξ,
καὶ τοὐξύθυμον, καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν·
πεν λέγ' ὡς ἀθῷος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσῃ·
» Τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα βακχῶν πέρι,
τοσῷδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τέχνας
γυναιξὶ τόνδε, τῇ δίκῃ προθήσομεν·
ἀγγ ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόσχων ὑπεξήκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
ἀκτῖνας ἐξίησι, θερμαίνων χθόνα·
ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ὧν ἦρχ', ἑνὸς μὲν, Αὐτονόη· τοῦ δὲ δευτέρου,
μήτηρ Ἀγαύη σή· τρίτου δ' Ἰνὼ χοροῦ·
ηὗδον δὲ πᾶσαι, σώμασι παρειμέναι·
αἱ μὲν, πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,

αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδον κάρα
εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὡς σὺ φῂς
οἰνωμένας κρατῆρι, καὶ λωτοῦ ψόφῳ,
θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρεμωμένας.
ἡ σὴ δὲ μήτηρ, ὠλόλυξεν ἐν μέσαις,
σταθεῖσα βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
μυκήμαθ' ὡς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
αἱ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον,
ἀνῇξαν ὀρθαί, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
νέαι, παλαιαί, παρθένοι τε, κἄζυγες.
καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας,
νεβρίδας τ' ἀνεστείλανθ', ὅσαισιν ἁμμάτων
σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς
ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν.
αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνους λύκων
ἀγρίους ἔχουσαι, λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
ὅσαις νεοτόκοις μαζὸς ἦν, σπαργῶν ἔτι
βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
στεφάνους, δρυός τε, μίλακός τ' ἀνθεσφόρους.
θύρσον δέ τις λαβοῦσ', ἔπαισεν εἰς πέτραν,
ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς.
ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός.
ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα,
γάλακτος ἑσμοὺς εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων
θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.
ὥστ' εἰ παρῆσθα τὸν θεὸν, τὸν νῦν ψέγεις,
εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσιδὼν τάδε.
ξυνήλθομεν δὲ βουκόλοι, καὶ ποιμένες,

κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν,
ὡς δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τ' ἐπάξια·
καί τις πλάνης κατ' ἄστυ, καὶ τρίβων λόγων,
ἔλεξεν εἰς ἅπαντας, ὦ σεμνὰς πλάκας
ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
Πενθέως Ἀγαύην μητέρ' ἐκ βακχευμάτων,
χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὖ δ' ἡμῖν λέγειν
ἔδοξε· θάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβαις,
κρύψαντες αὐτοὺς· αἱ δὲ, τὴν τεταγμένην
ὥραν ἐκίνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,
ἴακχον ἀθρόῳ στόματι, τὸν Διὸς γόνον
βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος,
καὶ θῆρες· οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ·
κύρει δ' Ἀγαύη πλησίον θρώσκουσά μου·
κἀγὼ ξυνεπήδησ', ὡς συναρπάσαι θέλων
λόχμην κενώσας, ἔνθ' ἐκρυπτόμεν δέμας·
ἡ δ' ἀνεβόησεν, ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ' ἀλλ' ἕπεσθέ μοι,
ἕπεσθε, θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι·
ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες, ἐξηλύξαμεν
βακχῶν σπαραγμόν· αἱ δὲ, νεμομέναις χλόην
μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα·
καὶ τὴν, μὲν ἂν προσεῖδες εὔθηλον πόριν
μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκα·
ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασι·
εἶδες δ' ἂν ἢ πλευρὰν, ἢ δίχηλον ἔμβασιν
ῥιπτόμεν' ἄνω, καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι·
ταῦροι δ' ὑβρισταὶ, κεἰς κέρας θυμούμενοι
τὸ πρόσθεν, ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,

μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων·
θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἔνδυτα,
ἢ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις·
χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
πεδίων ὑποτάσεις, αἳ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
εὔκαρπον ἐκβάλλουσι θηβαῖον στάχυν,
Ὑσίας τ' ἐρυθρὰς, αἳ Κιθαιρῶνος λέπας
νέρθεν κατῳκήκασιν· ὥστε πολέμιοι
ἐπεισπεσοῦσαι, πάντ' ἄνω τε, καὶ κάτω
διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα·
ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο
προσείχετ', οὐδ' ἔπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκὸς, οὐ σίδηρος, ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεθ'· οἱ δ' ὀργῆς ὕπο,
εἰς ὅπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι βακχῶν ὕπο·
οὗπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ἄναξ·
τοὺς μὲν γὰρ οὐχ ᾕμασσε λογχωτὸν βέλος·
κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν,
ἐτραυμάτιζον, κἀπενώτιζον φυγῇ
γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος·
πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα
κρήναις ἐπ' αὐταῖς, ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός·
νίψαντο δ' αἷμα· σταγόνα δ' ἐκ παρηΐδων
γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον χροός·
τὸν δαίμον' οὖν τόνδ', ὅστις ἔστ' ὦ δέσποτα,
δέχου πόλει τῇδ'· ὡς τά τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας,
κἀκεῖνό φασιν αὐτὸν, ὡς ἐγὼ κλύω,
» τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς·
» Οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις,
» Οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι·

χο ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους
ἐς τὸν τύραννον· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
Διόνυσος ἥσσων οὐδενὸς θεῶν ἔφυ.
πεν ἤδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ἐφάπτεται
ὕβρισμα βακχῶν, ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας.
ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ. στεῖχ' ἐπ' Ἠλέκτρας ἰὼν
πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους,
ἵππων τ' ἀπαντᾶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ', ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χερὶ
ψάλλουσι νευράς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
βάκχαισιν· οὐ γὰρ, ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἃ πάσχομεν.
ἀγγ πείθῃ μὲν οὐδὲν τῶν ἐμῶν λόγων κλύων·
Πενθεῦ. κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων, ὅμως
οὔ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν· βρόμιος οὐκ ἀνέξεται,
κινοῦντι βάκχας εὐΐων ὀρῶν ἄπο.
πεν οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγὼν,
σώσει τόδ', ἢ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην.
ἀγγ θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον, ἢ θυμούμενος,
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν, θεῷ.
πεν θύσω φόνον γε θῆλυν ὥσπερ ἄξιαι,
πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
φευξεῖσθε πάντες· καὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
θύρσοισι βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
ἀγγ ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ,
ὃς οὔτε πάσχων, οὔτε δρῶν σιγήσεται,
ὅταν ἔτ' ἔστιν εὖ καταστῆσαι τάδε.
πεν τί δρῶντα, δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς;
ἀγγ ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.

πεν οἴμοι· τόδ' ἤδη δόλιον ἐς με μηχανᾷ·
ἀγγ ποῖόν τι; σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς·
πεν ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' ἀεί·
ἀγγ καὶ μὴν ξυνεθέμην, τοῦτό γ' ἐστὶ, τῷ θεῷ·
πεν ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα· σὺ δὲ, παῦσαι λέγων·
ἀγγ ἆ βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;
πεν μάλιστα μυρίον γε δοὺς χρυσοῦ σταθμόν·
ἀγγ τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
πεν λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας·
ἀγγ ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως ἅ σοι πικρά;
πεν σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος·
ἀγγ ἀλλ' ἐξιχνεύσουσί σε κἂν θέλῃς λάθρᾳ·
πεν ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεῖπας τάδε·
ἀγγ ἄγωμεν οὖν σε, κἀπιχειρήσεις ὁδῷ·
πεν ἄγ' ὡς τάχιστα· τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φθονῶ·
ἀγγ στεῖλαί νιν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους·
πεν τί δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
ἀγγ μή σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ·
πεν εὖ γ' εἶπας αὐτό· καί τις εἶ πάλαι σοφός·
ἀγγ Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε·
πεν πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἃ σύ με νουθετεῖς καλῶς;
ἀγγ ἐγὼ στελῶ σε δωμάτων εἴσω μολών·
πεν τίνα στολήν; ἦ θῆλυν; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει·
ἀγγ οὐκέτι θεατὴς μαινάδων πρόθυμος εἶ·
πεν στολὴν δὲ τίνα φὴς ἀμφὶ χρῶτ' ἐμὸν βαλεῖν;
ἀγγ κόμην μὲν ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ·
πεν τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου, τί μοι;
ἀγγ πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρα δ' ἔσται μίτρα·
πεν ἦ καὶ τί πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
ἀγγ θύρσον τε χειρί, καὶ νεβροῦ στικτοῦ δέρας·

πεν οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν.
ἀγγ ἀλλ' αἷμα θήσεις, συμβαλὼν βάκχαις μάχην.
πεν ὀρθῶς μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.
ἀγγ σοφώτερον γοῦν, ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.
πεν καὶ πῶς δι' ἄστεος εἶμι, Καδμείους λαθών;
ἀγγ ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
πεν πᾶν κρεῖσσον, ὥστε μὴ γελᾶν βάκχας, ἐμοί.
ἀγγ ἐλθόντ' ἐς οἴκους, ἂν δοκῇ βουλεύσομεν.
πεν ἔξεστι πάντῃ· τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα.
ἀγγ στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι,
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλεύμασιν.
Διό ἥξει δὲ βάκχας· οὗ θανὼν, δώσει δίκην.
γυναῖκες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται.
Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἶ πρόσω,
τισώμεθ' αὐτόν· πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν,
ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὡς φρονῶν μὲν εὖ,
οὐ μὴ θελήσῃ θῆλυν ἐνδῦναι στολήν.
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν, ἐνδύσεται.
χρήζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν,
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεος,
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν, αἷσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ' εἶμι, κόσμον ὅνπερ εἰς ᾅδου λαβὼν,
ἄπεισι μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεὶς,
Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς
δεινότατος, ἀνθρώποισι δ' ἠπιώτατος.
χο ἆρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς
θήσω ποτὲ λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύουσα,
δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν

ῥίπτουσ᾽, ὡς νεβρὸς χλοεραῖς
ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς,
ἡνίκ᾽ ἂν φοβερὸν φύγῃ
θήραμ᾽ ἔξω φυλακᾶς,
εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων·
θωΰσσων δὲ κυναγέτας,
συντείνῃ δρόμημα κυνῶν,
μόχθοις τ᾽, ὠκυδρόμοις τ᾽ ἀέλλαις
θρώσκῃ πεδίον παραποτάμιον, ἡδομένα
βροτῶν ἐρημίαις,
σκιαροκόμου τ᾽ ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
» Τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον
» παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
» ἢ χεῖρ ὑπὲρ κορυφᾶς
» τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
» ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί·
ὁρμᾶται μόλις· ἀλλ᾽ ὅμως
πιστὸν τόγε θεῖον
σθένος· ἀπευθύνει δὲ
βροτῶν τούς τ᾽ ἀγνωμοσύναν
τιμῶντας, καὶ μὴ τὰ θεῶν
αὔξοντας, συμμαινομένα δόξα·
κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
δαρὸν χρόνου πόδα, καὶ
θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον· οὐ
γὰρ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων
γινώσκειν χρὴ, καὶ μελετᾶν.
κούφα γὰρ δαπάνα νομίζειν,
ἰσχὺν τ᾽ ἔχειν, ὅτι ποτ᾽ ἄρα τὸ δαιμόνιον·
τό τ᾽ ἐν χρόνῳ μακρῷ

νόμιμον, ἀεὶ φύσει τε πεφυκός.
» Τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον
» παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
» ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
» τῶν ἐχθρῶν κρέσσω κατέχειν;
» ὅ,τι καλὸν, φίλον ἀεί.
» Εὐδαίμων μὲν, ὃς ἐκ θαλάσσης
» ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ' ἔκιχεν.
» εὐδαίμων δ', ὃς ὕπερθε μόχθων
» ἐγένεθ'. ἑτέρα δ' ἕτερος ἕτερον
» ὄλβῳ, καὶ δυνάμει παρῆλθεν.
» μυρίαι μυρίοισιν
» ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες. αἱ μὲν,
» τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
» βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν. τὸ δὲ κατ' ἦμαρ,
» ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω.
διό σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ', ἃ μὴ χρεὼν ὁρᾶν,
σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθέα λέγω,
ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι,
σκευὴν γυναικὸς μαινάδος βάκχης ἔχων,
μητρός τε τῆς σῆς, καὶ λόχου κατάσκοπος.
πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ.
πεν καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας, καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον.
καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς.
καὶ σῷ κέρα τε κρατὶ προσπεφυκέναι.
ἀλλ' ἦ ποτ' ἦσθα θήρ, τεταύρωσαι γὰρ οὖν.
ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν, ὢν οὐκ εὐμενής.
διό ἔνσπονδος ἡμῖν. νῦν δ' ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν.

πεν. τί φαίνομαι δῆτ' οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς στάσιν,
ἢ τὴν Ἀγαυῆς ἑστάναι μητρός γ' ἐμῆς;
διό. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ σ' ὁρῶν·
ἀλλ' ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε·
οὐχ ὡς ἐγώ νιν ὑπὸ μίτρα καθήρμοσα·
πεν. ἔνδον προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ' ἐγὼ,
καὶ βακχιάζων, ἐξ ἕδρας μεθώρμισα·
διό. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κάρα·
πεν. ἰδοὺ, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δή·
διό. ζῶναί τέ σοι χαλῶσι, κοὐχ ἑξῆς πέπλων,
στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσι σέθεν.
πεν. κἀμοὶ δοκοῦσι παρά γε δεξιὸν πόδα·
τἀνθένδε δ' ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος·
διό. ἦ πού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων,
ὅταν παρὰ λόγον σώφρονας βάκχας ἴδῃς;
πεν. πότερα δὲ, θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ,
ἢ τῇδε βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι;
διό. ἐν δεξιᾷ χρὴ, χἅμα δεξιῷ ποδὶ
αἴρειν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν·
πεν. ἆρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς
αὐταῖσι βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
διό. δύναι' ἂν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας,
οὐκ εἶχες ὑγιεῖς· νῦν δ' ἔχεις οἵας σε δεῖ·
πεν. μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χεροῖν ἀνασπάσω,
κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα·
διό. μὴ σύγε τῶν νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα,
καὶ Πανὸς ἕδρας ἔνθ' ἔχει συρίγματα·
πεν. καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον

γυναῖκας·

γυναῖκας. ἐλάταισι δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
Διό κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν,
ἐλθόντα δόλιον μαινάδων κατάσκοπον.
Πεν καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις ὄρνιθας ὣς,
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν.
Διό οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλῃ φύλαξ.
λήψῃ δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος.
Πεν κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός.
μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
Διό μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις μόνος.
τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὓς ἐχρῆν.
ἕπου δέ. πομπὸς δ' εἶμ' ἐγὼ σωτήριος.
κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος. Πεν. ἡ τεκοῦσά γε.
Διό ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. Πεν. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι.
Διό φερόμενος ἥξεις. Πεν. ἁβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
Διό ἐν χερσὶ μητρός. Πεν. καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις.
Διό τρυφάς γε τοιάσδε. Πεν. ἀξίων μὲν ἅπτομαι.
Διό δεινὸς σὺ, δεινὸς, κἀπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη.
ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὑρήσεις κλέος.
ἔκτειν' Ἀγαυὴ χεῖρας, αἵ θ' ὁμόσποροι
Κάδμου θυγατέρες. τὸν νεανίαν ἄγω
τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν. ὁ νικήσων δ' ἐγὼ,
καὶ Βρόμιος ἔσται. τἄλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
Χο ἴτε θοαὶ λύσσης κύνες, ἴτ' εἰς ὄρος,
θίασον ἔνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι.
ἀνοιστρήσατέ νιν,
ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ,
μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη.

ματηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας,
ἢ σκόλοπος ὄψεται,
δοκεύοντα· μαινάσι δ' ἀπύσει·
τίς δ' ὅδε Καδμείων μαστὴρ οὐριοδρόμων,
ἐς ὄρος ἐς ὄρος ἔμολεν ὦ βάκχαι;
τὶς ἄρα νιν ἔτεκεν;
οὐ γὰρ ἐξ αἵματος
γυναικῶν ἔφυ·
λεαίνας δέ γε τινὸς, ἢ γοργόνων
λιβυσσᾶν, γένος·
ἴτω δίκα φανερὸς,
ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα δαίμων διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίονος γόνον γηγενῆ·
ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ, παρανόμῳ τ' ὀργᾷ
περὶ τὰ βάκχι' ὄργια, ματρός τε σᾶς
μανεῖσα πραπίδι;
παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται,
τὰν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ
γνώμαν σώφρονα, θάνατος ἀπροφάσιστος,
εἰ τά τε θεῶν ἔφυ,
βροτείῳ τ' ἔχειν ἄλυπος βίος·
τὸ σοφὸν οὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα,
τὰ δ' ἕτερα μεγάλα, φανερὰ τῶν αἰεὶ
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἦμαρ εἰς νύκτα τ' εὖ
ἄγοντ' εὐσεβεῖν·
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν

τα τι μᾶν θεοὺς.
ἴτω δίκα φανερὸς,
ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίονος τόκον γηγενῆ.
φάνηθι ταῦρος, ἢ πολύκρανός γ' ἰδεῖν
δράκων, ἢ πυριφλέγων
ὁρᾶσθαι λέων.
ἴθ' ὦ βάκχε, θηραγρέτα, βακχᾶν
γελῶντι προσώπῳ
περίβαλε βρόχον,
ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν
πεσόντα τὰν μαινάδων.
ἀγγ. ὦ δῶμ', ὅ πρίν ποτ' εὐτύχεις ἀν' Ἑλλάδα
σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὥς σε στενάζω, δοῦλος ὢν μὲν, ἀλλ' ὅμως
Χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.
χο. τί δ' ἐστιν; ἐκ βακχῶν τι μηνύεις νέον;
ἀγγ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.
χο. ὦ 'ναξ βρόμιε. θεὸς φαίνῃ μέγας.
ἀγγ. πῶς φής; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἦ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς
χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις γύναι;
χο. εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις.
οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω.
ἀγγ. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις.
χο. ὁ Διόνυσος, ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι κράτος
ἔχουσ' ἐμόν.

ἀγγ. συγγνωστὰ μέν σοι. πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
» κακοῖσι χαίρειν ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.
χο. ἔννεπέ μοι· φράσον τίνι μόρῳ θνήσκει,
ἄδικος, ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνήρ.
ἀγγ. ἐπεὶ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
λιπόντες, ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς,
λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν,
Πενθεύς τε, κἀγὼ, δεσπότῃ γὰρ εἱπόμην,
ξένος θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας,
πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἵζομεν νάπος,
τά τ' ἐκποδῶν σιγηλὰ, καὶ γλώσσης ἄπο,
σώζοντες ὡς ὁρῷμεν, οὐχ ὁρώμενοι.
ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκρημνον ὕδασι διάβροχον,
πεύκαισι συσκιάζον, ἔνθα μαινάδες
κάθηντ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
κισσῷ κομήτην αὖθις ἐξανέστεφον.
αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ,
βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν οὐχ ὁρῶν ὄχλον,
ἔλεξε τοιάδ', ὦ ξέν', οὗ μὲν ἕσταμεν,
οὐκ ἐξικνοῦμαι μαινάδων ὅσοι νόθων.
ὄχθον δ' ἐπεμβὰς εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα,
ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς μαινάδων αἰσχρουργίαν.
τοὐντεῦθεν ἤδη τοῦ ξένου τι θαῦμ' ὁρῶ.
λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον,
κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον.
κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχὸς,
τόρνῳ γραφόμενος, περὶ φορὰν ἕλκει δρόμον,
ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων,
ἔκαμπτεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.

Πενθέα δ' ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι,
ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω,
ἀτρέμα φυλάσσων μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν·
ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο,
ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον·
ὤφθη δὲ μᾶλλον, ἢ κατεῖδε μαινάδας·
ὅσον γὰρ οὔπω, δῆλος ἦν θάσσων ἄνω·
καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν·
ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰκάσαι
Διόνυσος ἀνεβόησεν, ὦ νεάνιδες,
ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμὲ, τἀμά τ' ὄργια
γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν·
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πρὸς οὐρανὸν,
καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός·
σίγησε δ' αἰθήρ· σῖγα δ' ὕλειμος νάπη
φύλλ' εἶχε· θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν·
αἱ δ' ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι,
ἔστησαν ὀρθαὶ, καὶ διήνεγκαν κόρας·
ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισαν
σαφῆ κελευσμὸν βακχίου Κάδμου κόραι,
ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες,
ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασιν,
μήτηρ Ἀγαύη, σύγγονοί θ' ὁμόσποροι,
πᾶσαί τε βάκχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νάπης,
ἀγμῶν τ', ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς·
ὡς δ' εἶδον ἐλάτη δεσπότην ἐφήμενον,
πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν·
ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο·

ἄλλαι δὲ θύρσους ἵεσαν δι' αἰθέρος,
Πενθέως τ' ὄχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἤνυτον·
κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων,
καθῆστο τλήμων, ἀπορίᾳ λελημμένος·
τέλος δὲ, δρυΐνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,
ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς·
ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον,
ἔλεξ' Ἀγαυὴ, φέρε περιστᾶσαι κύκλῳ,
πτόρθου λάβεσθε μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
θῆρ' ὡς ἕλωμεν· μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
χοροὺς κρυφαίους· αἱ δὲ, μυρίαν χέρα
προσέθεσαν ἐλάτῃ, κἀξανέσπασαν χθονός·
ὑψοῦ δὲ θάσσων, ὑψόθεν χαμαιπετὴς
πίπτει πρὸς οὖδας μυρίοις οἰμώγμασι
Πενθεὺς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν, ἐμάνθανεν·
πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερέα φόνου,
καὶ προσπιτνεῖ νιν· ὁ δὲ, μίτραν κόμας ἄπο
ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνῃ
τλήμων Ἀγαυή· καὶ λέγει παρηΐδος
ψαύων, ἐγώ τοι μῆτερ εἰμὶ παῖς σέθεν
Πενθεὺς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
οἴκτειρε δ' ὦ μῆτέρ με, μὴ δὲ ταῖς ἐμαῖς
ἁμαρτίαισι, παῖδα σὸν κατακτάνῃς·
ἡ δ' ἀφρὸν ἐξιεῖσα, καὶ διαστρόφους
κόρας ἑλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἃ χρὴ φρονεῖν,
ἐκ βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν·
λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα,
πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
ἀπεσπάραξεν ὦμον οὐχ ὑπὸ σθένους,

ἀλλ᾽ ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ᾽ ἐξειργάζετο,
ῥηγνῦσα σάρκας. Αὐτονόη τ᾽, ὄχλος τε πᾶς
ἐπεῖχε βακχῶν. ἦν δὲ πᾶσ᾽ ὁμοῦ βοή.
ὁ μὲν, στενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων.
αἱ δ᾽ ἠλάλαζον. ἀνέφερε δ᾽ ἡ μὲν, ὠλένην,
ἡ δ᾽ ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις. γυμνοῦντο δὲ
πλευραὶ σπαραγμοῖς. πᾶσα δ᾽ ἡματωμένη
χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως.
κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν, ὑπὸ τυφλοῖς
πέτραις, τὸ δ᾽ ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ.
οὐ ῥᾴδιον ζήτημα. κρᾶτα δ᾽ ἄθλιον
ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
πήξασ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον θύρσον, ὡς ὀρεστέρου
φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,
λιποῦσ᾽ ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι μαινάδων.
χωρεῖ δὲ θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη,
τειχέων ἔσω τόνδ᾽ ἀνακαλοῦσα βάκχιον,
τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας,
τὸν καλλίνικον, ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ
ἄπειμ᾽, Ἀγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
» Τὸ σωφρονεῖν δὲ, καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν,
» Κάλλιστον οἶμαι δ᾽ αὐτὸ, καὶ σοφώτατον
» Θνητοῖσιν εἶναι χρῆμα, τοῖσι χρωμένοις.
Χο. ἀναχορεύσωμεν βακχεῖον.
ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν
τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα τοῦ Πενθέως.
ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν,
νάρθηκά τε πιστὸν ἅιδαν

ἔλαβεν, εὔθυρσον,
ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
βάκχαι καδμεῖαι,
τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
καλὸς ἀγὼν ἐν αἵ-
ματι στάζουσαν χέρα,
περιβαλεῖν τέκνου.
ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ εἰς δρόμους ὁρμωμένην
Πενθέως Ἀγαύην μητέρ', ἐν διαστρόφοις
ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐΐου θεοῦ.
ἀγ. Ἀσιάδες βάκχαι. Χο. τί με δὴ ὀρθεῖς ὤ.
ἀγ. φέρομεν ἐξ ὀρέων ἕλικα
νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
μακάριον θήραμα. =
χο. ὁρῶ γε, καί σε δέξομαι σύγκωμον. ὦ.
ἀγα. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων
νέον νιν ὡς ὁρᾶν πάρα. Χο. πόθεν ἐρημίας;
ἀγα. Κιθαιρών. Χο. τί κιθαιρών; -
ἀγ. -κατεφόνευσέ νιν.
χο. τίς ἁ βαλοῦσα πρώτα γε;
ἀγα. ἐμὸν ἐμὸν τὸ γέρας. Χο. μάκαιρ' Ἀγαύη.
ἀγα. κληϊζόμεθ' ἐν θιάσοις.
τίς ἄλλα τὰ Κάδμου, Χο. τί Κάδμου;
ἀγα. γένεθλα, γένεθλα, μετ' ἐμὲ, μετ' ἐμὲ, τοῦ-
δ' ἔθιγε θηρός; Χο. εὐτυχεῖς τᾶδ' ἄγρᾳ.
ἀγα. μέτεχέ νυν θοίνας. Χο. τί μετέχω τλάμων;
ἀγα. νέος ὁ μόσχος, ἀρτιγένυν
ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα

κατάκο

κατάκομον βάλλει.
πρέπει γ' ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβᾳ
ὁ βάκχιος κυναγέτας.
σοφὸς σοφὸς ἀνέπηλεν
ἐπὶ θῆρα τόνδε μαινάδας. Χο. ὁ γ' ἄναξ ἀγρεύς.
ἀγα ἐπαινεῖς. Χο. τί δ' ἐπαινῶ;-
ἀγ -τάχα δὲ Καδμεῖοι
καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρα
ἐπαινέσεται, λαβοῦσαν ἄγραν
τάνδε λεοντοφυῆ
περισσὰς περισσῶς. Αγ. ἀγάλλῃ.
χο γέγηθα, μεγάλα, μεγάλα, φανερὰ καὶ
τάδ' ἔργα κατειργασμένα.
δεῖξόν νυν ὦ τάλαινα σὴν νικηφόρον
ἀστοῖσιν ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
ἀγ ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
ναίοντες, ἔλθεθ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς, ἣν ἠγρεύσαμεν.
οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν,
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾆτα κομπάζειν χρεὼν,
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην.
ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χειρὶ τόνδ' ἑθ' εἵλομεν.
χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.
ποῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἰρέσθω λαβὼν
πλεκτῶν πρὸς οἴκων κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε
λέοντος, ὃν πάρειμι θηράσασ' ἐγώ.

κάδ. ἕπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος,
Πενθέως ἕπεσθε πρόσπολοι δόμων πάρος,
οὗ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ' εὑρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς,
διασπαρακτὸν, κοὐδὲν ἐν ταυτῷ πέσω,
λαβὼν ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ·
ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα
ἤδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβὼς,
σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ βακχῶν πέρι·
πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος, κομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα μαινάδων ὕπο·
καὶ τὴν μὲν Ἀκταίων' ἀριστέα ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόην, Ἰνώ θ' ἅμα·
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλῆγας ἀθλίας
τὴν δ' εἶπέ τίς μοι δεῦρο βακχείῳ ποδὶ
στείχειν Ἀγαύην· οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
λεύσσω γὰρ αὐτῆς ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα·
ἀγ. πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακρῷ
θνητῶν ἁπάσας εἶπον· ἐξόχως δ' ἐμὲ,
ἣ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας,
εἰς μεῖζον ἥκω θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν·
φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν ὡς ὁρᾷς τάδε,
λαβοῦσα τἀριστεῖα σοῖσι πρὸς δόμοις,
ὡς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δὲ πάτερ, δέξαι χεροῖν·
γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι,
κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων·
κάδ. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν, οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν,

φόνον

φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον·
καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε, κἀμὲ παρακαλεῖς·
οἴμοι, κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν·
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν
βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' οἰκεῖος γεγώς·
ἀγ. Ως δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ,
• ἔν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν· εἴθε παῖς ἐμὸς
εὔθηρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα
θηρῶν ὀριγνῷτ'· ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
οἷός τ' ἐκεῖνος· νουθετητέος πάτερ,
σοί τ' ἐστί, κἀμοί, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς·
ποῦ 'στιν; τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;
κάδ. φεῦ· φεῦ· φρονήσασαι μὲν, οἷ' ἐδράσατε,
ἀλγήσετ' ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διατελεῖς
ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτ', ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι δόξετ', οὐχὶ δυστυχεῖν·
ἀγα. τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
κάδ. πρῶτον μὲν ἐς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες·
ἀγά. ἰδού· τί μοι τῶνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν;
κάδ. ἔθ' ωὑτὸς, ἤ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ·
ἀγά. λαμπρότερος ἢ πρὶν, καὶ διιπετέστερος·
κάδ. τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα·
ἀγα. οὐκ οἶδα τοὔπος τοῦτο· γίνομαι δέ πως
ἔννους, μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν·
κάδ. κλύοις ἂν οὖν τι, κἀποκρίναι' ἂν σαφῶς;
ἀγα. ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἴπομεν πάτερ·

κάδ. ἐς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
ἀγα. σπαρτῷ μ' ἔδωκας ὡς λέγουσ' Ἐχίονι.
κάδ. τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῷ πόσει;
ἀγα. Πενθεὺς ἐμῇ τε, καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ.
κάδ. τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ἀγα. λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.
κάδ. σκέψαι νυν ὀρθῶς· βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ἀγα. ἔα· τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;
κάδ. ἄθρησον αὐτὸ, καὶ σαφέστερον μάθε.
ἀγα. ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ἡ τάλαιν' ἐγώ.
κάδ. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεοικέναι;
ἀγα. οὐκ, ἀλλὰ Πενθέως ἡ τάλαιν' ἔχω κάρα.
κάδ. οἰμωγμένον γε πρόσθεν, ἢ σὲ γνωρίσαι.
ἀγα. τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας;
κάδ. δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
ἀγα. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει.
κάδ. σύ νιν κατέκτας, καὶ κασιγνῆται σέθεν.
ἀγα. ποῦ δ' ὤλετ', ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
κάδ. οὗπερ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
ἀγα. τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὅδε;
κάδ. ἐκερτόμει θεὸν, σάς τε βακχείας, μολών.
ἀγα. ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
κάδ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.
ἀγα. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ' ἄρτι μανθάνω.
κάδ. ὕβριν ὑβρισθεὶς· θεὸν γὰρ οὐχ ἡγεῖσθέ νιν.
ἀγα. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδὸς πάτερ;
κάδ. ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
ἀγα. ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλῃμένον καλῶς.
Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;

κάδ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν·
τοιγὰρ συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην,
ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους,
κἀμ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς,
τῆς σῆς τόδ' ἔρνος ὦ τάλαινα νηδύος,
αἴσχιστα, καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ·
ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν· ὃς συνεῖχες ὦ τέκνον,
τοὐμὸν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς·
πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν·
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι,
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
ἔσπειρα, κἀξήμησα κάλλιστον θέρος·
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐκέτ' ὢν, ὅμως
τῶν φιλτάτων ἐμοὶ γ' ἀριθμήσῃ τέκνων·
οὐκέτι γενείου τοῦδε θιγγάνω χερί·
τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξῃ τέκνον,
λέγων, τίς σ' ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει γέρον,
τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὤν;
λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ' ὦ πάτερ·
νῦν δ' ἄθλιος μέν εἰμ' ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι·
εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἡγείσθω θεούς·
χο. τὸ μὲν σὸν ἀλγῶ Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς, ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.
διό. ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη,
ἐκθηριωθεῖσ', ὄφεος ἀλλάξει τύπον,

ἣν Ἄρεος ἔσχες Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς·
ὄχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διός,
ἐλᾶς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος·
πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι
πόλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον
διαρπάσωσι νόστον ἄθλιον πάλιν,
σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται,
μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν κατιδρύσει βίον,
ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς λέγω
Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνωθ' ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.
κάδ. Διόνυσε, λισσόμεσθά σ', ἠδικήκαμεν.
διό. ὄψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς· ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ᾔδετε.
κάδ. ἔγνωκα μὲν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχῃ λίαν.
διό. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν θεὸς γεγὼς, ὑβριζόμην.
κάδ. Ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
διό. πάλαι τάδε Ζεὺς οὑμὸς ἐπένευσεν πατήρ.
ἀγ. αἰαῖ· δέδοκται πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.
κάδ. ὦ τέκνον, ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν.
σύ θ' ἡ τάλαινα, σύγγονοί τε σαὶ φίλαι,
ἐγώ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
γέρων μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον
εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμήν,
δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω 'πὶ βωμοὺς, καὶ τάφους Ἑλληνικούς,
ἡγούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων· οὐδὲ τὸν καταιβάτην

Ἀχέροντα πλεύσας, ἥσυχος γενήσομαι·
ἀγ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σου στερηθεῖσα, φεύξομαι·
κάδ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιόχρως κύκνος;
ἀγα. ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;
κάδ. οὐκ οἶδα τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ·
ἀγ. χαῖρ' ὦ μέλαθρον· χαῖρ' ὦ πατρῴα
πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ
φυγὰς ἐκ θαλάμων·
κάδ. στεῖχέ νυν ὦ παῖ τὸν Ἀρισταίου·
ἀγα. στέρομαί σε πάτερ. Κάδ. κἀγὼ τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτους·
ἀγα. δεινῶς γὰρ δεινῶς τάνδ' αἰκίαν
Διόνυσος ἄναξ
τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερε·
διό. καὶ γὰρ ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέρατον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις·
ἀγα. χαῖρε πάτερ μοι. —
— κάδ. χαῖρ' ὦ μελέα καὶ σύγε θύγατερ,
χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις·
ἀγ. ἄγετ' ὦ πομποί με κασιγνήτας,
ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτράς,
ἔλθοιμι δ' ὅπου
μήτε Κιθαιρὼν μιαρὸς,
μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισιν ἐγώ,
μήθ' ὅθι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται·
βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν·
χο. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·

καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη·
τῶν δ' ἀδοκήτων, πόρον εὗρεν θεός·
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

EVRIPIDIS CYCLOPS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΥΚΛΩΠΟΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου, εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος. εὑρὼν δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς σατύρους, οἶνον δοὺς, ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν, καὶ γάλα παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος, ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σιληνὸς δὲ, τὸν ξένον λῃστεύοντα καταλαβεῖν φησι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Σιληνός. Ὀδυσσεύς.
Χορὸς σατύρων. Κύκλωψ.

Προλογίζει δὲ ὁ Σιληνός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους
ἔχω πόνους
νῦν, χὤτ' ἐν ἥβῃ τοὐμὸν
εὐσθένει δέμας.
πρῶτον μὲν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο,
νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ᾤχου τροφοὺς.
ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς,
ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς,
ἐγκέλαδον ἰτέαν ἐς μέσην θένων, δορὶ
ἔκτεινα. φέρ' ἴδω. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίῳ,
καὶ νῦν ἐκείνων μεῖζον ἐξαντλῶ πόνον.
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος τυρσηνικὸν
λῃστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὁδηθείης μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος, σὺν τέκνοισι ναυστολῶ,
σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
αὐτὸς λαβὼν, εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ.
παῖδές τ' ἐρετμοῖς ἥμενοι, γλαυκὴν ἅλα
ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐζήτουν σ' ἄναξ.
ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας,
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ,
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς αἰτναίαν πέτραν,
ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ,
Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἑνὸς ληφθέντες, ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι. καλοῦσι δ' αὐτὸν, ᾧ λατρεύομεν,
Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐΐων βακχευμάτων,

ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι, Κλυτίων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα, νέοι πεφυκότες.
ἐγὼ δὲ, πληροῦν πίστρα, καὶ σαίρειν στέγας,
μένων, τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ᾽ ἀναγκαίως ἔχει,
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ᾽ ἁρπάγῃ δόμους.
ὡς τόν τ᾽ ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ᾽ ἐμὸν,
καθαροῖσιν ἄντροις, μῆλά τ᾽ ἐσδεχώμεθα.
ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος Σικινίδων,
ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε, χὤτε βακχίῳ
κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους,
προσῆτ᾽ ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενος;
πᾷ δή μοι γενναίων μὲν πατέρων,
γενναίων τ᾽ ἐκ τοκάδων;
πᾷ δή μοι νίσῃ σκοπέλους;
οὐ τῷδ᾽ ὑπήνεμος αὔρα,
καὶ ποιηρὰ βοτάνα,
δινῶεν θ᾽ ὕδωρ ποταμῶν
ἐν πίστραις κεῖται, πέλας ἄν-
τρων. οὗ σοι βλαχαὶ τεκέων
ψύλλα. οὐ τάδ᾽ οὔ, οὐ τάδε νέμῃ.
οὔτ᾽ οὖν κλιτὺν δροσεράν.
ὢ ἠ. ῥίψω πέτρον τάχα σου.
ὑπάγω, ὑπάγω κεράστα,
μηλοβότα στασίωρον.
Κύκλωπος ἀγροβότα,
σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον.

δέξαι

δέξαι θηλαῖσι σποράς,
ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις·
ποθοῦσί σ᾽ ἁμερόκοιτοι
βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων·
εἰς αὐλάν ποτ᾽ ἀμφιβάλεις
ποιηροὺς λιποῦσα νομοὺς,
αἰτναίων εἴσω σκοπέλων·
οὐ τάδε βρόμιος· οὐ τάδε χοροὶ,
βάκχαι τε θυρσοφόροι·
οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ,
κρήναισι παρ᾽ ὑδροχύτοις·
οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·
οὐ νύσα μετὰ νυμφᾶν,
ἴακχον, ἴακχον ᾠδὰν
μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
ἃν θηρεύων πετόμαν,
βάκχαις σὺν λευκόποσιν·
ὦ φίλος, ὦ φίλε βακχεῖε,
ποῖ οἰοπολεῖς,
ξανθὰν χαίταν σείων;
ἐγὼ δ᾽ ὁ σὸς πρόσπολος,
θητεύω Κύκλωπι
τῷ μονοδέρκτᾳ,
δοῦλος ἀλαίνων σὺν τᾷδε
τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ, σᾶς χωρὶς φιλίας·

σι σιγήσατ᾽ ὦ τέκν᾽, ἄντρα δ᾽ εἰς πετρηρεφῆ
ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε·

χο χωρεῖτ᾽· ἀτὰρ δὴ τίνα πάτερ σπουδὴν ἔχεις;

σι ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς ἑλλάδος σκάφος,
κώπης τ᾽ ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

ϛείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι,
τεύχη φέροντας κενὰ, βορᾶς κεχρημένοι,
κρωσσοὺς θ' ὑδρηλούς· ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
Πολύφημον, οἷός ἐστιν, ἄξενον ϛέγην
τήνδ' ἐμβεβῶτες, καὶ κυκλωπίαν γνάθον
τὴν δ' ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι·
ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεισι, σικελὸν αἰτναῖον πάγον·
ὀδυ ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴ τέ τις θέλει
βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆμα; βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν
σατύρων πρὸς ἄντροις· τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ·
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον·
σιλ χαῖρ' ὦ ξέν'· ὅστις δ' εἶ φράσον, πάτραν τε σήν·
ὀδυ ἰθακὸς Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ·
σιλ οἶδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος·
ὀδυ ἐκεῖνος οὗτος εἰμι· λοιδόρει δὲ μή·
σιλ πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
ὀδυ ἐξ Ἰλίου γε, κἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων·
σιλ πῶς; πορθμὸν οὐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός;
ὀδυ ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ·
σιλ παπαί· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί·
ὀδυ ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
σιλ λῃστὰς διώκων· οἳ βρόμιον ἀνήρπασαν·
ὀδυ τίς δ' ἥδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν;
σιλ αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος·
ὀδυ τείχη δὲ ποῦ 'στι, καὶ πόλεως πυργώματα;
σιλ οὐκ ἔστ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων ξένε·

οδυ. τίνες δ᾽ ἔχουσι γαῖαν, ἢ θηρῶν γένος;
σιλ. Κύκλωπες, ἄντρ᾽ ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
οδυ. τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;
σιλ. νομάδες· ἀκούει δ᾽ οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
οδυ. σπείρουσι δ᾽, ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;
σιλ. γάλακτι, καὶ τυροῖσι, καὶ μήλων βορᾷ.
οδυ. Βρομίου δὲ πῶμ᾽ ἔχουσιν ἀμπέλου ῥοάς;
σιλ. ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα.
οδυ. φιλόξενοι δὲ, χὤσιοι περὶ ξένους;
σιλ. γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
οδυ. τί φής; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
σιλ. οὐδεὶς μολὼν δεῦρ᾽, ὅστις οὐ κατεσφάγη.
οδυ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ, ποῦ ᾽στιν; ἢ δόμων ἔσω;
σιλ. φροῦδος πρὸς Αἴτνη, θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
οδυ. οἶσθ᾽ οὖν ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
σιλ. οὐκ οἶδ᾽ Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρῴημεν ἄν.
οδυ. ὄδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
σιλ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
οδυ. ἀλλ᾽ ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
σιλ. καὶ τυρὸς ὀπίας ἐστὶ, καὶ βοὸς γάλα.
οδυ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασι πρέπει.
σιλ. σὺ δ᾽ ἀντιδώσεις εἰπέ μοι χρυσὸν πόσον;
οδυ. οὐ χρυσὸν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
σιλ. ὦ φίλτατ᾽ εἰπὼν, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
οδυ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ᾽ ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
σιλ. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ᾽ ἐγώ ποτ᾽ ἀγκάλαις;
οδυ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθῃς.
σιλ. ἐν σέλμασιν νεώς ἐστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
οδυ. ὅδ᾽ ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν ὡς ὁρᾷς γέρον.
σιλ. οὗτος μὲν, οὐδ᾽ ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου;

ὀδυ ναί· δὶς τόσον πῶμ', ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.
σιλ καλήν γε κρήνην εἶπας· ἡδεῖάν γ' ἐμοί.
ὀδυ βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
σιλ δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
ὀδυ καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ', ἀσκοῦ μέτα.
σιλ φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
ὀδυ ἰδού. Σιλη. παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
ὀδυ εἶδες γὰρ αὐτήν. Σιλη. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
ὀδυ γεῦσαι νῦν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον.
σιλ βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ βάκχιος.
ἆ· ἆ· ἆ. Οδυ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάνεξέ σου καλῶς;
σιλ ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
ὀδυ πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
σιλ χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
ὀδυ ἐκφέρετε νῦν τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον.
σιλ δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βουλοίμην μίαν,
πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥίψαι τ' ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἅπαξ μεθυσθείς, καταβαλών τε τὰς ὀφρῦς.
ὡς ὅς γε πίνων, μὴ γέγηθε, μαίνεται.
ἵν' ἐστὶ τουτὶ τοὐρθὸν ἐξανιστάναι.
μαστοῦ τε δραγμός, καὶ παρεσκευασμένου,
ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστύς θ' ἅμα.
κακῶν τε λῆστις, εἶτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν,
κλαίειν κελεύων, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον.
ἄκου' Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσομέν τί σοι.
ὀδυ καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
σιλ ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;

ὀδυ καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
σιλ οὔκουν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε,
ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει;
ἐπεί γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη.
τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸν χρύσεον
κλοιὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα,
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
» λῷστον λιποῦσα. Μηδαμοῦ γένος ποτὲ
» φῦναι γυναικῶν ὤφελ', εἰ μή μοι μόνῳ.
ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα,
φέρεσθε· χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
ὀδυ οἴμοι. Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται. τί δράσομεν;
ἀπολώλαμεν γὰρ ὦ γέρον. ποῖ χρὴ φυγεῖν;
σιλ ἔσω πέτρας τῆσδ', οὗπερ ἂν λάθοιτέ γε.
ὀδυ δεινὸν τόδ' εἶπας ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
σιλ οὐ δεινόν. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
ὀδυ οὐ δῆτ', ἐπεί τἂν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ φευξόμεσθ' ἕν' ἄνδρα. μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
» Ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς.
» ἢ ζῶντες, αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.
σιλ ἄνεχε. πάρεχε. τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
κύ τί βακχιάζετ'; οὐ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ, τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα,
ἦ πρός γε μαστοῖς εἰσι; χὐπὸ μητέρων

πλευρὰς τρέχουσι· χοινίοις τ' ἐν τεύχεσι,
πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον·
τί φατέ; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω.
σιλ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
καὶ τ' ἄστρα, καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.
κύ ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
σιλ πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐπρεπὴς ἔστω μόνον.
κύ ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέῳ;
σιλ ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.
κύ μήλειον, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;
σιλ ὃν ἂν θέλῃς σύ. μὴ μὲ καταπίῃς μόνον.
κύ ἥκιστ'. ἐπεί γ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
ἔα, τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
λῃσταί τινες κατέσχον, ἢ κλῶπες χθόνα.
ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
τεύχη τὲ τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξῳδηκότα.
σιλ ὤμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
κύ ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν γέρον;
σιλ ὑπὸ τῶνδε Κύκλωψ· ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
κύ οὐκ ᾖσαν ὄντα θεόν με, καὶ θεῶν ἄπο;
σιλ ἔλεγον ἐγὼ τάδ'. οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα.
καὶ τόν γε τυρὸν, οὐκ ἐῶντος, ἤσθιον·
τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο. δήσαντες δὲ σὲ
κλῳῷ τριπήχει, κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον,
τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσασθαι βίᾳ,
μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν.

κἄπειτα συνδήσαντες, ἐς τὰ δώλια
τῆς νηὸς ἐμβαλόντες, ἀποδώσειν τινὶ
πέτρους μοχλεύειν, ἢ πυλῶνα καταβαλεῖν.
κύ ἀληθες. οὐκοῦν κοπίδας ὡς τάχις ἰὼν,
θήξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φάκελλον ξύλων
ἐπιθεὶς ἀνάψεις. ὡς σφαγέντες αὐτίκα,
πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἐπ' ἄνθρακος
θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ.
τὰ δ' ἐκ λέβητος ἑφθὰ, καὶ τετηκότα,
ὡς ἔκπλεώς γε δαιτὸς ἱμεροσκόου.
ἅλις λεόντων ἔστι μοι θοινωμένῳ,
ἐλάφων τε. χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
σιλ τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ὦ δέσποτα,
ἥδιόν ἐστιν. οὐ γὰρ οὖν νεωστί γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα τὰ σ' ἀφίκοντο ξένοι.
ὀδυ Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν,
σῶν ἆσσον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος, ἀντ' οἴνου σκύφου,
ἀπημπόλα τε, κἀδίδου, πιεῖν λαβὼν,
ἑκὼν ἑκοῦσι. κοὐδὲν ἦν τούτῳ βίᾳ.
ἀλλ' οὗτος, ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν, λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
σιλ ἐγώ; κακῶς γ' ἄρ' ἐξόλοιο. Οδυ. εἰ ψεύδομαι.
σιλ μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ' ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα, καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ, τάς τε Νηρέως κόρας,
μὰ θ' ἱερὰ κύματ', ἰχθύων τε πᾶν γένος,
ἀπώμοσ' ὦ κάλλιστον, ὦ κυκλώπιον,
ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ

ξένοι σοι χρήματα. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλοιντ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
χο. αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
περάντα σ' εἶδον. εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου. τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
κυ. ψεύδεσθ'. ἔγωγε τοῦδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
πολλὰ πέπονθα, καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἐρέσθαι. πόθεν ἐπλεύσατ' ὦ ξένοι;
ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
ὀδυ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος. Ἰλίου δ' ἄπο,
πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασι θαλασσίοις
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες, ἥκομεν Κύκλωψ.
κυ. ἦ τῆς κακίστης, οἳ μετήλθεθ' ἁρπαγὰς,
Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
ὀδυ. οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
κυ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς, ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
ὀδυ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα, μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
ἡμεῖς δέ σ' ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
ἱκετεύομέν τε, καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῇς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους φίλους
κτανεῖν, βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις.
οἳ τὸν σὸν ὦ 'ναξ πατέρ' ἔχειν νεῶν ἕδρας
ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν,
Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες, ἥ τε Σουνίου
δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα,
Γεραίστιοί τε καταφυγαὶ, τά θ' Ἑλλάδος
δυσφόρ' ὀνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν,
ὧν καὶ σὺ κοινοῖ. γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς,

οἰκεῖς, ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ·
νόμοις δὲ θνητοῖς εἰς λόγους ἀποστρέφῃ
ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους,
ξένιά τε δοῦναι, καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι·
οὐκ ἀμφιβουπόροισι πηχθέντας μέλη
ὀβελοῖσι, νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν·
ἅλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δορυπετῆ φόνον·
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους, γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν,
πολιούς τε πατέρας· εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους,
σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν,
ποῖ τρέψεταί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ Κύκλωψ·
πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου· τὸ δ' εὐσεβὲς
» τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· Πολλοῖσι γὰρ
» Κέρδη πονηρὰ, ζημίαν ἠμείψατο·
σιλ παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπῃς τοῦδ', ἤν τε τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
κομψὸς γενήσῃ, καὶ λαλίστατος Κύκλωψ·
κύ Ὁ πλοῦτος ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
» Τὰ δ' ἄλλα, κόμποι, καὶ λόγων εὐμορφίαι·
ἄκρας δ' ἐναλίας, ἃς καθίδρυται πατὴρ,
χαίρειν κελεύω. τί τάδε προὐστήσω λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω ξένε,
οὐδ' οἶδ' ὅτι Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός·
οὔ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οὔ μοι μέλει,
ἄκουσον· ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ, στέγν' ἔχω σκηνώματα,
ἢ μόσχον ὀπτὸν, ἤ τι θήρειον δάκος,
δαινύμενος ἐν στέγοντι γαστέρ' ὑπτίαν·
ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον

κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορέας χιόνα θρῄκιος χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμόν,
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἡ γῆ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ, κἂν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποίαν, τἀμὰ πιαίνει βοτά.
ἃ 'γὼ οὔτινι θύω, πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων.
» Ὡς τοῦ πιεῖν γε, καὶ φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν,
» Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
» Λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἱ δὲ τοὺς νόμους
» Ἔθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
» Κλαίειν ἄνωγα· τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ,
» Οὐ παύσομαι δρῶν εὖ, κατεσθίων τέ σε.
ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ·
πῦρ, καὶ πατρῷον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας,
σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὔλιον θεῷ
ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες, εὐωχῆτέ με.
ὀδυ αἲ αἲ· πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν,
θαλασσίους τε· νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
γνώμην κατέσχον, ἀλίμενόν τε καρδίαν.
ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα διογενὲς θεά,
νῦν, νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
πόνους ἀφῖγμαι, κἀπὶ κινδύνου βάθρα.
σύ τ' ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας
Ζεῦ, ξένι' ὅρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζῃ Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὢν θεός.
χο εὐρείας φάρυγγος ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χεῖλος, ὡς ἕτοιμά σοι

ἑφθὰ, καὶ ὀπτὰ, καὶ ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν,
βρύχειν, κρεωκοπεῖν μέλη ξένων,
δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι καινόμενα.
μή μοι, μὴ προδίδου.
μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὖλις ἥδε,
χαιρέτω δὲ θυμάτων
ἀποβώμιος ἃν
ἔχει θυσίαν Κύκλωψ
αἰτναῖος, ξενικῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ.
νηλὴς ὁ τλάμων, ὅστις
δωμάτων ἐφεστίους,
ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
κόπτων, βρύχων, ἑφθά τε δαινύμενος,
μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα.
ὀδυ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δείν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω,
κοὐ πιστὰ, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
χο. τί δ' ἔστ' Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίναται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
ὀδυ. δισσούς γ' ἀθρήσας, κἀπιβαστάσας χεροῖν,
οἳ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
χο. πῶς ὦ ταλαίπωρ' ἦτε πάσχοντες τάδε;
ὀδυ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον ὑψηλῆς δρυὸς,
κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
τριῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἔστησεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.

κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορεν
μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐγχέας γάλα·
σκύφος τε κισσοῦ, παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
πήχεων· βάθος δὲ, τεσσάρων ἐφαίνετο·
καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί·
ὀβελοὺς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ, ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ·
αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις·
ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα, τῷ θεοστυγεῖ
ᾅδου μαγείρῳ· φῶτε συμμάρψας δύω,
ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι·
τὸν μὲν, λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
τὸν δ' αὖ, τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς,
παίων πρὸς ὀξὺν γ' ὄνυχα πετραίου λίθον,
ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε· καὶ καθαρπάσας
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας, ἐξώπτα πυρί·
τὰ δ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη·
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
ἐχριμπτόμην Κύκλωπι, κἀδιηκόνουν·
ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
πτήξαντες εἶχον· αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ·
ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς,
ἀνέπεσε φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν,
εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
μάρωνος αὐτοῦ, τῷδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
σκέψαι τόδ', οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο,
θεῖον κομίζει πῶμα Διονύσου γάνος·
ὁ δ' ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς,
ἐδέξατ', ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας,

κἀπῄνεσ' ἄρας χεῖρα φίλτατε ξένων,
καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην ἐγὼ,
ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι
τρώσει νιν οἶνος, καὶ δίκην δώσει τάχα.
καὶ δὴ πρὸς ᾠδὰς εἷρπ'· ἐγὼ δ' ἐπ' ἐγχέων
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
ᾄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς,
ἄμουσ'· ἐπήχει δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ,
σιγῇ σε σῶσαι, κἄμ' ἐὰν βούλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἴπατ', εἴτε χρῄζετ', εἴτ' οὐ χρῄζετε,
φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα, καὶ τὰ Βακχίου
ναίειν μέλαθρα, Δαναΐδων νυμφῶν μέτα.
ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ, τάδ' ᾔνεσεν.
ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ, κἀποκερδαίνων ποτοῦ,
ὥσπερ πρὸς ἰξῷ τῇ κύλικι λελημμένος,
πτέρυγας ἀλύει· σὺ δὲ, νεανίας γὰρ εἶ,
σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀναλαβοῦ Κύκλωπι προσφερῆ.
Χο ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα,
ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
χηρεύομεν, τόδ' οὐκ ἔχομεν καταφαγεῖν.
Ὀδυ ἄκουε δή νυν, ἣν ἔχω τιμωρίαν,
θηρὸς πανούργου, σῆς τε δουλείας φυγήν.
Χο λέγ', ὡς ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
Ὀδυ ἐπὶ κῶμον ἕρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας, ἡσθεὶς τῷδε βακχίῳ ποτῷ.
Χο ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν, ῥυθμοῖσί νιν

σφάξαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὦσαι κάτω·
ὀδυ. οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἡ 'πιθυμία·
χο. πῶς δαί; σοφόν τοι σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι·
ὀδυ. κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι λέγων,
ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν·
ὅταν δ' ὑπνώσῃ βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,
ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
εἰς πῦρ καθήσω· κᾆθ' ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσην βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν, ὄμματ' ἐκτήξω πυρί·
ναυπηγίαν δ' ὡς εἴ τις ἁρμόζων ἀνὴρ
διπλοῖν χαλινοῖν, τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναυανῶ κόρας·
χο. ἰοὺ· ἰοὺ·
γέγηθα· μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι·
ὀδυ. κἄπειτα, καὶ σέ, καὶ φίλους, γέροντά τε,
νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος,
διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός·
χο. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ
κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ· φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω·
ὀδυ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, ὃν ξυλληπτέον·
χο. ὡς κἂν ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου,
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκτρίψομεν·
ὀδυ. σιγᾶτέ νυν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασθε·
χὤταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους,

τοὺς

τοὺς ἔνδον ὄντας, οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἄν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν.
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοῦ φίλους,
ξὺν οἵσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.
Χο. ἄγε. τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ,
ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας,
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει; Ημι. ᾠδὴ ἔνδοθεν.
σῖγα. σῖγα. καὶ δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
σκαιὸς ἀπῳδὸς, καὶ κλαυσόμενος,
χωρεῖ γε πετρίνων ἔξω μελάθρων.
φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
ἡμι. μακάριος, ὅς εὐιάζει,
βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς,
φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας
μυρόχριστος λιπαρὸς βό
στρυχον. αὐδᾷ δὲ, θύραν τίς οἴξει μοι;
κύ. πᾶ. πᾶ. πᾶ. πλέως μὲν οἴνου.
γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβης,
σκάφος ὁλκὰς ὡς γεμισθεὶς,
ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων
ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.

φέρε μοι ξεῖνε, φέρ' ἀσκὸν ἐν δόμοις.
χο. καλὸν ὄμμασι δεδορκὼς,
καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων.
φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ' ἀμμένει δάϊα, σὸν
χρόα, χ' ὡς τέρεινα νύμφα
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων,
στεφάνων δ' οὐ μία χρόα
περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.
ὀδυ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἴμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
κύ. ὁ Βάκχιος δὲ, τίς θεὸς νομίζεται;
ὀδυ. μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
κύ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
ὀδυ. τοιόσδ' ὁ δαίμων, οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
κύ. θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ, πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
ὀδυ. ὅπου τιθεῖ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
κύ. οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι.
ὀδυ. τί δ' εἴ σε τέρπει γ'· ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
κύ. μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
ὀδυ. μένων νυν αὐτοῦ, πῖνε, κεὐθύμει Κύκλωψ.
κυ. οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ.
ὀδυ. ἔχων γὰρ αὐτὸς, τιμιώτερος φανῇ.
κυ. διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι, χρησιμώτερος.
ὀδυ. πυγμὰς ὁ κῶμος, λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
κυ. μεθύω μὲν· ἔμπας δ' οὔ τις ἂν ψαύσειέ μου.
ὀδυ. ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
κύ. ἠλίθιος ὅστις μὴ πιὼν, κῶμον φιλεῖ.
ὀδυ. ὃς δ' ἂν μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
κύ. τί δρῶμεν ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
σιλ. δοκεῖ.

σιλ δοκεῖ· τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων Κύκλωψ;
κύ καὶ μὴν λαχνῶδές τ' οὖδας ἀνθηρᾶς χλόης.
σιλ καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου, πίνειν καλόν.
κλίθητί νῦν μοι, πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
κύ ἰδού· τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μου τίθης;
σιλ ὡς μὴ παρών τις καταλάβῃ· Κύ· πίνειν μὲν οὖν
κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον·
σὺ δ' ὦ ξέν', εἰπὲ τοὔνομ', ὅ, τι σε χρὴ καλεῖν.
ὀδυ Οὖτιν· χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;
κύ πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
ὀδυ καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως Κύκλωψ.
κύ οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
σιλ οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
κύ κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, οὐ φιλοῦντά σε.
σιλ ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μου φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
κύ ἔγχει· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
σιλ πῶς οὖν κέκραται φέρε διασκεψώμεθα.
κύ ἀπολεῖς· δὸς οὕτω· Σιλ· ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν σέ γε
στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τ' ἔτι.
κύ ὦ οἰνοχόος ἄδικος· =
σιλ -ναὶ μὰ Δί', ἀλλ' ὦνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοι γ', ὅπως λήψῃ πιεῖν.
κύ ἰδοὺ καθαρὸν τὸ χεῖλος, αἱ τρίχες τέ μου.
σιλ θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως· κᾆτ' ἔκπιε,
ὥσπερ ὁρᾷς πίνοντα, χ' ὥσπερ οὐκ ἐμέ.
κύ ἆ· ἆ· τί δράσεις; Σιλ· ἡδέως ἠμύστισα.
κύ λαβὼν ξέν' αὐτὸς, οἰνοχόος γέμου γενοῦ.
ὀδυ γινώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τῇ μῇ χερί.
κύ φέρ' ἔγχεον νῦν· Οδυ· ἐγχέω· σίγα μόνον.
κύ χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
ὀδυ ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι, καὶ μηδὲν λίπῃς.

συνεκθανεῖν γε σιγῶντα χρὴ τῷ πώματι.
κύ παπαί. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
ὀδυ κἂν μὲν σπάσῃ γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν,
τέγξας ἄδιψον νηδὺν, εἰς ὕπνον βαλεῖς.
ἢν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ βάκχιος.
κύ ἰοῦ. ἰοῦ.
ὡς ἐξένευσα μόγις, ἄκρατος ἡ χάρις.
ὁ δ' οὐρανός μοι, συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι. τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
λεύσω. τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἁγνὸν σέβας,
οὐκ ἂν φιλήσαιμ' αἱ χάριτες πειρῶσί με.
ἅλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι,
κάλλιστα νὴ τὰς χάριτας. ἥδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.
σιλ ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης Κύκλωψ.
κύ ναὶ μὰ Δί', ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
σιλ ἀπόλωλα παῖδες. σχέτλια πείσομαι κακά.
χο μέμφῃ τὸν ἐραστὴν, κἀντρυφᾷς πεπωκότα.
οἴμοι πικρότατον ὕπνον ὄψομαι τάχα.
ὀδυ ἄγε δὴ Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
ἔνδον μὲν ἀνὴρ τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος,
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγγος ὠθήσει κρέα.
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.
παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν πυροῦν
Κύκλωπος ὄψιν. ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
χο πέτρας τὸ λῆμα, κἀδάμαντος ἕξομεν.
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα μαθεῖν
ἀπαλλαγμὶν, ὡς σοι τἀνθένδ' ἐστὶν εὐπρεπῆ.
ὀδυ Ἥφαιστ' ἄναξ αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ', ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ,

σύ τ' ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμ' ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι τρωϊκοῖς πόνοις,
αὐτόν τε, ναύτας τ' ἀπολέσητ' Ὀδυσσέα,
ὑπ' ἀνδρὸς, ᾧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν,
τὰ δαιμόνων δὲ, τῆς τύχης ἐλάσσονα.
χο. λήψεται τὸν τράχηλον
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τοῦ ξένων δαιτυμόνος.
πυρὶ γὰρ τάχα
φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος
κρύπτεται εἰς σποδιὰν,
δρυὸς ἄσπετον ἔρνος.
ἀλλ' ἴτω Μάρων.
πρασσέτω μαινόμενος.
ἐξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὡς πίῃ κακῶς.
κἀγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον
βρόμιον ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.
ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
ὀδυ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος. οὐδὲ πνεῖν ἐῶ,
οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
χο. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
ὀδυ. ἄγε νῦν ὅπως ἅψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν,

ἔσω μολόντες. διὰ πυρὸς δ' ἔστι καλῶς.
οὐκοῦν σὺ τάξεις οὕστινας πρώτους χρεὼν,
καὶ τὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.
χο ἡμεῖς μὲν ἐσμὲν μακρότεροι πρὸ τῶν θυρῶν
ἑστῶτες, ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
ἡμι ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
ὀδυ ταὐτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί. Χο. τοὺς γὰρ πόδας
ἑστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
ὀδυ ἑστῶτες ἐσπάσθητε; Χο. καὶ τά γ' ὄμματα
μέτεστιν ἡμῶν κόνεως ἢ τέφρας ποθέν.
ὀδυ ἄνδρες πονηροὶ, κοὐδὲν οἵδε ξύμμαχοι.
χο ὁτιὴ τὸ νῶτον, τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος; αὕτη γίνεται πονηρία.
ἀλλ' οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
ὀδυ πάλαι μὲν ᾔδειν σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει.
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις,
χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
χο δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.
ἰὼ. ἰὼ. γενναιότατα ὠθεῖτε, σπεύδετε,
ἐκκαίετε τὴν ὀφρῦν
θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
τυφέτω καιέτω.
τὸν Αἴτνας μηλονόμον

τόρνευ᾽, ἕλκε, μή σ᾽ ἐξοδυνηθεὶς,
δράσῃ τι μάταιον.
κύ ὤμοι· κατηνθρακώμεθ᾽ ὀφθαλμοῦ σέλας·
χο καλός γ᾽ ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδε Κύκλωψ·
κύ ὤμοι μάλ᾽, ὡς ὑβρίσμεθ᾽, ὡς ὀλώλαμεν·
ἀλλ᾽ οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ᾽ ἔξω πέτρας,
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεὶς φάραγγος, τάσδ᾽ ἐναρμόσω χέρας·
χο τί χρῆμ᾽ ἀϋτεῖς ὦ Κύκλωψ; Κύ. ἀπωλόμην·
χο αἰσχρός γε φαίνῃ. Κύ. κἀπὶ τοῖσδέ γ᾽ ἄθλιος·
χο μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας·
κύ Οὖτίς μ᾽ ἀπώλεσεν· Χο. οὐκ ἄρ᾽ οὐδείς ἠδίκει·
κύ Οὖτίς με τυφλοῖ βλέφαρον· Χο. οὐκ ἄρ᾽ εἶ τυφλός;
κύ ὡς δὴ σύ· Χο. καὶ πῶς σύ; τίς σ᾽ ἂν θείη τυφλόν;
κύ σκώπτεις· ὁ δ᾽ Οὖτις, ποῦ ᾽στιν; Χ. οὐδαμοῦ Κύκλωψ·
κύ ὁ ξένος, ἵν᾽ ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ᾽ ἀπώλεσεν·
ὁ μιαρὸς· ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα, κατέκλυσε·
δεινὸς γὰρ οἶνος, καὶ παλαίεσθαι βαρύς·
πρὸς θεῶν πεφεύγασ᾽, ἢ μένουσ᾽ εἴσω δόμων·
χο οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες, ἑστήκασι· Κύ. ποτέρας τῆς χειρός;
χο ἐν δεξιᾷ· Κύ. ποῦ; Χο. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ·
ἔχεις; Κύ. κακόν γε πρὸς κακῷ τὸ κρανίον
παίσας κατέαγα· Χο. καί σε διαφεύγουσί γε·
κύ οὐ τῇδ᾽, ἐπεὶ τῇδ᾽ εἶπας· Χο. οὐ ταύτῃ λέγω·
κύ πῇ γάρ; Χο. περιάγουσί σε πρὸς τἀριστερά·
κύ οἴμοι· γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ᾽ ἐν κακοῖς·
χο ἀλλ᾽ οὐκ ἔτ᾽· ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστι σοῦ·
κύ ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ᾽ εἶ; Οδυ. τηλοῦ σέθεν,
φυλακαῖσι φρουρῶ δῶμ᾽ Ὀδυσσέως τόδε·

κύ πῶς φῄς; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
ὀδυ ὅπερ γ' ὁ φύσας μ' ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας.
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην,
εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
κύ αἰ. αἰ. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη,
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρούμενον.
ὀδυ κλαίειν σ' ἄνωγα. καὶ δέδορχ' ὅπως λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, καὶ νεὼς σκάφος
ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν, ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
κύ οὐ δῆτ', ἐπεί σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
αὐτοῖσι συνναύτῃσι συντρίψω βαλών.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὢν τυφλὸς,
δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
χο ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες, τὸ λοιπὸν βακχίῳ δουλεύσομεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΚΥΚΛΩΨ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

EVRIPIDIS HERCVLIDAE.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους. ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος, ἐν γήρᾳ τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς εὔνους παρέστη. τῶν γὰρ παίδων ἐξ ἁπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. κἀκεῖ προσφυγὼν τοῖς θεοῖς, ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν, Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας, ἐκώλυσεν αὐτόν. ὁ δὲ, ἀπῆλθε, πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ, τούτου μὲν ὠλιγώρει. χρησμῶν δὲ αὐτῷ νικηφόρων γενηθέντων, ἐὰν Δήμητρι τὴν εὐγενεστάτην παρθένον σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως εἶχεν. οὔτε γὰρ ἰδίαν, οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα χάριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι, δίκαιον ἡγεῖται. τὴν μαντείαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων Μακαρία, τὸν θάνατον ἑκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν, ἐτίμησεν. αὐτοὶ δὲ τοὺς πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὥρμησαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰόλαος.
Κοπρεύς.
Χορός.
Δημοφῶν.
Μακαρία.
παρθένος.
Θεράπαινα.
Ἀλκμήνη.
Ἄγγελος.
Εὐρυσθεύς.

Προλογίζει δ᾽ ὁ Ἰόλαος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ
π δεδογμένον,
ὁ μὲν δίκαιος, τοῖς πέλας
πέφυκ' ἀνήρ.
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον,
πόλει τ' ἄχρηστος, καὶ συναλλάσσειν βαρύς,
αὑτῷ δ' ἄριστος. οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθών.
ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Ἡρακλεῖ,
ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν. νῦν δ' ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς,
σώζω τάδ', αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῦ γῆς ἀπηλλάχθη πατήρ,
πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν.
ἀλλ' ἐξέδραμον. καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
ψυχὴ δ' ἐσώθη. φαίνομεν δ' ἀλώμενοι,
ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς,
ὕβρισμ' ἐς ὑμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι,
πέμπων ὅπη γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένους
κήρυκας, ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονός,
πόλιν προτιμῶν Ἄργος, οὐ σμικρὰν φίλων
ἔχθραν γενέσθαι, χ' αὑτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα.
οἱ δ' ἀσθενῆ μὲν τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
σμικροὺς δὲ τούσδε, καὶ πατρὸς τητωμένους,
τοὺς κρείσσονας σέβοντες, ἐξείργουσι γῆς.

ἐγὼ δὲ,

ἐγὼ δὲ, σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις,
καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι, συμπράσσω κακῶς,
ὀκνῶν προδοῦναι, μή τις ὧδ' εἴπῃ βροτῶν,
ἴδεσθ', ἐπειδὴ παισὶν οὐκ ἔστι πατὴρ,
Ἰόλαος οὐκ ἤμυνε, συγγενὴς γεγώς·
πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι,
Μαραθῶνα, καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα,
ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν,
προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος,
κλήρῳ λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίονος,
τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ὧν ἕκατι, τέρμονας
κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεσθ' ὅρον.
δυοῖν γερόντοιν δὲ στρατηγεῖται φυγή·
ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε χαλκαίνω τέκνοις·
ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος,
ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ἀπηγκαλισμένη,
σώζει· νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
ὄχλῳ πελάζειν, κἀπιβωμιοστατεῖν.
Ὕλλος δ', ἀδελφοί θ', οἷσι πρεσβεύει γένος,
ζητοῦσιν ὅπῃ γῆς πύργον οἰκιούμεθα,
ἢν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν
πέπλων· ὁρῶ κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως,
στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς· οὗ διωκόμεσθ' ὕπο,
πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι.
ὦ μῖσος, εἴθ' ὄλοιο, χὠ πέμψας ἀνήρ·
ὡς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ,
ἐκ τοῦδε ταὐτοῦ στόματος ἤγγειλας κακά.
ἦπου καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς,

πόλιν τ' ἀφῖχθαι σύμμαχον, καλῶς φρονῶν;
οὐ γάρ τις ἐστὶν ὃς πάροιθ' αἱρήσεται
τὴν σὴν ἀχρεῖαν δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως.
χώρει. τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χρὴ
εἰς Ἄργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.
ἰο οὐ δῆτ', ἐπεί μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ,
ἐλευθέρα τε γαῖ', ἐν ᾗ βεβήκαμεν.
κο βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί;
ἰο οὔτοι βίᾳ γέ μ' οὐδὲ τούσδ' ἄξεις λαβών.
κο γνώσῃ σύ. μάντις δ' οἶσθ' ἄρ' οὐ καλὸς, τάδε.
ἰο οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ', ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
κο ἄπαιρ'. ἐγὼ δὲ τούσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω, νομίζων οὗπέρ εἰσ' Εὐρυσθέως.
ἰο ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
ἀμύνεθ'. ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς,
βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μιαίνεται,
πόλει τ' ὄνειδος, καὶ θεῶν ἀτιμία.
χο ἔα ἔα. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας
ἕστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;
ἰο ἴδετε τὸν γέροντα
μᾶλλον ἐπὶ πέδῳ
χύμενον. ὦ τάλας.
χο πρὸς τοῦ, ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύστηνον πιτνεῖς;
ἰο ὅδ' ὦ ξένοι με, σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς,
ἕλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
χο σὺ δ' ἐκ τίνος γῆς ὦ γέρον τετράπολιν
ξύνοικον ἦλθες λαόν;
ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ,
κατίσχετ' ἐκλιπόντες
Εὐβοΐδ' ἀκτάν;

ἰο οὐ νησιώτην ὦ ξένοι τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα.
χο ὄνομα τί σε γέρον μυκηναῖος
ὠνόμαζε λαός;
ἰο τὸν ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην
Ἰόλαον; οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.
χο οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρίν. ἀλλὰ τοῦ ποτ' ἐν
χειρὶ σᾷ κομίζεις κόρους νεοτρεφεῖς φράσον.
ἰο Ἡρακλέους οἵδ' εἰσὶ παῖδες ὦ ξένοι,
ἱκέται σέθεν τε, καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.
χο τί χρέος; ἢ λόγων πόλεως ἔννεπέ μοι
μελομένῳ τυχεῖν.
ἰο μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
κο ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει,
οἳ σοῦ κρατοῦντες, ἐνθάδ' εὑρίσκουσί σε.
χο εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ χερί,
δαιμόνων ἀπολείπειν σ' ἕδη.
πότνια γὰρ δίκα, τάδ' οὐ πείσεται.
κο ἔκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρυσθέως,
κοὐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερί.
χο ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει
ξένων πρὸς τὸ πᾶν.
κο Καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
» εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.
χο οὔκουν τυράννῳ τῆσδε γῆς φράσαντά σε
χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βίᾳ ξένους
θεῶν ἀφέλκειν. γῆν σέβουτ' ἐλευθέραν.
κο τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε, καὶ πόλεως ἄναξ;

χο ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως.
κο πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου
μάλιστ' ἂν εἴη· τἄλλα δ' εἴρηται μάτην.
χο καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἔρχεται, σπουδὴν ἔχων,
Ἀκάμας τ' ἀδελφὸς, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
δη ἐπείπερ ἔφθης πρέσβυς ὢν, νεωτέρους
βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διὸς,
λέξον τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη.
χο ἱκέται κάθηνται παῖδες οἵδ' Ἡρακλέους,
βωμὸν καταστέψαντες, ὡς ὁρᾷς ἄναξ,
πατρός τε πιστὸς Ἰόλεως παραστάτης.
δη τί δῆτ' ἰυγμῶν ἥδ' ἐδεῖτο συμφορά;
χο βίᾳ νιν οὗτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν
ζητῶν, βοὴν ἔστησε, κἄσφηλεν γόνυ
γέροντος, ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ.
δη καὶ μὴν στολήν γ' ἕλληνα, καὶ ῥυθμὸν πέπλων
ἔχει· τὰ δ' ἄλλα, βαρβάρου χερὸς τάδε.
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ, μὴ μέλλειν τ' ἐμοὶ,
ποίας ἀφῖξαι δεῦρο γῆς ὅρους λιπών.
κο ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν.
ἐφ' οἷσι δ' ἥκω, καίπερ οὐ λέγειν θέλων,
πέμπει Μυκηνῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ,
ἄξοντα τούσδε· πολλὰ δ' ἦλθον ὦ ξένε
δίκαι' ὁμαρτῇ δρᾶν τε, καὶ λέγειν ἔχων.
ἀργεῖος ὢν γὰρ αὐτὸς, Ἀργείους ἄγω,
ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τούτους δραπέτας ἔχων,
νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους
θανεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκοῦντες πόλιν,
αὐτοὶ καθ' αὑτῶν κυρίους κραίνειν δίκας.
πολλῶν δὲ κἄλλων ἑστίας ἀφιγμένων,

ἐν

ἐν τοῖσι δ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕσταμεν λόγοις,
οὐδεὶς ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
ἀλλ' εἴ τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι,
δεῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον, ἐξ ἀμηχάνων
ῥιπτοῦντες, εἴτ' οὖν, εἴτε μὴ, γενήσεται.
οὐ γὰρ φρενήρη γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που
μόνον τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον Ἑλλάδος,
τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτίσεις.
φέρ', ἀντίθες γὰρ, τούσδε γ' εἰς γαῖαν παρεὶς,
ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν.
Ἄργους τοσήνδε χεῖρα, τήν τ' Εὐρυσθέως
ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει.
ἢν δ' εἰς λόγους τε, καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
βλέψας πεπανθῇς, εἰς πάλην καθίσταται
δορὸς τὸ πρᾶγμα. μὴ γὰρ ὡς μεθήσομεν
δόξῃς ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβικοῦ.
τί δῆτα φήσεις; ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεὶς,
Τιρυνθίοις θεὶς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;
ποίοις δ' ἀμύνων συμμάχοις; τίνος δ' ὕπερ
θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἦ κακὸν λόγον
κτήσῃ πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος οὕνεκα
τύμβου τὸ μηδὲν ὄντος ὡς εἰπεῖν ἔπος,
παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
ἐρεῖς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν μόνον;
καὶ τοῦτο πολλῷ τοῦ παρόντος ἐνδεές.
κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἵδ' ὡπλισμένοι,
μάχοιντ' ἂν ἡβήσαντες, εἰ τοῦτό σε
ψυχὴν ἐπαίρει. χοὖν μέσῳ πολὺς χρόνος,
ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ,

δὸς μηδέν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐῶν ἄγειν ἐμὲ,
κτῆσαι Μυκήνας. μηδ' ὅπερ φιλεῖτε δρᾶν,
πάθῃς σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν
φίλους ἑλέσθαι, τοὺς κακίονας λάβῃς.
Δη τίς ἂν δίκην κρίνειεν, ἢ γνοίη λόγον,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;
Ἰο ἄναξ, ὑπάρχει γὰρ τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ
εἰπεῖν, ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι.
κοὐδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν.
ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οὐδέν ἐστιν ἐν μέρει.
ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐδὲν ἔσθ' ἡμῖν ἔτι
ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι,
ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασε χθονὸς;
ξένοι γάρ ἐσμεν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὅρον
φεύγειν δικαιοῦτ', ὅστις ἂν τἄργος φύγοι.
οὔκουν Ἀθήνας γ', οὐκ ἄρ' Ἀργείων φόβῳ
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
οὐ γάρ τι Τραχίς ἐστιν, οὐδ' Ἀχαιικὸν
πόλισμ', ὅθεν σὺ τούσδε, τῇ δίκῃ μὲν οὔ,
τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν οἷάπερ καὶ νῦν λέγεις,
ἤλαυνες ἱκέτας βωμίους καθημένους.
εἰ γὰρ τόδ' ἔσται, καὶ λόγους κρινοῦσι σοὺς,
οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι.
ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα, καὶ φύσιν,
» θνῄσκειν θελήσουσ'. ἡ γὰρ αἰσχύνη, βάρος
» τοῦ ζῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσι νομίζεται.
» πόλιν μὲν ἀρκεῖ. καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθονον
» λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐστι. πολλάκις δὲ δὴ
» καὐτὸς βαρυνθεὶς, οἶδ' ἄγαν γ' αἰνούμενος.

σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τούσδε βούλομαι φράσαι
σώζειν, ἐπείπερ τῆσδε προστατεῖς χθονός·
Πιτθεὺς μέν ἐστι Πέλοπος· ἐκ δὲ Πιτθέως,
Αἴθρα· πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
Θησεύς· πάλιν δὲ τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος·
Ἡρακλέης ἦν Ζηνὸς, Ἀλκμήνης τε παῖς·
κείνη δὲ Πέλοπος θυγατρός· αὐτανεψίων
πατὴρ ἂν εἴη σός τε, καὶ τούτων γεγώς·
γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε Δημοφῶν·
ἃ δ' ἐκτὸς ἤδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ,
τίσαι λέγω σοι παισί· φημὶ γάρ ποτε
σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ
ζωστῆρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνον μέτα,
ᾅδου τ' ἐρυμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ·
ὧν ἀντιδοῦναί σ' οἵδ' ἀπαιτοῦσι χάριν,
μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε πρὸς βίαν θεῶν,
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες ἐκπεσεῖν χθονός·
σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρὸν χωρὶς, ἔν τε πόλει κακόν,
ἱκέτας ἀλήτας, συγγενεῖς· οἴμοι κακῶν·
βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον, ἕλκεσθαι βίᾳ·
ἀλλ' ἄντομαί σε, καὶ καταστέφω χεροῖν·
καὶ πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμάσῃς
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας εἰς χέρας λαβών·
γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενής· γενοῦ φίλος·
πατήρ· ἀδελφός· δεσπότης· ἅπαντα γὰρ
ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω, πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν·
Χο. ᾤκτειρ' ἀκούσας τάσδε συμφορὰς ἄναξ·
τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην,
νῦν δὴ μάλιστ' ἐσεῖδον· οἵδε γὰρ πατρὸς

ἐσθλοῦ γεγῶτες, δυστυχοῦσ' ἀναξίως.
δη τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοὶ
Ἰόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρώσασθαι ξένους·
τὸ μὲν μέγιστον, Ζεὺς, ἐφ' οὗ σὺ βωμίοις
θακεῖς, νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν·
τὸ συγγενές τε, καὶ τὸ προὐφείλειν, καλῶς
πράσσειν παρ' ἡμῶν τοῖσδε πατρῴαν χάριν·
τό, τ' αἰσχρὸν, οὗπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·
εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλλᾶσθαι βίᾳ
ξένου πρὸς ἀνδρὸς βωμὸν, οὐκ ἐλεύθερον
οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν· Ἀργείοις δ' ὄκνῳ
ἱκέτας προδοῦναι· καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας·
ἀλλ' ὤφελες μὲν εὐτυχέστερον μολεῖν·
ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσῃς, ὅπως σέ τις
σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ·
σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν, ταῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,
πρὸς τοῖσδέ τ' εἴ τι τοῖσίδ' ἐγκαλεῖ ξένοις,
δίκης κυρήσει· τούσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
κο οὐκ ἢν δίκαιον ᾖ τι καὶ νικῶ λόγῳ;
δη καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ;
κο οὔκουν ἐμοὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀλλὰ σοὶ βλάβος.
δη ἐμοί γ', ἐάν σοι τούσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
κο σὺ δ' ἐξόριζε· κᾆτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν.
δη σκαιὸς πέφυκας, τοῦ θεοῦ πλεῖον φρονῶν.
κο δεῦρ' ὡς ἔοικε τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
δη ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα.
κο ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
δη οὔκουν ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος.
κο βλάπτων ἐκείνους μηδὲν, ἂν σὺ σωφρονῇς.
δη βλάπτεσθ' ἐμοῦ γε μὴ μιαίνοντος θεούς;

κη. οὐ βούλομαί σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
δη. κἀγὼ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
κη. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών.
δη. οὐκ ἆρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν;
κη. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι.
δη. κλαίων ἄρ' ἅψῃ τῶνδε, κοὐκ ἐς ἀμβολάς.
χο. μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμήσεις θένειν.
δη. εἰ μή γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
χο. ἄπελθε καὶ σύ, τοῦδε μὴ θίγῃς ἄναξ.
κη. στείχω· μιᾶς γὰρ χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.
ἥξω δὲ πολλὴν Ἄρεος ἀργείου λαβὼν
πάγχαλκον αἰχμὴν δεῦρο· μυρίοι δέ με
μένουσιν ἀσπιστῆρες, Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ
αὐτὸς στρατηγῶν· Ἀλκάθου δ' ἐπ' ἐσχάτοις
καραδοκῶν τἀνθένδε, τέρμασιν μένει.
λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν, φανήσεται
σοί, καὶ πολίταις, γῆ τε τῆδε, καὶ φυτοῖς.
μάτην γὰρ ἥβην ὧδέ γ' ἂν κεκτῴμεθα
πολλὴν ἐν Ἄργει, μή σε τιμωρούμενοι.
δη. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος, οὐ δέδοικ' ἐγώ.
ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμέ,
ἄξειν βίᾳ τούσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
ὑπήκοον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
χο. ὥρα προνοεῖν, πρὶν ὅροις πελάσαι
στρατὸν Ἀργείων· μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης
ὁ Μυκηναίων· ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν.
πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
δὶς τόσα πυργοῦν τῶν γινομένων.
πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,
ὡς δείν' ἔπαθεν, καὶ παρὰ μικρὸν

ψυχὴν ἦλθε διακναῖσαι.
ἰό Οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας,
» ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι,
» γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
» κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
» τέκνοις ὄνειδος οὕνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
» τὸ δυστυχὲς γὰρ, ηὑγένει' ἀμύνεται
» τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
εἰς τοὔσχατον πεσόντες, εὕρομεν φίλους
καὶ ξυγγενεῖς τούσδ', οἳ τοσῆσδ' οἰκουμένης
Ἑλληνίδος γῆς, τῶνδε προὔστησαν μόνοι.
δότ' ὦ τέκν' αὐτοῖς χεῖρα δεξιάν, δότε
ὑμεῖς τε παισί, καὶ πέλας προσέλθετε.
ὦ παῖδες, ἐς μὲν πεῖραν ἤλθομεν φίλων·
ἢν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος εἰς πάτραν φανῇ,
καὶ δώματ' οἰκήσητε, καὶ τιμὰς πατρός,
σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ,
μεμνημένοι τῶνδ'· ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
πασῶν νομίζετ'· ἄξιον γὰρ ὑμῖν σέβειν,
οἳ γῆν τοσήνδε, καὶ πελασγικὸν λεὼν,
ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες ἀλλ' ὅμως
οὐκ ἐξέδωκαν, οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν, καὶ θανὼν ὅταν θάνῃς,
πολλῷ σ' ἐπαίνῳ Θησέως ὦ τᾶν πέλας,
ὑψηλὸν αἴρω· καὶ λέγων τάδ', εὐφρανῶ,
ὡς εὖ τ' ἐδέξω, καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
τοῖς Ἡρακλείοις· εὐγενὴς δ' ἀν' Ἑλλάδα
σώζεις πατρῴαν δόξαν· ἐξ ἐσθλῶν δ' ἔφυς,

οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρός,
παύρων μετ' ἄλλων· ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὕροις ἂν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.
χο ἀεί ποθ' ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν.
τοιγὰρ πόνους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων,
ἤνεγκε. καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.
δη σοί τ' εὖ λέλεκται. καὶ τὰ τῶνδ' αὐχῶ γέρον,
τοιαῦτ' ἔσεσθαι. μνημονεύσεται χάρις.
κἀγὼ μὲν ἀστῶν σύλλογον ποιήσομαι.
τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῇ δέχωμαι χειρί. πρῶτα μὲν σκοποὺς
πέμψω πρὸς αὐτὸν, μὴ λάθῃ με προσπεσών.
» ταχὺς γὰρ ἄργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος.
μάντεις τ' ἀθροίσας, θύσομαι. σὺ δ' εἰς δόμους
σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.
εἰσὶν γὰρ οἵ σου, κἂν ἐγὼ θυραῖος ὦ,
μέριμναν ἕξουσ'. ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους γέρον.
ἰο οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν. ἑζόμεσθα δὴ
ἱκέται μένοντες ἐνθάδ' εὖ πρᾶξαι πόλιν.
ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς,
ἴμεν πρὸς οἴκους. θεοῖσι δ' οὐ κακίοσι
χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ.
τῶν μὲν γὰρ, Ἥρα προστατεῖ Διὸς δάμαρ,
» ἡμῶν δ' Ἀθηνᾶ. φημὶ δ' ἐς εὐπραξίαν
» καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν.
» Νικωμένη γὰρ Παλλὰς, οὐκ ἀνέξεται.
χο εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἕτεροι
σοῦ πλέον οὐ μέλονται
ξεῖν' Ἀργόθεν ἐπελθών.

μεγαληγορίαισι δέ γ' ἐμὰς
φρένας οὐ φοβήσεις,
μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὕτω
καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
εἴη. σὺ δ' ἄφρων, ὅτ' Ἀργει
Σθενέλου τύραννος,
ὃς πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν
οὐδὲν ἐλάσσον' Ἄργους
θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας,
καὶ ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένους
ξένος ὢν, βιαίως
ἕλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἴξας,
οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἴη.
παρά γ' εὖ φρονοῦσιν.
εἰρήνα μὲν ἐμοίγ' ἀρέσκει.
σὺ δ' ὦ κακόφρων ἄναξ,
λέγω εἰ πόλιν ἥξεις.
οὐχ οὕτως ἃ δοκεῖς κυρήσεις.
οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος, οὐδ' ἴ-
τέα κατάχαλκος ἐστιν,
ἀλλ' ὦ πολέμων ἐραστὰς,
μή μοι δορὶ συναράξῃς
τὰν εὐχαρίτων ἔχουσαν
πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου.
Ἰό. ὦ παῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασι φέρων
ἥκεις, νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
μέλλουσιν, ἢ πάρεισιν, ἢ τί πυνθάνῃ;
οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγους.
ὁ γὰρ στρατηγὸς, εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν

ἐστι

ἔστιν σάφ' οἶδα· καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν
ἐς τὰς Ἀθήνας· ἀλλὰ τῶν φρονημάτων,
ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
δη ἥκει στράτευμ' Ἀργεῖον, Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ.
ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον· ἄνδρα γὰρ χρεὼν
ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν.
πεδία μὲν οὖν γῆς εἰς τόδ' οὐκ ἐφῆκέ πω
στρατόν· Λεπάραν δ' ὀφρύην καθήμενος,
σκοπεῖ· δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι.
ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον τανῦν δορὸς,
ἐν ἀσφαλεῖ τε τῆσδ' ἱδρύσετε χθονός.
καὶ τἀμὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς.
πόλις τ' ἐν ὅπλοις, σφάγιά θ' ἡτοιμασμένα.
ἕστηκεν, οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν.
θυηπολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο,
τρόπαιά τ' ἐχθρῶν, καὶ πόλει σωτήρια.
χρησμῶν δ' ἀοιδοὺς πάντας εἰς ἓν ἁλίσας,
ἤλεγξα, καὶ βέβηλα, καὶ κεκρυμμένα
λόγια παλαιὰ, τῇδε γῇ σωτήρια.
καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
πολλ'· ἓν δὲ πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει.
σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κόρην
Δήμητρι, ἥτις ἐστὶ πατρὸς εὐγενοῦς.
ἐγὼ δ' ἔχω μὲν ὡς ὁρᾷς προθυμίαν
τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτανῶ,
οὔτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
» ἄκοντ'· ἑκὼν δέ τις κακῶς οὕτω φρονεῖ,
» ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα.
καὶ νῦν πικρὸν ὂν, συστάσεις ἂν εἰσίδοις,

τῶν μὲν λεγόντων, ὡς δίκαιον ἦν ξένοις
ἱκέταις ἀρήγειν· τῶν δὲ, μωρίαν ἐμὴν
κατηγορούντων· ἣν δὲ μὴ δράσω τόδε,
οἰκεῖος ἤδη πόλεμος ἐξαρτύεται.
ταῦτ' οὖν ὅρα σὺ, καὶ συνεξεύριχ', ὅπως
αὐτοί τε σωθήσεσθε, καὶ πέδον τόδε,
κἀγὼ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω·
ἀλλ' ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.
χο ἀλλ' ἦ πρόθυμον οὖσαν, οὐκ ἐᾷ θεὸς
ξένοις ἀρήγειν τήνδε χρῄζουσαν πόλιν.
ἰο ὦ τέκν', ἔοιγμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος,
ἐς χεῖρα γῇ συνῆψαν· εἶτα χερσόθεν
πνοιαῖσιν ἠλάθησαν ἐς πόντον πάλιν.
οὕτω δὲ χἠμεῖς τῆσδ' ἀπωθούμεθα γῆς,
ἤδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσωσμένοι.
οἴμοι· τί δῆτ' ἔτερψας ὦ τάλαινά με
ἐλπὶς τότ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλοι
κτείνειν πολιτῶν παῖδας· αἰνέσας δ' ἔχω
καὶ τἀνθάδ', εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
πράσσειν ἔμ'· οὔτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις.
ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι,
ποῖ τρεψόμεθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν;
ποῖον δὲ γαίας ἕρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
ὀλούμεθ' ὦ τέκν'· ἐκδοθησόμεσθα δή.
κἀμοῦ μὲν οὐδὲν, εἴ με χρὴ θανεῖν, μέλει,
πλὴν εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανών·
ὑμᾶς δὲ κλαίω, καὶ κατοικτείρω τέκνα,

καὶ τὴν

καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
ὦ δυστάλαινα, τοῦ μακροῦ βίου σέθεν.
τλήμων δὲ κἀγώ, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
χρῆν χρῆν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
πεσόντας, αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ ἅπασι γὰρ
πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας.
ἔμ' ἔκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ' ἄναξ.
καὶ μήτε κινδύνευε, σωθήτω τέ μοι
τέκν'. οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχήν. ἴτω.
μάλιστα δ' Εὐρυσθεύς με βούλοιτ' ἂν, λαβὼν
τὸν ἡράκλειον σύμμαχον, καθυβρίσαι.
» σκαιὸς γὰρ ἀνήρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν, σοφῷ
» ἔχθραν συνάπτειν, μὴ ἀμαθεῖ φρονήματι.
» πολλῆς γὰρ αἰδοῦς, καὶ τύχης, τις ἂν τύχῃ;
Χο ὦ πρέσβυ, μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν.
τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν κέρδος. ἀλλ' ὅμως κακὸν
γένοιτ' ὄνειδος, ὡς ξένους προὐδώκαμεν.
Δη γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
οὐ σοῦ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ.
τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεῖ πλέον
θανόντος; ἀλλὰ τούσδε βούλεται κτανεῖν.
» δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς,
» νεανίαι τε, καὶ πατρὸς μεμνημένοι,
» λύμας. ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών.
ἀλλ' εἴ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
βουλὴν, ἑτοίμαζ', ὡς ἔγωγ' ἀμήχανος
χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ, καὶ φόβου πλέως.
Μα ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
πρόσθητε. πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαιτήσομαι.

γυναικὶ γὰρ σιγή τε, καὶ τὸ σωφρονεῖν
κάλλιστον· εἴσω δ' ἥσυχον μένειν δόμων.
τῶν σῶν δ' ἀκούσας Ἰόλεως στεναγμάτων,
ἐξῆλθον, οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους·
ἀλλ' εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος· μέλει δέ μοι
μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς πέρι
θέλω πυθέσθαι, μὴ 'πὶ τοῖς πάλαι κακοῖς
προσκείμενόν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
ιό ὦ παῖ, μάλιστά σ', οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
τῶν ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω·
ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος,
πάλιν μεθέστηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον·
χρησμῶν γὰρ ᾠδούς φησι σημαίνειν ὅδε,
οὐ ταῦρον, οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
σφάξαι κελεύειν μητρὸς, ἥτις εὐγενής,
εἰ χρὴ μὲν ἡμᾶς, χρὴ δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν·
ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
σφάξειν ὅδ' αὑτοῦ φησιν, οὔτ' ἄλλου τινός·
κἀμοὶ δὲ λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν·
ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν τινὰ,
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα·
μα ἐν τῷδε καὐχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ·
ιό ἐν τῷδε, τἄλλα δ' εὐτυχῶς πεπραγότες·
μα μὴ νῦν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν ἀργεῖον δόρυ·
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι γέρον,
θνήσκειν ἑτοίμα, καὶ παρίστασθαι σφαγῇ·
τί φήσομεν γὰρ, εἰ πόλις μὲν ἀξιοῖ
κίνδυνον ἡμῶν οὕνεκ' αἴρεσθαι μέγαν,
αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους,

παρὸν σεσῶσθαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
στένειν μὲν ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
πατρὸς δ' ἐκείνου φύντες, οὗ πεφύκαμεν,
κακοὺς ὁρᾶσθαι· ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει;
κάλλιον οἶμαι τῆσδ', ἃ μὴ τύχοι ποτὲ
πόλεως ἁλούσης, χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν·
κἄπειτα δέ τινα πατρὸς οὖσαν εὐγενοῦς
παθοῦσαν, ἅδην μηδὲν ἧσσον εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἐκπεσοῦσα, τῆσδ' ἀλητεύω χθονός,
κοὐκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ' ἐὰν δή τις λέγῃ,
τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις;
αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες, ἔξιτε χθονός·
κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν·
ἀλλ' οὐδὲ μέντοι τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
αὐτὴ δὲ σωθεῖσ', ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω·
πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προὔδοσαν φίλους·
τίς γὰρ κόρην ἔρημον, ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
οὔκουν θανεῖν ἄμεινον, ἢ τούτων τυχεῖν
ἀναξίαν· ἄλλῃ δὲ καὶ πρέπει τινὶ
μᾶλλον τάδ', ἥτις μὴ 'πίσημος, ὡς ἐγώ.
ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε,
καὶ στεμματοῦτε, καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·
νικᾶτε δ' ἐχθροὺς ἥδε γὰρ ψυχὴ πάρα
ἑκοῦσα, κοὐκ ἄκουσα, κἀξαγγέλλομαι
θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς ὕπερ·
εὕρημα γάρ τοι τὸ μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ
κάλλιστον εὕρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.
Χο. φεῦ φεῦ· τί λέξω, παρθένου μέγαν λόγον

κλύων ἀδελφῶν, ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
μᾶλλον; τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
ἰό ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ᾽ ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα,
ἀλλ᾽ ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς
πέφυκας Ἡρακλῆος· οὐδ᾽ αἰσχύνομαι
τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ᾽ ἀλγύνομαι.
ἀλλ᾽ ᾗ γένοιτ᾽ ἂν ἐνδικωτέρως, φράσω·
πάσας ἀδελφὰς τῆσδε, δεῦρο χρὴ καλεῖν.
κᾆθ᾽ ἡ λαχοῦσα, θνησκέτω γένους ὕπερ.
σὲ δ᾽ οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλου.
μα οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ᾽ ἐγώ·
χάρις γὰρ οὐ πρόσεστι· μὴ λέξῃς γέρον.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἐνδέχεσθε, καὶ βούλεσθέ μοι
χρῆσθαι προθύμως, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
δίδωμ᾽ ἑκοῦσα τοῖσδ᾽, ἀναγκασθεῖσα δ᾽ οὔ.
ἰό φεῦ· ὁδ᾽ αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος.
κἀκεῖνος ἦν ἄριστος· ἀλλ᾽ ὑπερφέρεις
τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
οὐ μὴν κελεύω γ᾽, οὐδ᾽ ἀπεννέπω τέκνον
θνήσκειν γ᾽· ἀδελφοὺς ὠφελεῖς θανοῦσα σούς.
μα σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσῃς μιάσματος
τοὐμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ᾽ ἐλευθέρως θάνω.
ἕπου δὲ πρέσβυ· σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χερὶ
θέλω, πέπλοις δὲ σῶμ᾽ ἐμὸν κρύψον παρών.
ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ᾽ ἐγώ,
εἴπερ πέφυκα πατρὸς, οὗπερ εὔχομαι.
ἰό οὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ.
μα σὺ δ᾽ ἀλλὰ τοῦδε χρῇζε· μή μ᾽ ἐν ἀρσένων,
ἀλλ᾽ ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.

ἰό ἔσται

ἰό ἔστι τάδ᾽ ὦ τάλαινα παρθένων· ἐπεὶ
κἀμοὶ τόδ᾽ αἰσχρὸν, μή σε κοσμῆσαι καλῶς,
πολλῶν ἕκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας,
καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δέ σε
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ·
ἀλλ᾽ εἴ τι βούλει τούσδε, τὸν γέροντά τε,
χώρει προσειποῦσ᾽ ὕστατον πρόσφθεγμά μοι·
μα ὦ χαῖρε πρέσβυ· χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
τοιούσδε τούσδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφοὺς,
ὥσπερ σὺ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρέσκουσι γάρ·
πειρῶ δὲ σῶσαι, μὴ θανεῖν πρόθυμος ὤν·
σοὶ παῖδές ἐσμεν· σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα·
ὁρᾷς δὲ κἀμὲ, τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
διδοῦσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην·
ὑμᾶς τ᾽ ἀδελφῶν ἡ παροῦσ᾽ ὁμιλία,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ᾽ ὑμῖν ὅσων
ἡ ᾽μὴ πάροιθεν καρδία σφαγήσεται·
καὶ τὸν γέροντα, τήν τ᾽ ἔσω γραῖαν δόμων,
τιμῶτε πατρὸς μητέρ᾽ Ἀλκμήνην ἐμοῦ,
ξένους τε τούσδε· κἂν ἀπαλλαγὴ πόνων,
καὶ νόστος ὑμῖν εὑρεθῇ ποτ᾽ ἐκ θεῶν,
μέμνησθε τὴν σώτειραν ὡς θάψαι χρεών·
κάλλιστά τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεὴς
ὑμῖν παρέστην, ἀλλὰ προὔθανον γένους·
τάδ᾽ ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια,
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κατὰ χθονὸς
εἴη γε μέντοι μηδέν· εἰ γὰρ ἕξομεν
κἀκεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
» οὐκ οἶδ᾽ ὅποι τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν,
» κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται·

Ιο. ἀλλ' ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίαις,
πασῶν γυναικῶν ἴσθι τιμιωτάτη,
καὶ ζῶσ' ὑφ' ἡμῶν, καὶ θανοῦσ' ἔσῃ πολύ.
καὶ χαῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἅζομαι θεὰν,
ἧ σὸν κατῆρκται σῶμα Δήμητρος κόρην.
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα· λύεται μέλη·
λύπῃ λάβεσθε, κεἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε,
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες τέκνα.
ὡς οὔτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις,
χρησμοῦ τε μὴ κρανθέντος, οὐ βιώσιμον.
μείζων γὰρ ἄτη· συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.

Χο. Οὔτινά φημι θεῶν ἄτερ, ὄλβιον,
» οὐ βαρύποτμον ἄνδρα γενέσθαι,
» οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον
» εὐτυχίᾳ· παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα
» μοῖρα διώκει.
» τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν, βραχὺν ᾤκισεν.
» τὸν δ' ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει.
» μόρσιμα δ', οὔτι φυγεῖν θέμις· οὐ σοφί
» α τις ἀπώσεται.
» ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον
» ἕξει γ'· ἀλλὰ σὺ
μὴ προσπιτνῶν τὰ θεῶν ὕπερ,
μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ.
εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
ἁ μελέα πρὸς ἀδελφῶν, καὶ γᾶς.
οὐδ' ἀκλεής νιν
δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται.
» ἁ δ' ἀρετὰ, βαίνει διὰ μόχθων.
ἄξια μὲν πατρὸς,

ἄξια δ' ἀδελφῶν τάδε γίνεται.
καὶ σέβεις σύ γε
θανάτους, ἀγαθῶν μετέχω σοι.
θε ὦ τέκνα, χαίρετ'. Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρον;
μήτηρ δὲ πατρὸς τῆσδ' ἕδρας ἀποστατεῖ.
ἰο πάρεσμεν, οἵα δή γ' ἐμοῦ παρουσία.
θε τί χρῆμα κεῖσαι, καὶ κατηφὲς ὄμμ' ἔχεις;
ἰο φροντίς τις ἦλθεν οἰκεῖος, ᾗ συνειχόμην.
θε ἔπαιρε νῦν σεαυτόν· ὄρθωσον κάρα.
ἰο γέροντές ἐσμεν, κοὐδαμῶς ἐρρώμεθα.
θε ἥκω γε μέντοι, χάρμα σοι φέρων μέγα.
ἰο τίς δ' εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
θε Ὕλλου πενέστης. οὔ με γινώσκεις ὁρῶν;
ἰο ὦ φίλταθ', ἥκεις ἆρα σωτὴρ νῷν βλάβης;
θε μάλιστα. καὶ πρός γ' εὐτυχεῖς τανῦν τάδε.
ἰο ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
ἔξελθ', ἄκουσον τοῦδε φιλτάτους λόγους.
πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων,
ψυχὴν ἐτήκου, νόστος εἰ γενήσεται.
ἀλ τί χρῆμ' ἀϋτεῖς; πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος.
Ἰόλαε, μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται παρὼν
κῆρυξ ἀπ' Ἄργους; ἀσθενὴς μὲν ἥ γ' ἐμὴ
ῥώμη. τοσόνδε δ' εἰδέναι σ' ἐχρῆν ξένε.
οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τούσδ', ἐμοῦ ζώσης ποτέ.
ἦ τἄρ' ἐκείνου μὴ νομιζοίμην ἐγὼ
μήτηρ ἔτ'. εἰ δὲ τῶνδε προσθίξεις χερὶ,
δυοῖν γερόντοιν, οὐ καλῶς ἀγωνιῇ.
ἰο θάρσει γεραιά, μὴ τρέσῃς. οὐκ Ἀργόθεν
κῆρυξ ἀφῖκται, πολεμίους λόγους ἔχων.
ἀλ τί γὰρ βοὴν ἔστησας ἄγγελον φόβου;

ἰό σὲ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίνῃς πέλας·
ἀλ οὐκ ἴσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γάρ ἐσθ' ὅδε;
ἰό ἥκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν·
ἀλ ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν·
ἀτάρ, τί χώρα τῆδε προσβαλὼν πόδα;
ποῦ νῦν ἄπεστι; τίς νιν εἶργε συμφορὰ,
σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρψαι φρένα;
θε στρατὸν καθίζει, τάσσεταί θ', ὃν ἦλθ' ἔχων·
ἀλ τοῦδ' οὐκ ἔθ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δή;
ἰό μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τάδε·
θε τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
ἰό πόσον τι πλῆθος συμμάχων πάρεστ' ἔχων·
θε πολλούς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι·
ἰό ἴσασιν οἶμαι ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι·
θε ἴσασι· καὶ δὴ λαιὸν ἕστηκεν κέρας·
ἰό ἤδη γὰρ ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατός·
θε καὶ δὴ παρῆκται τὰ σφάγια τάξων ἑκάς·
ἰό πόσον, τί δ' ἐστ' ἄπωθεν ἀργεῖον δόρυ;
θε ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς·
ἰό τί δρῶντα; μῶν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
θε ᾐκάζομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν·
ἰό ἀλλ' εἶμ' ἐρήμους δεσπότας τοὐμὸν μέρος·
θε οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν·
ἰό κἄγωγε σὺν σοί· ταῦτα γὰρ φροντίζομεν,
φίλοις παρόντες, ὡς ἔοιγμεν ὠφελεῖν·
θε ἥκιστα πρὸς σοῦ· μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος·
ἰό καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις;
θε οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσης χερός·
ἰό τί δ' οὐ θένοιμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος;
θε θένοις ἄν· ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις·

ἰό οὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
θε οὐκ ἔστιν ὦ τᾶν ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.
ἰό ἀλλ' οὖν μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
θε σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθης φίλοις.
ἰό μή τι μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
θε δρᾶν μὲν σύ γ' οὐχ οἷός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
ἰό ὡς μὴ μενοῦντα· τἄλλα σοι λέγειν πάρα.
θε πῶς οὖν ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ;
ἰό ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα
τοῖσδ', οἷσι χρησόμεσθα, κἀποδώσομεν
ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσει θεός.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· κἀπὸ πασσάλων ἑλὼν,
ἔνεγκ' ὁπλίτην κόσμον, ὡς τάχιστά μοι.
αἰσχρὸν γὰρ οἰκούρημα γίνεται τόδε,
τοὺς μὲν, μάχεσθαι· τοὺς δὲ, δειλίᾳ μένειν.
χο λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος
τὸ σόν, ἀλλ' ἡβᾷ· σῶμα δὲ φροῦδον.
τί πονεῖς ἄλλως; ἃ σὲ μὲν βλάψει,
σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ὑμετέραν.
χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾶν· οὐκ ἔστιν ὅπως
ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις.
ἀλ τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν,
λείπειν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
ἰό ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρὴ τούτων μέλειν.
ἀλ τί δ' ἢν θάνῃς σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
ἰό παιδὸς μελήσει πᾶσι τοῖς λελειμμένοις.
ἀλ ἢν δ' οὖν ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ;
ἰό οἵδ' οὐ προδώσουσίν σε μὴ τρέσῃς ξένοι.
ἀλ τοσόνδε γάρ τοι θάρσος οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.

ἰό καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν οἷσδ' ἐγὼ μέλει πόνων.
ἀλ φεῦ.
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς.
εἰ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς, οἶδεν εἰς ἐμέ.
θε ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν.
φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας,
ὡς ἐγγὺς ἀγών. καὶ μάλιστ' Ἄρης στυγεῖ
μέλλοντος. εἰ δὲ τευχέων φοβῇ βάρος,
νῦν μὲν πορεύου γυμνός. ἐν δὲ τάξεσιν,
κόσμῳ πυκάζου τῷδ'. ἐγὼ δ' οἴσω τέως.
ἰό καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τεύχη, κόμιζε. χειρὶ δ' ἔνθεν ὀξύην,
λαιόν τ' ἔπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
θε ἦ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὁπλίτην χρεών;
ἰό ὄρνιθος οὕνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον.
θε εἴθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν, ὅσον πρόθυμος εἶ.
ἰό ἔπειγε. ληφθεὶς, δεινὰ πείσομαι, μάχης.
θε σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγὼ δοκῶ τι δρᾶν.
ἰό οὔκουν ὁρᾷς μου κῶλον ὡς ἐπείγεται;
θε ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε.
ἰό σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ.
θε τί δρῶντα; βουλοίμην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε.
ἰό δι' ἀσπίδος θένοντα πολεμίων τινά.
θε ἤδη ποθ' ἥξομέν γε. τοῦτο γὰρ φόβος.
ἰό φεῦ. εἴθ' ὦ βραχίων, οἷον ἡβήσαντά σε
μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ
Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
τοιοῦτος, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
θείην. ἐπεί τοι καὶ κακὸς, μένειν δόρυ.
ἔστι δ' ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον,

εὐψυχίας δόκησις. οἰόμεσθα γὰρ
τὸν εὐτυχοῦντα, πάντ᾽ ἐπίστασθαι καλῶς.
χο γᾶ, καὶ παννύχιος σελάνα,
καὶ λαμπρόταται θεοῦ
φαεσίμβροτοι αὐγαί,
ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατ᾽.
ἰαχήσατε δ᾽ οὐρανῷ,
καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν,
γλαυκᾶς τ᾽ ἐν Ἀθάνας.
μέλλω τᾶς πατριώτιδος γᾶς,
μέλλω περὶ τῶν δόμων,
ἱκέτας ὑποδεχθείς,
κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ.
δεινὸν μὲν πόλιν ὡς Μυκήνας
εὐδαίμονα, καὶ δορὸς
πολυαινέτου ἀλκᾷ,
μῆνιν ἐμεῖ χθονὶ κεύθειν.
κακὸν δ᾽ ὦ πόλις εἰ ξένους
ἱκτῆρας παραδώσομεν,
καὶ λούσιμον Ἄργος.
Ζεύς μοι ξύμμαχος, οὐ φοβοῦμαι.
Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως
ἔχει. οὔποτε θνατῶν
ἥσσονές ποτ᾽ ἄν, ἔκ τ᾽ ἐμοῦ φανοῦνται.
ἀλλ᾽ ὦ πότνια, σὸν γὰρ οὖδας
γᾶς σόν, καὶ πόλις, ἇς σὺ μήτηρ,
δέσποινά τε, καὶ φύλαξ
πόρευσον, ἀλλᾷ τὸν οὐ δικαίως.
τᾷδ᾽ ἐπάγοντα δορύσσοντα
στρατὸν Ἀργόθεν. οὐ γὰρ ἐμᾷ γ᾽ ἀρετᾷ

δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων,
ἀλλ' ἐπεὶ σοὶ πολύθυτος αἰεὶ
τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ κεύθει
μηνῶν φθινὰς ἁμέρα,
νέων τ' ἀοιδαὶ, χορῶν τε μολπαί.
ἀνεμόεντι δέ γ' ἐπ' ὄχθῳ,
ὀλολύγματα παννυχίοις ὕπο παρ=
θένων ἰαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.
θε δέσποινα, μύθους σοί τε συντομωτάτους
κλύειν, ἐμοί τε τῷδε καλλίστους, φέρω.
νικῶμεν ἐχθροὺς, καὶ τρόπαι' ἱδρύεται,
παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
ἀλ ὦ φίλταθ', ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν
ἠλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι.
μιᾶς δέ μ' οὔπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς.
φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν, οὓς ἐγὼ θέλω.
θε ζῶσιν. μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.
ἀλ ὁ μὲν γέρων οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ὅδε;
θε μάλιστα. πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.
ἀλ τί δ' ἐστί; μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο;
θε νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.
ἀλ θαυμάστ' ἔλεξας. ἀλλά σ' εὐτυχῆ φίλων
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.
θε εἷς μου λόγος σοι πάντα σημαίνει τάδε.
ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὁπλίτην στρατὸν
κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων Ὕλλος ἁρμάτων πόδα,
ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός.
κἄπειτ' ἔλεξεν, ὦ στρατήγ', ὃς Ἀργόθεν
ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν, οὐκ ἔα σὰ μὲν

καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν
ἀνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχην συνάψας, ἢ κτανὼν, ἄγου λαβὼν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· ἢ θανὼν, ἐμοὶ
τιμὰς πατρῴους, καὶ δόμους ἔχειν ἄφες·
στρατὸς δ' ἐπῄνεσ', ἔς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
καλῶς λελέχθαι μῦθον, ἔς τ' εὐψυχίαν·
ὁ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγῳ,
οὔτ' αὐτὸς αὑτοῦ δειλίαν στρατηγὸς ὤν,
ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός·
ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγὼς,
τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους·
Ὕλλος μὲν οὖν ἀπῴχετ' ἐς τάξιν πάλιν·
μάντεις δ' ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένας,
ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
λαιμῶν βροτείων εὐθὺς οὔριον φόνον·
οἱ δ' ἅρματ' εἰσέβαινον· οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
πλευρὰς ἔκρυπτον πλευρ'· Ἀθηναίων δ' ἄναξ
στρατῷ παρήγγειλ' οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ,
καὶ τῇ τεκούσῃ, νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών·
ὁ δ' αὐτὸ τ' ἄργος μὴ καταισχῦναι θέλων,
καὶ τὰς Μυκήνας, συμμάχους ἐλίσσετο·
ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον τυρσηνικῇ
σάλπιγγι, καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
πόσον τινὰ τιναγμὸν, οἰμωγήν θ' ὁμοῦ;
τὰ πρῶτα μὲν νῦν πίτυλος ἀργείου δορὸς
ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἶτ' ἐχώρησαν πάλιν·

τὸ δ᾽ ἅτερον δὲ, πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,
ἀνὴρ δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ στὰς, ἐκαρτέρει μάχῃ·
πολλοὶ δ᾽ ἔπιπτον. ἦν δὲ τοῦ κελεύσματος·
ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ τὸν Ἀργείων γύην
σπείροντες, οὐκ ἀρήξετ᾽ αἰσχύνην πόλει;
μόλις δὲ πάντα δρῶντες, οὐκ ἄτερ πόνων,
ἐτρεψάμεσθ᾽ Ἀργεῖον ἐς φυγὴν δόρυ·
κἀνταῦθ᾽ ὁ πρέσβυς Ὕλλον ἐξορμώμενον
ἰδὼν, ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν,
Ἰόλαος ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον·
λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως,
πώλοις ἐπεῖχε. τἀπὸ τοῦδ᾽ ἤδη κλύων
λέγοιμ᾽ ἂν ἄλλων, δεῦρο δ᾽ αὐτὸς εἰσιδών·
παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
δίας Ἀθάνας, ἅρμ᾽ ἰδὼν Εὐρυσθέως,
ἠράσαθ᾽ Ἥβῃ, Ζηνί θ᾽ ἡμέραν μίαν
νέος γενέσθαι, κἀποτίσασθαι δίκην
ἐχθρούς. κλύειν δὴ θαύματος πάρεστί σοι·
δισσὼ γὰρ ἀστέρ᾽ ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς
σταθέντ᾽, ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει·
σὸν δὴ λέγουσι παῖδά γ᾽ οἱ σοφώτεροι,
ἥβην θ᾽. ὁ δ᾽ ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίου, νέων
βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον·
αἱρεῖ δ᾽ ὁ κλεινὸς πόλεως Εὐρυσθέως
τέτρωρον ἅρμα πρὸς πέτραις σκειρωνίσιν·
δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας, ἀκροθίνιον
κάλλιστον ἥκει τὸν στρατηλάτην ἄγων,
τὸν ὄλβιον πάροιθεν. τῇ δὲ νῦν τύχῃ,
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
„ τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν

„ θανόν

θανόντ' ἴδῃ τις, ὡς ἐφήμεροι τύχαι.
χο ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
ἐλεύθερον πάρεστιν ἦμαρ εἰσιδεῖν.
ἀλ ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τἀμ' ἐπεσκέψω κακὰ,
χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω.
καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
θεοῖς ὁμιλεῖν, νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
ὦ τέκνα, νῦν δὴ, νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
Εὐρυσθέως ἔσεσθε, καὶ πόλιν πατρὸς
ὄψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονὸς,
καὶ θεοῖς πατρῴοις θύσεθ'. ὧν ἀπειργμένοι
ξένοι, πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον.
ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφόν ποτε,
Εὐρυσθέως ἐφείσαθ'; ὥστε μὴ κτανεῖν,
λέξον. παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα, μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.
θε τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
κρατοῦντα, καὶ σῇ δεσποτούμενον χερὶ,
οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτόν. ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἔζευξ' ἀνάγκῃ. καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα, καὶ δοῦναι δίκην.
ἀλλ' ὦ γεραιὰ, χαῖρε, καὶ μέμνησό μου,
ὃ πρῶτον εἶπας ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου.
ἐλευθέρωσόν μ'. ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.
χο ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδὺς, εἰ
λίγεια λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαΐ,
εἴη δ' εὔχαρις Ἀφροδίτα,
τερπνὸν δέ τι, καὶ φίλων ἀ

ῤ εὐτυχίαν ἰδέσθαι
τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
πολλὰ γὰρ τίκτει
μοῖρα τελεσιδώτει
ῤ, αἰών τε Κρόνου παῖς.
ἔχεις ὁδόν τινα ὦ πόλις,
δίκαιον οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
τιμᾶν θεούς· ὁ δὲ μὴ φάσκων,
ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,
δεικνυμένων ἐλέγχων
τῶνδ'. ἐπίσημα γάρ τοι
θεὸς παραγγέλλει,
τῶν ἀδίκων παραιρῶν
φρονήματος αἰεί.
ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακὼς
θεὸς γόνος. ὦ γεραιὰ,
φεύγει λόγον, ὡς τὸν ἀΐδα
δόμον κατέβα πυρὸς
δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαισθεὶς,
ἥβας τ' ἐρατὸν χροΐζει
λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
ὦ ὑμέναιε, δισσοὺς
παῖδας Διὸς ἠξίωσας.
συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς.
καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Αθάναν
λέγουσ' ἐπίκουρον εἶναι.
καὶ τοὺσδε: θεᾶς πόλις,
καὶ λαὸς ἔσωσ' ἐκείνας.
ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς, ᾧ θυ
μὸς ἦν πρὸ δίκας βιαίως,

μήποτ'

μή ποτ' ἐμοὶ φρόνημα,
ψυχά τ' ἀκόρεστος εἴη·
ἀγγ. δέσποιν', ὁρᾷς μέν, ἀλλ' ὅμως ἐρήσεται,
Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἥκομεν,
ἄελπτον ὄψιν, τῷδέ τ' οὐχ ἧσσον τυχεῖν·
οὐ γάρ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν,
ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων σὺν ἀσπίσιν
ἔστειχε, μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολύ,
πέρσων Ἀθήνας· ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
δαίμων ἔθηκε, καὶ μετέστησε τύχας·
Ὕλλος μὲν οὖν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως, βρέτας
Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἵστασαν·
ἐμοὶ δὲ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν,
» τέρψαι θέλοντες σὴν φρέν'· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς,
» ἥδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾶν·
ἀλ. ὦ μῖσος, ἥκεις; εἷλέ σ' ἡ δίκη χρόνῳ;
πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα,
καὶ τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίους
ἐχθρούς· κρατῇ γὰρ νῦν γε, κοὐ κρατεῖς ἔτι·
ἐκεῖνος εἶ σύ; βούλομαι γὰρ εἰδέναι,
ὃς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου 'στὶ νῦν ἐμὸν
παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ' ἐφυβρίσαι·
τί γὰρ σὺ κεῖνον οὐκ ἔτλης ἐφυβρίσαι,
ὃς καὶ παρ' ᾅδην ζῶντά νιν κατήγαγες,
ὕδρας, λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι λέγων,
ἔπεμπες; ἄλλα δ' οἷ' ἐμηχανῶ κακά,
σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι,
κοὐκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
ἀλλ' ἐξ ἁπάσης κἀμὲ, καὶ τέκν' Ἑλλάδος
ἤλαυνες, ἱκέτας δαιμόνων καθημένους·
τοὺς μὲν, γέροντας, τοὺς δὲ, νηπίους ἔτι·

ἀλλ' ηὗρες ἄνδρας, καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
οἵ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς.
καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρὴ γὰρ οὐχ ἅπαξ
θνήσκειν σε, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον.
χο. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν, τόνδε σοι κατακτανεῖν.
ἀγγ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν;
εἴργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;
χο. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.
ἀγγ. τί δὴ τόδ', ἐχθροὺς τοῖσι δ' οὐ καλὸν κτανεῖν;
χο. οὐχ ὅντιν' ἄν γε ζῶνθ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ.
ἀγγ. καὶ ταῦτα δόξαν θ' Ὕλλος ἐξηνέχετο;
χο. χρῆν δ' αὐτὸν οἶμαι τῇδ' ἀπιστῆσαι χθονί.
ἀγγ. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν, μηδ' ὁρᾶν φάος ἔτι.
χο. τότ' ἠδικήθη πρῶτον, οὐ θανὼν ὅδε.
ἀγγ. οὐκοῦν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην.
χο. οὐκ ἔστι τοῦτον, ὅστις ἂν κατακτάνοι.
ἀλ. ἔγωγε καὶ τί φημι κἂν μεῖναί τινα;
χο. πολλὴν ἄρ' ἕξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
ἀλ. φιλῶ πόλιν τήνδ'. οὐδὲν ἀντιλεκτέον.
τοῦτον δ' ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν ἐς ἐμὰς,
οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξαιρήσεται.
πρὸς ταῦτα τὴν θρασεῖαν ὅστις ἂν θέλοι,
καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρὴ,
λέξει. τὸ δ' ἔργον τοῦτ', ἐμοὶ πεπράξεται.
χο. δεινόν τι, καὶ συγγνωστὸν ὦ γύναι σ' ἔχειν
νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.
εὐ. γύναι, σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσαντά σε,
μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
λέξονθ', ὅθεν χρὴ δειλίαν ὀφλεῖν τινά.
ἐγὼ δὲ νεῖκος οὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην,

ᾔδη

ἤδη γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγὼς,
τῷ σῷ τε παιδὶ συγγενὴς Ηρακλεῖ·
ἀλλ' εἴτ' ἔχρηζον, εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν,
Ηρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον·
ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην,
κἄγνων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγινόμην,
καὶ πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ,
ὅπως διώσας, καὶ κατακτείνας ἐμοὺς
ἐχθροὺς, τολοιπὸν μὴ συνοικοίην φόβῳ·
εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτητύμως
ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν,
ἀκούσεταί γ' ἐσθλὰ, χρηστὸς ὢν ἀνήρ·
κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος, οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα
μισούμενον πρὸς τῶνδε, καὶ ξυνειδότα
ἔχθραν πατρῴαν, πάντα κινῆσαι πέτρον,
κτείνοντα, κἀκβάλλοντα, καὶ τεχνώμενον·
τοιαῦτα δρῶντι, τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ·
οὐκοῦν σύγ' ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας,
ἐχθροῦ λέοντος δυσγενῆ βλαστήματα,
ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν· ἀλλὰ σωφρόνως
εἴασας οἰκεῖν Αργος, οὔτιν' ἂν πίθοις·
νῦν οὖν ἐπειδή μ' οὐ διώλεσαν τότε
πρόθυμον ὄντα τοῖσιν Ελλήνων νόμοις,
οὐχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανών·
πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα τὸν θεὸν,
μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολύ·
πρὸς ἅγ' εἶπας, ἀντήκουσας· ἐνταῦθεν δὲ χρὴ
τὸν προστρόπαιον, τόν τε γενναῖον καλεῖν·
οὕτω γε μέντοι τἄμ' ἔχει· θανεῖν μὲν, οὐ

χρῄζω· λιπὼν δ' ἂν, οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
χο παραινέσαι σοι μικρὸν Ἀλκμήνη θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
ἀλ τί δ' ἂν θάνητε, καὶ πόλει πειθώμεθα;
χο τὰ λῷστ' ἂν εἴη. πῶς τάδ' οὖν γενήσεται;
ἀλ ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως. κτανοῦσα γὰρ
τόνδ', εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων,
δώσω. τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί.
οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανὼν ἐμοί.
ευ κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε. τήνδε δὴ πόλιν
ἐπεί μ' ἀφῆκε, καὶ κατῃδέσθη κτανεῖν,
χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
ὃς ὠφελήσει μέζον' ἢ δοκεῖν, χρόνῳ.
θανόντα γάρ με θάψετ', οὗ τὸ μόρσιμον,
δίας πάροιθε παρθένου παλληνίδος.
καὶ σοὶ μὲν εὔνους, καὶ πόλει σωτήριος
μέτοικος ἀεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,
τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
ὅταν μόλωσι δεῦρο σὺν πολλῇ χερί,
χάριν προδόντες τήνδε. τοιούτων ξένων
προὔστητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος,
δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἠρόμην θεοῦ.
Ἡραν νομίζω θεσφάτων μάσσω πολὺ,
κοὐκ ἂν προδοῦναί μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοὰς,
μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν στάξαι τόπον.
κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
δώσω. διπλοῦν δὲ κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ.
ὑμᾶς τ' ὀνήσω, τούσδε τε βλάψω θανών.
ἀλ τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ἡμῶν χρεών

κτείνειν τὸν ἄνδρα τοῦδ' ἀκούοντες τάδε.
δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην,
ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανών.
κομίζετ' αὐτὸν δμῶες. εἶτα χρὴ κυσὶν
δοῦναι κτανόντας. μὴ γὰρ ἐλπίσῃς ὅπως
αὖθις πατρῴας ζῶν ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονός.
Χο. ταῦτα δοκεῖ μοι. στείχετ' ὀπαδοί.
τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν,
καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑ
ΚΛΕΙΔΑΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ·

EVRIPIDIS ELENA.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἑλένη.
Πάρις.
Τεῦκρος.
Χορός.
Μενέλαος.
Γραῦς.
Ἄγγελος.
Θεονόη.
Θεοκλύμενος.
Διόσκουροι.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἑλένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΛΕΝΗ.

Είλου μὲν αἵδε καλλιπάρ=
θενοι ῥοαί,
ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος,
Αἰγύπτου πέδον,
λευκῆς τακείσης χιόνος, ὑγραίνει γύας.
Πρωτεὺς δ' ὅτ' ἔζη, τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἄναξ.
ὃς τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ
Ψαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου.
τίκτει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν,
Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅτι δὴ θεοὺς σέβων,
βίον διήνεγκ', εὐγενῆ τε παρθένον
εἶδος, τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ' ὅτ' ἦν βρέφος.
ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων,
καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην. τὰ θεῖα γὰρ
τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
ἡμῖν δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ἔστι δὲ δὴ
λόγος τις, ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπτατ' εἰς ἐμὴν
Λήδαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών.
ὃς δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ,
δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς οὗτος λόγος.
Ελένη δ' ἐκλήθην. ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακά,
λέγοιμ' ἄν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι,
Ἰδαῖον εἰς κευθμῶν' Ἀλέξανδρον πάρα,
Ηρα, Κύπρις τε, Διογενής τε παρθένος,

μορφῆς θέλουσαι διαπεράνασθαι κρίσιν.
τοὐμὸν δὲ κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχές,
Κύπρις προτείνασ' ὡς Αλέξανδρος γαμεῖ,
νικᾷ. λιπὼν δὲ βούσταθμ' Ἰδαῖος Πάρις,
Σπάρτην ἀφίκεθ', ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος.
Ηρα δὲ μεμφθεῖσ' οὕνεκ' οὐ νικᾷ θεάς,
ἐξηνέμωσε τἄμ' Αλεξάνδρῳ λέχη.
δίδωσι δ' οὐκ ἔμ'. ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
εἴδωλον ἔμπνουν, οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ὕπο,
Πριάμου τυράννου παιδί. καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν,
κενὴν δόκησιν οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
βουλεύματ', ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς.
πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ελλήνων χθονὶ,
καὶ Φρυξὶ δυστήνοισιν, ὡς ὄχλου βροτῶν,
πλήθους τε κουφίσειε μητέρα χθόνα,
γνωτόν τε θείη τὸν κράτιστον Ελλάδος.
Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν προὐθέμην ἐγὼ μὲν οὔ,
τὸ δ' ὄνομα τοὐμὸν, ἆθλον Ελλησι δορός.
λαβὼν δέ μ' Ερμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος,
νεφέλῃ καλύψας, οὐ γὰρ ἠμέλησέ μου
Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἱδρύσατο,
πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
ἀκέραιον ὡς σώσαιμι Μενέλεω λέχος.
κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμί. ὁ δ' ἄθλιος πόσις,
στράτευμ' ἀθροίσας, τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς
θηρᾷ, πορευθεὶς Ιλίου πυργώματα.
ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ σκαμανδρίοις
ῥοαῖσιν ἔθανον. ἡ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ,
κατάρατός εἰμι, καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν, συνάψαι πόλεμον Ελλησι μέγαν.

τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
Ἑρμοῦ, τὸ κλεινὸν ἔτι κατοικήσειν πέδον
Σπάρτης, σὺν ἀνδρὶ, γνόντος ὡς ἐς Ἴλιον
οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί.
ἕως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπεν
Πρωτεὺς, ἄσυλος ἦν γάμων. ἐπεὶ δὲ γῆς
σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος
θηρᾷ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
τιμῶσα, Πρωτέως μνῆμα προσπιτνῶ τόδε
ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη,
ὡς εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνην ὄφλῃ.
τεῦ τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
πλούτου γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι,
βασίλειά τ' ἀμφιβλήματ', εὔθριγκοί θ' ἕδραι.
ἔα. ὦ θεοὶ, τίν' εἶδον ὄψιν; ἐχθίστην ὁρῶ
γυναικὸς εἰκὼ, φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσεν,
πάντας τ' Ἀχαιούς. θεοί σ' ὅσον μίσημ' ἔχεις
Ἑλένης, ἀποπτύσαιεν. εἰ δὲ μὴ 'ν ξένῃ
γαίᾳ πόδ' εἶχον, τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πέτρῳ
ἀπώλλυσ', ἵν' εἰκοῦς ἔθανες ἂν, Διὸς κόρης.
ἑλέ τί δ' ὦ ταλαίπωρ', ὅστις ὤν μ' ἀπεστράφης,
καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;
τεῦ ἥμαρτον. ὀργῇ δ' εἶξα μᾶλλον ἤ μ' ἐχρῆν.
μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις γύναι.
ἑλέ τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον;
τεῦ εἷς τῶν Ἀχαιῶν ὦ γύναι τῶν ἀθλίων.
ἑλέ οὐκ ἆρά σ' Ἑλένην εἰ στυγεῖς, θαυμαστέον.
ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τίνος; ἐξαυδᾶν σε χρή.

τεῦ. ὄνομα μὲν ἡμῖν, Τεῦκρος· ὁ δὲ φύσας πατὴρ,
Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ πατρὶς ἡ θρέψασά με.
ἑλέ. τί δῆτα Νείλου τάσδ' ἐπιστρέφῃ γύας;
τεῦ. φυγὰς πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονός.
ἑλέ. τλήμων ἂν εἴης. τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;
τεῦ. Τελαμὼν ὁ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;
ἑλέ. ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρᾶγμα, συμφορὰν ἔχει.
τεῦ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὤλεσ', ἐν Τροίᾳ θανών.
ἑλέ. πῶς; οὔ τί που σῷ φασγάνῳ βίον στερεῖς;
τεῦ. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἅλμ' ἐπὶ ξίφος.
ἑλέ. μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;
τεῦ. τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον;
ἑλέ. μνηστὴρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.
τεῦ. θανὼν δ' ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις.
ἑλέ. καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίνεται κακόν;
τεῦ. ἄλλου λαβόντος ὅπλ', ἀπηλλάχθη βίου.
ἑλέ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πήμασι νοσεῖς;
τεῦ. ὁθούνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.
ἑλέ. ἦλθες γὰρ ὦ ξέν' Ἰλίου κλεινὴν πόλιν;
τεῦ. καὶ ξύν γε πέρσας, αὐτὸς ἀνταπωλόμην.
ἑλέ. ἤδη γὰρ ἧπται, καὶ κατείργασται πυρί;
τεῦ. ὥστ' οὐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.
ἑλέ. ὦ τλῆμον Ἑλένη, διὰ σ' ἀπώλλυνται Φρύγες.
τεῦ. καὶ πρός γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἴργασται κακά.
ἑλέ. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;
τεῦ. ἑπτὰ σχεδόν τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
ἑλέ. χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;
τεῦ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.
ἑλέ. ἦ καὶ γυναῖκα σπαρτιάτιν εἵλετε;
τεῦ. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης.

ἑλέ. εἶδες

ἑλέ εἶδες σὺ τὴν δύστηνον, ἢ κλύων λέγεις;
τεῦ ὥσπερ σέ γ' οὐδὲν ἧσσον ὀφθαλμοῖς ὁρῶ.
ἑλέ σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν.
τεῦ ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
ἑλέ οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
τεῦ αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμην, καὶ νοῦς ὁρᾷ.
ἑλέ ἤδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
τεῦ οὔκουν ἐν Ἄργει, οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς.
ἑλέ αἲ αἲ· κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις.
τεῦ ὡς κεῖνος ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται.
ἑλέ οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
τεῦ ἦν· ἀλλὰ χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν.
ἑλέ ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός;
τεῦ μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
ἑλέ κἀκ τοῦδε Μενέλαον οὔτις οἶδ' ἀφιγμένον;
τεῦ οὐδείς· θανὼν δὲ κλῄζεται καθ' Ἑλλάδα.
ἑλέ ἀπωλόμεσθα· θεστιὰς δ' ἐστὶ κόρη;
τεῦ Λήδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δή.
ἑλέ οὔπω νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὤλεσε κλέος;
τεῦ φασὶ βρόχῳ γ' ἅψασαν εὐγενῆ δέρην.
ἑλέ οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν, ἢ οὐκ εἰσὶ κόροι;
τεῦ τεθνᾶσι, κοὐ τεθνᾶσι· δύο δ' ἐστὸν λόγοι.
ἑλέ πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
τεῦ ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε, φάσ' εἶναι θεώ.
ἑλέ καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
τεῦ σφαγαῖς ἀδελφῆς οὕνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
ἅλις δὲ μύθων· οὐ διπλᾶ χρῄζω στένειν.
ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον τούσδε βασιλείους δόμους,
τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην χρῄζων ἰδεῖν,
συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων,

ὅπῃ νεὼς στείλαιμ' ἂν οὔριον πτερὸν,
ἐς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, οὗ μ' ἐθέσπισεν
οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν
Σαλαμῖνα θέμενον, τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας·

ἑλέ πλοῦς ὦ ξέν' αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν
γῆν τήνδε φεῦγε, πρίν σε παῖδα Πρωτέως
ἰδεῖν, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς· ἄπεστι δὲ,
κυσὶ πεποιθὼς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·
κτείνει γὰρ ἕλλην', ὅντιν' ἂν λάβῃ ξένον·
ὅτου δ' ἕκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν,
ἐγώ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε;

τευ καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι· θεοὶ δέ σοι
ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο·
Ἑλένῃ δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ', οὐ τὰς φρένας
ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολύ·
κακῶς δ' ὄλοιτο, μηδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
ἔλθοι· σὺ δ' εἴης εὐτυχὴς ἀεὶ γύναι·

ἑλέ ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶκτον,
ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω,
δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πένθεσιν; ἒ ἔ·
πτεροφόροι νεάνιδες,
παρθένοι χθονὸς κόραι
σειρῆνες, εἴθ' ἐμοῖς
μόλοιτ', ἔχουσαι τὸν λίβυν
λωτὸν, ἢ σύριγγας αἰλίνοις κακοῖς
τοῖς ἐμοῖσι, σύνοχα δάκρυα,
πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα,
μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνῳδὰ
πέμψειε Φερσέφασσα,
φόνια, φόνια, χάριτας,

ἵν᾽ ἐπὶ δάκρυσι, παρ᾽ ἐμὲ
θ᾽ ὑπὸ μέλαθρα νύχια παι
ᾶνας νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.
χο κυανοειδὲς ἀμφ᾽ ὕδωρ
ἔτυχον, ἕλικά τ᾽ ἀνὰ χλόαν
φοίνικας ἁλιωπέπλους,
αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις
θάλπουσ᾽, ἀμφί τ᾽ ἐν δόνακος ἔρνεσιν,
ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν.
ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔλεγον
ὅτι ποτ᾽ ἔλακεν αἰάγμασι στένουσα,
νύμφα τις οἷα ναὶς,
ὄρεσι φυγάδα γάμον ἱ
εῖσα γοερόν. ὑπὸ δὲ
πέτρινα μύχαλα γύαλα
Πανὸς ἀναβοᾷ γάμους.
ἑλέ ἰὼ ἰώ. θήραμα βαρβάρου πλάτας
Ἑλλανίδες κόραι
ναύτας Ἀχαιῶν
τίς ἔμολεν, ἔμολεν,
δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων,
Ἰλίου κατασκαφὰν,
πυρὶ μέλλουσαν ἰδαίῳ,
δι᾽ ἐμὲ τὰν πολύκτονον,
δι᾽ ἐμὸν ὄνομα πολύπονον.
Λήδα δ᾽ ἐν ἀγχόναις,
θάνατον ἔλαβεν αἰσχύ
νας ἐμᾶς ἐπ᾽ ἀλγέων.
ὁ δ᾽ ἐμὸς ἐν ἁλὶ πολυπλανὴς
πόσις, ὀλόμενος οἴχεται,

Κάστορός τε, συγγόνου τε
διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος,
ἀφανὲς, ἀφανές·
ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα,
γυμνάσιά τε δονακόεντος
Εὐρώτα νεανίαν πόνον·
Χο. αἰ· αἰ· αἰ· αἰ· ὦ δαίμονος πολυστόνου,
μοίρας τε σᾶς γύναι·
αἰὼν δυσαίων
τις ἔλαχεν, ἔλαχεν,
ὅτε σε τέκετο ματρόθεν
Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος,
χιονόχρως κύκνου πτερῷ·
τί γὰρ ἄπεστι σοι κακῶν;
τίνα δὲ βίοτον οὐκ ἔτλας;
μάτηρ μὲν οἴχεται,
δίδυμά τε Διὸς οὐκ εὐ
δαιμονεῖ τέκεα φίλα·
χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὁρᾷς·
διὰ δὲ πολέας ἔρχεται
βάξις, ἅ σε βαρβάροισι
λέχεσι πότνια παραδίδωσιν·
ὁ δὲ σὸς ἐν ἁλὶ,
κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον·
οὐδέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα,
καὶ τὰν χαλκίοικον ὀλβιοῖς·
φεῦ· φεῦ· τίς ἦν Φρυγῶν;
ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς,
ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν
Ἰλίῳ πεύκαν; ἔνθεν ὀλόμενον

σκάφος συναρμόσας
ὁ πριαμίδας,
ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτᾳ
τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν,
ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος,
ὡς ἕλοι γάμον ἐμόν·
ἁ δὲ δόλιος, ἁ πολύκτονος
Κύπρις, Δαναΐδαις ἄγουσα
θάνατον, Πριαμίδαις τε·
ὦ τάλαινα συμφορᾶς·
ἡ δ' χρυσέοις θρόνοις
Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα, τὸν ὠκύπουν
ἔπεμψε μαιάδος γόνον,
ὅς με χλοερὰ
δρεπομέναν ἔσω πέπλων
ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον
ὡς Ἀθάναν μόλοι
μ', ἀναρπάσας δι' αἰθέρος,
τάνδε γαῖαν ἐς ἄνολβον,
ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος·
τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα
παρὰ σιμουντίοις ῥοαῖσι
μαψίδιον ἔχει φάτιν·

χο. ἔχεις μὲν ἀλγείν' οἶδα· συμφέρον δέ σοι,
ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν·

ἑλέ. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην·
ἆρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
γυνὴ γὰρ οὔθ' Ἑλληνὶς, οὔτε βάρβαρος
τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
ἐν ᾧ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν·

τέρας γὰρ ὁ βίος, καὶ τὰ πράγματ' ἐστί μοι·
τὰ μὲν, δι' Ἥραν· τὰ δὲ, τὸ κάλλος αἴτιον·
εἴθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ' αὖθις πάλιν,
αἴσχιον εἶδος, ἀντὶ τοῦ καλοῦ λάβω·
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς, ἃς νῦν ἔχω,
Ἕλληνες ἐπελάθοντο· τὰς δὲ μὴ κακὰς,
ἔσωζον, ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί μου·
» ὅστις μὲν οὖν εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην
» πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως·
ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα·
πρῶτον μὲν οὐκ οὖσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεής·
καὶ τοῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν,
ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά·
ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς,
εἰς βάρβαρ' ἤθη· καὶ φίλων τητωμένη,
δούλη καθέστηκ', οὖσ' ἐλευθέρων ἄπο·
τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα, πλὴν ἑνός·
ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη,
πόσιν ποθ' ἥξειν, καί μ' ἀπαλλάξαι κακῶν·
οὗτος τέθνηκεν· οὗτος οὐκ ἔτ' ἔστι δή·
μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγὼ,
ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τἄδικον τοῦτ' ἔστ' ἐμόν·
ὅδ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ,
θυγάτηρ ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται·
τὼ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένω Διοσκόρω,
οὐκ ἐστόν· ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ,
τοῖς πράγμασι τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ·
τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν εἰς πάτραν,
κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα, τὴν ὑπ' Ἰλίῳ
δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεώ μ' ἐλθεῖν μέτα.

εἰ μὲν γὰρ ἔζη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἂν
ἐς ξύμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανερὰ μόνοις ἂν ἦν.
νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ', οὔτε μὴ σωθῇ ποτε.
τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχην,
γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς,
μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου, πρὸς πλουσίαν
» τράπεζαν ἵζουσ'. ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
» ξυνῇ γυναικὶ, καὶ τὸ σῶμ' ἐστὶ πικρὸν,
» θανεῖν κράτιστον. προβάνοιμ' ἂν οὐ καλῶς.
» ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,
» κἀν τοῖσι δούλοις δυσπρεπὲς νομίζεται.
» σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι, καὶ καλόν.
σμικρὸν δ' ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου.
ἐς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν.
αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι, διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς
γυναῖκες. ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν.
χο Ελένη, τὸν ἐλθόνθ' ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι.
ἑλέ καὶ μὴν σαφῶς γ' ἔλεξεν ὀλωλέναι πόσιν.
χο πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.
ἑλέ καὶ τἄμπαλίν γε τῶνδ' ἀληθείας σαφῆ.
χο εἰς ξυμφορὰν γὰρ ἀντὶ τἀγαθοῦ φέρει.
ἑλέ φόβος γὰρ εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει.
χο πῶς δ' εὐμενείας τοῖσι δ' ἐν δόμοις ἔχεις;
ἑλέ πάντες φίλοι μοι, πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.
χο οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μνήματος λιποῦσ' ἕδραν,
ἑλέ ἐς ποῖον ἕρπεις μῦθον, ἢ παραίνεσιν;
χο ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, ἣ τὰ πάντ' ἐπίσταται,
τῆς ποντίας νηρῇδος ἐκγόνου κόρης,
πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης, εἴτ' ἔστ' ἔτι,

ἤτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δ' ἂν,
πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα, τοὺς γόους τ' ἔχε·
πρὶν δ' οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
λυπουμένῃ γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
τάφον λιποῦσα τόνδε, σύμμιξον κόρῃ,
ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι·
ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε, τί βλέπεις πρόσω;
θέλω δὲ κἀγὼ σοὶ συνεισελθεῖν δόμους,
καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα·
» γυναῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή·
ἑλέ φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν,
βᾶτε, βᾶτε δ' εἰς δόμους,
ἀγῶνας ἔνδον δόμων
ὡς πύθησθε τοὺς ἐμούς·
χο θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς·
ἑλέ ἰὼ μέλεος ἁμέρα,
τίν' ἄρα τάλαινα, τίνα δακρυό
εντα λόγον ἀκούσομαι;
χο μὴ πρόμαντις ἄλγεται;
προλάμβαν' ὦ φίλα γόους·
ἑλέ τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα;
πότερα, δέρκεται φάος,
τέθριππά τ' ἀελίου,
ἐς κέλευθά τ' ἀστέρων, ἢ νέκυσι κατὰ χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν;
χο Εἰς τὸ φέρτερον τίθει
» τὸ μέλλον ὅ, τι γενήσεται·
ἑλέ σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα,
τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν
Εὐρώταν, θανόντος,

ἢ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἄδε μοι.
τί τἀσύνετα;
φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι,
ἢ ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτου σφαγᾶς
αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σάρκας, ἅμιλλα,
θῦμα τριζύγοις θεαῖσι, τῷ τε σύραγγ' ἀοι=
δαῖ σεβίζον Πριαμίδας ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.
χο ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο. τὸ δὲ σὸν, εὐτυχές.
ἑλέ ἰὼ Τροία τάλαινα,
δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι, μέλεά τ' ἔτλας.
τὰ δ' ἐμὰ δῶρα, Κύπρις ἔτεκε,
πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δὲ δάκρυον,
ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν
ἔλαβε πάθεα.
ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν.
ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας
ἔθεντο, σύγγονοι νεκρῶν,
σκαμάνδριον ἀμφὶ φρύγιον οἶδμα.
βοὰν βοὰν δ' Ἑλλὰς
κελάδησε, κἀνοτότυξεν.
ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
ὄνυχι δ' ἁπαλόχροα γένυν
ἔδευσε φονίαισι πλαγαῖς.
ὦ μάκαρ ἀρκαδίᾳ ποτὲ παρθένε
Καλλιστοῖ, Διὸς ἃ λεχέων ἐπέ
βας τετραβάμοσι γυίοις,
ὡς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον.
ἁ μορφᾷ θηρῶν λάχνα γυίων,
ὄμματι λάβρῳ σχῆμα λεαίνης,
ἐξαλλάξασ' ἄχεα λύπης,

ἄν τέ ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσατο,
χρυσοκέρωτ' ἔλαφον, Μέροπος τιτανίδα κούραν,
καλλοσύνας ἕνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας,
ὤλεσεν, ὤλεσεν
πέργαμα Δαρδανίας,
ὀλομένους τ' Ἀχαιούς.

με ὦ τὰς τεθρίππους Οἰνομάου Πίσαν κάτα
Πέλοψ ἁμίλλας ἐξαμιλληθείς ποτε,
εἴθ' ὤφελες τόθ', ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς
πεισθεὶς ἐποίεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον,
πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρέα πατέρα γεννῆσαί ποτε,
ὃς ἐξέφυσεν Ἀερόπης λέκτρων ἄπο,
Ἀγαμέμνον', ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ξυγόν.
πλεῖστον γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπῳ λέγω,
στράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι,
τύραννος οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
ἑκοῦσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις,
καὶ τοὺς μὲν, οὐκ ἔτ' ὄντας, ἀριθμῆσαι πάρα.
τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένους πεφευγότας,
νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς
τλήμων ἀλῶμαι χρόνον ὅσονπερ Ἰλίου
πύργους ἔπερσα. κεἰς πάτραν χρῄζω μολεῖν,
οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Λιβύος τ' ἐρήμους, ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς
πέπλευκα πάσας· χὥταν ἐγγὺς ὦ πάτρας,
πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα· κοὔποτ' οὔριον
εἰσῆλθε λαῖφος, ὥστε μ' εἰς πάτραν μολεῖν.
καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς, ἀπολέσας φίλους,
ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε. ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
πολλοὺς

πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων.
τρόπις δ' ἐλήφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
ἐφ' οἷς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ,
Ἑλένη τε, Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω.
ὄνομα δὲ χώρας, ἥδε καὶ λεὼν
οὐκ οἶδ', ὄχλον γὰρ ἐσπεσεῖν ᾐσχυνόμην,
ὥσθ' ἱστορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας,
» κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνὴρ
» πράξῃ κακῶς ὑψηλὸς, εἰς ἀηθίαν
» πίπτει κακίω τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.
χρεία δὲ τείρει μ'. οὔτε γὰρ σῖτον πάρα,
οὔτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες. αὐτὰ δ' εἰκάσαι
πάρεστι. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι.
πέπλους δὲ τοὺς πρὶν, λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα,
χλιδάς τε, πόντος ἥρπασ'. ἐν δ' ἄντρου μυχοῖς
κρύψας γυναῖκα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ
ἄρξασαν, ἥκω, τούσγε περιλελειμμένους
φίλων φυλάσσειν τἄμ' ἀναγκάσας λέχη.
μόνος δὲ νοστῶ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις
τὰ πρόσφορ', ἤν πως ἐξερευνήσας λάβω.
ἰδὼν δὲ δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε,
πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινὸς,
» προσῆλθον. ἐλπὶς δ' ἔκ τε πλουσίων δόμων
» λαβεῖν τι ναύταις. ἐκ δὲ μὴ 'χόντων βίον,
» οὐδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἄν.
ὠή. τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
ὅστις διαγγείλειε τἄμ' ἔσω κακά;
γρ. τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξῃ δόμων,
καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις,
ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; ἢ κατθανῇ

ἄλλην πεφυκὼς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί.
με ὦ γραῖα, ταῦτα ταῦτ᾽ ἔπη καλῶς λέγεις.
ἔξεστι. πείσομαι γάρ. ἀλλ᾽ ἄνες λόγον.
γρ ἄπελθ᾽. ἐμοὶ γὰρ τοῦτο πρόσκειται ξένε,
μηδένα πελάζειν τοῖσιδ᾽ Ἑλλήνων δόμοις.
με ἆ. μὴ προσῖλλα χεῖρα, μηδ᾽ ὤθει βίᾳ.
γρ πείθῃ γὰρ οὐδὲν, ὧν λέγω. σὺ δ᾽ αἴτιος.
με ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι τοῖσι σοῖς.
γρ πικρῶς ἂν οἶμαί γ᾽ ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους.
με ναυαγὸς ἥκω, ξένος ἀσύλητον γένος.
γρ οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν᾽ ἀντὶ τοῦδ᾽ ἴθι.
με οὔκ. ἀλλ᾽ ἔσω πάρειμι. καὶ σύ μοι πιθοῦ.
γρ ὀχληρὸς ἴσθ᾽ ὤν. καὶ τάχ᾽ ὠθήσῃ βίᾳ.
με αἶ αἶ. τὰ κλεινὰ ποῦ ᾽στί μοι στρατεύματα;
γρ οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθ᾽, οὐκ ἐνθάδε.
με ὦ δαῖμον, ὡς ἀνάξι᾽ ἠτιμώμεθα.
γρ τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν᾽ οἰκτρὸς εἶ;
με πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας.
γρ οὐκοῦν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις.
με τίς δ᾽ ἥδε χώρα; τοῦ δὲ βασίλειοι δόμοι;
γρ Πρωτεὺς τάδ᾽ οἰκεῖ δώματα. Αἴγυπτος δὲ γῆ.
με Αἴγυπτος; ὢ δύστηνος, οἷ πέπλευκ᾽ ἄρα.
γρ τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτόν ἐστί σοι γένος;
με οὐ τοῦτ᾽ ἐμέμφθην. τὰς ἐμὰς στένω τύχας.
γρ Πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.
με ἔστ᾽ οὖν ἐν οἴκοις, ὅντιν᾽ ὀνομάζεις ἄναξ;
γρ τόδ᾽ ἐστὶν αὐτοῦ μνῆμα. παῖς δ᾽ ἄρχει χθονός.
με ποῦ δῆτ᾽ ἂν εἴη; πότερον, ἐκτὸς, ἢ ᾽ν δόμοις;
γρ οὐκ ἔνδον. Ἕλλησι δὲ πολεμιώτατος.
με τίν᾽ αἰτίαν σχὼν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ;

γρ Ἑλέ

γρ Ἑλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τούσδ' ἡ τοῦ Διός·
με πῶς φῄς; τίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον·
γρ ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν·
με πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
γρ Λακεδαίμονος τῆς, δεῦρο νοστήσας ἄπο·
με πότ'; οὔτι που λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχους·
γρ πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς ὦ ξέν' εἰς Τροίαν μολεῖν·
ἀλλ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων· ἔστι γάρ τις ἐν δόμοις
τύχη τύραννος, ᾗ ταράσσεται δόμος·
καιρὸν γὰρ οὐδὲν ἦλθες· ἢν δ' ὁ δεσπότης
λάβῃ σε, θάνατος ξένιά σοι γενήσεται·
εὔνους γάρ εἰμ' Ἕλλησιν, οὐχ ὅσον πικροὺς
λόγους ἔδωκα, δεσπότην φοβουμένη·
με τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεστώσας κλύω,
εἰ τὴν μὲν αἱρεθεῖσαν ἐκ Τροίας ἄγων,
ἥκω δάμαρτα, καὶ κατ' ἄντρα σῴζεται·
ὄνομα δὲ ταὐτὸν τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
δάμαρτος ἄλλη, τοῖσιδ' ἐνναίει δόμοις·
Διός γ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέναι·
ἀλλ' ἤ τις ἐστὶ Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ
Νείλου παρ' ὄχθαις; εἷς γὰρ ὅγε κατ' οὐρανόν·
Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστι, πλὴν ἵν' αἱ ῥοαὶ
τοῦ καλλιδόνακός εἰσιν Εὐρώτα μόνον·
ἁπλοῦν δὲ Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται·
Λακεδαίμονος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος,
Τροίας τε· ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρὴ λέγειν·
πολλοὶ γὰρ ὡς εἴξασιν ἐν πολλῇ χθονί,
ὀνόματα ταὔτ' ἔχουσι, καὶ πόλις πόλει,
γυνὴ γυναικί τ'· οὐδὲν οὖν θαυμαστέον·

οὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλου φευξούμεθα.
» Ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὧδε βάρβαρος φρένας,
» ὃς ὄνομ' ἀκούσας τοὐμὸν, οὐ δώσει βοράν.
κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ· ἐγώ θ', ὃς ἧψά νιν
Μενέλαος, οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.
δόμων ἄνακτα προσμενῶ· ἔχει δέ μοι
διπλὰς φυλάξεις· ἢν μὲν ὠμόφρων τις ᾖ,
κρύψας ἐμαυτὸν, εἶμι πρὸς ναυάγια.
ἢν δ' ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν, τὰ πρόσφορα
τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
» κακῶν δὲ θ' ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις,
» ἄλλους τυράννους, αὐτὸν ὄντα βασιλέα,
» βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
» λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος,
» δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.
Χο. ἤκουσα τᾶς θεσπιῳδοῦ κόρας,
ἃ χρήζουσ' ἐφάνη τυράννοις
δόμοις, ὡς Μενέλαος οὔπω
μελαμφαὲς οἴχεται
δι' ἔρεβος, χθονὶ κρυφθεὶς,
ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἅλιον
τρυχόμενος, οὔπω λιμένων
ψαύσειε πατρίας γᾶς,
ἀλατείᾳ βιότου
ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς
πόδα χριμπτόμενος εἰναλίῳ
κώπᾳ Τρῳάδος ἐκ γᾶς.
Ἑλέ. ἡ δ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἕδρας ἐγὼ πάλιν
στείχω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,

ἣ πάντ'

ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει
πόσιν τὸν ἀμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
πορθμοὺς δ' ἀλᾶσθαι μυρίους πεπλωκότα
ἐκεῖσ' ἐκεῖσε, οὐδ' ἀγύμναστον πλάναις
ἥξειν ὅταν δὴ πημάτων λάβῃ τέλος,
ἓν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται.
ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
ἡσθεῖσ' ἐπεί νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
ἐγγὺς δέ νίν που τῆσδ' ἔφασκ' εἶναι χθονὸς,
ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις,
ὥς μοι πόθ' ἥξεις, ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις.
ἔα, τίς οὗτος; οὔτι που κρυπτεύομαι
Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;
οὐχ ὡς δρομαία πῶλος, ἢ βάκχη θεοῦ,
τάφῳ ξυνάψω κῶλον; ἄγριος δέ τις
μορφὴν ὅδ' ἐστὶν, ὅς με θηρᾶται λαβεῖν.

με. σὲ τὴν ὄρυγμα δεινὸν ἡμιλλημένην,
τύμβου 'πὶ δ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,
μεῖνον τί φεύγεις; ὡς δέμας δείξασα σὸν,
ἔκπληξιν ἡμῖν, ἀφασίαν τε προστιθεῖς.

ἑλέ. ἀδικούμεθ' ὦ γυναῖκες ἐργόμεσθα γὰρ
τάφου, πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε καί μ' ἑλὼν, θέλει
δοῦναι τυράννοις, ὧν ἐφεύγομεν γάμους.

με. οὐ κλῶπές ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν.

ἑλέ. καὶ μὴν στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.

με. στῆσον φόβου μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα.

ἑλέ. ἵστημ' ἐπεί γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπου.

με. τίς εἶ; τίν' ὄψιν σὴν γύναι προσδέρκομαι;

ἑλέ. σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γάρ σε, κἄμ' ἔχει λόγος.

με. οὐ πώποτ' εἶδον προσφερεστέραν δέμας.

» ὦ θεοί. Θεὸς γὰρ καὶ τὸ γινώσκειν φίλους.
ἑλέ ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
με Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον γύναι.
ἑλέ ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γε σέ· οὐδ' ἔχω τί φῶ.
με ἔγνως γὰρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ἑλέ ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
με ποίας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
ἑλέ ἥν σοι δίδωσι Τυνδάρεως ἐμὸς πατήρ.
με ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ.
ἑλέ οὐ νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας μ' ὁρᾷς.
με οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἷς δυοῖν ἔφυν πόσις.
ἑλέ ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφυς;
με ἣν ἄντρα κεύθει, κἀκ Φρυγῶν κομίζομαι.
ἑλέ οὐκ ἔστιν ἄλλη σή τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
με ἤπου φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;
ἑλέ οὐ γάρ με λεύσσων σὴν δάμαρθ' ὁρᾶν δοκεῖς;
με τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ.
ἑλέ σκέψαι τί σου δεῖ. τίς ἐστὶ σου σοφώτερος;
με ἔοικας. οὔτοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.
ἑλέ τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος, ἢ τὰ σά γ' ὄμματα;
με ἐκεῖνο σοῦ μὲν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
ἑλέ οὐκ ἦλθον εἰς γῆν Τρῳάδ', ἀλλ' εἴδωλον ἦν.
με καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται;
ἑλέ αἰθήρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
με τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις.
ἑλέ Ἥρᾳ διάλλαγμ', ὡς Πάρις με μὴ λάβοι.
με πῶς οὖν ἂν ἐνθάδ' ἦσθ', ἐν Τροίᾳ θ' ἅμα;
ἑλέ Τοὔνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὔ.
με μέθες με. λύπας ἅλις ἔχων ἐλήλυθα.
ἑλέ λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις λέχη;

με καὶ

με καὶ χαῖρέ γ᾽, Ἑλένῃ προσφερὴς ὅθ᾽ οὕνεκ᾽ εἶ·
ἑλέ ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ᾽, οὐχ ἕξω πόσιν·
με τοὐκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ᾽ οὔ·
ἑλέ οἳ ἐγώ· τίς ἡμῶν ἐγένετ᾽ ἀθλιωτέρα;
οἱ φίλτατοι λείπουσιν· οὐδ᾽ ἀφίξομαι
Ἕλληνας, οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμήν ποτε·
ἄγγ Μενέλαε, μαστεύων σε κιχάνω μόλις,
πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο·
με τί δ᾽ ἐστίν· ἦ που βαρβάρων συλᾶσθ᾽ ὕπο;
ἄγγ θαυμάστ᾽, ἔλασσον τοὔνομ᾽, ἢ τὸ πρᾶγμ᾽ ἔχων·
με λέγ᾽ ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον·
ἄγγ λέγω πόνους σε μυρίους τλῆναι μάτην·
με παλαιὰ θρηνεῖς πήματ᾽· ἀγγέλλεις δὲ τί;
ἄγγ βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτύχας,
ἀρθεῖσ᾽ ἄφαντος· οὐρανῷ δὲ κρύπτεται,
λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον, οὗ σφ᾽ ἐσῴζομεν,
τοσόνδε λέξασ᾽, ὦ ταλαίπωροι Φρύγες,
πάντες τ᾽ Ἀχαιοί, δι᾽ ἔμ᾽ ἐπὶ Σκαμανδρίοις
ἀκταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε,
δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ᾽ ἔχειν Πάριν·
ἐγὼ δ᾽ ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν᾽ ὅσον μ᾽ ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα, πατέρ᾽ ἐς οὐρανὸν
ἄπειμι· φήμας δ᾽ ἡ τάλαινα Τυνδαρὶς
ἄλλως κακὰς ἤκουσεν· οὐδὲν αἰτία·
ὦ χαῖρε Λήδας θύγατερ ἐνθάδ᾽ ἦσθ᾽ ἄρα·
ἐγὼ δέ σ᾽ ἄστρων ὡς βεβηκυῖαν μυχοὺς
ἤγγελλον, εἰδὼς οὐδὲν, ὡς ὑπόπτερον
δέμας φοροίοις· οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν
ἡμᾶς τόδ᾽ αὖθις, ὡς ἄδην ἐν Ἰλίῳ

πόνους παρεῖχες ὦ πόσι, καὶ συμμάχοις.

με τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῆσδ᾽ ἀληθεῖς. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
ὡς εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.

ελέ ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος,
παλαιὸς· ἡ δὲ τέρψις, ἀρτίως πάρα.
ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν φίλαι,
περιπετάσασα χέρα φίλιον
ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ.

με κἀγώ σε· πολλοὺς δ᾽ ἐν μέσῳ λόγους ἔχων,
οὐκ οἶδ᾽ ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι τανῦν.

ελέ γέγηθα· κρατὶ δ᾽ ὀρθίους ἐθείρας
ἀνεπτέρωκα, καὶ δάκρυ σταλάσσω,
περὶ δὲ γυῖα, χέρας ἔβαλον,
ἡδονὰν ὡς λάβω.
ὦ πόσις, ὦ φιλτάτη πρόσοψις.

με οὐκ ἐμέμφθην.
ἔχω τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα, Λήδας τε,
ἃν ὑπὸ λαμπάδων κόροι
λεύκιπποι, ξυνομαίμονες, ὤλβισαν ὤλβισαν
τοπρόσθεν· ἐκ δόμων δ᾽ ἐνόσφισαν θεοί σ᾽ ὁμοῦ.
πρὸς ἄλλαν δ᾽ ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρέσσω
τὸ κακὸν δ᾽ ἀγαθὸν, σέ τε, κἀμὲ συνάγαγε πόσιν
χρόνιον· ἀλλ᾽ ὅμως ὀναίμαν τύχας.

ελέ ὄναιο δῆτα· ταὐτὰ δὴ ξυνεύχομαι.
δυεῖν γὰρ ὄντοιν, οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ᾽ οὔ.
φίλαι, φίλαι, τὰ πάρος
οὐκέτι στένομεν, οὐδ᾽ ἀλγῶ.
πόσιν ἐμὸν ἔχομεν, ἔχομεν,
ὃν ἔμενον, ἔμενον ἐκ Τροίας

πολυετῆ μολεῖν.
με ἔχεις, ἐγώ τε σ'. ἡλίους δὲ μυρίους
μόγις διελθὼν, ᾐσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
ἐμὰ δὲ δάκρυα, χαρμονὰν
πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας.
ἑλέ τί φῶ; τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε;
ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις.
με κἀγώ σε τὴν δοκοῦσαν ἰδαίαν πόλιν
μολεῖν, Ἰλίου τε μελέους πύργους,
πρὸς θεῶν δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης;
ἑλέ ἒ. ἔ. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις.
ἒ. ἔ. πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.
με λέγ', ὡς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.
ἑλέ ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι.
με ὅμως δὲ λέξον. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν.
ἑλέ οὐκ ἐπὶ λέκτρου βαρβάρου νεανία,
πετομένας κώπας,
πετομένου δ' ἔρωτος ἀθλίων γάμων.
με τίς σε δαίμων, ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;
ἑλέ ὁ Διὸς, ὁ Διὸς, ὦ πόσι παῖς
μ' ἐπέλασε Νείλῳ.
με θαυμαστὰ τοῦ πέμψαντος ὢ δεινοὶ λόγοι.
ἑλέ κατεδάκρυσα, καὶ βλέφαρον ὑγραίνω
δάκρυσιν. ἁ Διός μ' ἄλοχος ὤλεσεν
Ἥρα. Με. τί νων χρήζουσα προσθεῖναι κακῶν;
ἑλέ ὤμοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν, καὶ κρηνῶν,
ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν,
ἔνθεν ἔμολε κρίσις.
με τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηκ' Ἥρα κακῶν;
ἑλέ Κύπρις ὡς ἀφέλοιτο. Με. πῶς, αὔδα.

ἑλέ Πάριν, ὥ μ' ἐπένευσ'. Με. ὦ τλῆμον.
ἑλέ τλάμων, τλάμων, ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ.
με εἶτ' ἀντέδωκ' εἴδωλον, ὥς σέθεν κλύω.
ἑλέ τὰ δὲ κατὰ μέλαθρα πάθεα, πάθεα·
μᾶτερ, οἲ ἐγώ. Με. τί φής;
ἑλέ οὐκ ἔστι μάτηρ· ἀγχόνειον δὲ βρόχον
δι' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγαμος αἰσχύναν.
με ὤμοι· θυγατρὸς δ' Ἑρμιόνης ἐστὶ βίος;
ἑλέ ἄγαμος, ἄτεκνος, ὦ πόσι, καταστένει
γάμον ἄγαμον, αἰσχύναν.
με ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
τάδε καὶ σὲ διώλεσε, μυριάδας τε
χαλκεόπλων Δαναῶν.
ἑλέ ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο, κακόποτμον
ἀραίαν ἔβαλλε θεὸς
ἄπο πόλεος, ἀπό τε σέθεν,
ὅτι μέλαθρα, λέχεά τ' ἔλιπον,
οὐ λιποῦσ' ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις.
χο εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.
ἀγγ Μενέλαε, κἀμοὶ προσδότε τι τῆς ἡδονῆς,
ἣν μανθάνω μὲν κἀυτὸς, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.
με ἀλλ' ὦ γεραιὲ, καὶ σὺ κοινώνει λόγων.
ἀγγ οὐχ ἥδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς;
με οὐχ ἥδε· πρὸς θεῶν δ' ἦμεν ἠπατημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν.
ἀγγ τί φής· νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνους πέρι;
με Ἥρας τάδ' ἔργα, καὶ θεῶν τριασσῶν ἔρις.
ἀγγ ἡ δ' οὖσ' ἀληθῶς, ἔστιν ἥδε σὴ δάμαρ;
με αὕτη· λόγοις δ' ἐμοῖσι πίστευσον τάδε.

ἀγγ. ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφη, τί ποικίλον,
καὶ δυστέκμαρτον, εὖ δέ πως ἀναστρέφει,
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων· ὁ μὲν, πονεῖ.
» ὁ δ' οὐ πονήσας, αὖθις ὄλλυται κακῶς,
» βέβαιον οὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων
σὺ γὰρ, πόσις τε σὸς, πόνων μετέχετε,
σὺ μὲν, λόγοισιν, ὁ δὲ, δορὸς προθυμίᾳ·
σπεύδων δ' ὅτ' ἔσπευδ', οὐδὲν εἶχε, νῦν δ' ἔχει,
αὐτόματα πράξας τἀγάθ', εὐτυχέστατα·
οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα, καὶ Διοσκόρω
ᾔσχυνας, οὐδ' ἔδρασας οἷα κλῄζεται·
νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν,
καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ', ἃς τετραόροις
ἵπποις τροχάζων, παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροις
σὺν τῷδε νύμφη δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον·
» κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν,
» καὶ ξυγγέγηθε, καὶ ξυνωδίνει κακοῖς·
ἐγὼ μὲν εἴην, καὶ πέφυχ' ὅμως λάτρις
ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος
δούλοισι, τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον,
» τὸν νοῦν δέ· κρεῖσσον γὰρ τόδ', ἢ δυοῖν κακοῖν
» ἕν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς,
» ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῶν πέλας·
με. ἄγ' ὦ γεραιέ, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα
μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκ πόνων ἐμῶν·
καὶ νῦν μεταχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας,
ἄγγειλον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις φίλοις
τάδ', ὡς ἔχων εὕρηκας, οἷ τ' ἐσμὲν τύχης,
μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς, τούς τ' ἐμοὺς καραδοκεῖν
ἀγῶνας, οἳ μένουσιν, οὓς ἐλπίζομεν,
καὶ τήνδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς

φρουρεῖν· ὅπως ἂν εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης,
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἢν δυνώμεθα.
ἄγ. ἔσται τάδ᾽ ὦ᾽ναξ· ἀλλά τοι τὰ μάντεων
ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ᾽ ἐστὶ, καὶ ψευδῶν πλέα.
» οὐδ᾽ ἦν ἄρ᾽ ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογὸς,
» οὔτε πτερωτῶν φθέγματ᾽· εὔηθες δέ τοι
» τὸ καὶ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτούς.
Κάλχας γὰρ οὐκ εἶπ᾽, οὐδ᾽ ἐσήμηνε στρατῷ,
νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶν φίλους.
οὐδ᾽ Ἕλενος, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην.
εἴποις ἂν οὕνεχ᾽ ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο;
» τί δῆτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρὴ
» θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντείας δ᾽ ἐᾶν.
» βίου γὰρ ἄλλως δέλεαρ εὑρέθη τόδε,
» κοὐδεὶς ἐπλούτησ᾽ ἐμπύροισιν ἀργὸς ὤν.
» γνώμη δ᾽ ἀρίστη, μάντις, ἥ τ᾽ εὐβουλία.
χο. Εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα μάντεων πέρι,
» χωρεῖ γέροντι· τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἂν
» φίλους, ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
ἑλέ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ᾽, ἀεὶ καλῶς ἔχει.
» ὅπως δ᾽ ἐσώθης ὦ τάλας Τροίας ἄπο,
» κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις
» τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακά.
με. ἦ πόλλ᾽ ἀνήρου μ᾽ ἐν ὀλίγῳ, μιᾷ θ᾽ ὁδῷ.
τί σοι λέγοιμ᾽ ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ συμφορὰς,
τὰ Ναυπλίου τ᾽ εὐβοϊκὰ πυρπολήματα,
Κρήτην τε, Λιβύην θ᾽, ἃς ἐπεστράφην πόλεις,
σκοπιάς τε Περσέως· οὐ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε
μύθων· λέγων τ᾽ ἄν σοι κακ᾽, ἀλγοίην ἔτι·
πάσχων τ᾽ ἔκαμνον· δὶς δ᾽ ἂν λυπηθεῖμεν ἄν.

ἑλέ κάλλιον εἶπας, ἤ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
ἓν δ' εἰπὲ, πάντα παραλιπὼν, πόσον χρόνον
πόντου 'πὶ νώτοις ἅλιον ἐφθείρου πλάνον.
με ἐνιαύσιον, πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
ἔτεσι· διῆλθον δ' ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.
ἑλέ φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας ὦ τάλας χρόνον.
σωθεὶς δ' ἐκεῖθεν, ἐνθάδ' ἦλθες εἰς σφαγάς.
με πῶς φῄς; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας γύναι.
ἑλέ φεῦγ' ὡς τάχιστα· τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονὸς,
θανῇ πρὸς ἀνδρὸς, οὗ τάδ' ἐστὶ δώματα.
με τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
ἑλέ ἥκεις ἄελπτος, ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις.
με ἦ γὰρ γαμεῖν τις τἄμ' ἐβουλήθη λέχη;
ἑλέ ὕβριν θ' ὑβρίζειν εἰς ἔμ', ἣν ἔτλην ἐγώ.
με ἰδίᾳ σθένων τις, ἢ τυραννεύων χθονός;
ἑλέ ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.
με τόδ' ἐς ἐκεῖν' αἴνιγμ', ὃ προσπόλου κλύω.
ἑλέ ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν;
με τοῖς, ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην.
ἑλέ ἦπου προσῄτεις βίοτον; ὢ τάλαιν' ἐγώ.
με τοὔργον μὲν ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.
ἑλέ πάντ' οἶσθ' ἄρ' ὡς ἔοικας ἀμφ' ἐμῶν γάμων.
με οἶδ'· εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τάδ', οὐκ ἔχω.
ἑλέ ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην.
με τίς τοῦδε πειθώ; φίλα γὰρ, εἰ σαφῆ λέγεις.
ἑλέ ὁρᾷς τάφου τοῦδ' ἀθλίους ἕδρας ἐμάς;
με ὁρῶ τάλαινα στιβάδας, ὧν τί σοι μέτα.
ἑλέ ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγάς.
με βωμοῦ σπανίζουσ', ἢ νόμοισι βαρβάροις;
ἑλέ ἐρρύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.

με οὐδ᾽ ἆρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν ἔξεστί μοι;
ἑλέ ξίφος μὲν οὖν σοι μᾶλλον, ἢ τοὐμὸν λέχος.
με οὕτως ἂν εἴην ἀθλιώτατος βροτῶν.
ἑλέ μή νυν καταιδοῦ· φεῦγε δ᾽ ἐκ τῆσδε χθονός.
με λιπών σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.
ἑλέ κρεῖσσον γάρ, ἤ σε τἄμ᾽ ἀποκτεῖναι λέχη.
με ἄνανδρ᾽ ἄρ᾽ εἶπας, Ἰλίου τ᾽ οὐκ ἄξια.
ἑλέ οὐκ ἂν κτάνῃς τύραννον, ὃν σπεύδεις ἴσως.
με οὕτω σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας;
ἑλέ εἴσῃ· τὸ τολμᾶν δ᾽ ἀδύνατον, ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
με σιγῇ παράσχω δῆτ᾽ ἐμὰς δῆσαι χέρας;
ἑλέ εἰς ἄπορον ἥκεις· δεῖ δὲ μηχανῆς τινος.
με δρῶντας γάρ, ἢ μὴ δρῶντας, ἥδιον θανεῖν;
ἑλέ μί᾽ ἔστιν ἐλπίς, ᾗ μόνῃ σωθεῖμεν ἄν.
με ὠνητός, ἢ τολμητός, ἢ λόγων ὕπο;
ἑλέ εἰ μὴ τύραννος ἐκπύθοιτ᾽ ἀφιγμένον.
με ἐρεῖ δὲ τίς μ᾽; οὐ γνώσεταί γ᾽, ὃς εἴμ᾽ ἐγώ;
ἑλέ ἔστ᾽ ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση.
με φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη;
ἑλέ οὐκ· ἀλλ᾽ ἀδελφή· Θεονόην καλοῦσί νιν.
με χρηστήριον μὲν τοὔνομ᾽· ὅ,τι δὲ δρᾷ, φράσον.
ἑλέ πάντ᾽ εἶδ᾽, ἐρεῖ τε συγγόνῳ παρόντα σε.
με θνήσκοιμεν ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τέ μοι.
ἑλέ εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν.
με τί χρῆμα δρᾶσαι; τίν᾽ ὑπάγεις μ᾽ εἰς ἐλπίδα;
ἑλέ παρόντα γαίᾳ μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
με πείσαντε δ᾽, ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα;
ἑλέ κοινῇ τ᾽ ἐκείνῃ ῥᾳδίως, λάθρ᾽ οὐδαμοῦ.
με σὸν ἔργον ὡς γυναικὶ πρόσφορον γύναι.
ἑλέ ὡς οὐκ ἄχρωστα γόνατ᾽ ἐμῶν ἕξει χερῶν.

με φέρ', ἢν δὲ δὴ νῷν μὴ ἀποδέξηται λόγους;
ἑλέ θανῇ· γαμοῦμαι δ' ἡ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
με προδότης ἂν εἴης· τήνδε βίαν σκήψασ' ἔχεις.
ἑλέ ἀλλ' ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα.
με τί φῄς; θανεῖσθαι, κοὔποτ' ἀλλάξειν λέχη;
ἑλέ ταὐτῷ ξίφει γε· κείσομαι δὲ σοῦ πέλας.
με ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν, δεξιᾶς ἐμῆς θίγε.
ἑλέ ψαύω, θανόντος σοῦ, τόδ' ἐκλείψειν φάος.
με κἀγὼ στερηθεὶς σοῦ, τελευτήσω βίον.
ἑλέ πῶς οὖν θανούμεθ', ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
με τύμβου 'πὶ νώτῳ σε κτανὼν, ἐμὲ κτενῶ.
πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα
λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὁ δὲ θέλων, ἴτω πέλας.
τὸ Τρωϊκὸν γάρ, οὐ καταισχυνῶ λέχος.
οὐδ' Ἑλλάδ' ἐλθὼν, λήψομαι πολὺν ψόγον,
ὅστις Θέτιν μὲν ἐστέρησ' Ἀχιλλέως,
τελαμωνίου δ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς,
τὸν Θησέως τε παῖδα· διὰ δὲ τὴν ἐμὴν
οὐκ ἀξιώσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ;
» μάλιστά γε· Εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοὶ,
» εὔψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὕπο,
» κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονὶ,
» κακοὺς δ' ἐφ' ἕρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.
ὦ θεοὶ, γενέσθω δή ποτ' εὐτυχὲς γένος
τὸ ταντάλειον, καὶ μεταστήτω κακῶν.
ἑλέ οἳ ἐγὼ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω.
Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'· ἐκβαίνει δόμων
ἡ θεσπιῳδὸς Θεονόη· κτυπεῖ δόμος,
κλήθρων λυθέντων· φεῦγ'· ἀτὰρ τί φευκτέον·
ἀποῦσα γάρ σε, καὶ παρόντ' ἀφιγμένον,

δεῦρ' οἶδεν· ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην·
Τροίας δὲ σωθεὶς, κἀπὸ βαρβάρου χθονὸς,
εἰς βάρβαρ' ἐλθὼν, φάσγαν' αὖθις ἐμπεσῇ·
θεο ἡγοῦ σύ μοι φέρουσα λαμπτήρων σέλας,
θεῖον δὲ σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν,
ὡς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξαίμεθα·
σὺ δ' αὖ κέλευθον, εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ
στείβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ φλογί·
κροῦσον δὲ πεύκην, ἵνα διεξέλθω πυρός·
νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι, πάλιν
ἐφέστιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε·
Ἑλένη, τί τἀμὰ, πῶς ἔχει θεσπίσματα;
ἥκει πόσις σοι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανὴς,
νεῶν στερηθεὶς, τοῦ τε σοῦ τιμήματος·
ὦ τλῆμον, οἵους διαφυγὼν, ἦλθες πόνους,
οὐδ' οἶσθα νόστον οἴκαδ', εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς·
ἔρις γὰρ ἐν θεοῖσι, σύλλογός τε σοῦ πέρι
ἔσται, πάρεδρος Ζηνὶ τῷδ' ἐν ἤματι·
Ἥρα μὲν, ἥ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν,
νῦν ἐστιν εὔνους, κεἰς πάτραν σῶσαι θέλει
ξὺν τῇδ', ἵν' Ἑλλὰς τοὺς Ἀλεξάνδρου γάμους
δώρημα Κύπριδος ψευδονυμφεύτους μάθῃ·
Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ, μηδὲ πριαμένη φανῇ
τὸ κάλλος, Ἑλένης οὕνεκ' ὠνητοῖς γάμοις·
τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἃ βούλεται Κύπρις,
λέξασ' ἀδελφῷ γ' ἐνθάδ' ὄντα διολέσω,
εἴτ' αὖ μεθ' Ἥρας στᾶσα σὸν σώσω βίον,
κρύψασ' ὁμαίμονι, ὅς με προστάσσει τάδε
ἀπεῖν, ὅταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχῃς,

τὶς εἶς·

τίς ἐστ; ἀδελφῷ τόνδε σημανῶ γ' ἐμῷ
παρόνθ', ὅπως ἂν τοῦ μὲν ἀσφαλῶς ἔχῃ.
Ἑλέ. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ,
καὶ προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα,
ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς, τοῦδέ θ'· ὃν σὺ μόλις ποτὲ
λαβοῦσ', ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν.
μή μου κατείπῃς σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
τόνδ' εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας.
σῶσον δὲ λίσσομαί σε. συγγόνῳ δὲ σῷ
τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σήν ποτε,
χάριτας πονηρὰς, κἀδίκους ὠνουμένη.
» Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν. τὰ κτητὰ δὲ
» κτᾶσθαι κελεύει πάντας. οὐκ ἐς ἁρπαγάς.
» ἐατέος ὁ πλοῦτος, ἄδικός τις ὤν.
» κοινὸς γάρ ἐστιν οὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς,
» καὶ γαῖ', ἐν ᾗ χρὴ δώματ' ἀναπληρουμένους
» τἀλλότρια μὴ 'χειν, μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ.
ἡμᾶς δὲ μακαρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοὶ,
Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ σώζειν πόσει
τῷδ', ὃς πάρεστι, κἀπολάζυσθαι θέλει.
πῶς οὖν θανὼν ἂν ἀπολάβοι; κεῖνος δὲ πῶς
τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσιν ἂν ἀποδοίη ποτέ;
ἤδη τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει.
πότερον, ὁ δαίμων, χ' ὡ θανὼν τὰ τῶν πέλας
βούλοιντ' ἂν, ἢ βούλοιντ' ἂν ἀποδοῦναι πάλιν;
δοκῶ μὲν οὔκουν χρή σε συγγόνῳ πλέον
νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρί.
εἰ δ' οὖσα μάντις, καὶ τὰ θεῖ' ἡγουμένη,
τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς,
τῷ δ' οὐ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις δίκην.

αἰσχρὸν τὰ μέν σε θεῖα πάντ' ἐξειδέναι,
τά τ' ὄντα, καὶ μή, τὰ δὲ δίκαια μὴ 'ἰδέναι.
τήν τ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς
ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης.
Ἑλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν.
ἣ κλῄζομαι καθ' Ἑλλάδ' ὡς προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν, Φρυγῶν τ' ᾤκησα πολυχρύσους δόμους.
ἢν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω, κἀπιβῶ Σπάρτης πάλιν,
κλύοντες, εἰσιδόντες, ὡς τέχναις θεῶν
ὤλοντ', ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἄρ' ἦν φίλων;
πάλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῶφρον αὖθις ἄν.
ἐκδώσομαί τε θυγατέρ', ἣν οὐδεὶς γαμεῖ.
τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν,
ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι.
κεἰ μὲν θανὼν ὅδ' ἐν πυρᾷ κατεσφάγη,
πρόσω σφ' ἀπόντα, δακρύοις ἂν ἠγάπων.
νῦν δ' ὄντα, καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;
μὴ δῆτα παρθέν'. ἀλλά σ' ἱκετεύω τόδε.
δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε, καὶ μιμοῦ τρόπους
» πατρὸς δικαίου. παισὶ γὰρ κλέος τόδε
» κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς,
» εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.
θεο οἰκτρὸν μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
οἰκτρὰ δὲ καὶ σύ. τοῦ δὲ Μενέλεω ποθῶ
λόγους ἀκοῦσαι, τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
με ἐγὼ σὸν οὔτ' ἂν προσπεσεῖν τλαίην γόνυ,
οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα. τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
δειλοὶ γενόμενοι, πλεῖστον αἰσχύνοιμεν ἄν.
» καίτοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς,
» ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.

ἀλλ'

ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε,
αἱρήσομαι, τὸ πρόσθε τῆς εὐδαιμονίας·
ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον
ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν,
ἀπόδος τε, καὶ πρὸς, σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
ἄθλιος ἂν εἴην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανῇ·
ἃ δ' ἄξι' ἡμῶν, καὶ δίκαι' ἡγούμεθα,
καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάψεται,
λέξω τάδ', ἀμφὶ μνῆμα σοῦ πατρὸς πεσών·
ὦ γέρον, ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον,
ἀπόδος, ἀπαιτῶ τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε,
ἣν Ζεὺς ἔπεμψε δεῦρό σοι σώζειν ἐμοί·
οἶδ' οὕνεχ' ἡμῖν οὔποτ' ἀπολέσεις θανών·
ἀλλ' ἥδε πατέρα νέρθεν ἀνακαλούμενον,
οὐκ ἀξιώσει τὸν πρὶν εὐκλεέστατον
κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γάρ ἐστι νῦν·
ὦ νέρτερ' ἅδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
ὃς πόλλ' ἐδέξω τῆσδ' ἕκατι σώματα,
πεσόντα τῷ 'μῷ φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχεις,
ἢ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
ἢ τήνδ' ἀνάγκασόν γ' εὐσεβοῦς πατρὸς
κρείσσω φανεῖσαν, τἄμ' ἀποδοῦναι λέχη·
εἰ δ' ἐμὲ γυναῖκα τὴν ἐμὴν συλήσετε,
ἅ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων, φράσω·
ὅρκοις κεκλήμεθ', ὡς μάθῃς ὦ παρθένε,
πρῶτον μὲν ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ·
κἀκεῖνον, ἢ 'μὲ δεῖ θανεῖν, ἁπλοῦς λόγος·
ἢν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μὴ ποτ' ἀντιθῇ ποδί·
λιμῷ δὲ θηρᾶν τύμβον ἱκετεύοντε νώ,

κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοί, κἄπειτ' ἐμὸν
πρὸς ἧπαρ ὦσαι δίστομον ξίφος τόδε,
τύμβου 'πὶ νώτοις τοῦδε, ἵν' αἵματος ῥοαὶ
τάφου καταστάξωσι· κεισόμεσθα δὲ
νεκρὼ δύ' ἑξῆς τῷδ' ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ,
ἀθάνατον ἄλγος σοί, ψόγος δὲ σῷ πατρί·
οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδ' οὔτε σύγγονος σέθεν,
οὔτ' ἄλλος οὐδείς· ἀλλ' ἐγώ σφ' ἀπάξομαι,
εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς·
τί ταῦτα; δακρύοις ἐς τὸ θῆλυ τρεπόμενος,
ἐλεεινὸς ἦν μᾶλλον, ἢ δραστήριος·
κτεῖν' εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτενεῖς·
μᾶλλόν γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγοις,
ἵν' ἧς δικαία, καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω·
Χο. ἐν σοὶ βραβεύειν ὦ νεᾶνι τοὺς λόγους·
οὕτω δὲ κρῖνον, ὡς ἅπασιν ἁνδάνῃς·
Θεο. ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βούλομαι·
φιλῶ τ' ἐμαυτήν, καὶ κλέος τοὐμοῦ πατρός·
οὐκ ἂν μιάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν
δοίην ἄν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι·
ἔνεστι δ' ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
ἔχουσα, σώζειν Μενέλεων πειράσομαι·
Ἥρα δ' ἐπείπερ βούλεταί σ' εὐεργετεῖν,
ἐς ταυτὸν οἴσω ψῆφον· ἡ Κύπρις δ' ἐμοί,
ἵλεως μὲν εἴη, συμβέβηκε δ' οὐδαμοῦ·
πειράσομαι δὲ παρθένος μένειν ἀεί·
ἃ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίζεις πατρί,
ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος· ἀδικοίην μὲν ἄν,
εἰ μὴ ἀποδώσω· καὶ γὰρ ἂν κεῖνος βλέπων,

ἀπέδω

ἀπέδωκεν ἄν σοι τήνγ' ἔχειν, ταύτῃ δὲ σέ.
» Καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νερτέροις,
» καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ νοῦς
» τῶν κατθανόντων, ζῇ μὲν οὔ, γνώμην δ' ἔχει
» ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.
ὡς οὖν παραινῶ μὴ μακρὰν, σιγήσομαι,
ἅ μου καθικετεύσατ'. οὐδὲ μωρίᾳ
ξύμβουλος ἔσομαι τοῦ κασιγνήτου ποτέ.
εὐεργετῶ γὰρ κεῖνον, οὐ δοκοῦσ' ὅμως.
ἐξ εὐσεβείας ὅσιον, εἰ τίθημι νῦν.
αὐτοὶ μὲν οὖν τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε.
ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδὼν, σιγήσομαι.
» ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε, χ' ἱκετεύετε
» τὴν μέν σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοστῆσαι Κύπριν,
» Ἥρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταυτῷ μένειν,
ἣν εἰς σὲ, καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας.
σὺ δ' αὖ θανών μοι πάτερ, ὅσον ἐγὼ σθένω,
οὔποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβοῦς.
Χο. οὐδείς ποτ' εὐτύχησεν, ἔκδικος γεγώς.
» ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
Ἑλέ. Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώσμεθα.
τοὐνθένδε δή σε τοὺς λόγους φέροντα χρὴ,
κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας.
Με. ἄκουε δὴ νῦν· χρόνιος εἶ κατὰ στέγας,
καὶ συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως.
Ἑλέ. τί τοῦτ' ἔλεξας; εἰσφέρεις γὰρ ἐλπίδας,
ὡς δή τι δράσων χρηστὸν εἰς κοινόν γε νῷν.
Με. πείσειας ἄν τιν', οἵτινες τετραζύγων
ὄχων ἀνάσσουσ', ὥστε νῷν δοῦναι δίφρους;
Ἑλέ. πείσαιμ'· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φευξούμεθα;

πεδίων ἄπειροι, βαρβάρου τ' ὄντες χθονός;
ἀδύνατον εἶπας· Με· φέρε, τί δ' εἰ κρυφθεὶς δόμοις
κτάνοιμ' ἄνακτα τῷδε διστόμῳ ξίφει;
ἑλέ οὐκ ἂν ἀνάσχοιτ', οὐδὲ σιγήσειεν ἂν
μέλλοντ' ἀδελφὴ σύγγονον κατακτανεῖν·
με ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἐστιν, ᾗ σωθεῖμεν ἂν
φεύγοντες· ἣν γὰρ εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει·
ἑλέ ἄκουσον, ἤν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν,
βούλει λέγεσθαι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν;
με κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δὲ κερδανῶ λέγειν,
ἕτοιμός εἰμι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν·
ἑλέ καὶ μὴν γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα
κουραῖσι, καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον·
με σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῷν ἄκος;
ἑλέ παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἔνεστί τις,
ὡς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῷ τάφῳ,
θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι·
με καὶ δὴ παρεῖκεν· εἶτα πῶς ἄνευ νεὼς
σωθησόμεσθα κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας;
ἑλέ δοῦναι κελεύσω πορθμίδ', ᾗ καθήσομαι
κόσμον τάφῳ σῷ, πελαγίας ἐς ἀγκάλας·
με ὡς εὖ τόδ' εἶπας· πλὴν ἕν, εἰ χέρσῳ ταφὰς
θεῖναι κελεύει σ', οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει·
ἑλέ ἀλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα
χέρσῳ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους·
με τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἶτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι,
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταυτῷ σκάφει·
ἑλέ σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα, τούς τε σοὺς
πλωτῆρας, οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας·
με καὶ μὴν ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος·

ἑλέ σε χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιντο, καὶ νεὼς δρόμος.
με ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου.
ἀτὰρ θανόντα τοῦ, μ' ἐρεῖς πεπυσμένη;
ἑλέ σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον,
Ἀτρέως πλέων σὺν παιδί, καὶ θανόνθ' ὁρᾶν.
με καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων.
ἑλέ ἐς καιρὸν ἦλθε· τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο.
τὸ δ' ἄθλιον κεῖν', εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
με πότερα δ' ἐς οἴκους σοι συνεσελθεῖν με χρή,
ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα;
ἑλέ αὐτοῦ μέν· ἢν γὰρ καί τι πλημμελές σε δρᾷ,
τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο, φάσγανόν τε σόν.
ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα, βοστρύχους τεμῶ,
πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,
παρῇδι τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός.
μέγας γὰρ ὁ ἀγών, καὶ βλέπω δύο ῥοπάς·
ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἁλῶ τεχνωμένη,
ἢ πατρίδ' ἀπελθεῖν, καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ὦ πότνι', ἣ Δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς
Ἥρα, δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
αἰτούμεθ', ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν
ῥιπτοῦνθ', ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
σύ θ', ἣ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ,
κούρη Διώνης Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ.
ἅλις δὲ λύμης, ἥν μ' ἐλυμήνω πάρος,
τοὔνομα παρασχοῦσ', οὐ τὸ σῶμ' ἐν βαρβάροις.
θανεῖν δ' ἔασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις,
ἐν γῇ πατρῴᾳ· τί ποτ' ἄπληστος εἶ κακῶν,

» ἔρωτας, ἀπάτας, δόλιά τ' ἐξευρήματα
» ἀσκοῦσα, φίλτρα θ' αἱματηρὰ δωμάτων.
εἰ δ' ἦσθα μετρία, τἄλλά γ' ἡδίστη θεῶν
πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.
χο σὲ τὰν ἐν αὐλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις
μουσεῖα, καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν
ἀηδόνα δακρυόεσσαν,
ἐλθὲ διὰ ξουθᾶν
γενύων ἐλελιζομένα,
θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς,
Ἑλένας μελέας πόνους,
τὸν Ἰλιάδων τ' ἀεὶ
δοῦσα δακρυόεντα πόνον
Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις,
ὃς ἔμολεν ἔμολε πεδία
βαρβάρῳ πλάτᾳ
ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα
Πριαμίδαις ἄγων,
Λακεδαίμονος ἄπο,
λέχεα σέθεν ὡς εἷλε
Πάρις αἰνόγαμος
πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ, καὶ πετρίναις
ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες, ἀΐδαν μέλεαν ἔχουσι,
τάλαιναν τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν.
ἄνυμφα δὲ μέλαθρα κεῖται.
πολλοὺς δὲ πυρσεύσας
φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυτὰν
Εὔβοιαν, εἷλ' Ἀχαιῶν

μονό

μονόκωπος ἀνὴρ, πέτραις
Καφηρίαις ἐμβαλὼν,
Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς,
δόλιον ἀστέρα λάμψας.
ἀλίμενα δ' ὄρε' μέλεα,
βαρβάρου στολᾶς,
ὅτε σὺ τὸ πατρίδος ἄπο, προ
χευμάτων πνοᾷ
τέρας, οὐ τέρας, ἀλλ'
ἔριν Δαναῶν νεφέλας
ἐπὶ ναυσὶν ἄγων,
εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας·
ὅτι θεὸς, ἢ μὴ θεὸς, ἢ τὸ μέσον,
τὶ φῂς, ἐρευνήσας
» βροτῶν μακρότατον πέρας εὑ
» ρεῖν, ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ
» δεῦρο καὶ αὖθις ἐκεῖσε,
» καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
» πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.
σὺ Διὸς ἔφυς ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ·
πτανὸς γὰρ ἐν κόλποις σε Λή
δας ἐτέκνωσε πατήρ·
καὶ ἰαχὴ σὴ καθ' Ἑλλανίαν, ἄδικος,
προδότις, ἄπιστος, ἄθεος· οὐδ' ἔχω
τί τὸ σαφὲς, ὅ, τί ποτ' ἐν βροτοῖς· τὸ θεῶν
ἔπος ἀλαθὲς εὗρον,
» ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
» κτᾶσθε, δορὸς ἀλκαίου
» λόγχαισι καταπαυόμενοι
» πόνους θνατῶν ἀπαθῶς.

εἰ γὰρ ἅμιλλα κρίνει νιν
αἵματος, οὔποτ' ἔρις
λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις,
αἳ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμους,
ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις,
σὰν ἔριν ὦ Ἑλένα·
νῦν δ' οἱ μὲν ἀίδᾳ μέλονται κάτω,
τείχεα δὲ, φλογερὸς ὥστε
Διὸς ἐπέσυτο φλὸξ,
ἐπὶ πάθεα πάθεσι φέρεις,
ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Ἰλίοις·
θεοκ. ὦ χαῖρε πατρὸς μνῆμ'· ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ
ἔθαψα Πρωτεῦ σ', ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·
ἀεὶ δέ σ' ἐξιών τε, κεἰσιὼν δόμους
Θεοκλύμενος παῖς ὅδε, προσεννέπει πάτερ·
ὑμεῖς μὲν οὖν κύνας τε, καὶ θηρῶν βρόχους
δμῶες, κομίζετ' ἐς δόμους τυραννικούς·
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα δή·
οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν·
καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ
εἰς γῆν ἀφῖχθαι, καὶ λεληθέναι σκοπούς,
ἤτοι κατόπτην, ἢ κλοπαῖς θηρώμενον
Ἑλένην· θανεῖται δ', ἤν γε συλληφθῇ μόνον·
ἔα· ἀλλ' ὡς ἔοικε πάντα διαπεπραγμένα
ηὕρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἕδρας
ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἐκπεπόρθμευται χθονός·
ὠή· χαλᾶτε κλῇθρα· λύεθ' ἱππικὰς
φάτνας ὀπαδοί, κἀκκομίζεθ' ἅρματα,
ὡς ἂν πόνου γ' ἕκατι μὴ λάθῃ με γῆς
τῆσδ' ἐκκομισθεῖσ' ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι·

ἐπίσχετ'· ἱστορῶ γὰρ οὓς διώκομεν
παρόντας ἐν δόμοισι, κοὐ πεφευγότας·
αὕτη τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροὸς
λευκῶν ἀμείψασ', ἔκ τε κρατὸς εὐγενοῦς
κόμας, σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας,
χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα
κλαίουσα; πότερον ἐννύχοις πεπεισμένη
στένεις ὀνείροις, ἢ φάτιν τιν' οἴκοθεν
κλύουσα, λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας;
ἑλέ ὦ δέσποτ', ἤδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος,
ὄλωλα· φροῦδα τἀμά, κοὐδὲν εἰμ' ἔτι·
θεο ἐν τῷ δὲ κεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
ἑλέ Μενέλαος, οἴμοι πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι·
θεο οὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις· τάδ' εὐτυχῶ·
πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
ἑλέ κείνη τέ φησιν, ὅ, τε παρὼν ὅτ' ὤλλυτο·
θεο ἥκει γὰρ ὅστις καὶ τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ;
ἑλέ ἥκει· μόλοι γάρ, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν·
θεο τίς ἐστι; ποῦ 'στιν, ἵνα σαφέστερον μάθω;
ἑλέ ὅδ' ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ·
θεο Απολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει·
ἑλέ οἴμοι δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν·
θεο ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνήρ, καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;
ἑλέ Ελλην, Αχαιῶν εἷς, ἐμῷ σύμπλους πόσει·
θεο θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ἑλέ οἰκτρότατον, ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλός·
θεο ποῦ; βαρβάροισι πελάγεσι ναυσθλούμενον;
ἑλέ Λιβύης ἀλιμένοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις·
θεο καὶ πῶς ὅδ' οὐκ ὄλωλε κοινωνῶν πλάτης;
ἑλέ Εσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι·

θεο. λιπὼν δὲ ναὸς ποῦ πάρεστιν ἔκβολα;
ἑλέ. ὅπου κακῶς ὄλοιτο· Μενέλεως δὲ μή.
θεο. ὄλωλ' ἐκεῖνος; ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
ἑλέ. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον, ἐντυχόντες ὡς λέγει.
θεο. ποῦ δὲ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
ἑλέ. νεφέλης λέγεις ἄγαλμα; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
θεο. ὦ Πρίαμε, καὶ γῆ Τρῳὰς, ἔρρεις μάτην.
ἑλέ. κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας.
θεο. πόσιν δ' ἄθαπτον ἔλιπεν, ἢ κρύπτει χθονί;
ἑλέ. ἄθαπτον· οἳ ἐγὼ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
θεο. τῶνδ' οὕνεκ' ἔταμες βοστρύχους ξανθῆς κόμης;
ἑλέ. φίλος γάρ ἐστιν, ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὤν.
θεο. ὀρθῶς μὲν ἥδε συμφορὰ δακρύεται;
ἑλέ. ἐν ἀμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην θανεῖν;
θεο. οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
ἑλέ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἐᾷς;
θεο. πιστὴ γὰρ εἶ σῷ πόσει, φεύγουσά με.
ἑλέ. ἀλλ' οὐκέτ' ἤδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
θεο. χρόνια μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
ἑλέ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; τῶν πάρος λαθώμεθα.
θεο. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.
ἑλέ. σπονδὰς τέμωμεν, καὶ διαλλάχθητί μοι.
θεο. μεθίημι νεῖκος τὸ σόν· ἴτω δ' ὑπόπτερον.
ἑλέ. πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπείπερ εἶ φίλος,
θεο. τί χρῆμα θηρῶσ', ἱκέτις ὠρέχθης ἐμοῦ;
ἑλέ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
θεο. τί δ' ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν;
ἑλέ. Ἕλλησίν ἐστι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ,
θεο. τί δρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
ἑλέ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν.

θεο κτέριζ' ἀνίστη τύμβον, οὗ χρήζεις χθονός.
ἑλέ οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν.
θεο πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησι νόμων.
ἑλέ εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν.
θεο τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
ἑλέ οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχοῦσα πρίν.
θεο ὦ ξένε, λόγων μὲν κληδόν' ἤνεγκας φίλην.
με οὔκουν ἐμαυτῷ γ', οὐ δὲ τῷ τεθνηκότι.
θεο πῶς τοὺς θανόντας θάπτετ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
με ὡς ἂν παρούσης οὐσίας ἕκαστος ᾖ.
θεο πλούτου λέγ' οὕνεχ', ὅτι θέλεις, ταύτης χάριν.
με προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νερτέροις.
θεο τίνος; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
με αὐτὸς σὺ γίνωσκ'· ἀρκέσει γὰρ ἂν δίδως.
θεο ἐν βαρβάροις μὲν, ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
με διδοὺς γε μὲν δή, δυσγενὲς μηδὲν δίδου.
θεο οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν.
με καὶ στρωτὰ φέρετε λέκτρα σώματος κενά.
θεο ἔσται· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;
με χαλκήλαθ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορί.
θεο ἄξια τάδ' ἔσται Πελοπιδῶν, ἃ δώσομεν;
με καὶ τἄλλ', ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα.
θεο πῶς οὖν ἐς οἶδμα; τίνι τρόπῳ καθίετε;
με ναῦν δεῖ παρεῖναι καὶ ἐρετμῶν ἐπιστάτας.
θεο πόσον δ' ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;
με ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις.
θεο τί δή, τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει;
με ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων.
θεο φοίνισσα κώπη ταχύπορος γενήσεται.
με καλῶς ἂν εἴη Μενέλεῳ γε πρὸς χάριν.

θεο ὑμῖν σὺ χωρὶς τῆσδε, δρῶν ἀρκεῖς τάδε.
με μητρὸς τόδ' ἔργον, ἢ γυναικὸς, ἢ τέκνων.
θεο ταύτης ὁ μόχθος ὡς λέγεις, θάπτειν πόσιν.
με ἐν εὐσεβεῖ γοῦν, νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
θεο ἴτω πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν.
ἐλθὼν δ' ἐς οἴκους, ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ,
καί σ' οὐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ,
δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν· φήμας δέ μοι
ἐσθλὰς ἐνεγκὼν, ἀντὶ τῆς ἀχλανίας
ἐσθῆτα λήψῃ, σῖτά τ', ὥστε σ' εἰς πάτραν
ἐλθεῖν· ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ.
σὺ δ' ὦ τάλαινα, μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνύτοις
τρύχου σὺ σαυτήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον·
κοὐκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν πόσις.
με σὸν ἔργον ὦ νεᾶνι, τὸν παρόντα μὲν
στέργειν πόσιν χρή· τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ', ἐᾶν.
ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον.
ἢν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω, καὶ τύχω σωτηρίας,
οἵαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ,
παύσω ψόγου σε τοῦ πρὶν, ἢν γυνὴ γένῃ.
ἑλέ ἔσται τάδ'· οὐδὲ μέμψεται πόσις ποτὲ
ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὢν, εἴσῃ τάδε.
ἀλλ' ὦ τάλας, εἴσελθε, καὶ λουτρῶν τύχε,
ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον· οὐκ ἐς ἀμβολὰς
εὐεργετήσω σ'· εὐμενέστερον γὰρ ἂν
τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα
δρῴης ἂν, ἡμῶν τυγχάνων, οἵων σε χρῆν.
χο ὀρεία ποτὲ δρομάδι κώλῳ
μάτηρ θεῶν ἐσύθη
ἀν' ὑλάεντα νάπη,

ποτάμιόν τε χεῦμ' ὑδάτων,
βαρύβρομόν τε κῦμ' ἅλιον,
πόθῳ τᾶς ἀποιχομένας
ἀρρήτου κούρας.
κρόταλα δὲ βρόμια διαπρύσιον
ἱέντα κέλαδον, ἀνεβόα,
θηρῶν ὅτε ζυγίους
ζεύξασα θεὰ σατίναν,
τὰν ἁρπασθεῖσαν κυκλίων
χορῶν ἔξω παρθενίων.
μετὰ κουρᾶν δ' ἀελλόποδες,
ἁ μὲν, τόξοις Ἄρτεμις,
ἁ δ' ἔγχει Γοργῶ πάνοπλος.
αὐγάζων δ' ἐξ οὐρανίων
ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων
μάτηρ ἔπαυσε πόνων,
μαστεύουσα πόνους
θυγατρὸς ἁρπαγὰς δολίους,
χιονοθρέμμονας δ' ἐπέρα
σ' ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιᾶς.
ῥίπτει δ' ἐν πένθει,
πέτρινα κατὰ δρία πολυνιφέα.
βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς
οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις.
λαῶν δὲ φθείρει γένναν.
ποίμνας δ' οὐχ ἵει θαλερὰς,
βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων.
πολέων δ' ἀπέλειπε βίος,
οὐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι,

βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλανοι·
πηγάς τ' ἀμπαύει δροσερὰς,
λευκῶν ἐκβάλλειν ὑδάτων·
ἐπεὶ δ' ἔπαυσ' εἰλαπίνας
θεοῖς, βροτείῳ τε γένει,
Ζεὺς μειλίσσων στυγίους
ματρὸς ὀργὰς, ἐννέπει,
βᾶτε σεμναὶ χάριτες,
ἴτε τὰν περὶ παρθένῳ
Δηὼ θυμωσαμένᾳ
λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ,
μοῦσαί θ' ὕμνοισι χορὸν
χαλκοῦ δ' αὐδὰν χθονίαν,
τύμπανά τε λάβετε βυρσοτενῆ,
κάλλιστα τότε πρῶτα μακάρων,
Κύπρις γέλασέ τε θεὰ,
δέξατό τ' εἰς χέρας
βαρύβρομον αὐλὸν;
τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ·
ὧν οὐ θέμις, οὔθ' ὅσια
ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,
μῆνιν δ' ἔχεις μεγάλας
ματρὸς ὦ παῖ, θυσίας
οὐ σεβίζουσα θεοῖς·
μέγα τοι δύνανται νεβρῶν
παμποίκιλοι στολίδες,
κισσῷ τε στεφθεῖσα χλόα,
νάρθηκας ἐς ἱεροὺς,
ῥόμβῳ θ' εἱλισσομένα,
κυκλίοις ἔνοσις αἰθερία,

βακχεύουσά τ' ἔθειρα βρομίων,
καὶ παννυχίδες θεᾶς.
ἇ δέ νιν ἄμασιν
ὑπέρβαλε σελάνα·
μορφᾷ μόνον ηὔχεις.
ἑλέ τὰ μὲν κατ' οἴκους, εὐτυχοῦμεν ὦ φίλαι·
ἡ γὰρ συνεκκλέπτουσα Πρωτέως κόρη,
πόσιν παρίντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη,
οὐκ εἶπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ,
οὔ φησιν αὐγὰς εἰσορᾶν, ἐμὴν χάριν·
κάλλιστα δῆτ' ἀνήρπασεν ἐν τύχῃ πόσις.
ἃ γὰρ καθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἅλα,
ταῦτ' ἐμβαλὼν, ὅρπακι γενναίαν χέρα
αὐτὸς κομίζει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβὼν,
ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν·
προὔργου δ' ἐς ἀλκὴν σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο,
ὡς βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ
θήσων, ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος.
πέπλους δ' ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς,
ἃ 'γώ νιν ἐξήσκησα, καὶ λουτροῖς χρόα
ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου·
ἀλλ' ἐκπερᾷ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἐμοὺς
γάμους ἑτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν δοκῶν·
σιγητέον μοι· καί σε προσποιούμεθα
εὔνουν, κρατεῖν τε στόματος, ἢν δυνώμεθα,
σωθέντες αὐτοὶ, καί σε συσσῶσαί ποτε.
θεοκ χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος
δμῶες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
Ἑλένη, σὺ δ' ἤν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
πείθου· μέν' αὐτοῦ· ταὐτὰ γὰρ παροῦσά τε

πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν, ἤν τε μὴ παρῇς.
δέδοικα γάρ σοι, μή τις ἐμπεσὼν πόθος,
πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον,
τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην.
ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόνθ', ὅμως στένεις.
ἑλέ. ὦ καινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχει
τὰ πρῶτα λέκτρα, νυμφικάς θ' ὁμιλίας
τιμᾶν· ἐγὼ δὲ, διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν,
καὶ ξυνθάνοιμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις,
ξυγκατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δέ με
αὐτὸν μολοῦσαν, ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ.
θεοὶ δὲ σοί τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω,
καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
ἕξεις δέ μ' οἵαν χρὴν ἔχειν ἐν δώμασιν
γυναῖκ', ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς,
κἀμ'· ἔρχεται γὰρ δή τιν' εἰς τύχην τάδε.
ὅστις δὲ δώσει ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν,
πρόσταξον, ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω.
θεοκ. χώρει σύ· καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
Σιδωνίαν δὸς, καὶ ἐρετμῶν ἐπιστάτας.
ἑλέ. οὐκοῦν ὅδ' ἄρξει ναὸς, ὃς κοσμεῖ τάφον.
θεοκ. μάλιστ' ἀκούειν τοῦδε χρὴ ναύτας ἐμοὺς.
ἑλέ. αὖθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
θεοκ. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
ἑλέ. ὄναιο, κἀγὼ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
θεοκ. μὴ νῦν ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα.
ἑλέ. ἥδ' ἡμέρα σοι, τὴν ἐμὴν δείξει χάριν.
θεοκ. Τὰ τῶν θανόντων οὐδὲν, ἀλλ' ἁπλῶς πόνος.
ἑλέ. ἔστιν τι κἀκεῖ, κἀνθάδ', ὧν ἐγὼ λέγω;
θεοκ. οὐδὲν κακίω Μενέλεώ μ' ἕξεις πόσιν.

ἑλέ. οὐδὲν

ἑλέ οὐδὲν σὺ μεμπτὸς· τῆς τύχης μέλει μόνον·
θεοκ ἐν σοὶ τόδ', ἢν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως·
ἑλέ Οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν·
θεοκ βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;
ἑλέ ἥκιστα, μὴ δούλευε σοῖς δούλοις ἄναξ·
θεοκ ἀλλ' εἶα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους·
καθαρὰ γὰρ ἡμῖν δώματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε
ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς, φέρειν γάμων
ἀγάλματ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρῆν
γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνῳδίαις
ὑμέναιον Ἑλένης, κἀμὸν, ὡς ζηλωτὸς ᾖ·
σὺ δ' ὦ ξέν', ἐλθὼν πελαγίους ἐς ἀγκάλας,
τῷ τῆσδε πρίν ποτ' ὄντι δοὺς πόσει τάδε,
πάλιν πρὸς οἴκους σπεῦδ', ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ,
στέλλῃ πρὸς οἴκους, ἢ μένων εὐδαιμονῇς·
με ὦ Ζεῦ, πατήρ τε, καὶ σοφὸς κλήζῃ θεὸς,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς, καὶ μετάστησον κακῶν.
ἕλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λύπας τὰς συμφορὰς,
σπουδῇ συνάψαι· κἂν ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ,
ἥξομεν ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης·
ἅλις δὲ μόχθων, οὓς ἐμοχθοῦμεν πάρος·
κέκλησθέ μοι θεοὶ, πολλὰ χρής' ἐμοῦ κλύειν,
καὶ λυπρά· ὀφείλω δ' οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς,
ὀρθῷ δὲ βῆναι ποδί· μίαν δέ μοι χάριν
δόντες, τὸ λοιπὸν εὐτυχῆ με θήσετε·
χο φοίνισσα σιδωνιὰς ὦ
ταχεῖα κώπα, ῥοθίοισι μάτηρ
εἰρεσία φίλα,

χοραγὲ τῶν καλλιχόρων
δελφίνων, ὅταν αὔραις
πέλαγος νήνεμον ᾖ·
γλαυκὰ δὲ πόντου θυγάτηρ
Γαλάνεια, τάδ᾽ εἴπῃ,
κατὰ μὲν ἱστία πετάσατ᾽ αὔραις
λιπόντες ἐναλίαις,
λάβετε δ᾽ εἰλατίνας πλάτας,
ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
πέμποντες εὐλιμένους
περσείων οἴκων Ελέναν ἐπ᾽ ἀκτάς·
ἤ που κόρας ἂν ποταμοῦ
παρ᾽ οἶδμα λευκιππίδας, ἢ προναοῦ
Παλλάδος ἂν λάβοις,
χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς,
ἢ κώμοις ὑακίνθου
νύχιον ἐς εὐφρόναν,
ὃν ἐξαμιλλησάμενος
τροχῷ τέρμονι δίσκου
ἔκανε Φοῖβος τᾷ λακαίνᾳ γᾷ,
βούθυτον ἡμέραν·
ὁ Διὸς δ᾽ εἶπε σέβειν γόνος
μόσχον θ᾽ ἂν λίποιτ᾽ οἴκοις,
ἃς οὔπω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν,
δι᾽ ἀέρος, εἰ ποτανοί·
γενοίμεθα λίβυες
οἰωνοὶ στοχάδες,
ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον,
νίσονται πρεσβυτάτᾳ
σύριγγι πειθόμεναι

ποιμένος,

ποιμένος, ὃς ἄβροχα
πεδία, καρποφόρα τε γᾶς,
ἐπιπετόμενος ἰαχεῖ,
ὁπόταν αἱ δολιχαύχενες
σύννομοι νεφέων δρόμου,
βᾶτε πλειάδες ὑπὸ μέσας,
Ὠρίωνά τ' ἐννύχιον
καρύξατ' ἀγγελίαν,
εὐρώταν ἐφεζόμεναι,
Μενέλαος ὅτι Δαρδάνου
πόλιν ἑλὼν, δόμον ἥξει.
μόλοιτέ ποθ' ἵππειον ἅρμα
δι' αἰθέρος ἱέμενοι
παῖδες τυνδαρίδες,
λαμπρῶν ἄστρων ὑπ' ἀέλλαισιν,
οἳ ναίετ' οὐράνιοι
σωτῆρες τᾶς Ἑλένας
γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον,
κυανόχροά τε κυμάτων
ῥόθια πολιὰ θαλάσσας
ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων
πέμποντες διόθεν πνοάς.
δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου
βάλετε βαρβάρων λεχέων.
ἂν ἰδαίων ἐρίδων
ποινηθεῖσ', ἐκτήσατο, τὰν
οὐκ ἐλθοῦσαν Ἰλίου
φοιβείους ἐπὶ πύργους.
ἀγγ ἄναξ, τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν,
ὡς καιν' ἀκούσῃ πήματ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

θεοκ τί δ' ἐστιν; Αγγ· ἄλλης ἐκπονεῖ μνηστεύματα
γυναικός· Ελένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός·
θεοκ πτεροῖσιν ἀρθεῖσ', ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;
ἀγγ Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθμευται χθονός,
ὃς αὐτὸς αὑτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν·
θεοκ ὦ δεινὰ λέξας, τίς δέ νιν ναυκληρία
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις·
ἀγγ ἥν γε ξένῳ δίδως σύ· τοὺς τε σοὺς ἔχων
ναύτας βέβηκεν, ὡς ἂν ἐν βραχεῖ μάθῃς·
θεοκ πῶς; εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπίδων
εἴσω βέβηκα, μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα,
τοσούσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα·
ἀγγ ἐπεὶ λιποῦσα τούσδε βασιλείους δόμους
ἡ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
σοφώταθ' ἁβρὸν πόδα τιθεῖσ', ἀνέστενε
πόσιν πέλας παρόντα, κοὐ τεθνηκότα·
ὡς δ' ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων,
σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλουν καθείλκομεν,
ζυγῶν τε πεντήκοντα, κἀρετμῶν μέτα,
ἔχουσαν, ἔργου δ' ἔργον ἐξημείβετο·
ὁ μὲν, γὰρ ἱστόν· ὁ δὲ, πλάτην καθίστατο,
ταρσόν τε χειρί· λευκά θ' ἱστί' εἰς ἓν ἦν,
πηδάλιά τε ζεύγλαισι παρακαθίετο·
κἀν τῷδε μόχθῳ, τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,
Ελληνες ἄνδρες Μενέλεῳ ξυνέμποροι;
προσῆλθον ἀκταῖς ναυφόροις ἠσθημένοι
πέπλοισιν· εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾶν·
ἰδὼν δέ νιν παρόντας Ατρέως γόνος,
προσεῖπε, δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων·
ὦ τλήμονες, πῶς, ἐκ τίνος νεώς ποτε

ἀχαιίδος

ἀχαιίδος θραύσαντες ἥκετε σκάφος;
ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλλύμενον συνθάπτετε;
ὃν τυνδαρὶς παῖς ἥδ', ἄνοντα κενοταφεῖ;
οἱ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ,
ἐς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεω, ποντίσματα
φέροντες· ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἥδ' ὑποψία·
λόγος δ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεισβατῶν
ὡς πλῆθος εἴη· διεσκοπῶμεν δ' ὅμως,
τοὺς σοὺς λόγους σώζοντες· ἄρχειν γὰρ νεὼς
ξένον κελεύσας, πάντα συνέχεας τάδε·
καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ῥαδίως ἔσω νεὼς
ἐθέμεθα κουφίζοντα· ταύρειος δὲ πούς
οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,
ἀλλ' ἐξεβρυχᾶτ' ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ,
κυρτῶν τε νῶτα, κἀς κέρας παρεμβλέπων,
μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν· ὁ δ' Ἑλένης πόσις,
ἐκάλεσεν· ὦ πέρσαντες Ἰλίου πόλιν,
οὐκουν ἀναρπάσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
νεανίαις ὤμοισι ταύρειον δέμας,
εἰς πρῷραν ἐμβαλεῖτε; φάσγανόν θ' ἅμα
πρόχειρον ὤσει σφάγια τῷ τεθνηκότι;
οἱ δ' εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες, ἐξανήρπασαν
ταῦρον· φέροντές τ', εἰσέθεντο σέλματα.
μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέρην,
μέτωπά τ' ἐξέπεισεν ἐσβῆναι δόρυ.
τέλος δ' ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
πλήσασα κλιμαντῆρας εὐσφύρου ποδὸς
Ἑλένη, καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις,
ὅτ' οὐκ ἔτ' ὢν λόγοισι Μενέλεως πέλας·
ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιοὺς, λαιούς τ' ἴσοι,

ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζοντο, ὑφ' εἵμασι ξίφη
λαθραῖ' ἔχοντες· ὄρθριά τ' ἐξεπίμπλατο
βοῆς κελεύθου φθέγμαθ', ὡς ἠκούσαμεν·
ἐπεὶ δὲ γαίας ἦμεν οὔτ' ἄγαν πρόσω,
οὔτ' ἐγγὺς, οὕτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ·
ἔτ' ὦ ξέν' εἰς τὸ πρόσθεν ἢ καλῶς ἔχει,
πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὼς μέλουσί μοι·
ὃ δ' εἶπεν, ἅλις μοι· δεξιᾷ δ' ἑλὼν ξίφος,
εἰς πρῷραν εἷρπε· κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
σταθεὶς, νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
τέμνων δὲ δαίμον' ηὔχετ'· ὦ ναίων ἅλα
πόντιε Πόσειδον, Νηρέως θ' ἁγναὶ κόραι,
σώσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς ναυπλίας, δάμαρτά τε
ἄσυλον ἐκ γῆς· αἵματος δ' ἀπορροαὶ
ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὔρια ξένῳ·
καί τις τόδ' εἶπε, δόλιος ἡ ναυκληρία·
πάλιν πλέωμεν Ναξίαν; κέλευε σύ·
σὺ δὲ στρέφ' οἴακ'· ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
Ατρέως σταθεὶς παῖς, ἀνεβόησε συμμάχους·
τί μέλλετ' ὦ γῆς Ελλάδος λωτίσματα
σφάζειν, φονεύειν βαρβάρους, νεώς τ' ἄπο
ῥίπτειν ἐς οἶδμα; ναυάταις δὲ τοῖσι σοῖς
βοᾷ κελευστὴς τὴν ἐναντίαν ὄπα·
οὔκουν ὁ μέν τις λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ,
ὁ δὲ, ξύγ' ἄξας, ὅδ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην,
καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
ὀρθοὶ δ' ἀνῇξαν πάντες, οἱ μὲν, ἐν χεροῖν
κορμοὺς ἔχοντες ναυτικοὺς, οἱ δὲ, ξίφη·
φόνῳ δὲ ναῦς ἐρρεῖτο· παρακέλευσμα δ' ἦν
πρύμνηθεν Ελένης· ποῦ τὸ τρωϊκὸν κλέος;

δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους· σπουδῆς δ' ὕπο
ἔπιπτον· οἱ δ' ὠρθοῦντο· τοὺς δὲ κειμένους,
νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὅπλα,
ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναός· ἠρήμωσε δὲ
σῶν ναυβατῶν ἐρετμά· ἐπ' οἴακων δὲ βὰς
ἄναξ, εἰς Ἑλλάδ' εἶπεν εὐθύνειν δόρυ.
οἱ δ' ἱστὸν ἦρον· οὔριαι δ' ἧκον πνοαί.
βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς. διαφυγὼν δ' ἐγὼ φόνον,
καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα.
ἤδη δὲ κάμνοντ' ὅρμιαν τείνων μέ τις
ἀνείλετ', εἰς δὲ γαῖαν ἐξέβησέ σοι
τάδ' ἀγγελοῦντα. Σώφρονος δ' ἀπιστίας
οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.
Χο. οὐκ ἄν ποτ' ηὔχουν οὔτε σ', οὔθ' ἡμᾶς λαθεῖν
Μενέλαον ὦ 'ναξ, ὡς ἐλάνθανεν παρών.
Θεοκ. ὦ γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς ἐγὼ τάλας,
ἐκπεφεύγασι γάμοι με· κεἰ μὲν ἦν ἁλώσιμος
ναῦς διώγμασι, πονήσας εἷλον ἂν τάχα ξένους·
νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισόμεσθα σύγγονον,
ἥτις ἐν δόμοις ὁρῶσα Μενέλεων, οὐκ εἶπέ μοι.
τοιγὰρ οὔποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν.
Χο. οὗτος, ὦ, ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις δέσποτ' εἰς ποῖον φόνον;
Θεοκ. οἷπερ ἡ δίκη κελεύει μ'· ἀλλ' ἀφίστασθ' ἐκποδών.
Χο. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ σπεύδεις κακά.
Θεοκ. ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὤν; Χ. φρονῶ γὰρ εὖ.
Θεοκ. οὐκ ἔμοιγ', εἰ μή μ' ἐάσεις. Χ. οὐ μὲν οὖν σ' ἐάσομεν.
Θεοκ. σύγγονον κτανεῖν κακίστην; Χ. εὐσεβεστάτην μὲν οὖν.
Θεο. ἥ με προὔδωκε; Χ. καλήν γε προδοσίαν δίκαια δρᾶν.

θεοκ τἀμὰ λέκτρ' ἄλλῳ διδοῦσα; Χ· τοῖσγε κυριωτέροις·
θεοκ κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς; Χ· ὃς ἔλαβε πατρὸς πάρα·
θεοκ ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι· Χ· τὸ δὲ χρεὼν ἀφείλετο·
θεοκ οὐ σὲ τἀμὰ χρὴ δικάζειν· Χ· ἤνγε βελτίω λέγω·
θεοκ ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν·
χο ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ·
θεοκ κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας· Χ· κτεῖνε σύγγονον δὲ σὴν
οὐ κτενεῖς, ἡμῶν ἑκόντων, ἀλλ' ἐμὲ πρὸ δεσποτῶν·
Τοῖσι γενναίοισι δούλοις, εὐκλεέστατον θανεῖν·
Διόσκουροι ἐπίσχες ὀργὰς, αἷσιν οὐκ ὀρθῶς φέρῃ
Θεοκλύμενε, γῆς τῆσδ' ἄναξ· δισσοὶ δέ σε
Διόσκουροι καλοῦμεν, οὓς Λήδα ποτὲ
ἔτικτεν, Ἑλένην θ', ἣ πέφευγε σοὺς δόμους·
οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις·
οὐδ' ἡ θεᾶς Νηρῇδος ἐκγόνη κόρη
ἀδικεῖ σ' ἀδελφὴ Θεονόη, τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσα, πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς·
ἐς μὲν γὰρ ἀεὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον
κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν,
ἐπεὶ δὲ Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα,
καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχετ' οὔνομα, οὐκέτι
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζεῦχθαι γάμοις,
ἐλθεῖν δ' ἐς οἴκους, καὶ συνοικῆσαι πόσει·
ἀλλ' ἴσχε μὲν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράττειν τάδε·
πάλαι δ' ἀδελφὴν, καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν,
ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεούς·
ἀλλ' ἥσσονες ἦμεν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα,
καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν·
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ, συγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω,

πλεῖν ξὺν πόσει σῷ· πνεῦμα δ' ἄξετ' οὔριον·
σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτω διπλώ,
πόντον παριππεύοντε, πέμψομεν πάτραν·
ὅταν δὲ κάμψῃς, καὶ τελευτήσῃς βίον,
θεὸς κεκλήσῃ, καὶ Διοσκόρων μέτα
σπονδῶν μεθέξεις, ξένιά τ' ἀνθρώπων πάρα,
ἕξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ὧδε βούλεται.
οὗ δ' ὥρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος,
Σπάρτης ἀπάρας τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων
κλέψας δέμας σὸν, μὴ Πάρις γήμειέ σε·
φρουροῦ παρ' ἀκτὴν τεταγμένη. νῆσον λέγω,
Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο.
καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα,
μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον.
» Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ, οὐ στυγοῦσι δαίμονες.
» Τῶν δ' ἀναριθμήτων, μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι.
θεοκ ὦ παῖδες Λήδας, καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος
νείκη, μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι.
ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνοιμ' ἐμήν.
κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
ἴσον δ' ἀρίστης, σωφρονεστάτης θ' ἅμα
γεγῶτ' ἀδελφῆς, μονογενοῦς ἀφ' αἵματος.
καὶ χαίρεθ', Ἑλένης οὕνεκ' εὐγενεστάτης
» γνώμης, ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν οὐκ ἔνι.
χο πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων, πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

EVRIPIDIS ION.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΩΝΟΣ.

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως, Ἀπόλλων φθείρας, ἔγκυον ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ, τὸ γεννηθὲν, ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος, καὶ τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἑρμῆς ἀνελόμενος, εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν· εὑροῦσα δ' ἡ προφῆτις, ἀνέθρεψε. τὴν κρέουσαν δὲ, Ξοῦθος ἔγημε. συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις, τὴν βασιλείαν, καὶ τὸν τῆς προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος παῖς οὐκ ἐγένετο. τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος, οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὁ δὲ, ἀγνοῶν, ἐδούλευσε τῷ πατρί. Η σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἑρμῆς.
Ἴων.
Χορὸς ἐκ θεραπαινίδων
Κρεούσης.
Κρέουσα.
Ξοῦθος.
Πρεσβύτης.
Θεράπων Κρεούσης.
Πυθία, ἤτοι προφῆτις.
Ἀθηνᾶ.

Προλογίζει δ᾽ ὁ Ἑρμῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΩΝ.

α Τλας ὁ χαλκέοισι νώ=
τοις οὐρανὸν
θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκ
τρίβων, θεῶν
μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἥ μ' ἐγείνατο
Ἑρμῆν, μεγίστῳ Ζηνὶ δαιμόνων λάτριν.
ἥκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς,
τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἀεί.
ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
οὗ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔζευξεν γάμοις,
βίᾳ Κρέουσαν. ἔνθα προσβόρους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
ἀγνῶς δὲ πατρὶ, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον. ὡς δ' ἦλθε χρόνος,
τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκε βρέφος
εἰς ταὐτὸν ἄντρον, οὗπερ ηὐνάσθη θεῷ
Κρέουσα, κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον
κοίλης ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
προγόνων νόμον σώζουσα, τοῦ τε γηγενοῦς
Ἐριχθονίου κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
φρουρῷ παραζεύξασα φυλακὰς σώματος,
δισσὼ δράκοντε παρθένοις Ἀγραυλίσι
δίδωσι σώζειν. ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ
νόμος τίς ἐστιν, ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις

τρέφειν

τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἣν εἶχε παρθένος χλιδὴν,
τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ὡς θανουμένῳ.
καί μ' ὢν ἀδελφὸς Φοῖβος, αἰτεῖται τάδε·
ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεᾶς πόλιν,
λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
αὐτῷ σὺν ἄγγει, σπαργάνοισί θ', οἷς ἔχει,
ἔνεγκ' ἀδελφῷ τἀμὰ πρὸς χρηστήρια,
καὶ θὲς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γάρ ἐστιν ὡς εἰδῇς ὁ παῖς,
ἡμῖν μελήσει. Λοξίᾳ δ' ἐγὼ χάριν
πράσσων ἀδελφῷ, πλεκτὸν ἐξάρας κύτος
ἤνεγκα. καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἔπι
τίθημι ναοῦ τοῦδ' ἀναπτύξας κύτος,
ἑλικτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὁρᾶθ' ὁ παῖς.
κυρεῖ δ' ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
προφῆτις ἐσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ.
ὄψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ,
ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων τλαίη κόρη,
λαθραῖον ὠδῖν' ἐς θεοῦ ῥῖψαι δόμον
ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν.
οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα. καὶ θεὸς
συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ, μὴ 'κπεσεῖν δόμων.
τρέφει δέ νιν λαβοῦσα. τὸν σπείραντα δὲ
οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ', ἧς ἔφυ.
ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
νέος μὲν οὖν ὢν, ἀμφὶ βωμίους τροφὰς
ἠλᾶτ' ἀθύρων. ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ,
ταμίαν τε πάντων πιστόν. ἐν δ' ἀνακτόροις

θεοῦ καταζῆν δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον·
Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν,
Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιᾶσδ' ὕπο·
ἦν ταῖς Ἀθήναις, τοῖς τε Χαλκοδοντίδαις,
οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολέμιος κλύδων·
ὃν συμπονήσας, καὶ ξυνεξελὼν δορὶ,
γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
οὐκ ἐγγενὴς ὤν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
γεγὼς ἀχαιός· χρόνια δὲ σπείρας λέχη,
ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ'· ὧν οὕνεκα,
ἥκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
ἔρωτι παίδων· Λοξίας δὲ τὴν τύχην
εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοὐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ·
δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξούθῳ, τὸν αὐτοῦ παῖδα· καὶ πεφυκέναι
κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὡς ἐλθὼν δόμους,
γνωσθῇ Κρεούσῃ· καὶ γάμοι τε Λοξίου
κρυπτοὶ γένωνται, παῖς τ' ἔχει τὰ πρόσφορα·
Ἴωνα δ' αὐτὸν κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς,
ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα·
ἀλλ' εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
τὸ κρανθὲν ὡσὰν ἐκμάθω παιδὸς πέρι·
ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα,
δάφνης κλάδοισιν ὄνομα δ', οὗ μέλλει τυχεῖν,
Ἴων' ἐγὼ πρῶτος ὀνομάζω θεῶν·

Ἴων ἅρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
ἥλιος ἤδη λάμπει κατὰ γῆν,
ἄστρα δὲ φλέγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος
ἐς νύχθ' ἱεράν·

παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ
καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν,
ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται.
Σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς,
εἰς ὀρόφους Φοίβου πέταται.
θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθεον
δελφὶς, ἀείδουσ' Ἕλλησι βοὰς,
ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
ἀλλ' ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες,
τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς
βαίνετε δίνας. καθαραῖς δὲ δρόσοις
ἀφυδρανάμενοι, στείχετε ναούς.
στόμα τ' εὔφημον φρουρεῖτ' ἀγαθὸν,
φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσι μαντεύεσθε,
γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
ἡμεῖς δὲ πόνους, οὓς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν ἀεὶ, πτόρθοισι δάφνης,
στέφεσί θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαρὰς θήσομεν, ὑγραῖς τε πέδον
ῥανίσι νοτερὸν, πτηνῶν τ' ἀγέλας, αἳ βλάπτουσιν
σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
φυγάδας θήσομεν. ὡς γὰρ ἀμήτωρ,
ἀπάτωρ τε γεγὼς, τοὺς θρέψαντας
Φοίβου ναοὺς θεραπεύω.
ἄγ' ὦ νεηθαλὲς, ὦ
καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν
σαίρεις ὑπὸ ναοῖς
κήπων ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραὶ,

τὰν ἀέναον παγὰν
ἐκπροϊεῖσαι,
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν.
ᾇ σαίρω δάπεδον θεοῦ
παναμέριος ἅμ' ἡελίου
πτέρυγι θοῇ,
λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ.
ὦ παιὰν, ὦ παιὰν,
εὐαίων, εὐαίων
εἴης ὦ Λατοῦς παῖ.
καλόν γε τὸν πόνον ὦ
Φοῖβέ σοι πρὸ δόμων λατρεύω,
τιμῶν μαντεῖον ἕδραν.
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι,
θεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν.
οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις,
εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν
οὐκ ἀποκάμνω.
Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ.
τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ.
τὸν δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος,
ὄνομα λέγω
Φοίβου τοῦ κατὰ ναόν.
ὦ παιὰν, ὦ παιὰν,
εὐαίων, εὐαίων
εἴης ὦ Λατοῦς παῖ.
ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
δάφνας ὁλκοῖς.
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
γαίας παγὰν,

ἃν ἀποχεύονται Κασταλίας
δῖναι, νοτερὸν ὕδωρ
βάλλων, ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὤν.
εἴθ' οὕτως ἀρὰ, Φοίβῳ
λατρεύων μὴ παυσαίμην,
ἢ παυσαίμαν ἀγαθᾷ μοίρᾳ.
ἔα. ἔα.
φοιτῶσ' ἤδη, λείπουσίν τε
πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας.
αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς,
μηδ' ἐς χρυσήρεις οἴκους
μάρψω σ' αὖ τίξοις. ὦ Ζηνὸς
κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰσχὺν νικῶν.
ὅδε πρὸ θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
κύκλος. οὐκ, ἀλλὰ
φοινικοφαῆ πόδα κινήσεις;
οὐδέν σ' ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβου
σύμμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἄν.
παρά τε πτέρυγας
λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος.
αἱμάξεις εἰ μὴ πείσῃ,
τὰς καλλιφθόγγους ᾠδάς.
ἔα. ἔα.
τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
μῶν ὑπὸ θριγκοὺς, εὐναίας
καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τίξων.
οὐ πείσῃ; χωρῶν ἐν δίναις
ταῖς Ἀλφειοῦ παιδούργει, ἢ

νάπος ἴσθμιον,
ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται,
ναοί θ' οἱ Φοί
βου. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι,
τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας
θνατοῖς. οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
Φοίβῳ δουλεύσω, κοὐ λήξω
τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

χο οὐκ ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις
εὐκίονες ἦσαν αὐλαὶ
θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγυιάτιδες
θεραπεῖαι, ἀλλάγε καὶ παρὰ Λοξίᾳ
τῷ Λατοῦς, διδύμων προσώ
πων καλλίφαρον φῶς.

ἴων ἰδοὺ τάνδ' ἄθρησον,
λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
χρυσέαις ἅρπαις ὁ Διὸς παῖς.
φίλα πρόσιδ' ὄσσοισιν.

χο ὁρῶ. Ιων. καὶ πέλας ἄλλος αὐτοῦ,
πανὸν πυρίφλεκτον αἴρει.

χο τίς ἄρ', ὃς ἐμαῖς μυθεύεται
παρὰ πήναισιν;

ἴων ἀσπιστὰς Ἰόλαος ὃς
κοινοὺς αἰρόμενος πόνους,
δίῳ παιδὶ συναντλεῖ.
καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον
πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου,
τὰν πυριπνέουσαν ἐναίρει
τρισώματον ἀλκάν.

χο πάντα τοι βλέφαρον διώκω.

ἴων σκέψαι κλόνον ἐν τείχεσι
λαΐνοισι γιγάντων.
χο ὧδε δερκώμεθ' ὦ φίλαι.
ἴων λεύσσεις οὖν ἐπ' ἐγκελάδῳ
γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν;
χο λεύσσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.
ἴων τί γάρ, κεραυνὸν ἀμφίπυρον, ὄβριμον,
ἐν Διὸς ἑκηβόλοις χερσίν;
ὁρῶ τὸν δάϊον
Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ,
καὶ βρόμιος ἄλλον
ἀπολεμίοις κισσίνοις βάκτροις
ἐναίρει γᾶς τέκνων ὁ βακχεύς.
σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ,
θέμις γυάλων ὑπερβῆναι
λευκῷ ποδί γ'; Ιων. οὐ θέμις ὦ ξέναι.
χο οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν αὐδάν;
ἴων τίνα δὲ θέλεις; Χο. ἆρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γᾶς
Φοίβου κατέχει δόμος; Ιων. στέμμασί γ' ἐνδυτὸς,
ἀμφὶ δὲ γοργόνες. Χο. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾷ.
ἴων εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων,
καί τι πυθέσθαι χρῄζετε Φοίβου,
πάριτ' ἐς θυμέλας· ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις
μήλοισι, δόμων μὴ πάριτ' ἐς μυχόν.
χο ἔχω μαθοῦσα· θεοῦ δὲ νόμον
οὐ παραβαίνομεν· ἃ δ' ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει.
ἴων. πάντα θεᾶσθ', ὅτι καὶ θέμις, ὄμμασι.
χο μεθεῖσαν δεσπόται θεοῦ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν.
ἴων δμωαὶ δὲ τίνων κλῄζεσθε δόμων;
κρέ Παλλάδος ἔνοικα τρόφιμα μέλαθρα

τῶν ἐμῶν τυράννων· παροῦσας δ' ἀμφὶ τάσδ' ἐρωτᾶ.
ἴων γενναιότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον,
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἶ ποτ' ὦ γύναι.
» Γνοίη δ' ἂν, ὡς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου πέρι,
» τὸ σχῆμ' ἰδών τις, εἰ πέφυκεν εὐγενής.
ἔα ἀλλ' ἐξέπληξάς μ', ὄμμα συγκλῄσασα σὸν,
δακρύοις θ' ὑγράνασ' εὐγενῆ παρηίδα,
ὡς εἶδες ἁγνὰ Λοξίου χρηστήρια.
τί ποτε μερίμνης ἐς τόδ' ἦλθες ὦ γύναι;
οὗ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσοντες θεοῦ,
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ.
κρέ ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν, οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει,
εἰς θαύματ' ἐλθὼν δακρύων ἐμῶν πέρι.
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τούσδ' Ἀπόλλωνος δόμους,
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά.
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔχομεν ἐνθάδ' οὖσά που.
» ὦ τλήμονες γυναῖκες, ὦ τολμήματα
» θεῶν, τί δῆτα, ποῖ δίκην ἀνήσομεν,
» εἰ τῆς κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;
ἴων τί χρῆμ' ἀνερεύνητα δυσθυμῇ γύναι;
κρέ οὐδέν· Μεθῆκα τόξα· τἀπὶ τῷδε δὲ,
ἐγώ τε σιγῶ, καὶ σὺ μὴ φρόντιζέ τι.
ἴων τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίας πάτρας
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;
κρέ Κρέουσα μέν μοι τοὔνομ'· ἐκ δ' Ἐρεχθέως
πέφυκα· πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.
ἴων ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστυ, γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω γύναι.
κρέ τοσαῦτα κεὐτυχοῦμεν ὦ ξέν' οὐ πέρα.
ἴων πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς,

κρέ τί χρῆμ' ἐρωτᾷς ὦ ξέν', ἐκμαθεῖν θέλω·
ἴων ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἔβλασε πατήρ;
κρέ Ἐριχθόνιός γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεῖ·
ἴων ἦ καί σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο;
κρέ εἰς παρθένους γε χεῖρας οὐ τεκοῦσά νιν·
ἴων δίδωσι δ' ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;
κρέ Κέκροπός γε σώζειν παισὶν οὐχ ὁρώμενον·
ἴων ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς·
κρέ τοιγὰρ θανοῦσαι, σκόπελον ᾕμαξαν πέτρας·
ἴων εἶεν· τί δαί; τόδ' ἆρ' ἀληθὲς, ἢ μάτην λόγος,
κρέ τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ·
ἴων πατὴρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσε συγγόνους;
κρέ ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν·
ἴων σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνη;
κρέ βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις·
ἴων πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;
κρέ πληγαὶ τριαίνης, ποντίου σφ' ἀπώλεσαν·
ἴων Μακραὶ δὲ χῶρος ἔστ' ἐκεῖ κεκλησμένος;
κρέ τί δ' ἱστορεῖς τόδ', ὥς μ' ἀνέμνησας τινός·
ἴων τιμᾷ σφε Πύθιος, ἀστραπαί τε πύθιαι;
κρέ τιμᾷ, τιμᾷ, ὡς μήποτ' ὤφελόν σ' εἰσιδεῖν·
ἴων τί δαὶ, στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;
κρέ οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινά·
ἴων πόσις δὲ τίς σ' ἔγημ' Ἀθηναίων γύναι;
κρέ οὐκ ἀστὸς, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός·
ἴων τίς; εὐγενῆ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά·
κρέ Ξοῦθος, πεφυκὼς Αἰόλου, Διός τ' ἄπο·
ἴων καὶ πῶς ξένος σ' ὢν, ἔσχεν οὖσαν ἐγγενῆ;
κρέ Εὔβοι' Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις·
ἴων ὅροις ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὡρισμένη;

κρέ. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
ἴων. ἐπίκουρος ἐλθὼν, κᾆτα σὸν γαμεῖ λέχος;
κρέ. φερνάς γε πολέμου, καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
ἴων. σὺν ἀνδρὶ δ' ἥκεις, ἢ μόνη χρηστήρια;
κρέ. σὺν ἀνδρί· σηκοῖς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου.
ἴων. πότερα, θεατὴς, ἢ χάριν μαντευμάτων;
κρέ. κείνου τε, Φοίβου θ', ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος.
ἴων. καρποῦ δ' ὕπερ γῆς ἥκετ', ἢ παίδων πέρι;
κρέ. ἄπαιδές ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.
ἴων. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ;
κρέ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
ἴων. ὦ τλῆμον, ὡς τἄλλ' εὐτυχοῦσ', οὐκ εὐτυχεῖς.
κρέ. σὺ δ' εἶ τίς; ὥς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.
ἴων. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος, εἰμί τ' ὦ γύναι.
κρέ. ἀνάθημα πόλεως, ἤ τινος πραθεὶς ὕπο;
ἴων. οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, Λοξίου κεκλήμεθα.
κρέ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ὦ ξέν' ἀντοικτείρομεν.
ἴων. ὡς μὴ εἰδόθ' ἥτις μ' ἔτεκεν, ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.
κρέ. ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ στέγας;
ἴων. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος.
κρέ. παῖς δ' ὢν ἀφίκου ναὸν, ἢ νεανίας;
ἴων. βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
κρέ. καί τις γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;
ἴων. οὐ πώποτ' ἔγνων μαστόν· ἣ δ' ἔθρεψέ με.
κρέ. τίς ὦ ταλαίπωρ'; ὡς νοσοῦσ' ηὗρον νόσους.
ἴων. Φοίβου προφῆτις, μητέρ' ὡς νομίζομεν.
κρέ. εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου, τίνα τροφὴν κεκτημένος;
ἴων. βωμοί μ' ἔφερβον, οὑπιών τ' ἀεὶ ξένος.
κρέ. τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσ', ἥτις ποτ' ἦν ἄρα.
ἴων. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.

κρέ ἔχεις δὲ βίοτον; εὖ γὰρ ἤσκησαι πέπλοις.
ἴων τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
κρέ οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς;
ἴων ἔχω γὰρ οὐδὲν ὦ γύναι τεκμήριον.
κρέ φεῦ.
πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταὔτ' ἄλλη γυνή;
ἴων τίς; εἶπον· ἥ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμεν ἄν.
κρέ ἧς οὕνεκ' ἦλθον δεῦρο, πρὶν πόσιν μολεῖν.
ἴων ποῖόν τι χρῄζουσ', ὡς ὑπουργήσω γύναι;
κρέ μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοίβου μαθεῖν.
ἴων λέγοις ἄν· ἡμεῖς δ' ἀλλὰ προξενήσομεν.
κρέ ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἀλλ' αἰδούμεθα.
ἴων οὔτ' ἄρα πράξεις οὐδέν· ἀργὸς ἡ θεός.
κρέ Φοίβῳ μιγῆναι φησί τις φίλων ἐμῶν.
ἴων Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ' ὦ ξένη.
κρέ καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πάρος.
ἴων οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.
κρέ ὅ φησιν αὐτή, καὶ πέπονθεν ἄθλια.
ἴων τί χρῆμα δράσασ', εἰ θεῷ συνεζύγη;
κρέ τὸν παῖδ', ὃν ἔτεκεν, ἐξέθηκε δωμάτων.
ἴων ὁ δ' ἐκτεθεὶς παῖς, ποῦ 'στιν; εἰσορᾷ φάος;
κρέ οὐκ οἶδεν οὐδείς· ταῦτα καὶ μαντεύομαι.
ἴων εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τίνι τρόπῳ διεφθάρη;
κρέ θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν.
ἴων ποίῳ τόδ' ἔγνως χρωμένη τεκμηρίῳ;
κρέ ἐλθοῦσ' ἵν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ εὗρ' ἔτι.
ἴων ἦν δὲ σταλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;
κρέ οὔ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.
ἴων χρόνος δὲ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;
κρέ σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἴπερ ἦν, εἶχ' ἂν μέτρον.

ἴων ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἀθλία.
κρέ οὔκουν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον;
ἴων τί δ' εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών;
κρέ Τὰ κοινὰ χαίρων, οὐ δίκαια δρᾷ μόνος.
ἴων οἴμοι· προσῳδὸς ἡ τύχη τῷ 'μῷ πάθει.
κρέ καὶ σ' ὦ ξέν' οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν.
ἴων καὶ μή γ' ἐπ' οἶκτον μ' ἐξάγ', οὗ λελήσμεθα.
κρέ σιγῶ· πέραινε δ' ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι.
ἴων οἶσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι;
κρέ τί δ' οὐκ ἐκείνῃ τῇ ταλαιπώρῳ νοσεῖ;
ἴων πῶς ὁ θεὸς, ὃ λαθεῖν βούλεται, μαντεύσεται;
κρέ εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.
ἴων αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ 'ξέλεγχέ νιν.
κρέ ἀλγύνεται δέ γ' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.
ἴων οὐκ ἔστιν ὅστις σοὶ προφητεύσει τάδε.
κρέ ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασι κακὸς φανεὶς
Φοῖβος, δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι
δράσειεν ἄν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσου γύναι.
» τῷ γὰρ θεῷ τἀναντί' οὐ μαντευτέον.
» εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,
» εἰ τοὺς θεοὺς ἑκόντας ἐκπονήσομεν
» φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν, ἢ προβωμίοις
» σφαγαῖσι μήλων, ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς.
» ἂν γὰρ βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν,
» ἄκοντα κεκτήμεσθα τἀγάθ' ὦ γύναι.
» ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελούμεθα.
χο Πολλαί γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτῶν.
» μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ἓν δ' ἂν εὐτυχὲς
» μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῳ.
κρέ ὦ Φοῖβε, κἀκεῖ, κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἶ.

ἐς τὴν

ἐς τὴν ἄπουσαν, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι·
σύ γ' οὐκ ἔσωσας τὸν σὸν, ὃν σῶσαί σ' ἐχρῆν,
οὐθ' ἱστορούσῃ μητρὶ, μάντις ὢν ἐρεῖς·
ὡς εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ·
εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτέ·
ἀλλ' ἐᾶν χρὴ τάδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ
κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι·
ἀλλ' ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενῆ πόσιν
Ξοῦθον, πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίου
λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
σίγα πρὸς ἄνδρα, μή τιν' αἰσχύνην λάβω,
διακονοῦσα κρυπτὰ, καὶ προβῇ λόγος,
οὐχ ἧπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσομεν·
„ Τὰ γὰρ γυναικῶν, δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
„ κἀν ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μεμιγμέναι,
„ μισούμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν·
ξου. πρῶτον μὲν, θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
λαβὼν ἀπαρχὰς, χαιρέτω, σύ τ' ὦ γύναι·
μῶν χρόνιος ἐλθών σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδίᾳ;
κρέ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' εἰς μέριμναν· ἀλλά μοι
λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις,
παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαθήσεται·
ξου. οὐκ ἠξίωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν
μαντεύμ'· ἓν γοῦν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με
πρὸς οἶκον ἥξειν, οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων·
κρέ. ὦ πότνια Φοίβου μῆτερ, εἰ γὰρ αἰσίως
ἔλθοιμεν· ἅ, τε νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν,
ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βελτίονα·
ξου. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;
ἴων. ἡμεῖς τά γ' ἔξω· τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,

οἱ πλησίον θάκουσι τρίποδος ξένε,
Δελφῶν ἀριστῆς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος.
ξου. καλῶς· ἔχω δὴ πάνθ', ὅσων ἐχρήζομεν.
στείχοιμ' ἂν εἴσω· καὶ γὰρ ὡς ἐγὼ κλύω,
χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ
τῇδ', αἰσία γὰρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα·
σὺ δ' ἀμφὶ βωμοὺς ὦ γύναι, δαφνηφόρους
λαβοῦσα κλῶνας εὐτέκνους, εὔχου θεοῖς,
χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.
κρέ. ἔσται τάδ', ἔσται· Λοξίας δ' ἐὰν θέλῃ
νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος·
ὅσον δὲ χρήζει, θεὸς γάρ ἐστι, δέξομαι·
ἴων. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
κρυπτοῖσιν αἰεὶ λοιδοροῦσ' αἰνίσσεται;
ἤτοι φιλοῦσα γῆς ὕπερ μαντεύεται,
ἢ καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεών;
ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἐρεχθέως, τί μοι
μέλει, προσήκει τ' οὐδας· ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχουσιν ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια,
δρόσον καθήσω· νουθετητέος δέ μοι
Φοῖβος τί πάσχει παρθένους βίᾳ γαμῶν;
προδίδωσι παῖδας τεκνούμενος λάθρᾳ
θνήσκοντας· ἀμέλει μὴ σύ γ'· ἀλλ' ἐπεὶ κρατεῖς,
• ἀρετὰς δίωκε. Καὶ γὰρ ὅστις ὢν βροτῶν,
• κακὸς πεφύκει, ζημιοῦσιν οἱ θεοί·
πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράψαντας, αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ' οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λοιπῷ δὲ χρήσομαι,

δίκας

δίκας βιαίων δώσετ', ἀνθρώποις γάμων,
σὺ, καὶ Ποσειδῶν, Ζεύς θ', ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ.
ναοὺς τίνοντες δ' ἀδικίας κενώσετε.
τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες, ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακῶς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ
μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.
Χο. σὲ τὰν ὠδίνων λοχίαν,
εἰλείθυιάν τε ἐμὰν
Ἀθάναν ἱκετεύω,
Προμηθεῖ τιτᾶνι λοχευ
θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
κορυφᾶς Διός. ὦ πότνια νίκα,
μόλε πύθιον οἶκον,
ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
πταμένα πρὸς ἀγυιάς,
φοιβήϊος ἔνθα γᾶ,
μεσόμφαλος ἑστία.
παραχορευομένῳ τρίποδι
μαντεύματα κραίνει,
σὺ, καὶ παῖς ἁ λατογενής,
δύο θεαὶ, δύο παρθένοι,
κασίγνηται σεμναὶ τοῦ φοίβου.
ἱκετεύσατε δ' ὦ κόραι,
τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως
γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς
μαντεύμασι κύρσαι.
» ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει
» θνατοῖς εὐδαιμονίας
» ἀκίνητον ἀφορμὰν

τέκνων, οἷς ἂν καρποτρόφοι
λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
πατρίοισι νεανίδες ἧβαι,
διαδέκτορα πλοῦτον
ὡς ἕξοντές γ' ἐκ πατέρων
ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις·
ἀλκά τε γὰρ ἐν κακοῖς,
σύν τ' εὐτυχίαις, φίλον,
δορί τε γᾷ πατρίᾳ φέρει
σωτήριον ἀλκάν·
ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρος,
βασιλικῶν θαλάμων τ' εἶεν
τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων·
τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστυγῶ
βίον· ᾧ τε δοκεῖ, ψέγω·
μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς,
εὔπαιδος ἐχοίμαν·
ὦ Πανὸς θακήματα, καὶ
παραυλίζουσα πέτρα,
μυχοῖ δαισὶ μακραῖς,
ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῖν
ἀγραύλου κόραι τρίγονοι,
στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος ναῶν
συρίγγων ὑπ' αἰόλας
ἰαχᾶς ὕμνων,
ὅταν αὐλίοις συρίζῃς
ὦ Πὰν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
ἵνα τεκοῦσά τις
παρθένος ὦ μελέα, βρέφος Φοίβῳ
πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν,

θηρσί τε

θηρσί τε φονίαν
δαῖτα πικρῶν γάμων
ὕβριν, οὔτ' ἐπὶ κερκίσιν, οὔτε λόγοις
φάτιν ἄϊον εὐτυχίας μετέχειν,
θεόθεν τέκνα θνατοῖς.
ἴων πρόσπολοι γυναῖκες, αἳ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων
θυοδόκων φρούρημ' ἔχοντα δεσπότην φυλάσσετε,
ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα, καὶ χρηστήριον
Ξοῦθος, ἢ μίμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδίαν;
χο ἐν δόμοις ἔστ' ὦ ξέν'· οὔπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε.
ὡς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος, τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν
δοῦπον· ἐξιόντα τ' ἤδη δεσπότην ὁρᾶν πάρα.
ξου ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου, πρέπουσά μοι.
ἴων χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε· καὶ δύ' ὄντ' εὖ πράξομεν;
ξου δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς, σώματός τ' ἀμφὶ πτυχάς.
ἴων εὖ φρονεῖς μέν, ἤ σ' ἔμηνε θεοῦ τις ὦ ξένε βλάβη;
ξου σωφρονῶ τὰ φίλταθ' εὑρὼν, εἰ φυγεῖν ἐφίεμαι.
ἴων παῦε· μὴ ψαύσας, τὰ τοῦ θεοῦ=
-στέμματα ῥήξεις χερί.
ξου ἅψομαι, κοὐ ῥυσιάζω· τἀμὰ δ' εὑρίσκω φίλα.
ἴων οὐκ ἀπαλλάξῃ πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν;
ξου ὡς τί δὴ φεύγεις ἐμὲ σαυτοῦ γνωρίσας τὰ φίλτατα;
ἴων ὀφείλω φρενοῦν ἀμούσους, καὶ μεμηνότας ξένους.
ξου κτεῖνε, καὶ πίμπρη· πατρὸς γὰρ ἢν κτάνῃς, ἔσῃ φονεύς.
ἴων ποῦ δέ μοι πατὴρ σύ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν ἐμοί;
ξου οὔ· τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τἀμὰ σημήνειεν ἄν;
ἴων καὶ τί μοι λέξεις;-
=ξου πατὴρ σός εἰμι, καὶ σὺ παῖς ἐμός.
ἴων τίς λέγει τάδε;-
-ξου ὅς σ' ἔθρεψεν ὄντα Λοξίας ἐμόν.

ἴων μαρτυρεῖς σαυτῷ. -
-ξοῦ τὰ τοῦ θεοῦ γ᾽ ἐκμαθὼν χρηστήρια.
ἴων ἐσφάλης αἴνιγμ᾽ ἀκούσας. =
=ξοῦ οὐκ ἄρ᾽ ὄρθ᾽ ἀκούομεν;
ἴων ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου; =
=ξοῦ τὸν συναντήσαντά μοι,
ἴων τίνα συνάντησιν; =
=ξοῦ δόμων τῶνδ᾽ ἐξιόντι τοῦ θεοῦ,
ἴων συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; =
-ξοῦ παῖδ᾽ ἐμὸν πεφυκέναι.
ἴων σὸν γεγῶτ᾽, ἢ δῶρον ἄλλως; -
-ξοῦ δῶρον ὄντα δ᾽ ἐξ ἐμοῦ.
ἴων πρῶτα δῆτ᾽ ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; -
-ξοῦ οὐκ ἄλλῳ τέκνον.
ἴων ἡ τύχη πόθεν ποθ᾽ ἥκει; -
-ξοῦ δύο μίαν θαυμάζομεν.
ἴων ἔα. τίνος δέ σοι μητρὸς πέφυκα; -
-ξοῦ οὐκ ἔχω φράσαι.
ἴων οὐδὲ Φοῖβος εἶπε; -
-ξοῦ τερφθεὶς τοῦτο, κεῖν᾽ οὐκ ἠρόμην.
ἴων γῆς ἄρ᾽ ἐκπέφυκα μητρός. -
-ξοῦ οὐ πέδον τίκτει τέκνα.
ἴων πῶς ἂν οὖν εἴην σός; =
-ξοῦ οὐκ οἶδ᾽, ἀναφέρω δ᾽ εἰς τὸν θεόν.
ἴων φέρε λόγων ἀψώμεθ᾽ ἄλλων. -
-ξοῦ ταῦτ᾽ ἄμεινον ὦ τέκνον.
ἴων ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; -
-ξοῦ μωρίᾳ γε τοῦ νέου.
ἴων πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθέως; -
-ξοῦ οὐ γὰρ ὕστερόν γέ πω.

ἴων ἆρα

Ἴων. ἆρα δή τ᾽ ἐκεῖ μ᾽ ἔφυσας;
Ξου. τῷ χρόνῳ γε συντρέχει.
Ἴων. κᾆτα πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο; Ξου. ταῦτ᾽ ἀμηχανῶ.
Ἴων. διὰ Μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου.
Ξου. τοῦτο κἄμ᾽ ἀπαιολεῖ.
Ἴων. Πυθίαν δ᾽ ἦλθες πέτραν πρίν;
Ξου. ἐς Φανάς γε βακχίου.
Ἴων. προξένων δ᾽ ἐν τῷ, κατέσχες;
Ξου. ὅς με Δελφίσιν κόραις,
Ἴων. ἐθίασέ σ᾽, ἢ πῶς τάδ᾽ αὐδᾷς;
Ξου. μαινάσιν τε βακχίου.
Ἴων. ἔμφρον᾽, ἢ κάτοινον ὄντα;
Ξου. βακχίου πρὸς ἡδοναῖς.
Ἴων. τοῦτ᾽ ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν.
Ξου. ὁ πότμος σ᾽ ἐξεῦρε τέκνον.
Ἴων. πῶς δ᾽ ἀφικόμεσθα ναούς;
Ξου. ἔκβολον κόρης ἴσως.
Ἴων. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον.
Ξου. πατέρα νῦν δέχου τέκνον.
Ἴων. Τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. Ξου. εὖ φρονεῖς ἄρα.
Ἴων. καὶ τί βουλόμεσθά γ᾽ ἄλλο;
Ξου. νῦν ὁρᾷς, ἃ χρή σ᾽ ἐρᾶν.
Ἴων. ἢ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς;
Ξου. ἦ σοί γε γίγνεται.
Ἴων. ἦ θίγω δῆθ᾽, οἵ μ᾽ ἔφυσαν;
Ξου. πειθόμενός γε τῷ θεῷ.
Ἴων. χαῖρέ μοι πάτερ.
Ξου. φίλον γε φθέγμ᾽ ἐδεξάμην τόδε.
Ἴων. ἡμέρα θ᾽ ἡ νῦν παροῦσα.
Ξου. μακάριόν γ᾽ ἔθηκέ με.

ἴων ὦ φίλη μῆτερ, πότ᾽ ἆρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν, ἥτις εἶ ποτ᾽ εἰσιδεῖν·
ἀλλ᾽ ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ᾽ οὐδὲν δυναίμεθα·
χο κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν εἰς τέκν᾽ εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν, τούς τ᾽ Ἐρεχθέως δόμους·
ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν, θεὸς
ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ᾽ ἐμοί τε σε·
σύ τ᾽ αὖ τὰ φίλταθ᾽ εὗρες, οὐκ εἰδὼς πάρος·
ὃ δ᾽ ἦξας ὀρθῶς, τοῦτο κἀμ᾽ ἔχει πόθος,
ὅπως σύ τ᾽ ὦ παῖ μητέρ᾽ εὑρήσεις σέθεν,
ἐγώ θ᾽, ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς·
χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ᾽, ἴσως εὕροιμεν ἄν·
ἀλλ᾽ ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ᾽, ἀλητείαν τε σὴν,
εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρὶ,
οὗ σ᾽ ὄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀναμένει πατρὸς,
πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
δυοῖν, κεκλήσῃ δυσγενὴς, πένης θ᾽ ἅμα,
ἀλλ᾽ εὐγενής τε, καὶ πολυκτήμων βίου·
σιγᾷς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις;
εἰς φροντίδας δ᾽ ἀπῆλθες· ἐκ δὲ χαρμονῆς
πάλιν μεταστὰς, δεῖμα προσβάλλεις πατρί·
ἴων Οὐ ταὐτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων,
Πρόσωθεν ὄντων, ἐγγύθεν θ᾽ ὁρωμένων·
ἐγὼ δὲ, τὴν μὲν συμφορὰν, ἀσπάζομαι,
πατέρα σ᾽ ἀνευρών· ὧν δὲ γινώσκω πέρι,
ἄκουσον· εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας
κλεινὰς Ἀθήνας, οὐκ ἐπείσακτον γένος,
ἵν᾽ ἐσπεσοῦμαι δύο νόσω κεκτημένος,
πατρός τ᾽ ἐπακτοῦ, καὐτὸς ὢν νοθαγενής·

καὶ

καὶ τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος, ἀσθενὴς μὲν ὤν,
μηδὲν καὶ οὐδὲν ὢν κεκλήσομαι·
ἢν δ' ἐς τὸ πρῶτον πόλεως ὁρμηθεὶς ζυγὸν
ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὕπο,
μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
ὅσοι δὲ χρηστοὶ, δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ,
σιγῶσι, κοὐ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα,
γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι,
οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβου πλέα·
τῶν δ' αὖ λογίων τε, χρωμένων τε τῇ πόλει
εἰς ἀξίωμα βὰς, πλέον φρουρήσομαι
ψήφοισιν· οὕτω γὰρ τάδ' ὦ πάτερ φιλεῖ,
οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι, κἀξιώματα,
τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι·
ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυς ὢν,
γυναῖκά θ' ὡς ἄτεκνον, ἣ κοινουμένη
τὰς συμφοράς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν,
αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς·
πῶς δ' οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδὸς,
ἡ δ' οὖσ' ἄτεκνος, τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς·
κᾆτ' ἢ προδοὺς σύ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς,
ἢ τἀμὰ τιμῶν, δῶμα συγχέας ἔχῃς·
ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανασίμων,
γυναῖκες εὗρον, ἀνδράσιν διαφθοράς·
ἄλλως τε, τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω πάτερ,
ἄπαιδα γηράσκουσαν· οὐ γὰρ ἀξία
πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὖσ' ἀπαιδίαν νοσεῖν·
τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνουμένης,
τὸ μὲν πρόσωπον ἡδὺ, τἀν δόμοισι δέ.

» λυπηρά. τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
» ὅστις δεδοικὼς, καὶ παραβλέπων βίον,
» αἰῶνα τείνει; δημότης δ' ἂν εὐτυχὴς
» ζῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον, ἢ τύραννος ὤν.
» ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
» ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ, κατθανεῖν φοβούμενος.
» εἴποις ἂν ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
» πλουτεῖν τε τερπνόν; οὐ φιλῶ ψόφους κλύειν
» ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον, οὐδ' ἔχειν πόνους.
» εἴη γ' ἐμοὶ μέτρια μὴ λυπουμένῳ.
» ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ', ἄκουσόν μου πάτερ.
» τὴν φιλτάτην μὲν πρῶτον ἀνθρώπων σχολὴν,
» ὄχλον τε μέτριον· οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ
» πονηρὸς οὐδεὶς κεῖνο δ' οὐκ ἀνασχετὸν,
» εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν,
» θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς, ἢ γόοισιν, ἢ βροτῶν
» ὑπηρετῶν, χαίρουσιν οὐ γοωμένοις.
καὶ τοὺς μὲν, ἐξέπεμπον· οἱ δ' ἧκον ξένοι.
ὥσθ' ἡδὺς αἰεὶ καινὸς ὢν, καινοῖσιν ἦν.
ὃ δ' εὐκτὸν ἀνθρώποισι, κἂν ἄκουσιν ᾖ,
δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος, ἡ φύσις θ' ἅμα
παρεῖχε τῷ θεῷ· ταῦτα συννοούμενος,
κρείσσω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τἀκεῖ πάτερ.
» ἔα δ' ἐμαυτῷ ζῆν· ἴση γὰρ ἡ χάρις,
» μεγάλοισι χαίρειν, σμικρά θ' ἡδέως ἔχειν.
Χο. καλῶς ἔλεξας, εἴπερ οὓς ἐγὼ φιλῶ,
ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.
Ξο. παῦσαι λόγων τῶνδ'· εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο.
θέλω γὰρ οὗπερ σ' ηὗρον ἄρξασθαι τέκνον,

κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
θῦσαί θ' ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν·
καὶ νῦν μὲν ὡς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον,
δείπνοισι τέρψω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς
ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὡς οὐκ ὄντ' ἐμόν·
καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
λυπεῖν, ἄτεκνον οὖσαν, αὐτὸς εὐτυχῶν·
χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων, προσάξομαι
δάμαρτ' ἐᾶν σε σκῆπτρα τἄμ' ἔχειν χθονός.
Ἴωνα δ' ὀνομάζω σε, τῇ τύχῃ πρέπον,
οὕνεκ' ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ,
ἴχνος συνῆψας πρῶτος· ἀλλὰ τῶν φίλων
πλήρωμ' ἀθροίσας, βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ
πρόσειπε· μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν,
ὑμῖν δὲ σιγᾶν δμωίδεσι λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.

ἴων στείχοιμ' ἄν· ἓν δὲ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
εἰ μὴ γὰρ ἥτις μ' ἔτεκεν, εὑρήσω πάτερ,
ἀβίωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεών,
ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
ὥς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥησία·
καθαρὰν γὰρ ἤν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,
κἂν τοῖς λόγοισιν ἀστὸς ᾖ, τό γε στόμα
δοῦλον πέπαται, κοὐκ ἔχει παῤῥησίαν.

χο ὁρῶ δάκρυα μὲν, καὶ πενθίμους ἄλλας
γε στεναγμῶν ἐσβολάς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν
πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ,
αὐτὴ δ' ἄπαις ᾖ, καὶ λελειμμένη τέκνων.

τίν᾽ ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς,
ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν;
πόθεν ὁ παῖς ὅδ᾽ ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
τρόφιμος ἐξέβα; γυναικῶν τίνος;
οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα,
μή τιν᾽ ἔχῃ δόλον.
δειμαίνω συμφοράν,
ἐφ᾽ ὅποτε βάσεται,
ἄτοπος· ἄτοπα γὰρ
παραδίδωσί μοι,
τῷδε ποτ᾽ εὔφημα.
ἔχει δόλον, τύχαν θ᾽ ὁ παῖς,
ἄλλων τραφεὶς ἐξ αἱμάτων.
τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;
φίλαι, πότερ᾽ ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς
ἐς οὖς γεγωνήσομεν
πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ᾽ ἔχουσ᾽, ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νῦν δ᾽ ἡ μὲν, ἔρρει συμφοραῖς, ὁ δ᾽ εὐτυχεῖ,
πολιὸν ἐσπεσοῦσα γῆρας.
πόσις δ᾽ ἀτίετος φίλων.
μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους,
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσε τύχης.
ὄλοιτ᾽, ὄλοιτ᾽, ὦ πότνιαν
ἐξαπαφὼν ἐμάν,
καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
καλλίφλογα πέλανον
ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας.
τὸ δ᾽ ἐμὸν εἴσεται τυραννίδος, τυραννίδος φίλα.
ἤδη πελάσας, δείπνων κυρεῖ

παῖς, καὶ πατὴρ νέως νέων,
ἵνα δειράδες Παρνασοῦ
πέτρας ἔχουσαι σκόπελον,
οὐράνιόν θ' ἕδραν,
ἵνα Βάκχιος ἀμφιπόρους ἀνέχων
πεύκας, λαιψηρὰ πηδᾷ
νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις·
μήποθ' ἐς ἐμὰν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς·
νέαν δ' ἁμέραν ἀπολιπὼν, θάνοι·
στενομένα γὰρ ἂν πόλις, ἔχοι
σκῆψιν, ξενικὸν εἰσβολὰν
ἁλίσας ὁ πάρος ἀρχαγὸς
ὢν Ερεχθεὺς ἄναξ·
κρέ ὦ πρέσβυ παιδαγώγ' Ερεχθέως, πατρὸς
τοὐμοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
ὥς μοι συνησθῇς εἴ τι Λοξίας ἄναξ
θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο·
• Σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς·
ἃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακὸν,
εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκύ·
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμόν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὖσ', ἀντικηδεύω πατρός·
πρ ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων
ἤθη φυλάσσεις, κοὐ καταισχύνασ' ἔχεις
τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους αὐτόχθονας·
ἕλχ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα, καὶ κόμιζέ με·
αἰπεινά δέ μοι μαντεῖα· τοῦ γήρως δέ μοι
συνεκπονοῦσα κῶλον, ἰατρὸς γενοῦ·
κρέ ἕπου νῦν· ἴχνος δ' ἐκφύλασσ', ὅπου τιθεῖς·

πρ ἰδού. Τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.
κρέ βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονός.
πρ καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.
κρέ ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ 'παρεσκέπω.
πρ οὔκουν ἑκών γε, τοῦ δ' ἄκοντος οὐ κρατῶ.
κρέ γυναῖκες, ἱστῶν τῶν ἐμῶν, καὶ κερκίδος
δούλευμα πιστόν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις,
βέβηκε παίδων, ὧνπερ οὕνεχ' ἥκομεν,
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθά μοι, μηνύσατε.
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαράν.
χο ἰὼ δαῖμον.
τὸ φροίμιον μὲν τῶν λόγων, οὐκ εὐτυχές.
ἰὼ τλᾶμον.
ἀλλὰ τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ;
εἶεν· τί δρῶμεν θάνατος ὧν κεῖται πέρι;
κρέ τίς ἥδε μοῦσα, χὠ φόβος τίνων πέρι;
χο εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν, ἢ τί δράσομεν;
κρέ εἶφ' ὡς ἔχεις γε συμφορὰν τίν' εἰς ἐμέ.
χο εἰρήσεταί τοι, κεἰ θανεῖν μέλλω διπλῆ.
οὐκ ἔστι σοι δέσποιν' ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν', οὐδὲ μαστῷ σῷ προσαρμόσαι τάδε.
πρ ὤμοι· θάνοιμι θύγατερ· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
κρέ εἶφ' ὡς ἔχεις γε συμφορὰν τίν' εἰς ἐμέ.
συμφορᾶς ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος βίοτον ὦ φίλαι.
πρ διοιχόμεσθα τέκνον. Κρέ. αἲ. αἲ. αἲ. αἲ.
διανταῖος ἔτυπεν ἔτυπεν ὀδύνα με
πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.
πρ μήπω στενάξῃς,
κρέ ἀλλὰ πάρεισι γόοι.
πρ πρὶν ἂν μάθωμεν,

κρέ ἀγγελίαν τίνα μοι;
πρ εἰ ταῦτα πράσσων δεσπότης, τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.
χο κἀγὼ μὲν ὦ γεραιὲ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν· ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.
κρέ τὸ δ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον
ἔλακες ἄχος ἐμοὶ στένειν.
πρ πότερα, διαφῦναι δὴ γυναικὸς ἔκ τινος
τὸν παῖδ', ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;
χο ἤδη πεφυκότ' ἐκτελῆ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῆν δ' ἐγώ.
κρέ πῶς φής;
ἄφατον, ἄφατον, ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.
πρ κἀμοίγε. Κρέ. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται,
σαφέστερόν μοι φράζε, χ' ὅστις ἔσθ' ὁ παῖς.
χο ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ συθεὶς,
πρώτῳ πόσις σὸς, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.
κρέ ὀτοτοτοτοῖ·
τὸ δ' ἐμὸν, ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίοτον· ἐρημίᾳ δ' ὀρφανοὺς δόμους οἰκήσω.
τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ, συνῆψ' ἴχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δέ που νιν εἰσίδω;
χο οἶσθ' ὦ φίλη δέσποινα τὸν νεανίαν,
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὗτός ἐσθ' ὁ παῖς.
κρέ ἀν' ὑγρὸν ἂν πταίην αἰθέρα
πρόσω γαίας Ἑλλανίας,
ἀστέρας ἑσπερίους.
οἷον, οἷον ἄλγος ἔπαθον.
πρ ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατὴρ

διαθ', ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει;
χο Ἴων', ἐπείπερ πρῶτος ἤντησεν πατρί·
πρ μητρὸς δὲ ποίας ἐστίν; Χο. οὐκ ἔχω φράσαι.
φροῦδος δ', ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένια, καὶ γενέθλια,
σκηνὰς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων παῖδα παιδὶ τῷ νέῳ.
πρ δέσποινα, προδεδόμεσθα· σὺν γάρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρός. καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεσθα, δωμάτων τ' Ἐρεχθέως
ἐκβαλλόμεσθα. καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν,
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον, ἢ κεῖνον φιλῶν,
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν,
καὶ δῶμα, καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος
λάθρᾳ πέφηνεν· ὡς λάθρᾳ δ', ἐγὼ φράσω.
ἐπεί σ' ἄτεκνον ᾔσθετ', οὐκ ἔστεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι, τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν.
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα, νυμφεύσας λάθρᾳ,
τὸν παῖδ' ἔφυσεν. ἐξενωμένον δέ τῳ
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὁ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος ὡς λάθοι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ᾔσθετ' ἐκτετραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἔπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
κᾆθ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ'· ὅδ' ἐψεύσατο,
πάλαι τρέφων τὸν παῖδα. κἄπλεκε πλοκὰς
τοιάσδ'· ἁλοὺς μὲν, ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα.
ἐλθὼν δὲ, καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων,
τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τοὔνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον,

Ἴων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.
οἴμοι· κακούργους ἄνδρας ὡς ἀεὶ στυγῶ,
οἳ συντιθέντες τἄδικ᾽, εἶτα μηχαναῖς
κοσμοῦσι· φαῦλον χρηστὸν ἀναλαβεῖν φίλον
θέλοιμι μᾶλλον, ἢ κακὸν σοφώτερον.
καὶ τῶνδ᾽ ἁπάντων ἔσχατον πείσῃ κακόν,
ἀμήτορ᾽, ἀναρίθμητον ἐκ δούλης τινὸς
γυναικὸς, ἐς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν.
ἁπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακὸν, εἰ παρ᾽ εὐγενοῦς
μητρὸς πιθών σε σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
ἐσῴκισ᾽ οἴκους· εἰ δέ σοι τόδ᾽ ἦν πικρὸν,
τῶν Αἰόλου νιν χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν,
ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν, ἢ δόλῳ τινὶ,
ἢ φαρμάκοισι, σὸν κατακτεῖναι πόσιν,
καὶ παῖδα, πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν.
εἰ γάρ γ᾽ ὑφήσεις, τοῦδ᾽ ἀπαλλάξῃ βίου.
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θάτερον.
ἐγὼ μὲν οὖν σοι, καὶ συνεκπονεῖν θέλω,
καὶ συμφονεύειν παῖδ᾽ ἐπεισελθὼν δόμοις.
οὗ δαίθ᾽ ὁπλίζει, καὶ τροφεῖα δεσπόταις
ἀποδοὺς, θανεῖν τε, ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
ἓν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
τοὔνομα· τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων
οὐδεὶς κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ.

Χο. κἀγὼ φίλη δέσποινα, συμφορὰν θέλω
κοινουμένη τήνδ᾽, ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς.

Κρέ. ὦ ψυχὰ, πῶς σιγάσω; πῶς δ᾽-
σκοτίας ἀναφήνω εὐνάς;

αἰδοῦς δ᾽ ἀπολειφθῶ;
τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ᾽ ἔτι μοι;
πρὸς τίν᾽ ἀγῶνα τιθέμεθ᾽ ἀρετῆς;
οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε;
στέρομαι δ᾽ οἴκων, στέρομαι παίδων·
φροῦδαι δ᾽ ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
χρῄζουσα καλῶς, οὐκ ἐδυνάσθην,
σιγῶσα γάμους, σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους·
ἀλλ᾽ οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος,
καὶ τὴν ἐπ᾽ ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν,
λίμνης τ᾽ ἐνύδρου τριτωνιάδος
πότνιαν ἀκτὰν, οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων
ἀπονισαμένη ῥάων ἔσομαι·
στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ,
ψυχὰ δ᾽ ἀλγεῖ κακοβουλευθεῖσ᾽
ἔκ τ᾽ ἀνθρώπων, ἔκ τ᾽ ἀθανάτων,
οὓς ἀποδείξω
λέκτρων προδότας ἀχαρίστους·
ὦ τὰς ἑπταφθόγγου μέλπων
κιθάρας ἐνοπὰν, ἅ, τ᾽ ἀγραύλοις
κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μουσᾶν, ὕμνους εὐαχήτους,
σοὶ μομφὰν ὦ Λατοῦς παῖ·
πρὸς τάνδ᾽ αὐγὰν αὐδάσω·
ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν
μαρμαίρων, εὖτ᾽ εἰς κόλπους
κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον,
ἀνθίζειν χρυσανταυγῆ·
λευκοῖς δ᾽ ἐμφύσας καρποῖς
χειρῶν, ἐς ἄντρου κοίτας
κραυγὰν μ᾽ ὦ μάτερ μ᾽ αὐδῶσαν,

θεὸς

θεὸς ὁ μευνέτας
ἄγεις ἀναιδείᾳ,
Κύπριδι χάριν πράσσων·
τίκτω δ' ἁ δύστηνός σοι
κοῦρον, τὸν, φρίκᾳ μητρὸς,
εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν,
ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις
ἐζεύξω τὰν δύστανον·
οἴμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει
πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα
παῖς μοι, καὶ σὸς τλάμων·
σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάζεις,
παιᾶνας μέλπων·
ὠή· τὸν Λατοῦς αὐδῶ·
ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θάκους, καὶ
γαίας μεσσήρεις ἕδρας
εἰς οὖς αὐδὰν καρύξω·
ἰὼ κακὸς εὐνάτωρ,
ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφέτᾳ
χάριν οὐ προλαβὼν,
παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζεις·
ὁ δ' ἐμὸς γενέτας, καὶ σός γ' ἀμαθὴς,
οἰωνοῖς ἔρρει συλαβεὶς, οἰκεῖα
σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας·
μισεῖ σ' ἁ Δᾶλος· καὶ δάφνας
ἔρνεα φοίνικα παρ' ἁβροκόμαν,
ἔνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο,
Λατὼ δίοισί σε καρποῖς·

Χο. Οἴμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται

κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
πρ θύγατερ, οὔτοι σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι
πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ,
πρύμνηθεν αἴρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο.
οὓς ἐκβαλοῦσα, τῶν παρεστώτων κακῶν
μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς.
τί φῂς; τίνα λόγον Λοξίου κατηγορεῖς;
ποῖον τεκεῖν φῂς παῖδα; ποῦ θεῖναι πόλεος
θηρσὶ φίλον θύμβευμ'; ἄνελθέ μοι πάλιν.
κρέ αἰσχύνομαι μέν σ' ὦ γέρον. λέξω δ' ὅμως.
πρ ὡς συστενάξειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις.
κρέ ἄκουε τοίνυν. οἶσθα κεκροπίας πέτρας
πρόσβοῤῥον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;
πρ οἶδ'. ἔνθα Πανὸς ἄδυτα, καὶ βωμοὶ πέλας.
κρέ ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.
πρ τίν'; ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις.
κρέ Φοίβῳ συνῆψ', ἄκουσα δύστηνον γάμον.
πρ ὦ θύγατερ, ἆρ' ἦν ταῦθ', ἅ γ' ᾐσθόμην ἐγώ;
κρέ οὐκ οἶδ'. ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις, φαίημεν ἄν.
πρ νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρᾳ;
κρέ τοῦτ' ἦν, ἃ νῦν σοι φανερὰ σημαίνω κακά.
πρ κᾆτ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;
κρέ ἔτεκον. ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων γέρον.
πρ ποῦ τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;
κρέ μόνη κατ' ἄντρον, οὗπερ ἐζεύχθην γάμοις.
πρ ὁ παῖς δὲ ποῦ 'στιν, ἵνα σὺ μηκέτ' ᾖς ἄπαις;
κρέ τέθνηκεν ὦ γεραιὲ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
πρ τέθνηκεν; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
κρέ οὐκ ἤρκεσ'. αἴδου δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.

πρ τίς

πρ. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε.
κρέ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις.
πρ. οὐδὲ ξυνῄδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου;
κρέ. αἱ ξυμφοραί γε, καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
πρ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
κρέ. πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.
πρ. φεῦ.
τλήμων σὺ τόλμης· ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν.
κρέ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
πρ. μαστὸν διώκοντ', ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
κρέ. ἐνταῦθ' ἵν' οὐκ ὢν, ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
πρ. σοὶ δ' ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
κρέ. ὡς τὸν θεὸν σώζοντα τόν γ' αὑτοῦ γόνον.
πρ. οἴμοι δόμων σῶν, ὄλβος ὡς χειμάζεται.
κρέ. τί κρᾶτα κρύψας ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
πρ. σὲ, καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
κρέ. Τὰ θνητὰ τοιαῦτ', οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.
πρ. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων θύγατερ ἀντεχώμεθα.
κρέ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; Ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
πρ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.
κρέ. Καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὖσ', ὑπερδράμω;
πρ. πίμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.
κρέ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἅδην ἔχω.
πρ. τὰ δυνατὰ νῦν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
κρέ. αἰδούμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ', ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
πρ. νῦν δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
κρέ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατὸν, ὡς θέλοιμί γ' ἄν.
πρ. ξιφηφόρους σοὺς ὁπλίσασ' ὀπάονας.
κρέ. στείχοιμ' ἄν· ἀλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;
πρ. ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὗ θοινᾷ φίλους.

κρέ ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.
πρ ὤμοι· κακίζῃ· φέρε σὺ νῦν βούλευέ τι.
κρέ καὶ μὴν ἔχω γε δόλια, καὶ δραστήρια.
πρ ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
κρέ ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῆ μάχην;
πρ οἶδ' ἣν φλέγρᾳ γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
κρέ ἐνταῦθα γοργόν' ἔτεκε γῆ, δεινὸν τέρας.
πρ ἦ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον θεῶν πόνον;
κρέ ναί· καί νιν ἔκτειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
πρ ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;
κρέ θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον.
πρ ἆρ' οὗτος ἔσθ' ὁ μῦθος, ὃν κλύω πάλαι;
κρέ ταύτης Ἀθάνας δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν.
πρ ἣν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
κρέ τόδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν, ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ.
πρ τί δῆτα θύγατερ τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;
κρέ Εριχθόνιον οἶσθ'; ἢ τί γ' οὐ μέλλεις γέρον;
πρ ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ;
κρέ τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ,
πρ τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
κρέ δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος γοργοῦς ἄπο.
πρ ἰσχὺν ἔχοιτ' ἂν τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
κρέ τὸν μὲν, θανάσιμον· τὸν δ' ἀκεσφόρον νόσων.
πρ ἐν τῷ καθάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
κρέ χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὃ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
πρ κείνου δὲ κατθανόντος, εἰς σ' ἀφίκετο;
κρέ ναί· κἀπὶ καρπῷ γ' αὐτὸ 'γὼ χερὸς φέρω.
πρ πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δέρος θεᾶς;
κρέ κοίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνου.
πρ τί τῷδε χρῆσθε; δύναμιν ἐκφέρει τίνα;

πρέ νόσους ἀπείργει, καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
πρ ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς, ὃν λέγεις, τί δρᾷ;
πρέ κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὢν τῶν γοργόνων.
πρ εἰς ἓν δὲ κραθὲν ταυτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς;
πρέ χωρίς. Κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται.
πρ ὦ φιλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ.
πρέ τούτῳ θανεῖται παῖς. σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσῃ.
πρ ποῦ, καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.
πρέ ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοὐμὸν μόλῃ.
πρ οὐκ εὖ τόδ' εἶπας. καὶ σὺ γὰρ τοὐμὸν ψέγεις.
πρέ πῶς ἄρ' ὑπείδου τοῦθ', ὃ κἀμ' εἰσέρχεται;
πρ σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεἰ μὴ κτενεῖς.
πρέ ὀρθῶς. Φθονεῖν γάρ φασι μητρυιὰς τέκνοις.
πρ αὐτοῦ νῦν αὐτὸν κτεῖνον, ἵν' ἀρνήσῃ φόνους.
πρέ προλάξυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
πρ καὶ σόν γε λήσεις πόσιν ἅ, σε σπεύδει λαβεῖν.
πρέ οἶσθ' οὖν ὃ δράσον; χερὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
χρύσωμ' Ἀθάνας, τόδε παλαιὸν ὄργανον,
ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρᾳ πόσις,
δείπνων ὅταν λήγωσι, καὶ σπονδὰς θεοῖς
μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε,
κάθες βαλὼν εἰς πῶμα τῷ νεανίᾳ.
ἰδίᾳ δὲ, μὴ πᾶσι, χωρίσας ποτὸν
τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόζειν δόμων.
κἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν, οὔποθ' ἵξεται
κλεινὰς Ἀθήνας. κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
πρ σὺ μέν νυν εἴσω προξένων μέθες πόδα.
ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν.
ἄγ' ὦ γεραιὲ πούς, νεανίας γενοῦ
ἔργοισι. κεἰ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι,

ἐχθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα στεῖχε δεσποτῶν μέτα,
καὶ συμφόνευε, καὶ συνεξαίρει δόμων·
τὸ δ' εὐσεβεῖν, εὐτυχοῦσι μὲν, καλὸν
τιμᾶν· ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.
χο. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τῶν
νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις,
καὶ μεθαμερίων, ὅδωσον
δυσθανάτων κρατήρων πλη
ρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
πότνια πότνι' ἐμὰ
χθονίας γοργοῦς λαι
μοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν,
τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν
δόμων ἐφαπτομένῳ·
μηδέποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
πόλεως ἀνάσσοι,
πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν.
εἰ δ' ἀτελὴς θάνατος, σπουδαί τε δεσποί
νας, ὅτε καιρὸς ἄπεισι τόλμας,
ἅτε νῦν φέρετ' ἐλπὶς, ἢ θη
κτὸν ξίφος, ἢ δαίμων ἐξά
ψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην·
πάθεσι πάθεα δ' ἐ
ξανύουσ', εἰς ἄλλας
βιότου μορφὰς κάτεισιν·
οὐ γὰρ δόμων γ' ἑτέρους
ἄρχοντας ἀλλοδαποὺς
ζῶσά ποτ' ὀμμάτων ἐν φαενναῖς
ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς,

ἃ τὰν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων
αἰσχύνομαι τὸν πολύϋμνον
θεὸν, εἰ περὶ καλλιχόροισι παγαῖς,
λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων
ὄψεται ἐνύχιος, ἄϋπνος ὢν,
ὅτε καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
ἀνεχόρευσεν αἰθὴρ,
χορεύει δὲ σελάνα,
καὶ πεντήκοντα κοῦραι
Νηρέος, αἳ κατὰ πόντον,
ἀεννάων τε ποταμῶν
δίνας χορευόμεναι,
τὰν χρυσεοστέφανον κόραν,
καὶ ματέρα σεμνὰν,
ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν,
ἄλλον πόνον τ' ἐσπεσεῖν,
ὁ φοίβειος ἀλάτας
ὁρᾶθ', ὅσοι δυσκελάδοισιν
κατὰ μοῦσαν ἰόντες,
ἀείδεθ' ὕμνοις·
ἁμέτερα λέχεα, καὶ γάμους
Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους,
ὅσον εὐσεβίᾳ κρατοῦμεν,
ἄδικον ἄροτρον ἀνδρῶν,
παλίμφαος ἀοιδὰ,
καὶ μούσιος ἄνδρας ἴτω,
δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων·
δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
παίδων ἀμνημοσύναν
οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν

οἴκοισι φυτεύσας
δεσποίνᾳ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
ἄλλαν θέμενος χάριν,
νόθου παιδὸς ἔκυρσεν.
θε κλειναὶ γυναῖκες, ποῦ κόριν Ἐρεχθέως
δέσποιναν εὕρω; πανταχῇ γὰρ ἄστεος
ζητῶν νιν, ἐξέπλησα, κοὐκ ἔχω λαβεῖν.
χο τί δ' ἔστιν ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις;
θε θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' αἱ δ' ἐπιχώριοι χθονὸς
ζητοῦσιν αὐτὴν, ὡς θάνῃ πετρουμένη.
χο οἴμοι, τί λέξεις; οὔτι που λελήμμεθα
κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;
θε ἐγνώσμεθ' ἐξ ἴσου, κἀν ὑστάτοις κακοῖς.
χο ἔφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
θε Τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον
» ἐξεῦρεν ὁ θεὸς, οὐ μίαν θῆναι θέλων.
χο πῶς, ἀντιάζω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε.
» πεπυσμέναι γὰρ, εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν,
» ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἴθ' ὁρᾶν φάος.
θε ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ᾤχετ' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν,
πρὸς δεῖπνα, θυσίας θ', ἃς θεοῖς ὡπλίζετο,
Ξοῦθος μὲν ᾤχετ', ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ
βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
δεύσειε δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων,
λέξας· σὺ μὲν νῦν τέκνον ἀμφήρης μένε,
σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασι.
θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν, ἢν μακρὸν χρόνον
μένω, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις.

λαβὼν δὲ μόσχους, ὤχεθ'· ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἱδρύεθ', ἡλίου φλογὸς
καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας βολὰς
ἀκτῖνας, οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βίον,
πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς ἀγώνιον,
μέτρημ' ἔχουσαν τὸν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμὸν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν,
λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα,
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
ἀνάθημα Διὸς παιδός· οὓς Ηρακλῆς
ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῷ.
ἐνῆν δ' ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαί.
οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ,
ἵππους μὲν ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν ἑσπέρου φάος.
μελάμπεπλος δὲ νὺξ, ἀσείρωτον ζυγοῖς
ὄχημ' ἔπαλλεν· ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ.
πλειὰς μὲν ἤει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
ὅ, τε ξιφήρης Ωρίων· ὕπερθε δὲ,
ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ.
κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
μηνὸς διχήρης, ὑάδες τε ναυτίλοις
σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
ἕως διώκουσ' ἄστρα· τοίχοισιν δ' ἔπι,
ἤμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
εὐηρέτμους ναῦς ἀντίας ἑλληνίσιν,
καὶ μιξόθηρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας

ἐλάφων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα·
κατ' εἰσόδους δὲ, Κέκροπα θυγατέρων πέλας
σπείραις συνειλίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς
ἀνάθημα· χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συσσιτίῳ
κρατῆρας ἔστησ'· ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
κῆρυξ, ἀνεῖπε τὸν θέλοντ' ἐγχώριον
ἐς δαῖτα χωρεῖν· ὡς δ' ἐπληρώθη στέγη,
στεφάνοισι κοσμηθέντες, εὐόχθου βορᾶς
ψυχὴν ἐπλήρουν· ὡς δ' ἀνῆσαν ἡδονὴν,
παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον,
ἔστη· γέλων δ' ἔθηκε σὺν δείπνοις πολὺν,
πρόθυμα πράσσων ἔκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα, κἀξεθυμία
σμύρνης ἱδρῶτα· χρυσέων τ' ἐκπωμάτων
ἦρχ' αὐτὸς, αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον·
ἐπεὶ δ' ἐς αὐλοὺς ἧκεν, ἐς κρατῆρά τε
καινὸν, γέρων ἔλεξεν, ἀφαρπάζειν χρεὼν
οἰνηρὰ σκεύη σμικρὰ, μεγάλα δ' ἐσφέρειν,
ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἵδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν·
ἦν δὴ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους,
χρυσέας τε φιάλας· ὁ δὲ, λαβὼν ἐξαίρετον
ὡς τῷ νέῳ δὴ δεσπότῃ χάριν φέρων,
ἔδωκε πλῆρες τεῦχος, εἰς οἶνον βαλὼν,
ὅ φασι δοῦναι φάρμακον δραστήριον
δέσποιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
κοὐδεὶς τάδ' ᾔδει· ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ
σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι,
βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο·
ὁ δ' ὡς ἐν ἱερῷ, μάντεσί τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς,
οἰωνὸν ἔθετο, κἀκέλευσ' ἄλλον νέον

κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ,
δίδωσι γαίᾳ, πᾶσί τ' ἐκσπένδειν λέγει·
σιγὴ δ' ὑπῆλθεν· ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου
κρατῆρας ἱεροὺς, βιβλίνου τε πώματος·
κἀν τῷδε μόχθῳ, πτηνὸς ἐσπίπτει δόμοις
κῶμος πελειῶν· Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
ἄτρεστα ναίουσ'· ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
κἐς αὐτὰ χείλη πώματος κεχρημέναι,
καθῆκαν· εἷλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένας·
καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις, ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ·
ἣδ' ἕζετ' ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος,
ποτοῦ τ' ἐγεύσατ'· εὐθὺς εὔπτερον δέμας
ἔσεισε, κἀκβάκχευσεν· ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὄπα
ἀξύνετον, αἰάζουσα· θάμβησε δὲ πᾶς
θοινατόρων ὅμιλος ὄρνιθος πόνους·
θνήσκουσα δ', ἀσπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
χηλὰς παρεῖσα, γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη
ὑπὲρ τραπέζης ἧκεν ὁ μαντευτὸς γόνος·
βοᾷ δὲ, τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν,
σήμαινε πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία·
καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα·
εὐθὺς δ' ἐρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβὼν,
ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἕλοι·
ὤφθη δὲ, καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις,
τόλμας Κρεούσης, πώματός τε μηχανάς·
θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας,
ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας·
κἀν κοιράνοισι πυθικοῖς σταθεὶς λέγει·
ὦ γαῖα σεμνὴ, τῆς Ἐρεχθέως ὕπο
ξένης γυναικὸς, φαρμάκοισι θνήσκομεν·

Δελφῶν δ' ἄνακτες ὥρισαν πετρορριφῆ
θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν οὐ ψήφῳ μιᾷ,
τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν, ἔν τ' ἀνακτόροις
φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν.
παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα,
τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.
Χο. οὐκ ἔστ', οὐκ ἔστι θανάτου
παρατροπὰ μελέᾳ μοι.
φανερὰ γὰρ φανερὰ τάδ' ἤδη
σπονδᾶς ἐκ Διονύσου βοτρύων θοᾶς
ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας φόνῳ
φανερὰ θύματα νερτέρων.
συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
λεύσιμοι δὲ καταφθοραί.
δέσποινα, τίνα
φυγὰν πτερόεσσαν, ἢ
χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν,
πορευθῶ, θανάτου λεύσιμον
ἄταν ἀποφεύγουσα, τεθρίππων
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσ', ἢ
πρύμνας ἐπὶ ναῶν.
οὐκ ἔστι λαβεῖν ὅτε μὴ χρήζων
θεὸς ἐκκλέπτει.
τί ποτ' ὦ μελέα δέσποινα μέλει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἆρα θέλουσαι
δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς πέλας, αὐταὶ
πεισόμεθ' ὥσπερ τὸ δίκαιον;
Κρέ. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγὰς
πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσ'· ἔκδοτος δὲ γίνομαι.

Χο. ἴσμεν ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς ἵν' οὐτυχῆς.
κρέ. ποῖ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἴκων προὔλαβον μόγις πόδα
μὴ θανεῖν, κλοπῇ δ' ἀφῖγμαι, διαφυγοῦσα πολεμίους.
Χο. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ', ἢ 'πὶ βωμόν;
κρέ. καὶ τί μοι πλέον τόδε;
Χο. ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. Κ. τῷ νόμῳ δέ γ' ὄλλυμαι.
Χο. χειρία γ' ἁλοῦσα. Κ. καὶ μὴν οἵδ' ἀγωνισταὶ πικροὶ,
δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις. Χο. ἵζε νῦν πυρᾶς ἔπι.
κἂν θάνῃς γὰρ ἐνθάδ' οὖσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
προστρόπαιον αἷμα θήσεις. Οἰστέον δὲ τὴν τύχην.
ἴων ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρὸς,
οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας, ἢ πυρὸς
δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
ᾗ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν· οὐδ' ἥσσων ἔφυ
γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἔμελλέ με κτανεῖν.
λάζυσθ', ἵν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους,
κόμης καταξήνωσι Παρνησοῦ πλάκες,
ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται.
ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος πρὶν ἐς πόλιν
μολεῖν Ἀθηνῶν, χὐπὸ μητρυὰν πεσεῖν.
ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας
τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα, δυσμενής τ' ἔφυς.
εἴσω γὰρ ἄν με περιβαλοῦσα δωμάτων,
ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς ᾅδου δόμους.
ἀλλ' οὔτε βωμὸς, οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος,
σώσει σ'. ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς, ἐμοὶ κρείσσων πάρα,
καὶ μητρὶ τῇ 'μῇ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
ἄπεστιν αὐτῆς, τοὔνομ' οὐκ ἄπεστί πω.
ἴδεσθε τὴν πανοῦργον ἐκ τέχνης τέχνην
οἵαν ἔπλεξ'· οὐ βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ,
ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.

κρέ ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμέ,
ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς, τοῦ θεοῦ θ' ἵν' ἕσταμεν.
ἴων τί δ' ἐστὶ Φοίβῳ, σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
κρέ ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν.
ἴων κᾆπειτ' ἔκτανες φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
κρέ ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.
ἴων ἀλλ' ἐγενόμεσθα. πατρὸς δ' οὐσίαν λέγω.
κρέ οὐκοῦν τότ' ἦσθα. νῦν δ' ἐγώ, σὺ δ' οὐκέτ' εἶ.
ἴων οὐκ εὐσεβεῖς γε, τἀμὰ δ' εὐσεβῆ τότ' ἦν.
κρέ ἔκτεινα δ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
ἴων οὔτοι σὺν ὅπλοισιν ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα;
κρέ μάλιστα. κἀπίμπρας δ' Ἐρεχθέως δόμους.
ἴων ποίοισι δαλοῖς, ἢ πυρὸς ποίᾳ φλογί;
κρέ ἔμελλες οἰκεῖν τἄμ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών.
ἴων πατρός γε γῆν διδόντος, ἣν ἐκτήσατο.
κρέ τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος;
ἴων ὅπλοισιν αὐτὴν, οὐ λόγοις ἐρρύσατο.
κρέ ἐπίκουρος οἰκήτωρ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός.
ἴων κᾆπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;
κρέ ὡς μὴ θάνοιμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
ἴων φθονεῖς ἄπαις οὖσ', εἰ πατὴρ ἐξηῦρέ με;
κρέ σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους;
ἴων ἡμῖν δέ γ', ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος;
κρέ ὅσ' ἀσπίς, ἔγχος θ', ἥδε σοι παμπησία.
ἴων ἔκλιπε βωμόν, καὶ θεηλάτους ἕδρας.
κρέ τὴν σὴν ὅπου σοι μητέρ' ἐστι, νουθέτει.
ἴων σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν κτείνουσ' ἐμέ;
κρέ ἤν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδέ με σφάξαι θέλῃς.
ἴων τίς ἡδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι;
κρέ λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο.

ἴων φεῦ.

ἴων φεῦ·
» Δεινόν γε θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς
» ἔθηκεν ὁ θεός, οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·
» τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους, βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν,
» ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν,
» θεῶν πονηρὰν χεῖρα· τοῖσι δ' ἐνδίκοις
» ἱρὰ καθίζειν ὅστις ἠδικεῖτ' ἐχρῆν,
» καὶ μὴ 'πὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον,
» τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα, τόν τε μὴ, θεῶν πάρα.
πυ ἐπίσχες ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον
λιποῦσα, θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω ποδί,
Φοίβου προφῆτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.
ἴων χαῖρ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, οὐ τεκοῦσά περ.
πυ ἀλλ' οὖν λεγόμεθ'· ἡ φάτις δ' οὔ μοι πικρά.
ἴων ἤκουσας ὥς μ' ἔκτεινεν ἥδε μηχαναῖς;
πυ ἤκουσα· καὶ σὺ δ' ὠμὸς ὢν, ἁμαρτάνεις.
ἴων οὐ χρή με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
πυ Προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε.
ἴων Ημεῖς δὲ μητρυιαῖς τε πάσχοντες κακῶς.
πυ μὴ ταῦτα λείπων ἱερὰ, καὶ στείχων πάτραν.
ἴων τί δή με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεών;
πυ καθαρῶς Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.
ἴων καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίους, ὃς ἂν κτάνῃ.
πυ μὴ σύ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὓς ἔχω λόγους.
ἴων λέγοις ἄν· εὔνους δ' οὖσ', ἐρεῖς ὅσ' ἂν λέγῃς;
πυ ὁρᾷς τόδ' ἄγγος χερὶς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;
ἴων ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
πυ ἐν τῇδέ σ' ἔλαβον νεογόνον βρέφος ποτέ.
ἴων τί φῂς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος.
πυ σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν δὲ δείκνυμεν.

ἴων πῶς οὖν ἔκρυπτες τόδε, λαβοῦσ' ἡμᾶς πάλαι;
πυ ὁ θεός σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.
ἴων νῦν δ' οὐχὶ χρῄζει; τῷ, τόδε γνῶναί με χρή;
πυ πατέρα κατειπὼν τῆσδέ σ' ἐκπέμπει χθονός.
ἴων σὺ δ' ἐκ κελευσμῶν, ἢ πόθεν σώζεις τάδε;
πυ ἐν θύμιόν μοι τόδε τίθησι Λοξίας.
ἴων τί χρῆμα δρᾶσαι λέγε. πέραινε σοὺς λόγους.
πυ σῶσαι τόδ' εὕρημ' ἐς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
ἴων ἔχει δέ μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην;
πυ ἐνθάδε κέκρυπται σπαργάνοισιν οἷσθα σύ;
ἴων μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα.
πυ ἐπεί γ' ὁ δαίμων βούλεται. πάροιθε δ' οὔ.
ἴων ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
πυ λαβὼν νῦν αὐτὰ, τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει.
πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσίαν, Εὐρώπης θ' ὅρους,
γνώσῃ τάδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἕκατί σε,
ἔθρεψά τ' ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
ἃ κεῖνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν,
σῶσαί θ'. ὅτου δ' ἐβούλεθ' οὕνεκ', οὐκ ἔχω λέγειν.
ᾔδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε
ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἵν' ἦν κεκρυμμένα.
καὶ χαῖρ'. ἴσον γάρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖσθαι χρή.
πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε,
ἐς τούσδε ναοὺς ἐξέθηκε παρθένος..
ἔπειτα δ' εἴ τις Ελλάς. ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα, Φοίβου θ', ὃς μετέσχε τῆς τύχης.
ἴων φεῦ φεῦ. κατ' ὄσσων ὡς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ.
ἐκεῖσε τὸν νοῦν δοὺς, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με,
κρυφαῖα νυμφευθεῖσ', ἀπημπόλα λάθρᾳ,

καὶ

καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχεν, ἀλλ' ἀνώνυμος
ἐν θεοῦ μελάθροις εἶχον οἰκέτην βίον.
τὰ τοῦ θεοῦ μὲν, χρηστά· τοῦ δὲ δαίμονος,
βαρέα· χρόνον γὰρ, ὅν μ' ἐχρῆν ἐν ἀγκάλαις
μητρὸς τρυφῆσαι, καί τι τερφθῆναι βίου,
ἀπεστερήθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.
τλήμων δὲ θ' ἡ τεκοῦσά μ', ὡς ταυτὸν πάθος
πέπονθε παιδὸς, ἀπολέσασα χαρμονάς.
καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ', οἴσω θεῷ,
ἀνάθημ' ἵν' εὕρω μηδὲν, ὧν οὐ βούλομαι.
εἰ γάρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὑρεῖν κάκιον μητέρ', ἢ σιγῶντ' ἐᾶν.
ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς.
καίτοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ
πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ', ὅς ἔσωσέ μου.
ἀνοικτέον τάδ' ἐστι, καὶ τολμητέον.
τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐδ' ὑπερβαίη ποτ' ἄν.
ὦ στέμμαθ' ἱερὰ, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
καὶ σύν δέ θ' οἷσι τἄμ' ἐφρουρήθη φίλα;
ἰδοὺ περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου,
ὡς οὐ γεγήρακ' ἔκ τινος θεηλάτου.
εὐρώς τ' ἄπεστι πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος, πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι.
κρέ τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ;
χο σιγᾶν σὺ πολλὰ καὶ πάροιθεν οἶσθά μοι.
κρέ Οὐκ ἐν σιωπῇ τἀμά· μή με νουθέτει.
ὁρῶ γὰρ ἄγγος, οὗ ξέθηκ' ἐγώ ποτε.
σέ γ' ὦ τέκνον μοι βρέφος ἔτ' ὄντα Νήπιον,
Κέκροπος ἐς ἄντρα, καὶ Μακρὰς πετρηρεφεῖς,
λίψω δὲ βωμὸν τόνδε, κεἰ θανεῖν με χρή.

ἴων λάζυσθε τήνδε· θεομανὴς γὰρ ἥλατο,
βωμοῦ λιποῦσα ξόανα. δεῖτε δ' ὠλένας.
κρέ σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν, ὡς ἀνθέξομαι
καὶ τῆσδε, καὶ σοῦ, τῶν τε σῶν κεκρυμμένων.
ἴων τάδ' οὐχὶ δεινά; ῥυσιάζομαι λόγῳ.
κρέ οὐκ· ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος.
ἴων ἐγὼ φίλος σός; κᾆτά μ' ἔκτεινες λάθρᾳ;
κρέ παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.
ἴων παῦσαι πλέκουσα. λήψομαι δ' ἐγὼ καλῶς.
κρέ εἰς τοῦθ' ἱκοίμην, τοῦδε τοξεῦσαι τέκνον.
ἴων κενὸν τόδ' ἄγγος, ἢ στέγει πλήρωμά τι;
κρέ σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε.
ἴων καὶ τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;
κρέ κἂν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι.
ἴων λέγ'· ὡς ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμα γέ σου.
κρέ σκέψασθ', ὃ παῖς ποτ' οὖσ' ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.
ἴων ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.
κρέ οὐ τέλεον, οἷον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.
ἴων μορφὴν ἔχον τίν', ὥς με μὴ ταύτῃ λάβῃς;
κρέ γοργὼν μὲν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων.
ἴων ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;
κρέ κἀκκρασπέδωτ' ὄφεσιν, αἰγίδος τρόπον.
ἴων ἰδού.
τόδ' ἔσθ' ὕφασμα θέσφαθ', ὡς εὑρίσκομεν.
κρέ ὦ χρόνιον ἱστῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν.
ἴων ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;
κρέ δράκοντες ἀρχαῖόν τι παγχρύσῳ γένει.
ἴων δώρημ' Ἀθάνας, ἣ τέκν' ἐντρέφειν λέγει;
κρέ Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.
ἴων τί δρᾶν; τί χρῆσθαι; φράζε μοι χρυσώματα.
κρέ δέραια παιδὶ νεογόνῳ φέρειν τέκνον.

ἴων ἔνεστιν

ἴων ἔνεστιν οἶδα· τὸ δὲ τρίτον, ποθῶ μαθεῖν.

κρέ στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ὃν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελον εἰσηνέγκατο·
ὃς εἴπερ ἐστὶν, οὔπερ ἐκλείπει χλόην,
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγώς.

ἴων ὦ φιλτάτη μοι μῆτερ, ἄσμενός σ' ἰδὼν,
πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηίδας.

κρέ ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίου,
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεὸς, ἐν χεροῖν σ' ἔχω,
ἄελπτον εὕρημ', ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων
χθόνιον; μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκουν ναίειν.

ἴων ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανών τε, κοὐ θανὼν φαντάζομαι.

κρέ ἰὼ ἰώ· λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ,
τίν' αὐδὰν ἀΰσω;
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά;
πόθεν ἐλάβομεν χαράν;

ἴων ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἄν ποτε,
μῆτερ παρέστη τῶνδ', ὅπως σὸς εἴμ' ἐγώ.

κρέ ἔτι φόβῳ τρέμω· Ἴων· μῶν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα;

κρέ τὰς γὰρ ἐλπίδας ἐπέβαλον πρόσω.
ἰὼ γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμὸν βρέφος ἀγκάλαις;
τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμους ἔβα Λοξίου;

ἴων θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τἀπίλοιπα τῆς τύχης
εὐδαιμονοῖμεν, ὡς τὰ πρόσθε, δυστυχῆ.

κρέ τέκνον, οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ,
γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ·
νῦν δὲ γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω,
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς.

ἴων τὸ μὲν λέγουσα, καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγεις.
κρέ ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν, οὐδ' ἄτεκνοι·
δῶμα δ' ἑστιοῦται, τάδε δ' ἔχει τυράννους.
ἀνηβᾷ δ' Ἐρεχθεύς· ὅ, τε γηγενέτας
δόμος, οὐκέτι νύκτας δέρκεται,
ἀλίου δ' ἀναβλέπει λαμπάσι.
ἴων μῆτερ, παρών μοι καὶ πατὴρ, μεταχέτω
τῆς ἡδονῆς τῆσδ', ἧς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.
ξου ὦ τέκνον, τί φής; Ιων· οἷον οἷον ἀνελέγχομαι.
ξου πῶς εἶπας, ἄλλοθεν γέγονας ἢ ἄλλοθεν;
ἴων ὤμοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σόν.
ξου οὐχ ὑπὸ λαμπάδων,
οὐδὲ χορευμάτων,
ὑμέναιος ἐμὸς τέκνον,
ἔτικτε σὸν κάρα.
ἴων αἰ· αἰ· πέφυκα δυσγενὴς μῆτερ πόθεν;
κρέ ἴστω γοργοφόνα· Ιων· τί τοῦτ' ἔλεξας;
κρέ ἃ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θάσσει.
ἴων λέγεις μοι δόλια, κοὐ σαφῆ τάδε.
κρέ παρ' ἀηδόνιον πέτραν Φοίβῳ.
ἴων τί Φοῖβον αὐδᾷς;
κρέ κρυπτόμενον λέχος ηὐνάσθην.
ἴων λέγ' ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν, εὐτυχές τέ μοι.
κρέ δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν κύκλῳ,
κρύφιον ὠδῖν' ἔτεκον Φοίβῳ.
ἴων ὦ φίλτατ' εἰποῦσ', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
κρέ παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος
σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδε,
ἐνῆψα κερκίδος ἐμᾶς πλάνους,

γάλακτι

γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῷ
τροφεῖα ματρὸς, οὐδὲ λουτρὰ χεροῖν.
ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον,
οἰωνῶν γαμφηλαῖς
φόνευμα, θοίναμά τ' εἰς ἅϊδαν ἐκβάλλῃ.

ἴων ὦ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ·

κρέ ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα, σὰν
ψυχὰν ἀπέβαλον τέκνον.
ἔκτεινά σ' ἄκουσα.

ἴων ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.

κρέ ἰὼ, δειναὶ μὲν αἱ τότε τύχαι,
δειλία δὲ καὶ τάδε.
ἑλισσόμεθ' ἐκεῖθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν,
εὐτυχίαις τε πάλιν.
μεθίσταται δὲ πνεύματα.
μενέτω· τὰ πάροιθεν ἅλις κακά· νῦν
δ' ἐγένετό τις οὖρος ἐκ κακῶν ὦ παῖ.

χο μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ,
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.

ἴων ὦ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν,
» καὶ δυστυχῆσαι, καὖθις εὖ πρᾶξαι καλῶς
» τύχη, παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
μητέρα φονεῦσαι, καὶ παθεῖν ἀνάξια.
φεῦ.
ἆρ' ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν.
φίλον μὲν οὖν σ' εὕρημα μῆτερ εὕρομεν,
καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτὸν ὡς ἡμῖν τόδε,
τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι.

δεῦρ' ἔλθ' εἰς οὖς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω,
καὶ περικαλύψαι τοῖς πράγμασι σκότον.
ὅρα σὺ μῆτερ μὴ σφαλεῖσα παρθένος,
ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους·
ἔπειτα τῷ θεῷ προστιθεῖς τὴν αἰτίαν,
καὶ τοὐμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
Φοίβῳ τεκεῖν με φῂς, τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ.

κρέ. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτε
νίκην Ἀθηνᾶν Ζηνὶ γηγενεῖς ἔπι,
οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πατὴρ θνητῶν τέκνον,
ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἄναξ.

ἴων. πῶς οὖν τὸν αὑτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλῳ πατρὶ,
Ξούθου τέ φησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;

κρέ. πεφυκέναι μὲν οὐχὶ, δωρεῖται δέ σε
αὑτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ
δοίη τὸν αὑτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.

ἴων. ὁ θεὸς ἀληθὴς, ἢ μάτην μαντεύεται,
ἐμοῦ ταράσσων μῆτερ εἰκότως φρένα.

κρέ. ἄκουε δή νυν, ἅ μ' ἐσῆλθεν ὦ τέκνον,
εὐεργετῶν σε Λοξίας, εἰς εὐγενῆ
δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος,
οὐκ ἔσχες ἄν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους,
οὔτ' ὄνομα πατρός· πῶς γὰρ οὗ γ' ἐγὼ γάμους,
ἔκρυπτον αὐτὴ, καί σ' ἀπέκτεινον λάθρᾳ;
ὁ δ' ὠφελῶν σε, προστίθησ' ἄλλῳ πατρί.

ἴων. οὐχ ὧδε φαύλως αὔτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς, εἴτε Λοξίου.
ἔα· τίς οἴκων θεοδότων ὑπερτελὴς
ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;

φεύγωμεν ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
ἀθη μὴ φεύγετ'. οὐ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
ἀλλ' ἔν τ' Ἀθήναις, κἀνθάδ' οὖσαν εὐμενῆ.
ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονὸς,
Παλλὰς δρόμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα.
ὃς ἐς μὲν ὄψιν σφῷν, μολεῖν οὐκ ἠξίου,
μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν ἐς μέσον μόλῃ.
ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
ὡς ἥδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς,
δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φασί σε.
ἀλλ' ὡς νομίζεις οἶκον εὐγενέστατον.
ἐπεὶ δ' ἀνώχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων,
καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρύσατο.
ἔμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ,
ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σὴν,
σέ θ' ὡς πέφυκας τῆσδε, καὶ Φοίβου πατρός.
ἀλλ' ὡς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμοὺς θεῷ,
ἐφ' οἷς ἐζεύξαθ' ἅρματ', εἰσακούσατον.
λαβοῦσα τόνδε παῖδα, κεκροπίαν χθόνα
χώρει Κρέουσα, καὶ θρόνους τυραννικοὺς
ἵδρυσον. ἐκ γὰρ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς,
δίκαιος ἄρχειν τῆς γ' ἐμῆς ὅδε χθονός.
ἔσται τ' ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεής. οἱ τοῦδε γὰρ
παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίζης μιᾶς,
ἐπώνυμοι γῆς, κἀπιφυλίου χθονὸς
λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἳ ναίουσ' ἐμόν.
τελέων μὲν ἔσται πρῶτος, εἶτα δεύτερος.]
ὁ πάντες ἀργολῆς τ' ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος

ἔμφυλον ἕξουσ' ἀντικορῆς· οἱ τῶνδε δ' αὖ
παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ,
κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις,
χέρσους τε παράλους, ὃ σθένος τῇ μῇ χθονὶ
δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἠπείροιν δυοῖν
πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς,
Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν,
Ἴωνες ὀνομασθέντες ἕξουσι κλέος.
Ξούθῳ δὲ, καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος.
Δῶρος μὲν, ἔνθεν δωρὶς ὑμνηθήσεται
πόλις, κατ' αἶαν πελοπίαν· ὁ δεύτερος
Ἀχαιός· ὃς γῆς παραλίας ῥίου πέλας
τύραννος ἔσται, κἀπισημανθήσεται,
κείνου κεκλῆσθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξε· πρῶτα μὲν,
ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλους.
ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα, κἀπέθου
ἐν σπαργάνοισιν, ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας,
Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
ἔθρεψέ τ', οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
νῦν οὖν σιώπα· παῖς ὅδ' ὡς πέφυκε σὸς,
ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ.
σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγάθ' ἔχουσ', εἴης γύναι.
καὶ χαίρετ'· ἐκ γὰρ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων,
εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.
Ἴων ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστίᾳ
σοὺς λόγους ἐδεξάμεσθα· πείθομαι δ' εἶναι πατρὸς
Λοξίου, καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν.
Κρέ τἀμὰ νῦν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρὶν,
οὕνεχ' οὗ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μοι.

αἵδε δ' εὐωποὶ πύλαι μοι, καὶ θεοῦ χρηστήρια
δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας
ἡδέως ἐκκρημνάμεσθα, καὶ προσεννέπω πύλαις.
ἀθη ᾔνεσ' οὕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦσ' ἀεί που.
» Χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, εἰς τέλος δ' οὐκ ἀσθενῆ.
κρέ ὦ τέκνον, στείχοιμεν οἴκους.
ἀθη στείχεσθ', ἕψομαι δ' ἐγώ.
κρέ ἀξία γ' ἡμῶν ὁδουρὸς, καὶ φιλοῦσά γε πόλιν.
ἀθη ἐς θρόνους δ' ἵζου παλαιούς. Κρ. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι.
χο ὦ Διὸς, Λητοῦς τ' Ἄπολλον, χαῖρ', ὅτῳ δ' ἐλαύνεται
συμφοραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρρεῖν χρεών.
» ἐς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ, τυγχάνουσιν ἀξίων,
» οἱ κακοὶ δ' ὥσπερ πεφύκασ', οὔποτ' εὖ πράξειαν ἄν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΩΝ.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

HERCVLES FVRENS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος, παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θήβαις, αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν, Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐκπονήσων· πάντων δὲ περιγινόμενος, ἐπὶ πᾶσιν εἰς ᾅδου κατῆλθε· καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον, δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν, ὡς εἴη τεθνηκώς· στασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ,

Ἀμφιτρύων. Λύσσα.
Μεγάρα. Ἄγγελος.
Λύκος. Ἡρακλῆς.
Ἶρις. Θησεύς.

Προλογίζει δὲ ὁ Ἀμφιτρύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

Ις τὸν Διὸς σύλλεκτρον
τ οὐκ οἶδε βροτῶν,
Ἀργεῖον Ἀμφιτρύων', ὃν
Ἀλκαῖός ποτε
ἔτικτεν ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέος;
ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν, ἔνθ' ὁ γηγενὴς
σπαρτῶν στάχυς ἔβλαστεν· ὧν γένους Ἄρης
ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον· οἳ Κάδμου πόλιν
τεκνοῦσι παίδων παισίν· ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίνεται πατήρ,
ἣν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοι ποτὲ,
λωτῷ συνηλάλαξαν, ἡνίκ' εἰς ἐμοὺς
δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
λιπὼν δὲ Θήβας, οὗ κατῳκίσθην ἐγὼ,
Μεγάραν τε τήνδε, πενθεροὺς τε παῖς ἐμὸς,
ἀργεῖα τείχη, καὶ κυκλωπίαν πόλιν
ὠρέξατ' οἰκεῖν· ἣν ἐγὼ φεύγω κτανὼν
Ἠλεκτρύωνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
ἐξευμαρίζων, καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν,
ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἴθ' Ἥρας ὕπο
κέντροις δαμασθεὶς, εἴτε τοῦ χρεὼν μέτα.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους.
τὸ λοίσθιον δὲ, Ταινάρου διὰ στόμα
βέβηκ' ἐς ἅδου, τὸν τρισώματον κύνα
εἰς φῶς ἀνάξων· ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν.

γέρων δὲ δή τις ἐστὶ Καδμείων λόγος,
ὡς ἦν πάρος Δίρκης συνήτωρ Λύκος,
τὴν ἑπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
τὼ λευκοπώλω πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Ἀμφίον', ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός.
οὗ ταὐτὸν ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
καδμεῖος οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολὼν,
κτείνει Κρέοντα· καὶ κτανὼν, ἄρχει χθονὸς,
στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεσπεσὼν πόλιν·
ἡμῖν δὲ κῆδος ἐς Κρέοντ' ἀνηγμένον,
κακὸν μέγιστον ὡς ἔοικε γίγνεται·
τοὐμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς,
ὁ κλεινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος,
τοὺς ἡρακλέους παῖδας ἐξελθεῖν θέλει
κτανὼν δάμαρθ', ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον,
κἄμ', εἴ τι δὴ χρὴ κἄμ' ἐν ἀνδράσι λέγειν,
γέροντ' ἀχρεῖον· μήποθ' οἵδ' ἠνδρωμένοι,
μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην·
ἐγὼ δὲ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασιν
τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν, ἡνίκα χθονὸς
μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμὸς
σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέος,
βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διός·
ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο
Μινύας κρατήσας, οὑμὸς εὐγενὴς τόκος·
πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν,
σίτων, ποτῶν, ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ
πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
δόμων καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας·
φίλων δὲ τοὺς μὲν, οὐ σαφεῖς ὁρῶ φίλους,

οἱ δ' ὄν

οἱ δ' ὄντες, ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν·
τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία·
ἧς μήποθ' ὅστις καὶ μέσως εὔνους ἐμοὶ,
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον·
με ὦ πρέσβυ Ταφίων, ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς,
ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές·
ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἐς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
ὡς οὕνεκ' ὄλβῳ μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ,
ἔχων τυραννίδ', ἧς μακραὶ λόγχαι πέρι
πηδῶσ' ἔρωτι, σώματ' εἰς εὐδαίμονα·
ἔχων δὲ τέκνα, κἄμ' ἔδωκε παιδὶ σῷ,
ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας·
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο·
ἐγὼ δὲ, καὶ σὺ, μέλλομεν θνήσκειν γέρον,
οἵ θ' ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑποπτέρους
σώζω νεοσσοὺς, ὄρνις ὣς ὑφειμένη·
οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλης ἄλλοθεν πιτνῶν,
ὦ μῆτερ αὐδᾷ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί δρᾷ; πόθ' ἥξει; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι,
ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύουσα· θαυμάζω δ' ὅταν
πύλαι ψοφῶσι· πᾶς τ' ἀνίστησιν πόδα,
ὡς πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ·
νῦν οὖν τίν' ἐλπίδ', ἢ πόρον σωτηρίας,
ἐξευμαρίζῃ πρέσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω·
ὡς οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρᾳ,
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους,
οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν· ἥντιν' οὖν γνώμην ἔχεις,

λέγ' ἐς τὸ κοινὸν, μὴ θανεῖν ἕτοιμον ᾖ,
χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.
ἀμ ὦ θύγατερ, οὔτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε
φαύλως παραινεῖν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.
με λύπης τι προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς οὕτω φάος;
ἀμ καὶ τῷδε χαίρω, καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.
με κἀγώ· Δοκεῖν δὲ τὰ δόκητ' οὐ χρὴ γέρον.
ἀμ Ἐν ταῖς ἀναβολαῖς, τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.
με ὅδ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν, δάκνει χρόνος.
ἀμ γένοιτ' ἂν ὦ θύγατερ, οὔριος δρόμος
ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ, καὶ σοὶ κακῶν·
ἔλθοιτέ ποτ' ἂν παῖς οὑμὸς, εὐνήτωρ δὲ σός.
ἀλλ' ἡσύχαζε· καὶ δακρυῤῥόους τέκνων
πηγὰς ἀφαίρει, καὶ παρευκήλει λόγοις,
κλέπτουσα μύθοις· ἀθλίους κλοπὰς ὅμως.
» Κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραί.
» Καὶ πνεύματ' ἀνέμων, οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει.
» Οἵ τ' εὐτυχοῦντες, διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς.
» Ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
» Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν
» Πέποιθεν αἰεί· τὸ δ' ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακοῦ.
χο ὑπώροφα μέλαθρα, καὶ γεραιὰ
δέμνι' ἀμφὶ βάκτροις
ἔρεισμα θέμενος, ἐσάλην ἰηλέμων
γόων ἀοιδὸς, ὥστε πολιὸς ὄρνις,
ἔπεα μόνον, καὶ δόκημα νυκτερωπὸν
ἐννύχων ὀνείρων,
τρομερὰ μόνον, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα.
ἰὼ τέκεα, τέκεα πατρὸς
ἀπάτορ'· ὦ γεραιὲ,

σύ τε

σύ τε τάλαινα μᾶτερ, ἃ
τὸν ἀΐδα δόμοις πόσιν
ἀναστενάζεις,
μὴ προκάμητε πόδα, βαρύ τε κῶλον,
ὥστε πρὸς πετραῖον
λέπας ζυγηφόρον
πῶλον ἀνέντες, ὡς
βάρος φέρων τροχηλάτοιο πώλου,
λαβοῦ χερῶν, καὶ πέπλων,
ὅτου λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος·
γέρων γέροντα παρακόμιζε,
ᾧ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις·
ᾧ ξύνοπλα δόρατα νέα,
νέῳ ξυνῆν ποτ᾽, εὐκλεεστάτας
πατρίδος οὐκ ὀνείδη·
ἴδετε πατρὸς ὡς γοργῶπες αἵδε προσφερεῖς
ὀμμάτων αὐγαί·
τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς, οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,
οὐδ᾽ ἀποίχεται χάρις·
Ελλὰς ὦ ξυμμάχους
οἵους οἵους ὀλέσασα
τούσδ᾽ ἀποστερήσῃ·
ἀλλ᾽ εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς,
Λύκον παρίντα τῶνδε δωμάτων πέλας,
τὸν ἡράκλειον πατέρα, καὶ ξυνάορον·
λύ εἰ χρή μ᾽, ἐρωτῶ, χρὴ δ᾽, ἐπεί γε δεσπότης
ὑμῶν καθέστηκ᾽, ἱστορεῖν ἃ βούλομαι·
τίν᾽ ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν᾽ ἐλπίδ᾽, ἀλκήν τ᾽ εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;

ἢ τὸν παρ' ἅδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον
πιστεύεθ' ἥξειν, ὥσθ' ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
τὸ πένθος αἴρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών·
σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενούς,
ὡς σύγγαμός σοι Ζεὺς τέκοι νέον θεόν·
σὺ δ' ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ,
τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατέργασται πόσει,
ὕδραν ἕλειον, εἰ διώλεσε κτανών;
ἢ τὸν νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἑλών,
βραχίονος φήσ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν
τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὕνεκεν
τοὺς ἡρακλέους παῖδας οὐ θνήσκειν χρεών;
» ὃς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὢν, εὐψυχίας,
» θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τἆλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος·
» ὃς οὔποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερί,
» οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
» κάκιστον ὅπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν·
» ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος, οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
» ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε, κἀντιδέρκεται
δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς·
ἔχει δὲ τοὐμὸν οὐκ ἀναίδειαν γέρον,
ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανὼν
Κρέοντα πατέρα τῆσδε· καὶ θρόνους ἔχων,
οὔκουν τραφέντων τῶνδε, τιμωροὺς ἐμοὺς
χρῄζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην·
ἀμ. τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει
παιδός· τὸ δ' εἰς ἔμ' Ἡράκλεις ἐμοὶ μέλει,
λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
δεῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἐατέον κλύειν·
πρῶτον μὲν οὖν τἄρρητ'· ἐν ἀρρήτοισι γὰρ

τὴν σὴν

τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Ἡράκλεες,
σὺν μάρτυσιν θεοῖς, δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν·
Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην, τέθριππά τε,
ἐν οἷς βεβηκὼς, τοῖσι γῆς βλαστήμασιν
γίγασι πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη,
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν,
τετρασκελές θ' ὕβρισμα κενταύρων γένος·
Φολόην ἐπελθὼν ὦ κάκιστε βασιλέων,
ἐροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίνειεν ἄν·
ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σὺ φὴς εἶναι δοκεῖν·
Δίρφυν τ' ἐρωτῶν, ἥ σ' ἔθρεψ' ἀβαντίδα,
οὐκ ἄν γ' ἐπαινέσειεν· οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου
ἐσθλόν τι δράσας, μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν,
τὸ πάνσοφον δ' εὕρημα τοξήρη σάγην
μέμφῃ κλύων νῦν τἀπ' ἐμοῦ, σοφὸς γενοῦ·
» ἀνὴρ ὁπλίτης, δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων,
» καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὖσι μὴ 'γαθοῖς,
» αὐτὸς τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας·
» θραύσας τε λόγχην, οὐκ ἔχει τῷ σώματι
» θάνατον, ἀμῦναι γ' ἂν ἔχων ἀλκὴν μόνον·
» ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον,
» ἓν μὲν τὸ λῷστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφεὶς
» ἄλλοις, τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν·
» ἑκὰς δ' ἀφεστὼς, πολεμίους ἀμύνεται,
» τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν,
» τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
» ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
» σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς,
» σώζειν τὸ σῶμα, μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένους·
λόγοι μὲν οἵδε, τοῖσι σοῖς ἐναντίαν

γνώμην ἔχουσι, τῶν καθεστώτων πέρι.
παῖδας δὲ δὴ τί τούσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
τί σοι δ' ἔδρασαν; ἕν τι σ' ἡγοῦμαι σοφόν,
εἰ τῶν ἀρίστων τἄκγον' αὐτὸς ὢν κακὸς,
δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύ,
εἰ δειλίας σῆς, κατθανούμεθ' εἵνεκα.
ὃ χρῆν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός.
βίαι δὲ δράσῃς μηδέν, ἢ πείσῃ λίαν,
ὅταν θεοῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχῃ.
φεῦ.
ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ ἐς σ' ἀφίξομαι,
λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος,
τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ, τέκνοισί τε;
ὃς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολών,
Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν,
οὐδ' Ἑλλάδ' ᾔνεσ', οὐδ' ἀνέξομαί ποτε
σιγῶν, κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμόν,
ἣν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε, πῦρ, λόγχας, ὅπλα
φέρουσαν, ἐλθεῖν ποντίων καθαρμάτων,
χέρσου τ' ἀμοιβάς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν.
τὰ δ' ὦ τέκν' ὑμῖν, οὔτε Θηβαίων πόλις,
οὔθ' Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἔμ' ἀσθενῆ φίλον
δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα, πλὴν γλώσσης ψόφον.
ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν, ἣν πρὶν εἴχομεν,
γήρᾳ δὲ τρομερὰ γυῖα, κἀμαυρὸν σθένος.
εἰ δ' ἦν νέος τε, κἄτι σώματος κρατῶν,
λαβὼν ἂν ἔγχος, τοῦδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους

καθημάτωσ' ἄν, ὥστ' ἀτλαντικῶν πέρα
φαύγειν ὅρων ἂν δειλίᾳ τοὐμὸν δόρυ·
» ἆρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν οἱ 'γαθοὶ
» θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν;
λύ. σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις·
ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
ἄγ'· οἱ μὲν, Ἑλικῶν', οἱ δὲ, Παρνασοῦ πτυχὰς
τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλουργοὺς δρυὸς
κορμούς· ἐπειδὰν δ' εἰσκομισθῶσιν πόλει,
βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα,
ἐμπίπρατ' αὐτῶν, καὶ πυροῦτε σώματα
πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὕνεκ' οὐ κατθανὼν
κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τανῦν τάδε.
ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
γνώμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
τοὺς ἡρακλέους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
τύχας ὅταν πάσχῃ τι· μεμνήσεσθε δὲ,
δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος·
ἀμ. ὦ γῆς λοχεύματα, τοὺς, Ἄρης σπείρει ποτὲ
λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
οὐ σκῆπτρα χειρὸς δεξιᾶς ὁρίσματα
ἀρεῖτε; καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα
καθαιματώσεθ'; ὅστις οὐ καδμεῖος ὢν,
ἄρχει κάκιστος τῶν νέων, ἔπηλυς ὤν;
ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσεις, χαίρων ποτέ·
οὐδ' ἁπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμὼν χερὶ,
ἕξεις· ἀπ' ἔρρων δ' ἔνθεν ἦλθες ἐνθάδε;
ὕβριζ'· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος, οὐ κτενεῖς ποτε
τοὺς ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται λιπὼν τέκνα·

ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
ὁ δ᾽ ὠφελήσας, ἀξίων οὐ τυγχάνει·
κἄπειτα πράσσω πόλλ᾽ ἐγὼ φίλους ἐμοὺς,
θανόντας εὖ δρῶν, οὗ φίλων μάλιστα δεῖ·
ὦ δεξιὰ χεὶρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
ἐν δ᾽ ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας·
ἐπεί σ᾽ ἔπαυσ᾽ ἂν, δοῦλον ἐννέποντά με,
καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν,
ἐν αἷς σὺ χαίρεις· οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις,
στάσει νοσοῦσα, καὶ κακοῖς βουλεύμασιν·
οὐ γάρ ποτ᾽ ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο·

με γέροντες, αἰνῶ, τῶν φίλων γὰρ οὕνεκα
ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεών·
ἡμῶν δ᾽ ἕκατι δεσπόταις θυμούμενοι,
πάθητε μηδέν· τῆς δ᾽ ἐμῆς Ἀμφιτρύων
γνώμης ἄκουσον, ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν·
ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα, πῶς γὰρ οὐ φιλῶ
ἅ᾽τικτον, ἃ μόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
δεινὸν νομίζω· τῷ δ᾽ ἀναγκαίῳ τρόπῳ
ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν·
ἡμᾶς δ᾽ ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεὼν,
μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσι γέλων
διδόντας, ὁ ὐμοὶ τοῦ θανεῖν μεῖζον κακόν·
ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά·
σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορὸς,
ὥστ᾽ οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὕπο·
οὑμὸς δ᾽ ἀμαρτύρητος εὐκλεὴς πόσις,
ὡς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι,
δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς,
κάμνουσι τοῖς ἐχθροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ·

ἐμοί τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον,
σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ᾗ λογίζομαι·
ἥξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὕπο;
καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδου πάλιν,
ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;
ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν, χρεὼν,
σοφοῖσι δ' εἴκειν, καὶ τεθραμμένοις καλῶς·
ῥᾷον γὰρ αἰδοῦς ὑπολαβὼν, φίλ' ἂν τέλοις·
ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ', εἰ παραιτησαίμεθα,
φυγὰς τέκνων τῶνδ' ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι,
ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον·
τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον ὃς μένει σ' ὅμως·
προκαλοῦμεθ' εὐγένειαν ὦ γέρων σέθεν·
τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας,
πρόθυμός ἐστιν· ἡ προθυμία δ' ἄφρων·
ὃ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτέ·
χο εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
ἦν τις ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἄν·
νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν· σὸν δὲ τοὐντεῦθεν σκοπεῖν,
ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Ἀμφιτρύων·
ἀμ οὔτοι τὸ δειλὸν, οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν·
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη,
κεντεῖν, φονεύειν, ἱέναι πάτρας ἄπο·
μίαν δὲ νῷν δὸς χάριν ἄναξ ἱκνούμεθα·
κτεῖνόν με, καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ἀνόσιον θέαν,

ψυχορραγοῦντα, καὶ καλοῦντα μητέρα,
πατρός τε πατέρα· τἄλλα δ' εἰ πρόθυμος εἶ,
πρᾶσσ'· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν.
με κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι, χάριτι προσθεῖναι χάριν,
ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπουργήσῃς διπλᾶ.
κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλείσμεθα.
ὡς, ἀλλὰ ταῦτ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρός.
λύ ἔσται τάδ'· οἴγειν κλῇθρα προσπόλοις λέγω.
κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
ἥξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρᾳ δώσων χθονί.
με ὦ τέκν'· ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
πατρῷον ἐς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
ἄλλοι κρατοῦσι· τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
ἀμ ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
μάτην δὲ παιδός τοι νεὼν ἐκλήζομεν.
σύ δ' ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι φίλος.
ἀρετῇ σε νικῶ, θνητὸς ὢν, θεὸν μέγαν.
παῖδας γὰρ οὐ προὔδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
σύ δ' ἐς μὲν εὐνὰς, κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
τἀλλότρια λέκτρα δόντος οὐδενὸς, λαβών.
σῴζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
ἀμαθής τις εἶ θεὸς, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφυς.
χο αἴλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ
μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ,
τὰν καλλίφθιτον κιθάραν
ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ.
ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς, ἐνέρων τ' ἐς ὄρφνην
μολόντα παῖδ', εἴτε Διός νιν εἴπω,

εἴτ᾽ Ἀμφιτρύωνος ἴνιν,
ὑμνῆσαι στεφάνωμα μόχθων,
δι᾽ εὐλογίας θέλω·
γενναίων δ᾽ ἀρεταὶ πόνων,
τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα·
πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
ἠρήμωσε λέοντος,
πυρσῷ δ᾽ ἀμφεκαλύφθη,
ξανθὸν κρᾶτ᾽ ἐπινωτίσας
δεινῷ χάσματι θηρός·
τάν τ᾽ ὀρεινόμων ἀγρίων
κενταύρων ποτὲ γένναν
ἔτρωσε τόξοις φονίοις,
ἐναιρῶν πτανοῖς βέλεσιν,
ξύνοιδε Πηνειὸς ὁ καλλιδίνας,
μακραί τ᾽ ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι,
καὶ πηλιάδες θεράπναι,
σύγχορτοί τ᾽ Ὁμόλας ἔναυλοι
πεύκαισιν· ὅθεν χέρας
πληροῦντες, χθόνα Θεσσαλῶν
ἱππείαις ἐδάμαζον·
τάν τε χρυσοκάρανον
Δόρκαν ποικιλόνωτον
συλήτειραν ἀγρωσταν
κτείνας, θηροφόρον θεάν,
οἰνόα τίν᾽ ἀγάλλει,
τεθρίππων τ᾽ ἐπέβα,
καὶ ψαλίοις ἐδάμασε πώλους
Διομήδεος, αἳ φονίαισι φάτναις
ἀχάλιν᾽ ἐθόαζον,

καθ' ἅμα σῖτα γέννυσι, χαρ
μοναῖσιν ἀνδροβῶσι δυστράπεζοι,
πέραν δ' ἀργυρορ' ῥύταν
Εβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον
μηκυναίῳ πονῶν τυράννῳ,
τάν τε πηλιάδ' ἀκτὰν
Αναύρου παρὰ πύλας.
Κύκνον δὲ ξενοδαΐκταν
τόξοις ὤλεσεν ἀμφαναίας,
οἰκήτορ' ἄμικτον,
ὑμνῳδοὺς τε κόρας.
ἤλυθεν ἑσπέριον ἐς αὐλὰν
χρυσέων πετάλων ἄπο, μηλοφόρον
χερὶ καρπὸν ἀμέρξων
δράκοντα πυρσόνωτον,
ὃς ἄπλατον ἀμφ' ἑλικτὸν
ἕλικ' ἐφρούρει
κτανὼν, ποντίας θ' ἁλὸς
μυχοὺς εἰσέβαινε θνατοῖς
ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς.
οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσαν
ἐλαύνει χέρας ἕδραν
Ατλαντος δόμον ἐλθών.
ἀστρωποὺς τε κατέσχεν οἴκους
εὐανορίᾳ θεῶν.
τὸν ἱππευτάν τ' ἀμαζόνων στρατὸν
Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
ἔβα δι' ἄξεινον οἶδμα λίμνας.
τίν' οὐκ ἀφ' ἑλλανίας
ἀγορὸν ἁλίσας φίλων,

κόρας

κόρας ἀρέας πέπλων
χρυσεόστολον φάρος,
ζωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας·
τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε
βαρβάρου κόρας λάφυ
ρα, καὶ σώζετ' ἐν Μυκήναις·
τάν τε μυριόκρανον
πολύφωνον κύνα λέρνας
ὕδραν ἐξεπύρωσε,
βέλεσί τ' ἀμφέβαλε
τὸν τρισώματον, οἷσιν
ἔκτα βοτῆρ' Ἐρυθείας·
δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' εὐτυχῆ
διῆλθε· τὸν πολυδάκρυτον
ἔπλευσ' ἐς ἄϊδαν, πόνων τελευτὰν,
ἵν' ἐκπεραίνει τάλας
βίοτον οὐδ' ἔβα πάλιν.
στέγαι δ' ἔρημοι φίλων·
τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα,
βίου κέλευθον ἄθεον,
ἄδικον· ἐς δὲ σὰς χέρας
βλέπει σῶμα τοῦ παρόντος·
εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἥβων,
δόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ,
Καδμείων τε σύνηβοι,
τέκεσιν ἂν παρέσταν
ἀλκᾷ· νῦν δ' ἀπολείπο
μαι τὰς εὐδαίμονας ἥβας·
ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τούσδε, φθιμένων

ἔνδυμ' ἔχοντας,
τοὺς τοῦ μεγάλου δή ποτε παῖδας
τοπρὶν Ἡρακλέους, ἄλοχόν τε φίλην
ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἕλκουσαν
τέκνα, καὶ γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέους.
δύστηνος ἐγώ,
δακρύων ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν
γραίας ὄσσων ἔτι πηγάς.
Με. εἶεν. τίς ἱερεύς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων,
ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεύς,
ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδου τάδε;
ὦ τέκν', ἀγόμεθα ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρόν,
ὁμοῦ γέροντες, καὶ νέοι, καὶ μητέρες.
ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε, καὶ τέκνων.
τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι,
ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμίοις δ' ἐθρεψάμην
ὕβρισμα, κἀπίχαρμα, καὶ διαφθοράν.
φεῦ. ἦ πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
ἣν πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλπισα.
σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ,
Εὐρυσθέως δ' ἔμελλες οἰκήσειν δόμους,
τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων πελασγίας.
στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλες σῷ κάρᾳ
λέοντος, ᾗπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο.
σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ,
ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος.
ὡς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά σε.
εἰς δεξιὰν δὲ σὴν, ἀλεξητήριον
ξύλον καθίει, Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν.
σοὶ δ' ἣν ἔπερσε τοῖς ἑκηβόλοις ποτὲ
τόξοισι,

τόξοισι, δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο·
τρεῖς δ' ὄντας, τριπτύχοις τυραννίσι
πατὴρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ·
ἐγὼ δὲ νύμφας ἠκροθινιαζόμην,
κήδη συνάψουσ' ἔκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς,
Σπάρτης τε, Θηβῶν τε, ὡς ἀνημμένοι κάλως
πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.
καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη,
νύμφας μὲν ὑμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρενῶν·
πατὴρ δὲ πατρὸς ἑστιᾷ γάμους ὅδε,
ἅδην νομίζων πενθερὸν, κῆδος πατρός·
ὤμοι· τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον
πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ, προσαρμόσω στόμα;
τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξουθόπτερος
μέλισσα συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους;
εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ', ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ;
ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται
θνητῶν παρ' ἅδῃ, σοὶ τάδ' Ἡράκλεις λέγω,
θνήσκει πατὴρ σὸς, καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγὼ,
ἢ πρὶν μακαρία διά σ' ἐκληζόμην βροτοῖς·
ἄρηξον, ἐλθὲ, καὶ σκιὰ φάνηθί μοι·
ἅλις γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γένοιο σύ·
κακοὶ γὰρ εἰς σέ γ', οἳ τέκνα κτείνουσι σά·
ἀμ. σὺ μὲν, τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ γύναι·
ἐγὼ δέ σ' ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικὼν,
αὐδῶ τέκνοισιν, εἴ τι τοῖσι δ' ὠφελεῖν
μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις·
καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
θανεῖν γὰρ ὡς ἔοικ' ἀναγκαίως ἔχει·

ἀλλ' ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
ἐξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι·
» ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
» σώζειν· τὸ δ' αὑτοῦ σπουδάσας, διέπτατο·
» ὁρᾶτέ μ', ὅσπερ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς,
» ὀνομαστὰ πράσσων, καί μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη,
» ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρᾳ μιᾷ·
» ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας, ἥ τε δόξ', οὐκ οἶδ' ὅτῳ
» βέβαιός ἐστι· χαίρετ'· ἄνδρα γὰρ φίλον
» πανύστατον νῦν ἥλικες δεδόρκατε.
με ἔα·
ὦ πρέσβυ, λεύσσω τἀμὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;
αμ οὐκ οἶδα θύγατερ· ἀφασία δὲ κἄμ' ἔχει.
με ὅδ' ἐστιν, ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν,
» εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.
τί φημι; ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ;
οὐκ ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδὸς γέρον.
δεῦρ' ὦ τέκν' ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων.
ἴτ'· ἐγκονεῖτε· μὴ μεθῆτ', ἐπεὶ Διὸς
σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος.
ηρα ὦ χαῖρε μέλαθρον, πρόπυλά θ' ἑστίας ἐμῆς,
ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολών.
ἔα· τί χρῆμα; τέκν' ὁρῶ πρὸ δωμάτων
στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα,
ὄχλῳ τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον,
πατέρα τε δακρύοντα συμφορᾶς τινος.
φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς.
γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος;
με ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολὼν πατρί,

ἥκεις

ἥκεις, ἐσώθης, ἐς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις·
ἡρα τί φῄς; τίν' ἐς ταραγμὸν ἥκομεν πάτερ;
με διολλύμεσθα· σὺ δὲ γέρον, σύγγνωθί μοι,
εἰ πρόσθεν ἥρπασ', ἅ σε λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν·
» τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων·
καὶ τἄμ' ἔθνησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ·
ἡρα Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου·
με τεθνᾶσ' ἀδελφοί, καὶ πατὴρ οὑμὸς γέρων·
ἡρα πῶς φῄς; τί δράσας; ἢ δορὸς ποίου τυχών;
με Λύκος σφ' ὁ κλεινός, γῆς ἄναξ διώλεσεν·
ἡρα ὅπλοις ἀπαντῶν, ἢ νοσησάσης χθονός;
με στάσει τὸ Κάδμου δ' ἑπτάπυλον ἔχει κράτος·
ἡρα τί δῆτα πρὸς σέ, καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;
με κτείνειν ἔμελλε πατέρα, κἀμέ, καὶ τέκνα·
ἡρα τί φῄς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;
με μήποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίατο·
ἡρα κόσμος δὲ πέπλων τίς ὅδε νερτέροις πέπλων;
με θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνήμμεθα·
ἡρα καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκετ'; ὦ τλήμων ἐγώ·
με φίλων ἔρημοι· σὲ δὲ θανόντ' ἠκούομεν·
ἡρα πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἥδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
με Εὐρυσθέως κήρυκες ἤγγελλον τάδε·
ἡρα τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον, ἑστίαν τ' ἐμήν;
με βίᾳ· πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους·
ἡρα κοὐκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;
με Αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω·
ἡρα οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
με Φίλοι γὰρ εἰσὶν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τινές;
ἡρα μάχας δὲ Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν;
με Ἄφιλον, ἵν' αὖθις σοι λέγω, τὸ δυστυχές·

ἡρα. οὐ ῥίψεθ' ᾅδου τάσδε περιβολὰς κόμης;
καὶ φῶς ἀναβλέψεσθε, τοῦ κάτω σκότους
φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασι δεδορκότες;
ἐγὼ δὲ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερός,
πρῶτον μὲν εἶμι, καὶ κατασκάψω δόμους,
καινῶν τυράννων· κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμὼν,
ῥίψω κυνῶν ἕλκημα· Καδμείων δ' ὅσους
κακοὺς ἐφηῦρον, εὖ παθόντας ἐξ ἐμοῦ,
τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι·
τοὺς δὲ, πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι,
νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου.
Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν, αἱμαχθήσεται.
» τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι χρὴ,
» καὶ παισὶ, καὶ γέροντι· χαιρόντων πόνοι·
μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἵδ' ὑπὲρ πατρὸς,
θνήσκειν ἀμύνοντ'· ἢ τί φήσομεν καλὸν,
ὕδρᾳ μὲν ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε,
Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων
οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθεν λέξομαι.
» δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα,
» πατέρα τε πρέσβυν, τήν τε κοινωνὸν γάμων.
ἀμ. πρὸς σοῦ μὲν ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον,
τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ 'πείγου λίαν.
ἡρα. τί δ' ἐστὶ τῶνδε θᾶσσον, ἢ χρεὼν πάτερ;
ἀμ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
δοκοῦντας εἶναι, συμμάχους ἄναξ ἔχει.
οἳ στάσιν ἔθηκαν, καὶ διώλεσαν πόλιν,
ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας· τὰ δ' ἐν δόμοις,

δαπάναισι

δαπάναισι φροῦδα, διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας·
ὤφθης ἐπελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὤφθης, ὅρα
ἐχθροὺς ἀθροίσας, μὴ παρὰ γνώμην πέσῃς.
ἡρ. μέλει μὲν οὐδὲν, εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις.
ὄρνιν δ' ἰδών τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις,
ἔγνων πόνον τίν' εἰς δόμους πεπτωκότα.
ὥς' ἐκ προνοίας κρύφιος ἐσῆλθον χθόνα.
ἀμ. καλῶς προσελθὼν νῦν, πρόσειπέ θ' ἑστίαν,
καὶ δὸς πατρῴοις δώμασι σὸν ὄμμ' ἰδεῖν.
ἥξει γὰρ αὐτὸς, σὴν δάμαρτα, καὶ τέκνα,
ἕλξων, φονεύσων, κἄμ' ἐπισφάξων, ἄναξ.
μένοντι δ' αὐτοῦ, πάντα σοι γενήσεται,
τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν τε σὴν
μὴ πρὶν ταράξῃς, πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι τέκνον.
ἡρ. δράσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἶμ' ἔσω δόμων.
χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν,
ἄδου κόρης ἔνερθεν, οὐκ ἀτιμάσω
θεοὺς προσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.
ἀμ. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς ἄδου τέκνον;
ἡρ. καὶ θῆρά γ' ἐς φῶς τὸν τρικάρηνον ἤγαγον.
ἀμ. μάχῃ κρατήσας, ἢ θεᾶς δωρήμασιν;
ἡρ. μάχῃ· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' εὐτύχησ' ἰδών.
ἀμ. ἦ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θήρ;
ἡρ. χθονίας νιν ἄλσος, Ἑρμιών τ' ἔχει πόλις.
ἀμ. οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθεύς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;
ἡρ. οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος.
ἀμ. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;
ἡρ. Θησέα κομίζων, ἐχρόνισ' ἐν ἄδου πάτερ.
ἀμ. καὶ ποῦ 'στιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον;
ἡρ. βέβηκ' Ἀθήνας, νέρθεν ἄσμενος φυγών.

ἀλλ' ἕπεσθ' ὁμαρτεῖτ' ὦ τέκν' ἐς δόμους πατρί·
καλλίονές τἄρ' εἴσοδοι τῶν ἐξόδων
πάρεισιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,
καὶ νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανύεται·
σύ τ' ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λάβε,
τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·
οὐ γὰρ πτερωτὸς, οὐδὲ φευξείω φίλους·
ἆ· οἵδ' οὐκ ἀφιᾶσιν, ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων·
» Τοσῷδε μᾶλλον ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ·
ἄξω λαβών γε τούσδ' ἐφολκίδας χεροῖν·
ναῦς δ' ὡς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
» θεράπευμα τέκνων· πάντα τἀνθρώπων ἴσα·
» φιλοῦσι παῖδας οἵ τ' ἀμείνονες βροτῶν,
» οἵ τ' οὐδὲν ὄντες· χρήμασιν δὲ διάφοροι
» ἔχουσιν· οἱ δ' οὔ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος·
Χο ἁ νεότας μοι, φίλον ἄ
» χθος· τὸ δὲ γῆρας, αἰεὶ
» βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων,
» ἐπὶ κρατὶ κεῖσαι,
» βλεφάρων σκοτεινὸν
» φάρος ἐπικαλύψαν·
» μή μοι μήτ' ἀσιήτιδος
» τυραννίδος ὄλβος εἴη,
» μὴ χρυσοῦ δώματα πλήρη,
» τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν·
» ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
» καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ·
» τὸ δὲ λυγρὸν, φόνιόν τε γῆρας,
» μισῶ· κατὰ κυμάτων
» δ' ἔρροι· μηδέ ποτ' ὤφελεν

» θνατῶν

θνατῶν δώματα, καὶ πόλεις
ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀεὶ
πτεροῖσι φορείσθω.
εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις,
καὶ σοφία κατ' ἄνδρας,
δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον,
φανερὸν χαρακτῆ-
ρ' ἀρετῆς, ὅσοισι
μέτα, καὶ θνατοὶ ἐς
τὰς αὐγὰς πάλιν ἁλίου,
δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους.
ἁ δυσγένεια δ' ἁπλοῦν ἂν
εἶχε ζωᾶς βιοτάν.
καὶ τῷδ' ι, τούς τε κακοὺς ἂν
γνῶναι, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς
ἴσον, ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄστρων,
ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
νῦν δ' οὐδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν
χρηστοῖς, οὐδὲ κακοῖς σαφής.
ἀλλ' εἱλισσόμενός τις αἰὼν,
πλοῦτον μόνον αὔξει.
οὐ παύσομαι τὰς χάριτας
μούσαις συγκαταμιγνὺς,
ἡδίσταν συζυγίαν,
ἢ ζώην μετ' ἀμουσίας.
αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἴην.
ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς
κελαδεῖ μναμοσύναν.
ἔτι τὰν Ηρακλέους
καλλίνικον ἀείσω,

παρά τε βρόμιον οἰνοδόταν,
παρά τε χέλυος ἑπτατόνου
μολπὰν, καὶ λίβυν αὐλὸν,
οὔπω καταπαύσομεν.
μούσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν·
παιᾶνα μὲν Δηλιάδες
ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας, τὸν
Λατοῦς εὔπαιδα γόνον,
εἱλίσσουσαι καλλίχορον·
παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροις,
κύκνος ὣς γέρων ἀοιδὸς
πολιᾶν ἐκ γενύων,
κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
Διὸς ὁ παῖς· τὰς δ' εὐγενείας
πλέον ὑπερβάλλων·
μοχθήσας τὸν ἄκυμον
θῆκεν βίοτον βροτοῖς,
πέρσας δείματα θηρῶν·

λύκ. ἐς καιρὸν οἴκων Ἀμφιτρύων ἔξω περᾷς·
χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς, ἐξ ὅτου πέπλοις
κοσμεῖσθε σῶμα, καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν·
ἀλλ' εἶα, παῖδας, καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν·

ἀμ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
ἃ χρῆν σε μετρίως, κεἰ κρατεῖς, σπουδὴν ἔχειν·
ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν,
στέργειν ἀνάγκη· δραστέον δ' ἅ σοι δοκεῖ·

λύσ ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;
ἀμ δοκῶ μὲν αὐτὴν ὡς θύραθεν εἰκάσαι.
λύσ τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
ἀμ ἱκέτιν πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας θάσσειν βάθροις.
λύσ ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον.
ἀμ καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν.
λύσ ὁ δ' οὐ πάρεστιν, οὐ δὲ μή, μόλῃ ποτέ;
ἀμ οὔκ· εἴγε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.
λύσ χώρει πρὸς αὐτήν, καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων.
ἀμ μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φόνου, δράσας τόδε.
λύσ ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἐστ' ἐνθύμιον,
οἱ δειμάτων ἔξωθεν, ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας· δεῦρ' ἕπεσθε πρόσπολοι,
ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων.
ἀμ σὺ δ' οὖν ἴθ' ἔρχῃ δ' οἷ χρεών· τὰ δ' ἄλλ', ἴσως
» ἄλλῳ μελήσει· προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς,
» κακόν τι πράξειν· ὦ γέροντες, ἐς καλὸν
στείχει· βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται
ξιφοφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν
ὁ παγκάκιστος· εἶμι δ' ὡς ἴδω νεκρὸν
» πίπτοντ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
» ἐχθρός, τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.
χο Μεταβολὰ κακῶν,
» μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ,
» πάλιν ὑποστρέφει
» βίοτον εἰς ἅιδαν.
» ἰὼ δίκα, καὶ θεῶν
» παλίρρους πότμος.
ἀμ ἦλθες χρόνῳ μὲν, οὗ δίκην δώσεις θανών,
ὕβρεις ὑβρίζων ἀμείνονας σέθεν.

χο Χαρμοναὶ, δακρύων
» ἔδοσαν ἐκβολάς.
πάλιν ἔμολεν ἃ πάρος
οὔποτε διὰ φρενὸς ἤλ
πισε παθεῖν γᾶς ἄναξ.
ἀλλ᾽ ὦ γεραιὲ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.
λύ ἰώ μοί μοι. Χο. τόδε κατάρχεται
μέλος ἐμοὶ κλύειν
φίλιον ἐν δόμοις.
θάνατος οὐ πρόσω βοᾷ,
βοᾷ, στενάζων φροίμιον γ᾽ ἄναξ, φόνου.
λύ ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ᾽, ἀπόλλυμαι δόλῳ.
χο καὶ γὰρ διώλλυσ᾽. ἀντάποινα δ᾽ ἐκτίνων,
τόλμα, διδοὺς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
χο Τίς ὁ θεοὺς ἀνομίᾳ χραίνων, θνητὸς ὢν;
» ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων
» κατέβαλ᾽, ὡς ἄρ᾽ οὐ σθένουσι θεοί.
γέροντες, οὐκέτ᾽ ἔστι δυσσεβὴς ἀνήρ.
σιγᾷ μέλαθρα. πρὸς χοροὺς τραπώμεθα.
φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν, οὓς ἐγὼ θέλω.
χοροὶ, χοροὶ, καὶ θαλίαι μέλουσι Θήβας
ἱερὸν κατ᾽ ἄστυ.
μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων,
μεταλλαγαὶ συντυχίας
ἔτεκον ἀοιδάς.
βέβακεν ἄναξ ὁ καινός.
ὁ δὲ παλαίτερος,
κρατεῖ, λιμένα λιπών γε τὸν ἀχερόντιον.
» δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.

θεοὶ, θεοὶ, τῶν ἀδίκων μέλλουσι, καὶ τῶν
ὁσίων ἐπάϊειν.
ὁ χρυσὸς, ἅ τ' εὐτυχία,
φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται,
δύνασιν ἄδικον
ἐφέλκων· χρόνον γὰρ ἔτλα
τὸ πάλιν εἰσορᾶν,
νόμον παρέμενος, ἀνομίᾳ χάριν διδοὺς.
ἔθραυσεν ὄλβου κελαινὸν ἅρμα.
Ἰσμηνῷ στεφανοφορία,
ξεσταί θ' ἑπτάπυλοι πόλεως,
ἀναχορεύσατ' ἀγυιαί.
Δίρκα θ' ἁ καλλιρέεθρος,
σύν τ' ἀσωπίδες κόραι,
πατρὸς ὕδωρ βᾶτε
λιποῦσαι συναοιδοὶ
νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
καλλίνικον ἀγῶν'. ὦ
πυθίου δενδρῶτι πέτρα,
μουσῶν θ' ἑλικωνίδων δώματα,
ἥξετ' εὐγαθεῖ κελάδῳ
ἐμὰν πόλιν, ἐμά τε τείχη,
σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε
χαλκασπίδων λόχος, ὃς γᾶν
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
Θήβαις ἱερὸν φῶς.
ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς
εὐναὶ, θνατογενοῦς τε,
καὶ Διὸς, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς,
νύμφας τᾶς περσηΐδος, καὶ πιστὸν

μοι τὸ παλαιὸν ἤδη
λέχος ὦ Ζεῦ τὸ σὸν,
οὐκ ἐπ' ἐλπίδι φάνθη,
λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος
τὰν Ηρακλέος ἀλκάν·
ὃς γᾶς ἐξέβα θαλάμων,
Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον·
κρείσσων μοι τύραννος ἔφυς,
ἡδὺς γένει ἀνάκτων,
ἃ νῦν ἐσορᾶν φαίνει,
ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων
ἅμιλλαν εἰς τὸ δίκαιον,
θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει·
ἔα· ἔα·
ἆρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου;
γέροντες, οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ·
φυγῇ φυγῇ
νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα·
ὦ 'ναξ παιὰν,
ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων·
Ἶρις θαρσεῖτε νυκτὸς τήνδ' ὁρῶντες ἔκγονον
Λύσσαν γέροντες, κἀμὲ τὴν θεῶν λάτριν
Ιριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἥκομεν βλάβος,
ἑνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν,
ὅν φασιν εἶναι Ζηνὸς, Αλκμήνης τ' ἄπο·
πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικροὺς,
τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν· οὐδ' ἔα πατὴρ
Ζεύς νιν κακῶς δρᾶν, οὔτ' ἔμ', οὔθ' Ηραν ποτέ·
ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως,
Ηρα προσάψαι καινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει,

παῖδας κατακτείναντι· συνθέλω δ' ἐγώ·
ἀλλ' εἶ' ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε,
μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ παιδοκτόνους
φρενῶν ταραγμοὺς, καὶ ποδῶν σκιρτήματα,
ἔλαυνε· κίνει· φόνιον ἐξίει κάλων·
ὅς ἂν φονάσας δι' ἀχερούσιον πόρον
τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντῃ φόνῳ,
γνῷ μὲν τὸν Ἥρας οἷος ἐστ' αὐτῷ χόλος,
μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην·
λύσ ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς, ἔκ τε μητέρος
πέφυκα, νυκτὸς οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
τιμάς τ' ἔχω τάσδ' οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις,
οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους·
παραινέσαι δὲ πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
Ἥρᾳ θέλω σοί τ', ἢν πίθησθ' ἐμοῖς λόγοις.
ἀνὴρ ὅδ', οὐκ ἄσημος, οὔτ' ἐπὶ χθονὶ,
οὔτ' ἐν θεοῖσιν, οὗ γέ μ' ἐσπέμπετε δόμους·
ἄβατον δὲ χώραν, καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
τιμὰς, πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο·
σοί τ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά·
ἶρις μὴ σὺ νουθέτει, τά θ' Ἥρας κακὰ μηχανήματα
εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος, ἀντὶ τοῦ κακοῦ.
λύσ οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἔπεμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ;
ἶρις ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρῶσ', ἃ δρᾶν οὐ βούλομαι.
λύσ εἰ δὲ δή μ' Ἥρᾳ θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει
τάχος, ἐπιρροιβδεῖν θ' ὁμαρτεῖν ὡς κυνηγέτῃ κύν
εἶμί γ'· οὔτε πόντος οὕτω κύμασι στένων λάβρος,

οὔτε γῆς σεισμὸς, κεραυνοῦ τ' οἶστρος ὠδῖνας πνέων,
οἷ' ἐγὼ σταδιοδραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέος,
καὶ καταῤῥήξω μέλαθρα, καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ
τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτον· ὁ δὲ, κανὼν, οὐκ εἴσεται
παῖδας, οὓς ἔτικτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ·
ἢν ἰδοὺ καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο,
καὶ διαστρόφους ἑλίσσει σῖγα γοργωποὺς κόρας·
ἀμπνοὰς δ' οὐ σωφρονίζει ταῦρος, ὡς ἐς ἐμβολὴν
δεινός· μυκᾶται δὲ, κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρου·
τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω, καὶ καταυλήσω φόβῳ·
στεῖχ' ἐς οὔλυμπον πεδαίρουσ' Ἶρι, γενναῖον πόδα·
ἐς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέος·

Χο. ὀτοτοτοτοτοῖ·
στέναξον, ἀποκείρεταί σου ἄνθος
πόλις· ὁ Διὸς ἔκγονος
μέλεος Ἑλλὰς, ἃ τὸν εὐεργέταν
ἀποβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισι λύσσας,
χορευθέντ' ἐναύλοις·
βέβακεν ἐν δίφροισιν ἁ πολύστονος·
ἅρμασι δ' ἐνδίδωσι κέντρον ὡς ἐπιλώβᾳ,
νυκτὸς γοργὼν, ἑκατὸν κεφαλαῖς,
ὄφεων ἰαχήμασι λύσσα μαρμαρωπός·
ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων·
ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς τέκν' ἐκπνεύσατε·
ἰώμοι μέλεος· ἰὼ Ζεῦ· τὸ σὸν γένος, ἄγονον αὐτίκα
λύσσα δέ σ' ὠμόβρωτος, ἀποινόδικοι
δίκαι, κακοῖσιν ἐκπετάσουσιν· ἰὼ στέγαι·
κατάρχεται χορεύματα τυμπάνων ἄτερ,
οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ· ἰὼ δόμοι·
πρὸς αἵματ' οὐχὶ τᾶς διονυσιάδος

βοτρύων

βοτρύων ἐπὶ χεύμασι λῶβας,
φυγῇ τέκν᾽ ἐξορμᾶτε,
δάϊον τόδε, δάϊον
μέλος ἐπαυλεῖται,
κυναγετεῖ, τε τέκνων διωγμόν·
οὔποτ᾽ ἄκραντα δόμοισι
λύσσα βακχεύσει·
αἲ αἲ κακῶν·
αἲ αἲ δῆτα·
τὸν γεραιὸν ὡς στένω
πατέρα, τάν τε παιδοτρόφον·
μάταν τέκεα γεννᾶται·
ἰδοὺ· ἰδού·
θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη·
ἢ· ἢ τί δρᾷς ὦ παῖ Διός,
μελάθρῳ τάραγμα ταρτάρειον,
ὡς ἐπ᾽ ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλάς,
εἰς δόμους πέμπεις·
ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα, ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν;
ἄλαστα τὰν δόμοισι· μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι·
τεθνᾶσι παῖδες·
αἲ· αἲ· στενάξεθ᾽, ὡς στενακτά·
δάϊοι φόνοι,
δάϊοι δὲ τοκέων χεῖρες·
οὐκ ἄν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν,
πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν,
ἄταν πατέρος ἀμφαίνεις,
λέγε τίνα τρόπον ἔσσυτο θεόθεν,
ἐπὶ μέλαθρα κακὰ τάδε,
τλήμονάς τε παίδων τύχας·

ἀγγ. ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς
καθάρσι' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν
ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλέης.
χορὸς δὲ καλλίμορφος εἱστήκει πέπλων,
πατήρ τε, Μεγάρα τ'. ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν
εἵλικτο βωμοῦ. φθέγμα δ' ὅσιον εἴχομεν.
μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης τόκος,
ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πάρος,
παῖδες προσέσχον ὄμμ'. ὁ δ' οὐκέτ' αὐτὸς ἦν.
ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος,
ῥίζας τ' ἐν ὄσσοις αἱματωποὺς ἐκβαλὼν,
ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος.
ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ,
πάτερ, τί θύμω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα,
καθάρσιον πῦρ, καὶ πόνους διπλοῦς ἔχω,
ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;
ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρᾶτ' Εὐρυσθέως,
ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἁγνιῶ χέρας.
ἐκχεῖτε πηγὰς, ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς ὅπλον χερός;
πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι. λάζυσθαι χρεὼν
μοχλοὺς, δικέλλας θ', ὥστε κυκλώπων βάθρα,
φοίνικι κανόνι, καὶ τύχαις ἡρμοσμένα,
στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν.
ἐκ τοῦδε βαίνων, ἅρματ' οὐκ ἔχων, ἔχειν
ἔφασκε. δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
κἄθεινε, κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων χερί.
διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως, φόβος θ' ὁμοῦ.
καί τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν,

παίζει

παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται;
ὁ δ' εἷρπεν ἄνω τε, καὶ κάτω κατὰ στέγας·
μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν, Νίσου πόλιν
ἥκειν ἔφασκε, δωμάτων ἔσω βεβώς·
κλινθεὶς δ' ἐς οὖδας, ὡς ἐκεῖ σκευάζεται
θοίνην, διελθὼν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς,
Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας·
κἀνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων,
πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾶτο· κἀξεκηρύσσετο
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος, οὐδενὸς
ἀκοὴν ὑπειπών· δεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων,
ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ· πατὴρ δέ νιν
θιγὼν κραταιᾶς χειρὸς, ἐννέπει τάδε,
ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
τῆσδ'; οὔτι που φόνος σ' ἐκβακχεύει νεκρῶν,
οὓς ἄρτι καίνεις; ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
πατέρα προταρβοῦνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς,
ὠθεῖ· φαρέτραν δ' εὐτρεπῆ σκευάζεται,
καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισὶ, τοὺς Εὐρυσθέως
δοκῶν φονεύειν· οἱ δὲ, ταρβοῦντες φόβῳ,
ὤρουον ἄλλος ἄλλοσ' ἐς πέπλους· ὁ μὲν,
μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν·
ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὣς, ἔπτηξ' ὕπο·
βοᾷ δὲ μήτηρ, ὦ τεκὼν, τί δρᾷς; τέκνα
κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς, οἰκετῶν τ' ὄχλος·
ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ,
τόρνευμα δεινὸν ποδὸς ἐναντίον σταθεὶς,
βάλλει πρὸς ἧπαρ· ὕπτιος δὲ λαΐνους
ὀρθοστάτας ἔδευσεν, ἐκπνέων βίον·
ὁ δ' ἠλάλαξε, κἀπεκόμπασεν τάδε,

εἷς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως,
ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων, πέπτωκέ μοι·
ἄλλῳ δ' ἐπεῖχε τόξ'· ὃς ἀμφὶ βωμίαν
ἔπτηξε κρηπῖδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν·
φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρός·
καὶ πρὸς γένειον χεῖρα, καὶ δέρην βαλὼν,
ὦ φίλτατ' αὐδᾷ, μή μ' ἀποκτείνῃς πάτερ,
σός εἰμι, σὸς παῖς· οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς·
ὃ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα γοργόνος τρέφων,
ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
μυδροκτύπον μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν,
ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα·
ἔρρηξε δ' ὀστᾶ· δεύτερον δὲ παῖδ' ἑλὼν,
χωρεῖ τρίτον θῦμ', ὡς ἐπισφάξων δυοῖν·
ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' ἔσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλήει πύλας·
ὃ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ κυκλωπίοισιν ὢν,
σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα κἀκβαλὼν σταθμὰ,
δάμαρτα, καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει·
κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον·
ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο,
Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ,
κἄρριψε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους·
ὅς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε, κεἰς ὕπνον
καθῆκε· πίτνει δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάξας ὃς πεσήμασι στέγης
διχορραγὴς ἔκειτο κρηπίδων ἔπι,
σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχῳ·
ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα,
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου,

μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις.
εὕδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
παῖδας φονεύσας, καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.
Χο. ὁ φόνος ἦν, ὃν ἀργολὶς ἔχει πάτρα,
τότε μὲν περισαμότατος, καὶ ἄριστος
Ἑλλάδι τῶν τοῦ Δαναοῦ παίδων,
τάδ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε
τὰ τότε κακὰ τάλανι
διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Πρόκνης.
φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον μούσαις.
σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος ὦ δαῒς,
λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ.
ἐς τίνα στεναγμὸν, ἢ γόον,
ἢ φθιτῶν ᾠδὰν,
ἢ τὸν ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω;
φεῦ. φεῦ.
ἴδεσθε διάνδιχα κλῇθρα,
κλίνεται ὑψιπύλων δόμων.
ἰώ μοι.
ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸ πατρὸς ἄθλια,
κείμενα δυστάνου,
εὕδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.
περὶ δεσμὰ δὲ, καὶ πολύβροχ' ἁμμάτων
ἐρείσμαθ' ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας
τάδε, λαΐνοις ἀνημμένα,
ἀμφὶ κίοσιν οἴκων.
ὁ δ' ὥς τις ὄρνις, ἄπτερον καταστένων
ὠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδὶ
πικρὰν διώκων τὴν λύσιν, πάρεσθ' ὅδε.

ἀμ καδμεῖοι γέροντες, οὐ σίγα, σίγα,
τὸν ὕπνῳ παρειμένον,
ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν;
χο καὶ σὲ δακρύοις στένω πρέσβυ, καὶ
τέκεα, καὶ τὸ καλλίνικον κάρα·
ἀμ ἑκαστέρω πρόβατε, μὴ κτυπεῖτε,
κτυπεῖτε· μὴ βοᾶτε, μὴ
τὸν εὖ διαύοντα,
ὑπνώδεά τ᾽, εὐνᾶς ἐγείρετε·
χο οἴμοι, φόνος ὅσος ὅδε· Αμ· ἆ ἆ διαμολεῖτε·
κεχυμένος ἐπαντέλλει·
οὐκ ἀτρεμαῖα θρῆνον αἰ
άξετ᾽ ὦ γέροντες; μὴ,
δέσμ᾽ ἀνεγειρόμενος
χαλάσας, ἀπολεῖ πόλιν,
ἀπὸ δὲ πατέρα, μέλαθρά τε καταράξει;
χο ἀδύνατ᾽, ἀδύνατά μοι·
ἀμ σίγα, πνοὰς μάθω·
φέρε πρὸς οὖς βάλω·
χο εὕδει; Αμ· ναὶ, εὕδει ὕπνον ὕπνον ὀλόμενον,
ὃς ἔκανεν ἄλοχον,
ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει
ψαλμῷ τοξεύσας· Χο· στέναζε νῦν.
ἀμ στενάζω τέκνων ὄλεθρον·-
χο -ἰώ μοι σέθεν τε παιδός·
αἰαῖ ὦ πρέσβυ· Αμ· σίγα, σίγα, παλίντροπος
ἐξεγειρόμενος στρέφεται·
φέρ᾽ ἀπόκρυφον δέμας
ὑπὸ μέλαθρον κρύψω·
θάρσει· νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ·
ἀμ ὁρᾶθ᾽, ὁρᾶτε·

τὸ μὲν φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ
κακοῖσιν ὢ φεύγω τάλας·
ἀλλ' εἴ με κανῇ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς, κακὰ μήσεται,
πρὸς ἐριννύσι θ' αἷμα σύγγονον ἕξει·
χο τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σᾷ
φόνον ὁμοσπόρων ἔμελλες ἐκπράξειν,
Ταφίων περίκλυσον ἄστυ πέρσας·
ἀμ φυγᾷ φυγᾷ γέροντες
ἀπόπρο δωμάτων
διώκετε, φεύγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον·
τάχα φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν,
ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν·
ἡρα ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὧδ' ὑπερκότως
τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;
ἔα·
ἔμπνους μέν εἰμι, καὶ δέδορχ' ἅπερ με δεῖ,
αἰθέρα τε, καὶ γῆν, τόξα θ' ἡλίου τάδε,
ὡς ἐν κλύδωνι, καὶ φρενῶν ταράγματι
πέπτωκα δεινῷ, καὶ πνοὰς θερμὰς πνέω,
μετάρσι', οὐ βέβαια πνευμόνων ἄπο·
ἰδοὺ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος,
νεανίαν θώρακα, καὶ βραχίονα
πρόσειμι θραυστῷ λαΐνῳ τειχίσματι·
ἧμαι νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω,
πτερωτά τ' ἔγχη· τόξα δ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν,
ἔσωζε πλευρὰς, ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο·
οὔπω κατῆλθον αὖθις εἰς ᾅδου πάλιν

Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ᾅδου μολών;
ἀλλ' οὔτε σισύφειον εἰσορῶ πέτρον,
Πλούτωνά τ', οὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ.
ὠή· τίς ἐγγὺς, ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.
ἀμ γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας.
χο κἄγωγε σὺν σοὶ, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς.
ἡρα πάτερ, τί κλαίεις, καὶ συναμπίσχῃ κόρας,
τοῦ φιλτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβώς;
ἀμ ὦ τέκνον, εἶ γὰρ, καὶ κακῶς πράσσων, ἐμός
ἡρα πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, οὗ δακρυρροεῖς;
ἀμ ἀκανθεῶν τίς εἴπαθ', οἳ καταστένοι;
ἡρα μέγας ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὔπω λέγεις.
ἀμ ὁρᾷς γὰρ αὐτὸς, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.
ἡρα εἴπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ.
ἀμ εἰ μὴ καθ' ᾅδου Βάκχος, ἐκφράσαιμεν ἄν.
ἡρα παπαὶ· τόδ' ὡς ὕποπτον ἠνίξω πάλιν.
ἀμ καί σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ.
ἡρα οὐ γάρ τι βακχεύσασγε μέμνημαι φρένας.
ἀμ λύσω γέροντες δεσμὰ παιδὸς, ἢ τί δρῶ;
ἡρα καὶ τόνγε δήσαντ' εἴπ'· ἀναινόμεσθα γάρ.
ἀμ τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα.
ἡρα ἀρκεῖ σιωπῇ γὰρ μαθεῖν οὐ βούλομαι.
ἀμ ὦ Ζεῦ, παρ' Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε;
ἡρα ἀλλ' ἦ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;
ἀμ τὴν θεὸν ἐάσας, τὰ σὰ περιστέλλου κακά.
ἡρα ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα;
ἀμ ἰδοὺ, θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.
ἡρα οἴμοι.

ἡρα οἴμοι τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;
ἀμ ἀπόλεμον ὦ παῖ πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.
ἡρα τί πόλεμον εἶπας; τούσδε τίς διώλεσεν;
ἀμ σὺ, καὶ σὰ τόξα, καὶ θεῶν, ὃς αἴτιος.
ἡρα τί φής; τί δράσας; ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ.
ἀμ μανείς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἑρμηνεύματα.
ἡρα ἦ καὶ δάμαρτος εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
ἀμ μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.
ἡρα αἲ· αἲ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.
ἀμ τούτων ἕκατι, σὰς καταστένω τύχας.
ἡρα ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ βάκχευσ' ἐμόν;
ἀμ οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, πάντα δυστυχεῖ τὰ σά.
ἡρα ποῦ δ' οἶστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
ἀμ ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζου πυρί.
ἡρα οἴμοι· τί δή γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεὺς,
κοὐκ εἶμι πέτρας λυσσάδος πρὸς ἅλματα,
ἢ φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας,
τέκνοις δικαστὴς αἵματος γενήσομαι;
ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν ἐμπρήσας πυρὶ,
δύσκλειαν, ἣ μένει μ' ἀπώσομαι βίου;
ἀλλ' ἐμποδών μοι θανασίμων βουλευμάτων,
Θησεὺς ὅδ' ἕρπει, συγγενὴς, φίλος τ' ἐμός.
ὀφθησόμεσθα· καὶ τεκνοκτόνον μύσος,
εἰς ὄμμαθ' ἥξει φιλτάτων ξένων ἐμῶν.
οἴμοι· τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
εὕρω; πτερωτὸς, ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
φέρ' ἂν κρατὶ περιβάλω σκότος.
αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς.
καὶ τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσλαβών.

οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.
θη ἥκω σὺν ἄλλοις, οἳ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
σῷ παιδὶ πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.
κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν,
ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος,
ἐς πόλεμον ὑμῖν, καὶ μάχην καθίσταται.
τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς,
σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ γέρον,
ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων.
ἔα. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;
οὔπω τι λέλειμμαι, καὶ νεωτέρων κακῶν
ὕστερος ἀφεῖμαι; τίς τάδ' ἔκτεινεν τέκνα;
τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον;
οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἵστανται πέλας,
ἀλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὑρίσκω κακόν.
ἀμ ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων.
θη τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις;
ἀμ ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν.
θη οἱ παῖδες οἵδε, τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;
ἀμ ἔτεκε μὲν οὑμὸς ἶνις τάλας.
τεκόμενός δ', ἔκτανε,
φόνιον αἷμα τλάς.
θη εὔφημα φώνει. Αμ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ.
θη ὦ δεινὰ λέξας.—
ἀμ— οἰχόμεθ', οἰχόμεθα πτανοί.
θη τί φῄς; τί δράσας; Αμ. μαινομένῳ πιτύλῳ,
πλαγχθεὶς ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας.
θη Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις δόλου νεκροῖς γέρον.
ἀμ ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος

ὁ πολύπονος, ἐπὶ
δόρυ γιγαντοφόνον,
ἦλθε σὺν θεοῖς Φλεγραῖον
ἐς πεδίον ἀσπιστάς·
θη φεῦ· φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ;
ἀμ οὐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον,
πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν·
θη τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα;
ἀμ αἰδούμενος τὸ σὸν ὄμμα,
καὶ φιλίαν ὁμόφυλον,
αἷμά τε παιδοφόνον·
θη ἀλλ' ὡς συναλγοῦντ' ἦλθον· ἐκκάλυπτέ νιν·
ἀμ ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον· ἀπόδικε· ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον·
βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται·
ἱκετεύομεν ἀμφὶ
σὰν γενειάδα, καὶ γόνυ, καὶ
χέρα, προσπιτνῶν,
πολιόν τε δάκρυον ἐμβαλών·
ἰὼ παῖ·
κάταχε λέοντος ἀγρίου θυμόν γ', ὅπως
βρόμον ἐπὶ φόνιον, ἀνόσιον ἐξάγῃ,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι τέκνον·
θη εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἕδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν·
ἴδ', εἰ σκότους γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν, συμφορὰν κρύψειεν ἄν·
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον,
ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς·

ἦ γὰρ ποτ' ἀντύχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος, νεκρῶν πάρα.
» χάριν δὲ γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων.
» καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
» συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν, οὔ.
ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα,
» βλέψον πρὸς ἡμᾶς· ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
» φέρει τὰ τῶν θεῶν γε πτώματ', οὐδ' ἀναίνεται.
ἡρα Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;
θη ἤκουσα· καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά.
ἡρα τί δῆτά μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;
θη τί δ', οὐ μιαίνεις θνητὸς ὢν, τὰ τῶν θεῶν;
ἡρα φεῦγ' ὦ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.
θη Οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
ἡρα ἐπῄνεσ'· εὖ δράσας δέ σ', οὐκ ἀναίνομαι.
θη οἰκτρὸς πάρειμι, τἄμ' ἀποκτείνας τέκνα.
ἡρα ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τότ', οἰκτείρω σε νῦν.
θη κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς.
ἡρα ηὗρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζοσιν;
θη ἅπτει κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξία.
ἡρα τοιγὰρ παρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν.
θη δοκεῖς ἀπειλῶν μέλειν τί δαίμοσιν;
ἡρα Αὔθαδες ὁ θεός· πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς, ἐγώ.
θη Ἴσχε στόμ'· ὡς μὴ μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς.
ἡρα γέμω κακῶν δή, κοὐκέτ' ἔσθ' ὅπῃ τεθῇ.
θη δράσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρῃ θυμούμενος;
ἡρα θανών, ὅθενπερ ἦλθον, εἶμι γῆς ὕπο.
θη εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
ἡρα Σὺ δ' ἐκτὸς ὤν γε συμφορᾶς, με νουθετεῖς.
θη ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ηρακλῆς λέγει τάδε;

ἡρα οὐκοῦν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρῳ μοχθητέον·
θη εὐεργέτης βροτοῖσι, καὶ μέγας φίλος;
ἡρα οἱ δ' οὐδὲν ὠφελοῦσί μ', ἀλλ' Ἥρα κρατεῖ·
θη οὐκ ἂν ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθίᾳ θανεῖν·
ἡρα ἄκουε δὴ νῦν, ὡς ἁμιλληθῶ λόγοις
πρὸς νουθετησίας σάς, ἀναπτύξω δέ σοι
ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε, καὶ πάροιθεν ὄν.
πρῶτον μὲν, ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην, ὅστις κτανὼν
μητρὸς γεραιὸν πατέρα, προστρόπαιος ὢν,
ἔγημε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην, ἐμέ·
» ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους
» ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους·
Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεύς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο
Ἥρᾳ· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς γέρον·
πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγώ·
ἔτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι, γοργωποὺς ὄφεις
ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα·
ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
ἡβῶντα, μόχθους, οὓς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν;
ποίους ποτ' ἢ λέοντας, ἢ τρισωμάτους
τυφῶνας, ἢ γίγαντας, ἢ τετρασκελεῖς,
κενταυροπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα;
τήν τ' ἀμφίκρανον, καὶ παλιμβλαστῆ κύνα
ὕδραν φονεύσας; μυρίων τ' ἄλλων πόνων
διῆλθον ἀγέλας, κεἰς νεκροὺς ἀφικόμην,
ᾅδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον εἰς φάος
ὅπως πορεύσαιμ', ἐντολαῖς Εὐρυσθέως·
τὸν λοίσθιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνον,
παιδοκτονήσας, δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς·

ἥκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· οὔτ' ἐμαῖς φίλαις
Θήβαις ἐνοικεῖν, ὅσιον· ἢν δὲ καὶ μένω,
ἐς ποῖον ἱερὸν, ἢ πανήγυριν φίλων,
εἶμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν;
φέρ', ἀλλ' ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν;
κἄπειθ' ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι,
οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἔκτεινέν ποτε,
δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;
» κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ,
» αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς
ἔστ'· οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶς δύστηνος ὤν.
ἐς τοῦτο δ' ἥξειν συμφορᾶς οἶμαί ποτε·
φωνὴν γὰρ ἥσει χθὼν, ἀπεννέπουσά με
μὴ θιγγάνειν γῆς, καὶ θάλασσα, μὴ περᾶν,
πηγαί τε ποταμῶν· καὶ τὸν ἁρματηλάτην
Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι·
καὶ ταῦτ' ἄριστα μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὁρᾶν,
ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες, ἦμεν ὄλβιοι·
τί δῆτά με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἕξομεν,
βίον τ' ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορευέτω δὲ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ,
κρούουσ' Ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλῃ πόδα·
ἔπραξε γὰρ βούλησιν, ἣν ἐβούλετο,
ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον, αὐτοῖσιν βάθροις
ἄνω κάτω στρέψασα· τοιαύτῃ θεῷ
τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἣ γυναικὸς οὕνεκα
λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ, τοὺς εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ', οὐδὲν ὄντας αἰτίους.

θη. οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγὼν ὅδε,
ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνῃ·
παραινέσαι μ' ἂν μᾶλλον, ἢ πάσχειν κακῶς·
» οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
» οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἴπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι·
» οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
» συνῆψαν· οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
» πατέρας ἐκηλίδωσαν, ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
» ὄλυμπον, ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες·
» καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγὼς,
» φέρεις ὑπέρ φευ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τοῦ νόμου χάριν·
ἕπου δ' ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος·
ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος,
δόμους τε δώσω, χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος·
ἃ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω, σώσας κόρους
δὶς ἑπτὰ, ταῦρον κνώσιον κατακτανὼν,
σοὶ ταῦτα δώσω· πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη δέδασται ταῦτ' ἐπωνομασμένα,
σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται,
ζῶντος· θανόντος δ' εὖτ' ἂν εἰς ᾅδου μόλῃς,
θυσίαισι, λαΐνοισί τ' ἐξογκώμασι,
τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις·
» καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ἑλλήνων ὕπο,
» ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας, εὐκλείας τυχεῖν·
κἀγὼ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
τήνδ' ἀντιδώσω νῦν γὰρ εἶ χρέος φίλων·
» θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·
» ἅλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν ὅταν θέλῃ·
ἡρα. οἴμοι, πάρεργα τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν·

ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρ' ἃ μὴ θέμις
στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν,
οὔτ' ἠξίωσα πώποτ', οὔτε πείσομαι,
οὐδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.
» δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεὸς,
» οὐδενός. ἀοιδῶν δ' οἵδε δύστηνοι λόγοι.
ἐσκεψάμην δὲ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὤν,
μὴ δειλίαν ὄφλω τίν', ἐκλιπὼν φάος.
» ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
» οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.
ἐγκαρτερήσω θάνατον· εἶμι δ' ἐς πόλιν
τὴν σὴν, χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω.
ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην.
ὧν οὔτ' ἀπεῖπον οὐδὲν, οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔσταξα πηγάς. οὐδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ
ἐς τοῦθ' ἱκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
νῦν δ' ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλευτέον.
εἶεν· γεραιὲ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς,
ὁρᾷς δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν,
δὸς τούσδε τύμβῳ, καὶ περίστειλον νεκροὺς,
δακρύοισι τιμῶν· ἐμὲ γὰρ οὐκ ἐᾷ νόμος
πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ, δούς τ' ἐς ἀγκάλας
κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
διώλεσ' ἄκων. γῇ δ' ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς,
οἴκει πόλιν τήνδ'. ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως
ψυχὴν βιάζου τἀμὰ συμφέρειν κακά.
ὦ τέκν', ὁ φύσας, χὠ τεκὼν ὑμᾶς πατὴρ,
ἀπώλεσ'. οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ,
εὔκλειαν ὑμῖν πατρὸς, ἀπόλαυσιν καλήν.

σέ τ' οὐχ ὁμοίως ὦ τάλαιν' ἀπώλεσα,
ὥσπερ σὺ τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας·
οἴμοι δάμαρτος, καὶ τέκνων· οἴμοι δ' ἐμοῦ,
ὡς ἀθλίως πέπραγα, κἀποζεύγνυμαι
τέκνων, γυναικός τ'· ὦ λυγραὶ φιλημάτων
τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι·
ἀμηχανῶ γὰρ πότερ', ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ;
ἃ πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντ', ἐρεῖ τάδε·
ἡμῖν τέκν' εἷλες, καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σούς· εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχρῶς θάνω;
οὐ λειπτέον τάδ'· ἀθλίως δὲ σωστέον·
ἕν μοί τι Θησεῦ σύγκαμ'· ἀθλίου κυνὸς
κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολών·
λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος;
ὦ γαῖα Κάδμου, πᾶς τε θηβαῖος λεώς,
κείρασθε, συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον
παίδων· ἅπαντες δ' ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε
νεκρούς τε, κἀμέ· πάντες ἐξολώλαμεν,
Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ·

θη ἀνίστασ' ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἅλις·
ἡρα οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου·
θη Καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσι τύχαι·
ἡρα φεῦ·
αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν·
θη παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ·

ἡρα ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
θη ἔκμασσε, φείδου μηδέν. οὐκ ἀναίνομαι.
ἡρα παίδων στερηθεὶς, παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
θη δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ.
ἡρα Ζεῦγος γε φίλιον· ἅτερος δὲ, δυστυχής.
» ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
ἀμ ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς, εὔτεκνος.
ἡρα Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
θη ὡς δή τι φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσῃ.
ἡρα ποθῶ· πατρός γε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
ἀμ ἰδοὺ τάδ' ὦ παῖ· τἀμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.
οὕτως πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις;
ἡρα ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακά.
ἀμ εἰσόψεταί τις θῆλυν ὄντα, οὐκ ἂν αἰνέσῃ.
ἡρα ζῶ σοι ταπεινός. ἀλλὰ προσθῆναι δοκῶ.
ἀμ ἄγαν γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς, ποῦ κεῖνος ὤν;
ἡρα σὺ ποῖος ἦς ἂν, νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὤν;
ἀμ ὡς εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἥσσων ἀνήρ.
ἡρα πῶς οὖν ἔτ' εἴπῃς, ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
ἀμ πρόσβαινε. Ηρα. χαῖρ' ὦ πρέσβυ.
ἀμ καὶ σύ μοι τέκνον.
ἡρα θάπτ' ὥσπερ εἶπον παῖδας.
ἀμ ἐμὲ δὲ τίς τέκνον;
ἡρα ἐγώ. Αμ. πότ' ἐλθών;
ἡρα ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα.
ἀμ πῶς; Ηρα. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.
ἀλλ' ἐσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ.
ἡμᾶς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον
Θησεῖ πανώλεις ἑψόμεσθ' ἐφολκίδες.

» ὅστις

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

» ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων

» ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ·

Χο στέγχομεν οἰκτροὶ, καὶ πολύκλαυτοι,

τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ·

Secundum uolumen Euripidis
incipit a duobus. ΛΛ.

Regula Quaternionum.

ΛΛ ll

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
πέμπε φίλους
σέχει, νίον τι

ΜΜ mm

μούσης ἥκων
ἐμοὶ καὶ φῶς
ἐξῆλθεν.
δῖο οὐκ,
ἄθη καὶ

ΝΝ nn

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
Ερμιία
ειδῶσ'

ΞΞ oo

δόξας ἀνὴρ

ποῦ σκάφος
νῦν γὰρ μέλος
οἶσιν Αχιλέως

ΟΟ pp

ἥκω καὶ τὴν
Κύπρις καὶ
τὰ μῶρα
μήνυν νεώς

ΠΠ qq

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
θίασος ἐμὸς
εἰς ὄρος

ΡΡ rr

ἐκοῦ καὶ
πιν σοῦ
Διονύσου
εἶμι ἄπε

ΣΣ ss.

νόμιμον,
γυναῖκας
τα τιμᾶν
Πενθέα
ἀλλ᾽ ὁ θεὸς

ΤΤ tt,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
δέξαι
ὅδυ τίνες

ΥΥ uu

κἀπήνεσ᾽
τοὺς ἔνδον
σιλ δοκεῖ.

ΦΦ xx

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
ἐγὼ δὲ
ἴ' οὐ

ΧΧ yy

ἔστιν σάφ᾽

καὶ τὴν
παρὸν σεσῶσθαι
ἰό ἔσται

ΨΨ zz

θανόντ᾽
μή ποτ᾽

ΩΩ &&

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
τί δῆτ᾽
ἑλέ εἶδες

ΑΑΑ aaa

πολλοὺς
γρ Ελένη
ἢ πάντ᾽
με καὶ

ΒΒΒ bbb

τὶς οὗς;
ἀλλ᾽ οὐχὶ
ἀπέδωκεν
ἑλέ σὲ

ΓΓΓ ccc

βακχεύουσα
ἐλέ οὐδὲν
ποιμένος

ΔΔΔ ddd

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
τρέφειν
παρνησιάδες

ΕΕΕ eee

εἰς τὴν
δίκας
θηρσί τε
ἴων ἄρα

ΖΖΖ fff

Ἴων
θεὸς
πρ τίς
ερέ νόσους

ΗΗΗ ggg

ἴων φῶ.

καὶ μασὸν
γάλακτι

ΘΘΘ hhh

ΗΡΑΚΛΗΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
οἱ δ' ὄντες
σύ τε τάλαινα

ΙΙΙ iii

κόρας ἀρείας
τόξοισι
ἥκεις
δαπά

ΚΚΚ kkk

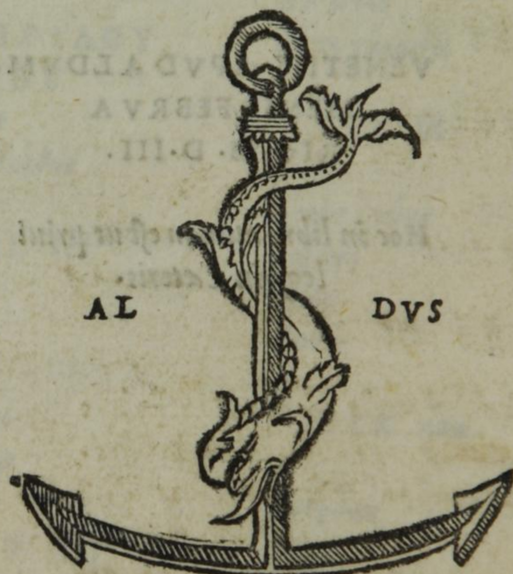
βοτρύων
παῖξε
μηδὲν
τὸ μὲν

ΛΛΛ lll

σε τ' οὐχ
ὅστις ἢ

VENETIIS APVD ALDVM
MENSE FEBRVA
RIO·M· D·III·

Hoc in libro cautum est ut priui
legio in Cæteris·

AL
DVS

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

20#